

<u>Oznámení č.</u>	Obsah	Strana
I	<i>Usnesení, doporučení a stanoviska</i>	
	USNESENÍ	
	Evropský parlament	
	ZASEDÁNÍ 2012–2013	
	Denní zasedání dne 2. února 2012	
	Zápis z tohoto zasedání byl zveřejněn v Úř. věst. C 114 E, 19.4.2012	
	PŘIJATÉ TEXTY	
	Čtvrtek, 2. února 2012	
2013/C 239 E/01	Zahraniční politika EU ve vztahu k zemím BRICS a dalším vznikajícím velmocím Usnesení Evropského parlamentu ze dne 2. února 2012 o zahraniční politice EU ve vztahu k zemím BRICS a dalším vznikajícím velmocím: cíle a strategie (2011/2111(INI))	1
2013/C 239 E/02	Konzistentní politika uplatňovaná vůči režimům, proti nimž zavedla EU omezující opatření Doporučení Evropského parlamentu Radě ze dne 2. února 2012 s návrhem doporučení Evropského parlamentu Radě týkajícího se konzistentní politiky uplatňované vůči režimům, proti nimž zavedla EU omezující opatření týkající se osobních a komerčních zájmů vůdců těchto režimů v EU (2011/2187(INI))	11
2013/C 239 E/03	Přemísťování sídel společností do jiného členského státu Usnesení Evropského parlamentu ze dne 2. února 2012 o 14. směrnici v oblasti práva společností o přemísťování sídel společností do jiného členského státu doplněný o doporučení Komisi (2011/2046(INI))	18
	PŘÍLOHA	21
2013/C 239 E/04	Rozpočtová kontrola humanitární pomoci EU Usnesení Evropského parlamentu ze dne 2. února 2012 o rozpočtové kontrole humanitární pomoci EU řízené generálním ředitelstvím pro humanitární pomoc a civilní ochranu (2011/2073(INI))	23

<u>Oznámení č.</u>	Obsah (pokračování)	Strana
2013/C 239 E/05	Směrem k soudržnému evropskému přístupu ke kolektivnímu odškodnění Usnesení Evropského parlamentu ze dne 2. února 2012 k dokumentu „Směrem k soudržnému evropskému přístupu ke kolektivnímu odškodnění“ (2011/2089(INI))	32
2013/C 239 E/06	Seznam výživových tvrzení Usnesení Evropského parlamentu ze dne 2. února 2012 k návrhu nařízení Komise, kterým se mění nařízení (ES) č. 1924/2006, pokud jde o seznam výživových tvrzení	39
2013/C 239 E/07	Závěry neformálního zasedání Evropské rady dne 30. ledna 2012 Usnesení Evropského parlamentu ze dne 2. února 2012 o zasedání Evropské rady konaném dne 30. ledna 2012	41
2013/C 239 E/08	Írán a jeho jaderný program Usnesení Evropského parlamentu ze dne 2. února 2012 o Íránu a jeho jaderném programu	43
2013/C 239 E/09	Evropský rozměr v oblasti sportu Usnesení Evropského parlamentu ze dne 2. února 2012 o evropském rozměru v oblasti sportu (2011/2087(INI))	46
2013/C 239 E/10	Uplatňování směrnice o nakládání s odpady Usnesení Evropského parlamentu ze dne 2. února 2012 o otázkách vznesených předkladateli petic v souvislosti s uplatňováním směrnice o nakládání s odpady a souvisejících směrnic v členských státech Evropské unie (2011/2038(INI))	60
2013/C 239 E/11	Program Daphne Usnesení Evropského parlamentu ze dne 2. února 2012 o programu Daphne: dosažené výsledky a výhledy do budoucnosti (2011/2273(INI))	69
2013/C 239 E/12	Situace žen ve válce Usnesení Evropského parlamentu ze dne 2. února 2012 o situaci žen ve válce 2011/2198(INI)	74
2013/C 239 E/13	Rozvojová spolupráce EU na podporu cíle všeobecného přístupu k energii do roku 2030 Usnesení Evropského parlamentu ze dne 2. února 2012 o rozvojové spolupráci EU na podporu cíle všeobecného přístupu k energii do roku 2030 (2011/2112(INI))	83
2013/C 239 E/14	Výroční zpráva o daních Usnesení Evropského parlamentu ze dne 2. února 2012 o výroční zprávě o daních (2011/2271(INI))	89
2013/C 239 E/15	Politika hospodářské soutěže EU Usnesení Evropského parlamentu ze dne 2. února 2012 o výroční zprávě o politice hospodářské soutěže EU (2011/2094(INI))	97

I

(Usnesení, doporučení a stanoviska)

USNESENÍ

EVROPSKÝ PARLAMENT

Zahraniční politika EU ve vztahu k zemím BRICS a dalším vznikajícím velmocím

P7_TA(2012)0017

Usnesení Evropského parlamentu ze dne 2. února 2012 o zahraniční politice EU ve vztahu k zemím BRICS a dalším vznikajícím velmocím: cíle a strategie (2011/2111(INI))

(2013/C 239 E/01)

Evropský parlament,

- s ohledem na článek 21 Smlouvy o Evropské unii, a zejména na písm. h), v němž je stanoveno, že Unie vymezuje a provádí společné politiky a společnou činnost a usiluje o dosažení vysokého stupně spolupráce ve všech oblastech mezinárodních vztahů ve snaze podporovat mezinárodní systém založený na hlubší mnohostranné spolupráci a na řádné správě věcí veřejných v celosvětovém měřítku,
- s ohledem na rozhodnutí Rady 2010/427/EU ze dne 26. července 2010 o organizaci a fungování Evropské služby pro vnější činnost ⁽¹⁾,
- s ohledem na své usnesení ze dne 10. března 2010 o výroční zprávě Rady pro Evropský parlament o hlavních hlediscích a strategických rozhodnutích společné zahraniční a bezpečnostní politiky (SZBP) za rok 2008 předložené Evropskému parlamentu v souladu s částí II oddílem G bodem 43 interinstitucionální dohody ze dne 17. května 2006 ⁽²⁾,
- s ohledem na závěry zasedání Evropské rady ze dne 16. září 2010 týkající se vztahů EU s jejími strategickými partnery,
- s ohledem na své usnesení ze dne 5. dubna 2011 o migračních tocích plynoucích z nestability: rozsah a úloha zahraniční politiky EU ⁽³⁾,
- s ohledem na své doporučení Radě ze dne 8. června 2011 k 66. zasedání Valného shromáždění Organizace spojených národů ⁽⁴⁾,

⁽¹⁾ Úř. věst. L 201, 3.8.2010, s. 30.

⁽²⁾ Úř. věst. C 349 E, 22.12.2010, s. 51.

⁽³⁾ Přijaté texty, P7_TA(2011)0121.

⁽⁴⁾ Přijaté texty, P7_TA(2011)0255.

Čtvrtek, 2. února 2012

- s ohledem na své usnesení ze dne 13. září 2011 o účinné evropské strategii v oblasti surovin ⁽¹⁾,
 - s ohledem na své usnesení ze dne 7. července 2011 o vnějších politikách EU ve prospěch demokracizace ⁽²⁾,
 - s ohledem na sdělení Komise o finančním rámci na období 2014–2020 nazvané „Rozpočet strategie Evropa 2020“ (COM(2011)0500),
 - s ohledem na článek 48 jednacího řádu,
 - s ohledem na zprávu Výboru pro zahraniční věci a stanovisko Výboru pro rozvoj (A7-0010/2012),
- A. vzhledem k tomu, že rostoucí politický a hospodářský význam Brazílie, Ruska, Indie, Číny a Jihoafrické republiky (zemí BRICS) zvyšuje význam těchto zemí i z hlediska zahraniční politiky;
- B. vzhledem k tomu, že země BRICS a další rychle se rozvíjející ekonomiky by mohly získat na významu na celosvětové úrovni z hlediska zahraniční politiky, a to za předpokladu, že dojde k dalšímu upevnění jejich hospodářského růstu;
- C. vzhledem k tomu, že se předpokládá, že rychle se rozvíjející země (Brazílie, Rusko, Indie, Čína, Indonésie, Mexiko a Turecko) budou mít v roce 2050 dohromady větší hospodářství než země skupiny G-7 (USA, Japonsko, Kanada, Spojené království, Německo, Francie a Itálie); vzhledem k tomu, že se předpokládá, že se Čína stane do roku 2020 největší světovou ekonomikou; vzhledem k tomu, že se Indie mohla stát do roku 2050 nejrychleji rostoucí ekonomikou světa; vzhledem k tomu, že Čína, USA a Indie by mohly do roku 2050 společně představovat 50 % světového hospodářství; vzhledem k tomu, že by EU mohla mít v podstatě srovnatelnou váhu jako kterákoli z těchto zemí, pokud bude působit jako jednotný a pevný politický subjekt; vzhledem k tomu, že tato váha je klíčová z hlediska zachování politického vlivu a schopnosti dalšího prosazování univerzálních hodnot v utvářejícím se multipolárním systému globální správy a řízení; vzhledem k tomu, že by se tak mělo dít v rámci zahraničně-politického přístupu, který by byl zaměřen na podporu partnerství, spolupráce a společného řízení založeného na společných hodnotách;
- D. vzhledem k tomu, že s procesem upevňování velmocí se silnou hospodářskou a zahraniční politikou, jakými jsou země BRICS, vznikl nový multipolární systém, v jehož rámci se o vedoucí pozici ve světě dělí stále více zemí a regionálních uskupení zemí; vzhledem k tomu, že multipolární systém má za následek postupný posun celosvětové ekonomické síly směrem k zemím BRICS a dalším rychle se rozvíjejícím ekonomikám a může mít za následek i posun vedoucí pozice a kontroly z hlediska zahraniční politiky od stávajících velmocí k vznikajícím velmocím; vzhledem k tomu, že současná hospodářská krize urychlila tento přechod k multipolárnímu systému; vzhledem k tomu, že nástup nových hráčů se může ukázat jako cenná příležitost ke konstruktivnímu partnerství mezi stávajícími a vznikajícími velmocemi a ke společnému postupu v oblasti globálních otázek a problémů;
- E. vzhledem k tomu, že nadnárodní výzvy, jako je změna klimatu, globální otázky regulace, přístup k nerostným surovinám a vzácným zeminám, terorismus a boj proti nestátním radikálním hnutím, udržitelný rozvoj, celosvětová politická stabilita a bezpečnost, jež budou vyžadovat inkluzivní přístup založený na partnerství, pravidlech, společných hodnotách, konsenzu, konzultacích a úzké spolupráci s nově vznikajícími velmocemi. vzhledem k tomu, že by EU mohla a měla v tomto ohledu podniknout kroky;

⁽¹⁾ Přijaté texty, P7_TA(2011)0364.

⁽²⁾ Přijaté texty, P7_TA(2011)0334.

Čtvrtek, 2. února 2012

- F. vzhledem k tomu, že bez inkluzivního nového systému globální správy a řízení založeného na konzultacích a úzké spolupráci se zeměmi BRICS a dalšími rychle se rozvíjejícími ekonomikami bude chybět motivace k mezinárodní spolupráci a společnému postupu v důležitých celosvětových otázkách a bude hrozit, že dojde i) k politické a ekonomické roztržičnosti a ke vzniku konkurenčních světových agend a oddělených regionálních oblastí, ii) k rozpadu globálních hospodářských struktur a investičních toků a iii) k vytvoření regionálních mocenských uskupení s velmi omezenou mezinárodní koordinací a bez jakýchkoliv možných společných řešení mezinárodních problémů;
- G. vzhledem k tomu, že značný demografický rozměr zemí BRICS a dalších rychle se rozvíjejících zemí ve srovnání s demografickým poklesem na Západě přidává takovým zemím váhu na mezinárodních fórech, neboť země BRICS a další vznikající velmocí budou moci požadovat reprezentativnější zastoupení velké většiny světového obyvatelstva; vzhledem k tomu, že to povede k potřebě reformovat systém globálního řízení a řídicí strukturu mezinárodních organizací, aby se mohly stát reprezentativnějšími s ohledem na nové hospodářské a politické poměry a nadále si uchovat ústřední úlohu v rámci globálních procesů utváření konsenzu a rozhodování;
- H. vzhledem k tomu, že stávající hospodářská krize a rozpočtová omezení v EU a USA vyvolávají naléhavou potřebu slučovat zdroje s dalšími vznikajícími velmocemi s cílem zajistit propojenou a účinnou globální strukturu bezpečnosti a stability a účinné vystupování v citlivých oblastech na základě společných cílů a koordinovaných strategií a úsilí;
- I. vzhledem k tomu, že úspěšný přechod na hospodářství středních příjmů může za určitých podmínek pomoci rozvoji umírněné zahraniční politiky orientované na stabilitu; vzhledem k tomu však, že upevnění ekonomické a politické moci některých zemí BRICS a dalších rychle se rozvíjejících zemí nevedlo vždy k dosažení tohoto přechodu;
- J. vzhledem k tomu, že navzdory nedávnému závratnému hospodářskému rozvoji ve většině zemí BRICS patří tyto země zároveň mezi země s nejrozsáhlejším výskytem chudoby na světě; vzhledem k tomu, že to dokládá, že ve velké většině případů může rychlý hospodářský rozvoj bez pozitivního dopadu na chudé obyvatele a bez vytváření bezpečnostních sítí vést k nárůstu nerovnosti;
- K. vzhledem k tomu, že země BRICS a stávající rychle se rozvíjející ekonomiky netvoří formální skupinu zemí se stanovenou konkrétní úlohou v mezinárodních záležitostech, a že by EU tudíž měla vytvořit partnerství s každou z těchto zemí a zohlednit přitom její jedinečnost a specifické cíle v oblasti zahraniční politiky; vzhledem k tomu, že by EU měla investovat do strategického partnerství s každou zemí BRICS a dalšími rychle se rozvíjejícími ekonomikami, neboť hrají stále větší úlohu na mezinárodním poli, zejména v mezinárodních organizacích, jako je OSN, neboť tato partnerství jsou prostředkem k dosahování společných cílů, především míru a globální bezpečnosti, právního státu ve vnitrostátní či mezinárodní oblasti, podpory lidských práv, demokracie, udržitelného rozvoje a globální finanční regulace;
- L. vzhledem k tomu, že země BRICS a další rychle se rozvíjející ekonomiky vyžadují stabilní nastavení zahraniční politiky a stabilní prostředí v oblasti regulace a veřejné politiky, jež může udržet zájem a investice do jejich hospodářství a společností; vzhledem k tomu, že země BRICS a další rychle se rozvíjející ekonomiky potřebují investice a podporu, pokud jde o upevňování demokratické, politické, hospodářské a sociální stability;
- M. vzhledem k tomu, že EU jako propagátor partnerství a inkluzivního řízení musí hrát v rámci vzniku nových celosvětových mocností důležitou úlohu, musí však konat rychle, pokud si chce udržet vliv (nebo by mohla být ze strategického hlediska odsunuta); vzhledem k tomu, že to povede ke strategickým změnám jak uvnitř EU, tak i pokud jde o její zahraniční politiku, mimo jiné k dosažení většího propojení jednotlivých politik;

Čtvrtek, 2. února 2012

- N. vzhledem k tomu, že na konci třetího setkání vedoucích představitelů zemí BRICS, které se konalo dne 14. dubna 2011, vydali vedoucí představitelé těchto zemí společné prohlášení, v němž vyzývají k lepší mezinárodní spolupráci a posílení globálního řízení a vyjadřují podporu mnohostranným diplomatickým vztahům s OSN a G-20; vzhledem k tomu, že všech pět zemí BRICS bylo současně zastoupeno na zasedáních Rady bezpečnosti OSN během roku 2011; vzhledem k tomu, že země BRICS vyzvaly ke změně řídicích struktur mezinárodních finančních institucí a OSN s cílem zohlednit změny ve světovém hospodářství a lépe se vypořádat se současnými globálními problémy;
- O. vzhledem k tomu, že země BRICS vykazují výrazné rozdíly v politickém a hospodářském systému, tendencích demografického a sociálního vývoje a náhledu na zahraniční politiku;
- P. vzhledem k tomu, že závěry Evropské rady ze dne 16. září 2010 zdůraznily, že EU a její členské státy budou jednat v souladu s Lisabonskou smlouvou a Evropskou bezpečnostní strategií strategičtěji, aby Evropa uplatnila na mezinárodní scéně svou skutečnou váhu a aby strategická partnerství EU s klíčovými hráči ve světě poskytla užitečný nástroj pro sledování evropských cílů a zájmů;
- Q. vzhledem k tomu, že stávající obchodní dohody mezi EU a zeměmi BRICS nejsou oboustranně výhodné pouze z hospodářského, ale také z politického hlediska;
- R. vzhledem k tomu, že EU by měla sehrávat aktivní úlohu při budování reprezentativního a inkluzivního systému Organizace spojených národů založeného na partnerství, jenž může účinně přispívat ke globálnímu řízení a řešení, míru, bezpečnosti, demokracii, lidským právům a mezinárodnímu řádu založenému na zásadách právního státu; vzhledem k tomu, že se EU v souladu s článkem 21 SEU formálně zavázala k účinnému multilateralismu, v jehož středu stojí silná OSN;
- S. vzhledem k tomu, že EU postupem času vybuodovala se zeměmi BRICS dvoustranná strategická partnerství založená za společných hodnotách a zájmech a zaměřená na zlepšení vztahů a podporu spolupráce na všech úrovních; vzhledem k tomu, že se tato strategická partnerství často ukázala jako nedostatečná, zejména pokud jde o podporu demokracie, upevňování právního státu a stanovení společného přístupu k řešení sporů;
- T. vzhledem k tomu, že je naléhavě nutné hledat možnosti, jak prohloubit spolupráci v rámci systému OSN a v rámci skupin vedoucích zemí (G-7, G-20) a zlepšit způsob koordinace jejich práce;
- U. vzhledem k tomu, že se skupina G-20, jejíž členové představují 88 % světového HDP a 65 % světové populace, stala důležitým fórem pro spolupráci na celosvětové úrovni, avšak že je potřeba řešit problém její reprezentativnosti a vymezit její přesnou úlohu v mnohostranném uspořádání;
1. zdůrazňuje, jak současná hospodářská krize poukázala na provázanost mezi stávajícími velmocemi a zeměmi BRICS a dalšími rychle se rozvíjejícími zeměmi; poukazuje na úzké vzájemné propojení mezi stabilním hospodářským růstem rozvinutých ekonomik a stabilním hospodářským růstem rychle se rozvíjejících ekonomik; podtrhuje pozitiva této provázanosti a vzájemný prospěch z politických a ekonomických vazeb mezi rozvinutými a rozvíjejícími se ekonomikami; domnívá se, že EU a její členské státy by proto měly usilovat o další politický dialog a porozumění se skupinou BRICS a dalšími rychle se rozvíjejícími zeměmi, a to i individuálně, v duchu partnerství a s celkovým cílem dosáhnout nového systému řízení, který by nikoho nevyklučoval; je navíc toho názoru, že pravidelná setkání na vysoké úrovni mezi EU a jednotlivými zeměmi skupiny BRICS by představovala cennou příležitost k vybudování vztahů založených na důvěře, na sladění pozicí a povzbuzení zemí skupiny BRICS k převzetí větší odpovědnosti v rámci nového systému globálního řízení, a to na základě společné odpovědnosti, společných přístupů a koordinovanějších kroků; vyjadřuje názor, že při dosahování těchto cílů by cennou součinnost mohl poskytovat nástroj strategického partnerství;

Čtvrtek, 2. února 2012

2. domnívá se, že vztahy mezi hlavními velmocemi na jedné straně a mezi zeměmi BRICS a dalšími vznikajícími velmocemi na straně druhé si udržují důležitý hospodářský rozměr, ale mají v zásadě politický charakter, a proto by jim měl být dán také politický rámec, neboť všechny tyto země mají společný zájem, jímž je zajištění účinného systému globálního řízení a společné řešení otázek celosvětové stability a bezpečnostních rizik, která mohou brzdit trvalý celosvětový hospodářský růst, a jeho budoucí potenciál, a to v duchu spolupráce a konzultací a na základě sblížení politických postojů; vyzývá proto k prohloubení spolupráce mezi EU a zeměmi BRICS, a to i prostřednictvím vytvoření partnerství s jednotlivými zeměmi BRICS, ve všech oblastech mezinárodního zájmu;

3. zdůrazňuje, že zatímco země skupiny BRICS mohou zastávat podobné názory z hlediska zahraniční politiky, vyznačují se značnými rozdíly, pokud jde o politické, hospodářské a sociální otázky; zdůrazňuje zejména, že jejich politické systémy se jsou velmi různorodé, od přísně autoritářských režimů až po důvěryhodné a stabilní demokracie; vyzývá v tomto ohledu EU, aby upevnila vztahy a rozvinula součinnost zejména s těmi zeměmi BRICS, jež skutečně sdílejí a respektují demokratické hodnoty a usilují o sociálně tržní hospodářství;

4. domnívá se, že v souvislosti se vznikem nových mocností se silnou hospodářskou a zahraniční politikou nedojde k omezení vlivu EU, EU však bude hrát důležitou úlohu při prosazování společné dohody o zvolených politikách a měla by se ukázat jako vedoucí síla při řešení celosvětových problémů; je toho názoru, že EU a její transatlantičtí partneři by se měly soustředit se na dosažení nezbytných úspor z rozsahu a na vyvíjení cíleného úsilí k dosažení konstruktivní a účinné spolupráce se vznikajícími velmocemi jak na dvoustranné, tak i na mnohostranné úrovni v duchu skutečného partnerství a dobré spolupráce; poukazuje na nezbytnost vytvořit inkluzivní systém globálního řízení, jenž by byl založen na spolupráci a koordinaci se zeměmi BRICS a případně s dalšími rychle se rozvíjejícími zeměmi ve prospěch všech; poukazuje dále na klíčovou úlohu EU a jejích transatlantických partnerů při podpoře inkluzivního systému globální správy; zdůrazňuje, že EU by si měla počínat strategičtěji s cílem uplatnit na mezinárodní scéně svou skutečnou váhu, a to zejména prostřednictvím zvládnání dopadů provázanosti, iniciování reformy globálního řízení a mobilizace kolektivních opatření v oblastech, jako je právní stát, udržitelné životní prostředí, regionální bezpečnost atd., prostřednictvím konstruktivní spolupráce se zeměmi BRICS a dalšími vznikajícími velmocemi;

5. vítá koncepci dvoustranných strategických partnerství a naléhavě žádá Radu a EEAS, aby ji uvedla do praxe; považuje strategická partnerství za slibný a potenciálně transformační nástroj uspořádání a rozvoje vztahů EU s klíčovými hráči na světové scéně; doporučuje, aby tento nástroj EU používala k provádění mnohostranných i dvoustranných agend a k rozvoji smysluplných vazeb mezi nimi; zdůrazňuje, že mezinárodní soudržnost je životně důležitá pro to, aby EU vystupovala a byla vnímána jako skutečný strategický partner zemí BRICS a dalších vznikajících velmocí;

6. poznamenává, že v minulosti se zdálo, že země skupiny BRICS v určitých případech koordinovaly své postoje v rámci zahraniční politiky v Radě bezpečnosti OSN, zejména na počátku libyjské a syrské krize a dále odložením hlasování o úloze EU ve Valném shromáždění Organizace Spojených národů a přijetím shodných stanovisek k situaci na Pobřeží Slonoviny a v Súdánu; zdůrazňuje v tomto ohledu, že se může zdát, že země BRICS zpochybňují stávající systém mezinárodního globálního řízení, avšak že demokratický dialog, politická angažovanost, a to i na individuálním základě, a skutečné partnerství mohou do popředí vynést pozitivní synergie a usnadnit nový inkluzivní systém globálního řízení; domnívá se, že by EU měla řádně zohlednit význam, jehož země BRICS a další vznikající velmoci nabyly z politického a hospodářského hlediska, neboť to může přispět k náležité reformě globálního řízení založené na platformě součinnosti bez jakýchkoli destabilizujících účinků;

Čtvrtek, 2. února 2012

7. konstatuje, že země BRICS prokázaly schopnost regionální integrace, a tudíž schopnost zapojit se do multipolárních systémů řízení; je přesvědčen, že to svědčí i o potenciálním zájmu zemí BRICS přispívat ke globálnímu řízení; domnívá se proto, že země BRICS a další rychle se rozvíjející země se nacházejí v procesu vymezování svých strategických směrů v oblasti zahraniční politiky, a stávají se z nich tak partneři stávajících velmocí a zastánci systému globálního řízení založeného na univerzálních hodnotách, partnerství a začleňování;

8. je přesvědčen, že by se země BRICS mohly vzhledem ke svým politickým a hospodářským zájmům a velikosti a regionální úloze a ambicím pokusit jednat v oblasti zahraniční politiky jako skupina, avšak uznává, že důležitý je i individuální rozměr; v tomto ohledu by se EU měla kromě svého zaměření na země BRICS jako na možnou soudržnou skupinu států v oblasti zahraniční politiky soustředit také na tyto země jednotlivě a zároveň si udržet systematický a koordinovaný přístup; v tomto ohledu se domnívá, že takový přístup umožní EU dosahovat úspor z rozsahu prostřednictvím partnerství s jednotlivými zeměmi BRICS, maximalizovat své zájmy a úlohu v různých regionech a přispívat ke konsolidaci multipolárního uspořádání s politickou a hospodářskou rovnováhou mezi rozvinutými a rychle se rozvíjejícími ekonomikami na základě inkluzivního systému založeného na dialogu, partnerství a dvoustranných či vícestranných partnerstvích;

9. domnívá se dále, že výrazné rozdíly v politických a hospodářských systémech, tendencích demografického a sociálního vývoje a náhledech na zahraniční politiku u zemí BRICS, jež by měly prostupovat individuálně uzpůsobenou politikou EU vůči těmto zemím a odrážet se v ní a zaměřit se na vytvoření synergií s jednotlivými zeměmi skupiny BRICS a dalšími rychle se rozvíjejícími zeměmi a na zabránění vytvoření, příp. upevnění možných soudržných alternativních skupin států v oblasti zahraniční politiky; naléhavě v této souvislosti žádá EU a její členské státy, aby zrazovaly od toho, aby se skupina stávajících velmocí snažila o upevnění svých pozic a skupina vznikajících velmocí o strategické soutěžení s ní; tvrdí, že EU musí v zájmu podpory mezinárodní kolektivní akce a reformy globálního řízení využít širokou škálu dvoustranných, mnohostranných a nestátních interakcí a tématické koalice, jež překonávají předěl mezi rozvinutým a rozvíjejícím se světem;

10. domnívá se, že EU by měla formulovat svůj postoj, pokud jde o užší spolupráci se zeměmi BRICS, přičemž musí také zohlednit skutečnost, že představa EU a představy zemí BRICS, pokud jde o závazná ujednání a institucionalizované režimy, se nemusejí vždy nutně shodovat; domnívá se rovněž, že podporu zemí BRICS pro účinný multilateralismus by bylo možné získat výměnou za větší zastoupení příslušných mezinárodních institucí; trvá na tom, že výzvy, které vzestup zemí BRICS přináší, by spíše než jako problém měly být vnímány jako příležitost;

11. domnívá se, že by vztahy se zeměmi BRICS měly být založeny na dvoustranném dialogu, který by byl zaměřen na další demokratizaci a upevnění právního státu, řádnou správu věcí veřejných, sbližování předpisů, koordinaci společných postojů na mezinárodních fórech a intenzivnější vztahy s EU, a snažit se tyto oblasti podporovat;

12. zdůrazňuje význam Brazílie jakožto vůdčí velmocí v procesu regionální integrace zemí MERCOSUR; vítá obnovený společný akční plán strategického partnerství mezi EU a Brazílií na roky 2012–2014 a vzájemně závazky přijaté v oblasti podpory demokracie a reforem mnohostranného systému řízení; naléhá na obě strany, aby své závazky ctily a aby přispěly k reformě světového finančního uspořádání; připomíná nabídku učiněnou prezidentkou Rousseffovou týkající se podpory EU při překonávání dluhové krize a oceňuje jejich vzájemné vztahy; vyjadřuje svou podporu vyváženému a spravedlivému uzavření rozvojové agendy z Dauhá a dohody o přidružení mezi EU a sdružením MERCOSUR, která bude nejvýznamnější dohodou o přidružení, kterou kdy EU uzavřela, neboť zahrne 750 milionů obyvatel a obchody v hodnotě 125 mld. USD ročně; bere na vědomí žádost Brazílie o úplné uvolnění vízového režimu a žádá Komisi, aby předložila příslušný návrh;

Čtvrtek, 2. února 2012

13. zdůrazňuje nepostradatelnou úlohu strategického partnerství mezi EU a Ruskem z hlediska zachování míru a bezpečnosti v Evropě, podpory obchodu a hospodářského rozvoje, zachování energetické bezpečnosti a řešení nadnárodních výzev; je toho názoru, že vzestup asijských velmocí může v dlouhodobém horizontu usnadnit další sladění zájmů a užší strategickou spoluprací mezi EU a Ruskem; je přesvědčen, že taková spolupráce je zásadní pro dosažení pokroku v otázkách celosvětového významu, jako je šíření jaderných zbraní, terorismus, změna klimatu nebo nelegální migrace;

14. zdůrazňuje význam a potenciál strategického partnerství mezi EU a Indií; domnívá se, že za stávající globální hospodářské krize by otázky jako sociální krize, změna klimatu, migrační toky a globální bezpečnost měly být řešeny v rámci komplexnějšího partnerství mezi Indií a EU; poukazuje rovněž na to, že probíhající jednání o dohodě o volném obchodu upevňují vztahy mezi EU a Indií; domnívá se však, že by se tento vztah neměl omezovat na obchodní otázky; přivítal by opětovné vytvoření partnerského seskupení k delegaci Evropského parlamentu pro vztahy s Indií, které by navázalo na zkušenosti skupiny přátelství mezi Indií a Evropou, která existovala v indickém parlamentu před volbami v roce 2009;

15. zdůrazňuje význam Číny jakožto jedné z hlavních hospodářských velmocí a poukazuje na její zásadní úlohu při celosvětové hospodářské obnově; v tomto ohledu připomíná, že Čína musí deset let po svém přistoupení k WTO dostát svým závazkům dohodnutým v rámci této organizace; kromě toho vyzývá Unii a její členské státy a Čínu, aby řešily společné výzvy a hrozby pro mezinárodní mír a bezpečnost, zejména na základě lepší spolupráce na diplomatickém řešení íránské jaderné krize; naléhavě žádá obě strany, aby posílily vyváženější obchod mezi sebou, zejména zvýšením úsilí o dokončení jednání o nové dohodě o partnerství a spolupráci, aby tak tento rámec využil potenciál strategického partnerství mezi EU a Čínou;

16. zdůrazňuje strategickou povahu vztahů mezi EU a JAR; vítá pozitivní výsledek čtvrtého summitu mezi EU a Afrikou konaného v září 2011, zejména názorový soulad ohledně situace v Libyi; naléhavě žádá EU a Jihoafrickou republiku, aby co nejdříve dokončily jednání o nové dohodě o hospodářském partnerství; tvrdí, že Jihoafrická republika může být vzhledem ke své zkušenosti s úspěšným mírovým přechodem k demokracii a své úloze jakožto regionální velmoci hlavní silou při podpoře demokracie a řádné správy věcí veřejných, posilování regionální hospodářské integrace a podpoře národního usmíření napříč Afrikou a klíčovým partnerem pro EU v tomto úsilí; zdůrazňuje význam úzké spolupráce mezi EU a JAR v oblasti změny klimatu, udržitelného rozvoje a reform mezinárodních institucí;

17. domnívá se, že s ohledem na vzrůstající význam zemí BRICS a dalších rychle se rozvíjejících mocností a na rýsující se multipolární systém globálního řízení by skupina G-20 mohla být užitečným a obzvláště vhodným fórem pro dosažení konsenzu a pro inkluzivní rozhodovací postup založený na partnerství, jenž by podporoval sblížování, včetně harmonizace právních předpisů; zastává názor, že i navzdory vzrůstajícímu vlivu zemí G-20 by skupina G-7 mohla hrát i nadále klíčovou úlohu fóra pro konzultace, koordinaci a dosahování konsenzu mezi zavedenými velmocemi s cílem navázat dialog se zeměmi BRICS a dalšími vznikajícími mocnostmi, a to před zasedáními zemí skupiny G-20; má za to, že by měla být v zájmu smíření postojů s Ruskem využita rovněž existence skupiny G-8, aby tak mohly být společné výzvy řešeny koordinovaným a účinným způsobem; podporuje parlamentní rozměr zemí G-20 a domnívá se, že by měl být dále upevňován a zapojován do rozhodovacích postupů, aby byl zabezpečen intenzivnější demokratický dialog a přísnější dohled; podporuje rovněž vytvoření paralelního poradního fóra skupiny G-20, jež by zahrnovalo nevládní organizace a vedoucí zástupce občanské společnosti a podniků ze států skupiny G-20;

Čtvrtek, 2. února 2012

18. je přesvědčen, že současná krize státního dluhu bude představovat důležitý test pro skupinu G20 jako účinného fóra určeného na strategický politický dialog, na základě něhož je možno prosazovat skutečný globální systém hospodářského a finančního řízení odrážející vzájemnou závislost rozvinutých a rychle se rozvíjejících ekonomik, vytvářející základ pro odstraňování systematických nevyvážeností, které mohou být obzvláště škodlivé pro rozvinuté a z dlouhodobého hlediska i pro rozvíjející se ekonomiky, a prosazující solidaritu na mezinárodních finančních fórech jako Mezinárodní měnový fond;

19. vyzývá EU, aby prohloubila politický dialog a spolupráci se zeměmi BRICS, což by posunulo vpřed reformu institucí globální finanční a ekonomické správy a řízení, tedy institucí z Bretton Woods, aby se zajistilo širší zastoupení všech členských zemí a současně se v něm odrazily změny z hlediska hospodářského významu;

20. domnívá se, že by stávající velmoci měly podporovat regionální organizace, jež zahrnují země BRICS a další rychle se rozvíjející země, jako jsou země ASEAN nebo MERCOSUR, včetně procesů jejich institucionální výstavby a budování kapacit, a zajistit na zasedáních těchto organizací diplomatickou přítomnost na vysoké úrovni;

21. poznamenává, že vzhledem ke vzrůstajícímu celosvětovému a regionálnímu významu Číny, Indie a dalších rychle se rozvíjejících zemí mohou Spojené státy americké a EU postupně přesunout svou hlavní pozornost, politické investice a zdroje do oblasti Tichomoří a vnímat severoatlantický rozměr a vzájemnou spolupráci jako méně strategické; dále poznamenává, že by Asie měla hrát významnější úlohu v oblasti zahraničních vztahů Evropské unie a jejích členských států; vyzývá k větší koordinaci politiky Spojených států a EU vůči Číně a dalším rychle se rozvíjejícím zemím v Asii, aby se zabránilo oddělování politik USA a EU vůči těmto zemím; je pevně přesvědčen, že prostřednictvím koordinace úsilí dosáhnou USA a EU požadované politické součinnosti za účelem zapojení se do účinného pozitivního a konstruktivního dialogu se zeměmi BRICS a dalšími rychle se rozvíjejícími zeměmi; domnívá se, že aniž je dotčena skupina G-7, pravidelné schůzky na nejvyšší úrovni mezi EU a USA by poskytovaly příležitost nalézat společné cíle a koordinovat strategie v oblastech celosvětového významu, včetně správy ekonomických záležitostí, s cílem dosáhnout společného přístupu ke vznikajícím velmocím; připomíná, že transatlantické vztahy jsou mimořádně důležité jak z hospodářského, tak z politického hlediska, a zdůrazňuje vzájemný pevný hospodářský vztah mezi USA a EU; domnívá se, že Transatlantická hospodářská rada a Transatlantický dialog zákonodárců by mohly rovněž umožnit dialog a bilancování, a měly by tak zahrnovat úvahy o strategickém zapojení zemí BRICS a dalších důležitých rychle se rozvíjejících zemí ze strany EU a USA a o způsobu, jak podpořit sbližování předpisů s těmito zeměmi; připomíná, že je nutné vytvořit účelový orgán pro systematické konzultace na vysoké úrovni a koordinaci, pokud jde o zahraniční a bezpečnostní politiku, známý jako Transatlantická politická rada;

22. zdůrazňuje, že pro otázky globálního dosahu nebo otázky související s globálním řízením by partnerem stávajících velmocí, zemí BRICS a dalších rychle se rozvíjejících zemí měla být EU, a nikoli její členské státy; je přesvědčen, že v zájmu dosažení jednotného politického přístupu k zemím BRICS a dalším vznikajícím velmocím je velmi důležité, aby členské státy utvářely své dvoustranné vztahy co nejtransparentněji a s ohledem na potenciální dopad těchto vztahů na politiky a postoje EU; je přesvědčen, že by EU měla usilovat o dosažení větší politické a hospodářské součinnosti a růstu, aby si uchovala politický vliv a klíčovou úlohu v rýsujícím se multipolárním systému a aby byla vnímána jako nezbytný důležitý partner zemí BRICS a nových rychle se rozvíjejících zemí;

23. zdůrazňuje, že je důležité, aby celkovou koordinaci zahraniční politiky EU vůči zemím BRICS a dalším vznikajícím velmocím zajišťovala v souladu s čl. 18 odst. 4 a čl. 21 odst. 3 SEU vysoká představitelka Unie pro zahraniční věci a bezpečnostní politiku / místopředsdkyně Komise; domnívá se, že EU by měla pod jejím dohledem usilovat o dosažení lepšího propojení zahraniční a bezpečnostní politiky

Čtvrtek, 2. února 2012

s odvětvovými politikami EU, jako je politika v oblasti rozvoje, energetické bezpečnosti, obchodu, přístupu k nerostným surovinám a vzácným zeminám, změny klimatu a migrace s cílem podpořit součinnost a zajistit ucelený a systémový zahraničněpolitický přístup zaměřený na všeobecné respektování právního státu, lidských práv a demokratické správy věcí veřejných; domnívá se, že koncepce „strategických partnerů“ EU by měla být dále modernizována a lépe vypracována, aby odrážela tyto základní cíle; poukazuje na závěry konference COP 17 k Rámcové úmluvě Organizace spojených národů o změně klimatu (UNFCCC) a zdůrazňuje potřebu jednotného a koordinovaného úsilí se zeměmi BRICS o dosažení progresivní dohody;

24. domnívá se, že ucelený zahraničněpolitický přístup na úrovni EU vyžaduje též intenzivnější spolupráci mezi předsedou Evropské rady, vysokou představitelkou, Radou, Parlamentem a Komisí týkající se otázek vztahujících se k programům zemí G-7, G-8 a G-20;

25. poznamenává, že EU by měla být schopna přizpůsobit a reformovat své vlastní vnitřní struktury globálního řízení s cílem zabezpečit rozhodovací postup, který by odrážel její pluralitu a umožnil dosažení konsenzu; zdůrazňuje, že je důležité, aby se ucelený přístup k zahraniční politice na úrovni EU vůči zemím BRICS a dalším rychle se rozvíjejícím zemím odrážel ve fungování ESVČ; je přesvědčen, že ESVČ by v úzké spolupráci s Parlamentem měla přehodnotit a posílit strategická partnerství s jednotlivými zeměmi skupiny BRICS a přitom využívat jejich specifických charakteristik a potenciál součinnosti a spolupráce s EU; naléhá na ESVČ, aby navrhla mechanismus pro horizontální a vertikální koordinaci, který by umožnil, aby součinnost institucí EU a z intenzita a hloubka dvoustranných vazeb členských států se strategickými partnery, včetně zemí BRICS a dalších vznikajících velmocí, byly pro zahraniční politiku EU přínosem; zastává názor, že pokud jde o země BRICS, ESVČ by měla kromě struktur založených na geografických a tematických oblastech zřídit koordinační mechanismus ad hoc, aby zajistila soulad jednotných politik vůči zemím BRICS ze systémového hlediska a začlenění přijatých politických postojů do dialogu EU se stávajícími velmocemi, jako jsou USA, Kanada a Japonsko; domnívá se, že delegace EU v zemích skupiny BRICS a dalších významných rozvíjejících se mocnostech by měly úžeji spolupracovat s cílem zajistit neustálé monitorování a analýzu vztahů v rámci zemí BRICS a příslušných citlivých otázek, a tím umožnit systémovější přístup; domnívá se v tomto ohledu, že delegace EU v zemích BRICS by měly analyzovat postoje zemí BRICS ke správě věcí veřejných a globálním výzvám a ke vztahům s dalšími zeměmi BRICS; je toho názoru, že EU by měla zaměřit své další úsilí a zdroje na vedení procesu reformy celosvětového systému globálního řízení a mezinárodních organizací s cílem zabezpečit inkluzivnější postup při dosahování konsenzu a rozhodování na celosvětové úrovni, zejména na reformu Rady bezpečnosti OSN a globálního finančního multilateralismu;

26. domnívá se, že základem posíleného partnerství se zeměmi BRICS by měl i nadále být „účinný multilateralismus“ a větší koordinace v rámci mnohostranných fór v zájmu řešení otázek v oblasti globálního řízení; doporučuje zejména, aby EU pokračovala v úsilí o příslušné zapojení těchto zemí;

27. je přesvědčen, že by se Parlament měl účastnit dvoustranných summitů mezi EU a jejími strategickými partnery;

28. domnívá se, že zaměstnanci delegací EU v zemích BRICS by se měli spojit se styčnými úředníky Parlamentu v zájmu lepšího porozumění národnímu parlamentnímu rozměru v každé z těchto zemí a prosazení užší spolupráce a dialogu mezi Evropským parlamentem a parlamenty jednotlivých zemí na dvojstranném základě a v zájmu podpory větší demokratické odpovědnosti při rozhodování na mezinárodních fórech, jako jsou skupiny G-8 a G-20; je toho názoru, že by se kromě současných delegací pro vztahy s Ruskem, Indií, Čínou a Jihoafrickou republikou mohlo též zvážit vytvoření delegace pro vztahy s Brazílií;

29. domnívá se, že s ohledem na zabezpečení účinné demokratické kontroly vytváření politik EU vůči zemím BRICS a dalším rychle se rozvíjejícím zemím a s cílem usnadnit prohloubený dialog EP s parlamenty těchto zemí by příslušní zaměstnanci Parlamentu měli rozvíjet své odborné dovednosti, aby měli k dispozici

Čtvrtek, 2. února 2012

vhodné nástroje k analýze a možnosti kontroly a aby byli schopni pomáhat poslancům s prosazováním účinného dialogu; je rovněž přesvědčen, že by měl být zaveden systém výměny zaměstnanců mezi Parlamentem a ESVC s cílem maximalizovat součinné působení, interinstitucionální dialog a spolupráci a podpořit výměnu odborných znalostí;

30. zdůrazňuje, že jakékoli prohlubování vztahů a politické spolupráce se zeměmi BRICS na vládní úrovni by mělo jít ruku v ruce se stálým dialogem mezi organizacemi občanské společnosti; v této souvislosti žádá delegace ESVC a EU, aby vytvořily rámec pro usnadnění a prohloubení mezilidských kontaktů a výměny kulturních a vysokoškolských pracovníků a studentů založené na stávajících a ad hoc programech s cílem zlepšit vzájemné porozumění a vytvářet společná opatření a iniciativy;

31. trvá na tom, že je nezbytné zdokonalit politický dialog se zeměmi BRICS v oblasti dodržování lidských práv a sociálních a environmentálních norem; připomíná v této souvislosti, že dodržování základních pracovních norem a agendy důstojné práce MOP jsou zcela nezbytným předpokladem splnění rozvojových cílů tisíciletí, neboť tím, že zaručují sociálně-politickou stabilitu a zvyšují úroveň dovedností pracujících v dané zemi, mají kladný vliv na její ekonomiku;

32. vítá uvedené sdělení Komise o „rozpočtu strategie Evropa 2020“, které nastiňuje návrh vytváření finančních nástrojů a programů v rámci nadcházejícího víceletého finančního rámce na období 2014–2020; zdůrazňuje, že nový nástroj partnerství zaměřený na podporu politických a hospodářských zájmů EU ve světě zahrnující činnosti, které nemají nárok na oficiální rozvojovou pomoc (ODA), by měl být nástrojem zahraniční politiky; domnívá se, že takový nástroj partnerství by mohl pomoci upevnit politické a tím i ekonomické vazby s vybranými zeměmi, a vítá prosazování sblížení právních předpisů jako jeden ze svých cílů; domnívá se rovněž, že nástroj partnerství by měl zahrnovat systémy finanční pomoci pro veřejnou diplomacii s cílem upevnit vztahy jednotlivých zemí s EU a posílit vliv, partnerství a loajalitu; domnívá se však, že by měly být vytvořeny další zdroje finanční pomoci na podporu demokratizace, upevnění právního státu, lepšího vzdělávání a snížení sociálních nerovností; domnívá se, že nový návrh finančních nástrojů a programů by měl klást důraz zejména na systémy finanční pomoci ad hoc zaměřené na poskytování podpory vznikajícím velmocím a potenciálním velmocím na upevnění demokratických struktur a na vytvoření dobrého globálního řízení a právního státu, organizací občanské společnosti, dobrých vzdělávacích systémů a postupného sociálního začleňování; vítá návrh Komise zahrnout zásadu podmíněnosti do všech programů a nástrojů EU a domnívá se, že tato zásada je klíčem k dosažení většího vlivu při prosazování lidských práv, demokracie a dobrého globálního řízení jako všeobecných hodnot;

33. vyzývá země BRICS, aby v mezinárodní rozvojové politice přijaly úlohu, jež by lépe odrážela jejich podíl na celosvětovém HDP;

34. naléhavě vyzývá EU a členské státy, aby podporovaly iniciativy vzájemné spolupráce mezi zeměmi Jihu a aby se zapojily do projektů třístranné spolupráce, jichž se účastní země BRICS;

35. považuje za nesmírně důležité více podporovat spolupráci EU se zeměmi BRICS a dalšími rychle se rozvíjejícími ekonomikami v systému globálního řízení a v mezinárodních organizacích; je přesvědčen, že by EU a USA měly zahájit strategický dialog se zeměmi BRICS o možnostech reformy mezinárodních organizací; domnívá se, že by na úrovni EU měla být prohloubena diskuse o možnostech, jak maximalizovat úlohu, hlas a hlasovací sílu EU na mezinárodních fórech a dosáhnout účinnější spolupráce mezi členskými státy EU na těchto fórech, a tím i ucelenějšího postoje v zájmu pozitivního dialogu, partnerství a spolupráce se zeměmi BRICS;

Čtvrtek, 2. února 2012

36. pověřuje svého předsedu, aby toto usnesení předal předsedovi Evropské rady, předsedovi Komise, místopředsedkyni Komise / vysoké představitelce Unie pro zahraniční věci a bezpečnostní politiku, Radě, polskému předsednictví Rady Evropské unie, Komisi a ministerstvu zahraničních věcí Spojených států.

Konzistentní politika uplatňovaná vůči režimům, proti nimž zavedla EU omezující opatření

P7_TA(2012)0018

Doporučení Evropského parlamentu Radě ze dne 2. února 2012 s návrhem doporučení Evropského parlamentu Radě týkajícího se konzistentní politiky uplatňované vůči režimům, proti nimž zavedla EU omezující opatření týkající se osobních a komerčních zájmů vůdců těchto režimů v EU (2011/2187(INI))

(2013/C 239 E/02)

Evropský parlament,

- s ohledem na návrh doporučení Radě, který předložil Graham Watson za skupinu ALDE a který se týká konzistentní politiky uplatňované vůči autoritářským režimům, proti nimž zavedla EU omezující opatření týkající se jejich osobních a komerčních zájmů v EU (B7-0235/2011),
- s ohledem na Chartu OSN, zejména na články 1 a 25 a v kapitole VII články 39 a 41,
- s ohledem na úmluvy OSN o lidských právech a opční protokoly k těmto úmluvám,
- s ohledem na Mezinárodní pakt o občanských a politických právech a jeho dva opční protokoly,
- s ohledem na Evropskou úmluvu o ochraně lidských práv a základních svobod (Evropská úmluva o lidských právech),
- s ohledem na rezoluci Rady bezpečnosti OSN č. 1674 ze dne 28. dubna 2006, která potvrzuje platnost ustanovení závěrečného dokumentu ze světového summitu v roce 2005 týkající se odpovědnosti za ochranu obyvatelstva před genocidou, válečnými zločiny, etnickými čistkami a zločiny proti lidskosti,
- s ohledem na Listinu základních práv Evropské unie,
- s ohledem na Evropskou bezpečnostní strategii (EBS) nazvanou „Bezpečná Evropa v lepším světě“, jež byla schválena Evropskou radou dne 12. prosince 2003,
- s ohledem na rezoluci 1267 (1999) o situaci v Afghánistánu a rezoluci 1371 (2001) o situaci v Bývalé jugoslávské republice Makedonii Rady bezpečnosti Organizace spojených národů,
- s ohledem na čl. 21 odst. 2 a články 22 a 36 Smlouvy o Evropské unii (SEU),

Čtvrtek, 2. února 2012

- s ohledem na článek 215 Smlouvy o fungování Evropské unie,
- s ohledem na rámcové rozhodnutí Rady 2003/577/SVV ze dne 22. července 2003 o výkonu příkazů k zajištění majetku nebo důkazních prostředků v Evropské unii ⁽¹⁾,
- s ohledem na dokument nazvaný „Zavedení útvaru Sankce v rámci pracovní skupiny poradců pro zahraniční vztahy (RELEX/Sankce)“ ze dne 22. ledna 2004 (5603/2004),
- s ohledem na dokument nazvaný „Základní zásady použití omezujících opatření (sankcí)“ ze dne 7. června 2004 (10198/1/2004),
- s ohledem na rozsudek Evropského soudního dvora ve věci Yusuf a Al Barakaat International Foundation v. Rada a Komise (Sb. rozh. 2005, II-3533),
- s ohledem na rámcové rozhodnutí Rady 2006/783/SVV ze dne 6. října 2006 o uplatňování zásady vzájemného uznávání příkazů ke konfiskaci ⁽²⁾,
- s ohledem na dokument Rady nazvaný „Osvědčené postupy EU pro účinné zavádění omezujících opatření“ ze dne 9. července 2007 (11679/2007),
- s ohledem na dokument Rady nazvaný „Provedení společného postoje Rady 2001/931/SZBP“ ze dne 21. července 2007 (10826/1/2007),
- s ohledem na dokument Rady nazvaný „Aktualizace osvědčených postupů EU pro účinné zavádění omezujících opatření“ ze dne 24. dubna 2008 (08666/1/2008),
- s ohledem na společný postoj Rady 2009/67/SZBP ze dne 26. ledna 2009, kterým se aktualizuje společný postoj 2001/931/SZBP o uplatnění zvláštních opatření k boji proti terorismu a zrušuje společný postoj 2008/586/SZBP ⁽³⁾,
- s ohledem na dokument nazvaný „Pokyny pro zavádění a hodnocení omezujících opatření (sankcí) v rámci společné zahraniční a bezpečnostní politiky EU“, naposledy revidovaný dne 15. prosince 2009 (17464/2009),
- s ohledem na své usnesení ze dne 4. září 2008 o hodnocení sankcí Evropské unie udělovaných v rámci opatření a politiky EU v oblasti lidských práv ⁽⁴⁾,
- s ohledem na směrnici 2005/60/ES o předcházení zneužití finančního systému k praní peněz a financování terorismu ⁽⁵⁾,
- s ohledem na zahraniční politické zdroje členských států,
- s ohledem na čl. 121 odst. 3 jednacího řádu,
- s ohledem na zprávu Výboru pro zahraniční věci (A7-0007/2012),

Obecné poznámky týkající se přístupu EU k autoritářským vůdcům

- A. vzhledem k tomu, že nový článek 21 Smlouvy o Evropské unii zavedený čl. 1 odst. 24 Lisabonské smlouvy uznává, že činnost Unie spočívá na zásadách „demokracie, právního státu, univerzality a nedělitelnosti lidských práv a základních svobod, úcty k lidské důstojnosti, na zásadách rovnosti a solidarity a na dodržování zásad Charty Organizace spojených národů a mezinárodního práva“;

⁽¹⁾ Úř. věst. L 196, 2.8.2003, s. 45.

⁽²⁾ Úř. věst. L 328, 24.11.2006, s. 59.

⁽³⁾ Úř. věst. L 23, 27.1.2009, s. 37.

⁽⁴⁾ Úř. věst. C 295 E, 4.12.2009, s. 49.

⁽⁵⁾ Úř. věst. L 309, 25.11.2005, s.15

Čtvrtek, 2. února 2012

- B. vzhledem k tomu, že sankce jsou užívány k plnění cílů SZBP, zavedených článkem 21 Smlouvy o Evropské unii a zahrnujících prosazování míru a bezpečnosti na mezinárodní úrovni, šíření dodržování lidských práv, základních svobod, právního státu a upevňování demokracie a řádné správy věcí veřejných;
- C. vzhledem k tomu, že v rámci SZBP se za sankce nebo omezující opatření považují donucovací opatření bez použití síly, jako je embargo na vývoz zbraní, obchodní sankce, finanční a hospodářské sankce, zmrazení aktiv, zákaz letů, omezení vstupu do určitých zemí, diplomatické sankce, bojkot sportovních a kulturních akcí a přerušování spolupráce s třetími zeměmi;
- D. vzhledem k tomu, že uplatnění sankcí nebo omezujících opatření je účinné do té míry, do níž je součástí jednotného a globálního přístupu Evropské unie a jejích členských států v oblasti lidských práv;
- E. vzhledem k tomu, že „cílené sankce“ mohou být uplatňovány formou osobních sankcí, vybraných hospodářských opatření a diplomatických opatření, jako jsou zákazy vystavování víz, zmrazení aktiv, embargo na vývoz či dovoz určitých druhů zboží, zákazy letů, zákazy investic či omezení oficiálních styků;
- F. vzhledem k tomu, že neshody mezi členskými státy často vedou k nejednotnému uplatňování omezujících opatření, což poškozují důvěryhodnost EU a má negativní dopad na účinnost těchto opatření;
- G. vzhledem k tomu, že EU často uplatňuje svou politiku sankcí nejednotně a k různým třetím zemím, jejichž situace v oblasti dodržování lidských práv a demokratických zásad je obdobná, přistupuje různým způsobem, což vyvolává kritiku ohledně uplatňování „dvojího metru“;
- H. vzhledem k tomu, že vlivem pokroku v oblasti informačních technologií se stále více snižuje význam státních hranic, a v rámci globalizovaného světa tedy i možnost izolovat určitou zemi nebo její elitu;
- I. vzhledem k tomu, že země podléhající sankcím patří mezi země, které zůstávají v rámci mezinárodního systému nejvíce izolovány a pro jejichž společnosti by byl s ohledem na možnost změny zvýšený mezinárodní zájem největším přínosem; vzhledem k tomu, že v určitých případech však mohou mít omezující opatření, zvláště jsou-li namířena proti konkrétním osobám, odrazující a psychologické účinky;
- J. vzhledem k tomu, že rozhodnutí o sankcích by EU měla přijímat pouze po důkladném vyhodnocení nejúčinnějšího způsobu dosažení demokratických změn v dané zemi; vzhledem k tomu, že každé rozhodnutí by mělo být v tomto ohledu odůvodněno;
- K. vzhledem k tomu, že Evropská unie pro mnoho autoritářských vůdců a jejich spolupracovníků představuje přitažlivé místo pro investice, vlastnictví a bankovní služby a služby v oblasti zdravotní péče a je prostorem, v němž mohou využívat svobody cestování a svobody utrácet majetek, kterého často nabyli pochybným způsobem;
- L. vzhledem k tomu, že příležitost pro autoritářské vůdce spočívající v přeměně moci na osobní bohatství, mj. často neoprávněným přisvojováním si státních prostředků nebo na základě jejich osobního spravování, představuje pro tyto osoby podporu a posiluje jejich schopnost nadále setrvat u moci; vzhledem k tomu, že jsou nutné další studie, aby došlo k minimalizaci jakýchkoli vazeb mezi zahraniční pomocí určenou na rozvoj či na jiné účely a obohacováním autoritářských vůdců a okruhu jejich nejbližších spolupracovníků;
- M. vzhledem k tomu, že bez společného úsilí je obtížné získat přesné informace o aktivech držení autoritářskými vůdci v EU a že EU musí informace vytrvale vyhledávat;

Čtvrtek, 2. února 2012

- N. vzhledem k tomu, že vůdci potrestaní uvalením sankcí budou postiženi, pokud na jejich osobu bude vyvíjen tlak ve formě omezení jejich schopnosti manipulovat s penězi, investovat a mít přístup je svým aktivům, omezení vyhlídek na cestování a omezení přístupu ke konkrétnímu zboží a službám nebo diplomatického zastoupení;
- O. vzhledem k tomu, že existuje velké množství mezinárodních i regionálních aktérů, což nutně vyžaduje dialog a mechanismy formálních i neformálních konzultací mezi těmito aktéry;
- P. vzhledem k tomu, že základní aspekt účinné politiky vůči autoritářským režimům musí vyvažovat donucovací diplomacii, včetně omezujících opatření, s jasnou komunikací a konstruktivními možnostmi, které nezahrnují použití síly, se zdroji zahraniční politiky EU a členských států, jež budou před izolací dávat přednost kritickému a progresivnímu dialogu;
- Q. vzhledem k tomu, že postup přezkumu, na jehož základě mohou být sankce uvalené proti dotyčným vůdcům s ohledem na změny v jejich jednání rozšířeny, zmírněny či zrušeny, má zásadní význam pro účinnost omezujících opatření a musí být uplatňován důsledným a strategickým způsobem;
- R. vzhledem k tomu, že všechna omezující opatření musí být v souladu s lidskými právy, mezinárodním humanitárním právem, právem na spravedlivý proces, proporcionalitou a právem na účinnou nápravu, a v žádném případě nesmí postihovat nejzranitelnější obyvatele země, proti níž jsou tato opatření namířena;
1. předkládá Radě tato doporučení:

Stanovit jednoznačnější definice

- a) stanovit jasná kritéria, pokud jde o to, kdy uplatnit omezující opatření, cíle, kterých má být těmito opatřeními dosaženo, formu sankcí, které mají být použity, pokyny pro jejich pravidelné hodnocení a postup přezkumu probíhající v konzultaci s Evropským parlamentem; stanovit tato kritéria takovým způsobem, aby uplatňování sankcí EU bylo jednodušší a věrohodnější, zároveň aby však byl ponechán dostatečný prostor pro flexibilní postup na operativní úrovni, který by Unii umožňoval využívat tohoto nástroje v rámci její vnější činnosti jako účinného prostředku;
- b) jasně a výslovně stanovit, na koho mají být uvaleny sankce v případě selhávajících států nebo nestátních aktérů, s ohledem na známou skutečnost, že tyto struktury bývají často neprůhledné;
- c) začlenit sankce do širšího politického kontextu a stanovit jejich konkrétní krátkodobé a dlouhodobé cíle, které povedou k trvalému demokratizačnímu procesu;
- d) uznat, že sankce nejsou samy o sobě cílem, a uplatňovat je ve spojitosti s jasnými a dosažitelnými cíli pro zrušení sankcí;
- e) systematicky podporovat práci Mezinárodního trestního dvora tím, že se zajistí, aby postupy a rozsudky dvora byly náležitě zohledněny v rámci politiky EU v oblasti sankcí;
- f) vybízet členské státy Evropské unie, aby uplatňovaly zásadu všeobecné soudní pravomoci pro boj proti beztrestnosti a zločinům proti lidskosti s cílem zdokonalit mezinárodní systém trestního soudnictví;

Vypracovat účinnou politiku v oblasti sankcí

- g) zavázat 27 členských států EU k co největší spolupráci a součinnosti, naléhavě je vyzvat, aby ve věci odsuzování autoritářských režimů vystupovaly jednotně a důsledně, v rámci společného integrovaného přístupu EU;

Čtvrtek, 2. února 2012

- h) uznat, že sankce, které nejsou mezinárodně koordinovány, mohou být neúčinné a v rozporu s cíli o které oficiálně usilují smyslem své existence, mohou narušovat transparentnost, věrohodnost a jednotnost evropské politiky sankcí a mohou posílit režim, proti kterému jsou zaměřeny, nebo omezit relativní manévrovací prostor a věrohodnost EU a jejích členských států pro jednání s dotčeným státem; zajistit pomocí jasně vymezených postupů lepší koordinaci a výměnu informací mezi členskými státy;
- i) uplatňovat stávající sankční režimy dostatečně přísně a důsledně, snažit se předcházet uplatňování dvojích standardů a rozšířit jejich pole působnosti na případy porušování základních svobod, zejména co se týče svobody vyznání a projevu; dosáhnout toho, aby omezující opatření a relevantní informace byly sdíleny rovněž se zeměmi náležejícími do Evropského hospodářského prostoru a se státy usilujícími o členství v EU;
- j) uplatňovat sankce nebo omezující opatření, které jsou cílené a přiměřené sledovanému cíli, zaměřené pouze na odpovědné elity represivních nebo zločineckých režimů a odpovědné nestátní činitele selhávajících států a zajistit, aby co nejméně zasahovaly negativně civilní obyvatelstvo, zvláště pokud se jedná o nejzranitelnější skupiny;
- k) zajistit, aby se zahraniční pomoc určená na rozvoj nebo na jiné účely nestala pobídkou k obohacování autoritářských vůdců a okruhu jejich nejbližších spolupracovníků;
- l) zajistit, aby ve všech případech, kdy je to možné, byla politika v oblasti sankcí doplněna podporou občanské společnosti v dotčené zemi; zlepšit kvalitu a transparentnost hodnocení za účelem umožnit přesné vyčíslení poskytnuté pomoci a jejího skutečného přispění potřebám občanské společnosti;
- m) zajistit, aby při rozhodování o omezujících opatřeních či sankcích nebyl uplatňován dvojí metr a aby při jejich uplatňování nebyly zohledňovány politické, hospodářské a bezpečnostní zájmy;
- n) zajistit, aby omezující opatření, která omezují tržní aktivity evropských společností v sankcionovaných zemích nebyla ku prospěchu konkurentům ze třetích zemí;
- o) zajistit, aby členské státy i vedoucí misí a delegací EU byli aktivně zapojeni do procesu navrhování, provádění, sledování a hodnocení omezujících opatření a jejich důsledků na místě poskytnutím vstupních informací pro hodnocení dopadu, což činí přítomnost EU na místě zásadní; zajistit, aby byly podstatné informace bezodkladně předávány Evropského parlamentu;
- p) zajistit, aby v zemi, kde jsou tato omezující opatření uplatňována, byli hlavní aktivisté bojující za demokracii a lidská práva zapojeni do rozhodování o omezujících opatřeních a do jejich provádění a posuzování;
- q) zavázat stávající struktury v rámci Evropské služby pro vnější činnost a Komise k tomu, aby před přijetím sankcí i v době po jejich přijetí prováděly hloubkové analýzy situace, které by se zaměřovaly na hospodářskou a společenskou strukturu dotčené země a zkoumaly přímé a nepřímé účinky všech konkrétních opatření na oblasti politického a socioekonomického života dotčené země se zřetelem k tomu, jaké jsou dopady těchto opatření na podnikatelské elity, skupiny občanské společnosti, politickou opozici i na reformně orientované činitele v rámci vlády;
- r) zavázat útvar Sankce v rámci GŘ RELEX, aby plnil své poslání spočívající ve výzkumu v oblasti uvalování sankcí, hodnocení stávajících sankcí a vyvíjení osvědčených postupů s ohledem na používání a provádění omezujících opatření a aby podával pravidelné zprávy Radě a Evropskému parlamentu, které se týkají jeho závěrů;

Čtvrtek, 2. února 2012

- s) zavázat právní a další příslušné služby EU k poskytování poradenství Radě ohledně přijímání opatření, jejichž cílem je zabránit obcházení sankcí dotčenými osobami;
- t) zavázat Evropskou službu pro vnější činnost a Komisi k integrovanějšímu přístupu, v jehož rámci budou sdíleny odborné znalosti a poznatky při přípravě, provádění a přezkumu sankcí;
- u) zavázat Radu a Komisi, aby přidělily dostatečný čas a prostředky, využívaly odborníky s patřičnými znalostmi o dané zemi a pracovníky specializované na problematiku lidských práv k provádění analýz, které budou předcházet návrhu sankcí a hodnotit jejich účinnost;
- v) zavázat Komisi a členské státy ke koordinaci provádění embarg na vývoz zbraní, která spadají do pravomoci členských států;
- w) zavázat Komisi a členské státy k tomu, aby každoročně předkládaly zprávu o provádění sankcí a o jejich účinnosti;
- x) vyzvat Francii a Velkou Británii a všechny země EU, které jsou nestálými členy Rady bezpečnosti Organizace spojených národů, aby dostatečně naléhaly na přísné a důkladné provádění rezolucí Rady bezpečnosti OSN;
- y) zvážit, ve vhodných případech v rámci bilaterálních obchodních vztahů, využití možnosti doložek „základních ustanovení“, na jejichž základě může Evropská unie uvalit sankce za porušování lidských práv a demokratických zásad a provádět soudržnou evropskou zahraniční politiku s cílem podporovat opatření proti autoritářským režimům;

Zavázat k provádění soudržné politiky v EU

- z) zavázat členské státy EU k tomu, aby oznámily případnou skutečnost, že osoby na seznamu sankcionovaných mají na jejich území fyzická a finanční aktiva, jakož i jejich přibližnou hodnotu a místo, kde se tato aktiva nacházejí; vyzývá členské státy EU ke spolupráci při výměně příslušných informací, např. prostřednictvím stávajících úřadů pro vymáhání majetku a sítě CARIN (Camden Assets Recovery Inter-Agency Network); zlepšit spolupráci mezi členskými státy EU, pokud jde o identifikaci a konfiskaci těchto aktiv;
- aa) zavázat všechny členské státy EU, aby zajistily přísné uplatňování cílených finančních sankcí a omezujících opatření, jako je:
 - rozšíření směrnice 2005/60/ES o předcházení zneužití finančního systému k praní peněz a financování terorismu, aby se povinně vztahovala i na všechny pokusy sankcionovaných diktátorů a s nimi spojených fyzických nebo právnických osob či subjektů o zřízení účtu či uložení peněz, protože tyto peníze byly získány na základě trestné činnosti, krádeží a zpronevěř, a prozkoumání možnosti zavést jiné preventivní mechanismy, které by zamezovaly tomu, aby ve finančních institucích v EU byly ukládány zpronevěřené státní prostředky či aktiva;
 - odmítnutí půjčky, zpřísnění opatření zaměřených na splácení půjček a zmrazení vkladů s cílem zajistit, aby tato opatření skutečně zamezila jakémukoli přístupu určených osob a subjektů ke všem finančním službám, které spadají pod jurisdikci EU;
- ab) zajistit, aby ekonomickým a finančním omezujícím opatřením, včetně cílených finančních sankcí, podléhaly všechny osoby a subjekty věnující se podnikání v EU, včetně občanů nečlenských států EU i občanů EU podnikajících mimo EU nebo subjektů, které byly zaregistrovány či založeny podle právních norem některého z členských států EU;

Čtvrtek, 2. února 2012

- ac) zajistit, aby se na sankcionované vůdce a fyzické a právnické osoby a subjekty, u nichž je zřejmé, že s nimi spolupracují, vztahoval přísný zákaz vlastnictví aktiv i nemovitého majetku v EU;
- ad) zavázat členské státy EU k tomu, aby zakázaly školám a univerzitám, expertním skupinám a dalším akademickým institucím přijímat finanční prostředky, granty či dary od sankcionovaných vůdců a s nimi spojených fyzických a právnických osob a aby uložily, že musí zprůhlednit své financování ze soukromých zdrojů;
- ae) zavázat členské státy EU k tomu, aby sportovním sdružením (včetně fotbalových klubů) a charitativním organizacím zakázaly přijímat finanční prostředky, granty či dary od sankcionovaných vůdců a fyzických a právnických osob, které s nimi spolupracují;
- af) zavázat EU a její členské státy, aby přísně dodržovaly zákaz cestování pro sankcionované osoby, pokud jde o cestování v EU z jakýchkoli jiných než humanitárních důvodů;
- ag) zavázat členské státy EU k tomu, aby samy aktivně vyšetřovaly a v příslušných případech také trestně stíhaly evropské osoby či právnické subjekty, které sankcionovaným vůdcům a s nimi spojeným osobám pomáhaly v tom, aby se vyhnuli či unikli sankcím, jež na ně byly právoplatně uvaleny;

Souvislosti

- ah) zavázat EU k budování mezinárodní podpory a koalic pro své činnosti, zejména ve spolupráci s vlivnými aktéry v daném regionu a v mezinárodních organizacích, a plně do tohoto procesu zapojit Evropský parlament;
- ai) zavázat EU k posílení legitimacy omezujících opatření a vytvoření široké veřejné a politické podpory pro tyto politiky, včetně omezujících opatření a sankcí, na úrovni EU a na mezinárodní úrovni, zejména v zemích dotčených sankcemi, a plně do tohoto procesu zapojit Evropský parlament;
- aj) vybízet EU, aby, pokud neexistují sankce nebo omezující opatření Rady bezpečnosti OSN, spolupracovala s ostatními státy, které sankce uplatňují, sdílela informace a koordinovala své kroky za účelem zajistit co nejlepší účinek na mezinárodní úrovni a maximální efektivitu uplatňování sankcí Společnosti;
- ak) zavázat vysokou představitelku / místopředsedkyni, vedoucí misí a Evropskou službu pro vnější činnost k tomu, aby sankcionovaným vůdcům výslovně sdělili, co se od nich očekává, a stanovit přesné a dosažitelné cíle s cílem stimulovat pozitivní změnu a nabídnout vhodnou technickou pomoc;
- al) zavázat členské státy k tomu, aby v rámci legálních možností sdílely informace o sankcionovaných osobách s ostatními státy, příslušnými orgány EU a mezinárodními organizacemi;
- am) zavázat členské státy k tomu, aby v přiměřené míře zajistily přístup veřejnosti k informacím o vnitrostátních opatřeních, pokud jde o uplatňovaná omezující opatření;
- an) zavázat Radu k tomu, aby přezkum sankcí v plné míře konzultovala s Evropským parlamentem a aby si vyžádala stanovisko Evropského parlamentu pro účely vypracování politických hlavních směrů a širší politiky EU v oblasti sankcí;
- ao) připomenout, že donucovací diplomacie musí být doprovázena pozitivními opatřeními, jako je rozvojová pomoc, udržitelná hospodářská spolupráce a podpora občanské společnosti;

Čtvrtek, 2. února 2012

- ap) doplnit sankce a jejich hodnocení opatřeními založenými na spolupráci a dialogu s organizacemi občanské společnosti a s obyvatelstvem cílových zemí s cílem vytvořit či posílit kulturu dodržování demokracie a lidských práv v dané zemi;
- aq) snažit se o uvolnění zmrazených a konfiskovaných aktiv, aby mohla být co nejdříve navrácena do příslušných zemí ku prospěchu obyvatelstva;

*

* *

2. pověřuje svého předsedu, aby předal toto doporučení Radě a pro informaci také Komisi a Evropské službě pro vnější činnost.

Přemísťování sídel společností do jiného členského státu

P7_TA(2012)0019

Usnesení Evropského parlamentu ze dne 2. února 2012 o 14. směrnici v oblasti práva společností o přemísťování sídel společností do jiného členského státu doplněný o doporučení Komise (2011/2046(INI))

(2013/C 239 E/03)

Evropský parlament,

- s ohledem na článek 225 Smlouvy o fungování Evropské unie,
- s ohledem na články 50 a 54 Smlouvy o fungování Evropské unie,
- s ohledem na sdělení Komise ze dne 21. května 2003 nazvané „Modernizace práva společností a zlepšení správy a řízení společností v Evropské unii – Plán posunout se vpřed“ (COM(2003)0284),
- s ohledem na sdělení Komise ze dne 3. března 2010 nazvané „Evropa 2020 – Strategie pro inteligentní a udržitelný růst podporující začlenění“ (COM(2010)2020),
- s ohledem na sdělení Komise ze dne 27. října 2010 nazvané „Na cestě k Aktu o jednotném trhu – Pro vysoce konkurenceschopné sociálně tržní hospodářství – 50 návrhů pro lepší společnou práci, podnikání a obchod“ (COM(2010)0608),
- s ohledem na sdělení Komise ze dne 13. dubna 2011 nazvané „Akt o jednotném trhu – Dvanáct nástrojů k podnícení hospodářského růstu a posílení důvěry – „Společně pro nový růst““ (COM(2011)0206),
- s ohledem na nařízení Rady (ES) č. 2157/2001 ze dne 8. října 2001 o statutu evropské společnosti (SE) ⁽¹⁾,

⁽¹⁾ Úř. věst. L 294, 10.11.2001, s. 1.

Čtvrtek, 2. února 2012

- s ohledem na směrnici Rady 2001/86/ES ze dne 8. října 2001, kterou se doplňuje statut evropské společnosti s ohledem na zapojení zaměstnanců ⁽¹⁾,
 - s ohledem na směrnici Evropského parlamentu a Rady 2005/56/ES ze dne 26. října 2005 o přeshraničních fúzích kapitálových společností ⁽²⁾,
 - s ohledem na rozsudky Soudního dvora ve věci *Daily Mail* ⁽³⁾, *Centros* ⁽⁴⁾, *Überseering* ⁽⁵⁾, *Inspire Art* ⁽⁶⁾, *SEVIC Systems* ⁽⁷⁾, *Cadbury Schweppes* ⁽⁸⁾ a *Cartesio* ⁽⁹⁾,
 - s ohledem na své usnesení ze dne 4. července 2006 o nedávném vývoji a vyhlídkách v oblasti práva společností ⁽¹⁰⁾,
 - s ohledem na své usnesení ze dne 25. října 2007 o evropské soukromé společnosti a čtrnácté směrnici v oblasti práva společností o přemístění sídla společností ⁽¹¹⁾,
 - s ohledem na své usnesení ze dne 19. února 2009 o uplatňování směrnice 2002/14/ES, kterou se stanoví obecný rámec pro informování zaměstnanců a projednávání se zaměstnanci v Evropském společenství ⁽¹²⁾,
 - s ohledem na své usnesení ze dne 10. března 2009 s doporučeními Komise o přemístění sídla obchodních společností do jiného členského státu ⁽¹³⁾,
 - s ohledem na své usnesení ze dne 23. listopadu 2010 o aspektech akčního plánu provádění Stockholmského programu v oblasti občanského, obchodního a rodinného práva a mezinárodního práva soukromého ⁽¹⁴⁾,
 - s ohledem na články 42 a 48 jednacího řádu,
 - s ohledem na zprávu Výboru pro právní záležitosti a stanovisko Výboru pro zaměstnanost a sociální věci (A7-0008/2012),
- A. vzhledem k tomu, že články 49 a 54 Smlouvy o fungování Evropské unie zaručují všem podnikům a společnostem svobodu usazování; vzhledem k tomu, že přeshraniční migrace společností je jedním z klíčových prvků při dokončování vnitřního trhu; vzhledem k tomu, že je třeba vzít na vědomí, že právní předpisy, které v oblasti jednotného trhu upravují přemístění statutárního či skutečného sídla společnosti založené podle vnitrostátního práva z určitého členského státu do jiného členského státu, jakož i podmínky tohoto přemístění, nejsou jednotné, a z toho plynou rizika v oblasti zaměstnanosti, administrativní obtíže, další vzniklé náklady, sociální dopady a nedostatečná právní jistota;
- B. vzhledem k tomu, že většina účastníků veřejné konzultace, která byla ukončena dne 15. dubna 2004, byla pro přijetí směrnice v oblasti práva společností o přemístování sídel společností do jiného členského státu;
- C. vzhledem k tomu, že členské státy uplatňovaly v souvislosti se stěhováním společností rozdílné požadavky a rozsudek Soudního dvora ve věci *Cartesio* potvrzuje, že je třeba zavést harmonizovaný režim pro přemístování sídel společností do jiného členského státu;

⁽¹⁾ Úř. věst. L 294, 10.11.2001, s. 22.

⁽²⁾ Úř. věst. L 310, 25.11.2005, s. 1.

⁽³⁾ Věc 81/87 *Daily Mail*, Recueil 1988, s. 5483.

⁽⁴⁾ Věc C-212/97 *Centros*, Recueil 1999, s. I-1459.

⁽⁵⁾ Věc C-208/00 *Überseering*, Recueil 2002, s. I-9919.

⁽⁶⁾ Věc C-167/01 *Inspire Art*, Recueil 2003, s. I-10155.

⁽⁷⁾ Věc C-411/03 *SEVIC Systems*, Sb. rozh. 2005, s. I-10805.

⁽⁸⁾ Věc C-196/04 *Cadbury Schweppes*, Sb. rozh. 2006, s. I-7995.

⁽⁹⁾ Věc C-210/06 *Cartesio*, Sb. rozh. 2008, s. I-9641.

⁽¹⁰⁾ Úř. věst. C 303 E, 13.12.2006, s. 114.

⁽¹¹⁾ Úř. věst. C 263 E, 16.10.2008, s. 671.

⁽¹²⁾ Úř. věst. C 76 E, 25.3.2010, s. 11.

⁽¹³⁾ Úř. věst. C 87 E, 1.4.2010, s. 5.

⁽¹⁴⁾ Přijaté texty, P7_TA(2010)0426.

Čtvrtek, 2. února 2012

- D. vzhledem k tomu, že Soudní dvůr ve svém rozhodnutí ve věci *Cartesio* nepodal nezbytné vysvětlení ohledně přemístění sídla společnosti, jak ve svém posouzení dopadu z roku 2007 ⁽¹⁾ očekávala Komise;
- E. vzhledem k tomu, že rozhodnutí o příslušných opatřeních k docílení svobody přemísťování sídla společnosti na základě Smlouvy přísluší zákonodárcům a nikoli Soudnímu dvoru;
- F. vzhledem k tomu, že společnosti se při přemísťování nadále potýkají se závažnou administrativní zátěží a sociálními a daňovými náklady, a to v důsledku prohlášení, které Komise učinila ve svém posouzení dopadu z roku 2007, kdy konstatovala, že „možnost neprovádět žádná opatření se zdá přiměřenější, neboť žádná další opatření na úrovni EU se nevyžadují“ ⁽²⁾;
- G. vzhledem k tomu, že posouzení dopadu, které provedla Komise v roce 2007, nezahrnuje dopady v oblasti sociálních politik a politik zaměstnanosti, s výjimkou otázky zapojení zaměstnanců;
- H. vzhledem k tomu, že je třeba zabránit zneužívání fiktivních sídel společností zastoupených pouze číslem poštovní schránky a provozování fiktivních společností, k němuž dochází s cílem obejít právní, sociální a daňové podmínky;
- I. vzhledem k tomu, že přemístění sídla do jiného členského státu by nemělo mít daňové dopady;
- J. vzhledem k tomu, že při přemístění sídla by měla zůstat zachována právní subjektivita dotčené společnosti, což jí umožní řádně fungovat;
- K. vzhledem k tomu, že přemístění by nemělo mít vliv na práva zúčastněných stran (menšinových vlastníků, zaměstnanců a věřitelů), kterých tyto strany nabyly před přemístěním;
- L. vzhledem k tomu, že postup společnosti při přemísťování jejího sídla by se měl řídit přísnými pravidly, pokud jde o transparentnost a poskytování informací zúčastněným stranám před uskutečněním této změny;
- M. vzhledem k tomu, že při přemísťování sídla společnosti hrají významnou úlohu práva zaměstnanců na zapojení;
- N. vzhledem k tomu, že ve směrnících v oblasti práva společností existují různá legislativní ustanovení týkající se postupů zapojení zaměstnanců, mezi nimiž je třeba zajistit soulad;
1. žádá Komisi, aby na základě čl. 50 odst. 1 a čl. 50 odst. 2 písm. g) Smlouvy o fungování Evropské unie urychleně předložila návrh směrnice o přemísťování sídel společností do jiného členského státu, a to na základě podrobných doporučení uvedených v příloze;
 2. potvrzuje, že doporučení jsou v souladu se základními právy a zásadou subsidiarity;
 3. domnívá se, že požadovaný návrh nemá žádné finanční dopady;
 4. pověřuje svého předsedu, aby předal toto usnesení a připojená podrobná doporučení Komisi, Radě a vládám a parlamentům členských států.

⁽¹⁾ Pracovní dokument útvarů Komise: Posouzení dopadu směrnice o přeshraničním převodu sídla společnosti, SEC(2007)1707, bod 3.5.2, s. 24-25.

⁽²⁾ Pracovní dokument útvarů Komise: Posouzení dopadu směrnice o přeshraničním převodu sídla společnosti, SEC(2007)1707, bod 6.2.4, s. 39.

Čtvrtek, 2. února 2012

PŘÍLOHA

PODROBNÁ DOPORUČENÍ K OBSAHU POŽADOVANÉHO NÁVRHU

Doporučení 1 (rozsah působnosti směrnice, která má být přijata)

Směrnice by se měla vztahovat na kapitálové společnosti ve smyslu čl. 2 bodu 1 směrnice 2005/56/ES.

Její oblast působnosti by měla zajistit vhodné řešení otázky rozlišování mezi sídlem a správním sídlem společnosti.

Doporučení 2 (dopady přemístění sídla společností do jiného členského státu)

Směrnice by měla společnostem umožňovat vykonávat jejich právo na usazování tím, že se přestěhují do hostitelského členského státu, aniž by ztratily svou právní subjektivitu, ale změní se na společnost podléhající právu hostitelského členského státu, aniž by musely ukončit provoz.

Přemístění by nemělo znamenat obcházení právních, sociálních a daňových podmínek.

Přemístění by mělo nabýt účinnosti dnem zápisu do rejstříku v hostitelském členském státě. Ode dne zápisu do rejstříku v hostitelském členském státě by se společnost měla řídit právními předpisy tohoto státu.

Přemístěním by neměly být dotčeny právní vztahy společnosti s třetími stranami.

V souladu s ustanoveními směrnice 90/434/EHS by přemístění nemělo mít daňové dopady ⁽¹⁾.

Doporučení 3 (pravidla týkající se transparentnosti a poskytování informací před vydáním rozhodnutí o přemístění)

Vedení nebo představenstvo společnosti, která má v úmyslu přemístit své sídlo, by mělo mít povinnost vypracovat zprávu a návrh přemístění. Předtím, než vedení přijme rozhodnutí ohledně zprávy a návrhu přemístění, zástupci zaměstnanců nebo, pokud nejsou nikým zastupováni, zaměstnanci samotní by měli být informováni o navrženém přemístění ve smyslu článku 4 směrnice 2002/14/ES a celá záležitost by se s nimi měla projednat ⁽²⁾.

Zpráva by měla být předložena akcionářům a zástupcům zaměstnanců nebo, pokud nejsou nikým zastupováni, zaměstnancům samotným.

Ve zprávě by mělo být podrobně uvedeno, jaké jsou ekonomické, právní a sociální aspekty přemístění, spolu s jejich odůvodněním, a mělo by v ní být objasněno, jaké důsledky bude mít přemístění pro akcionáře, věřitele a zaměstnance, kteří by měli mít možnost zprávu posoudit v určené lhůtě, která nesmí být kratší než jeden měsíc a delší než tři měsíce před datem setkání akcionářů, kteří budou přemístění schvalovat.

Návrh přemístění by měl zahrnovat:

(a) právní formu, název a sídlo společnosti v domovském členském státě;

⁽¹⁾ Směrnice Rady 90/434/EHS ze dne 23. července 1990 o společném systému zdanění při fúzích, rozděleních, převezech aktiv a výměně akcií týkajících se společností z různých členských států (Úř. věst. L 225, 20.8.1990, s. 1).

⁽²⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/14/ES ze dne 11. března 2002, kterou se stanoví obecný rámec pro informování zaměstnanců a projednávání se zaměstnanci v Evropském společenství (Úř. věst. L 80, 23.3.2002, s. 29).

Čtvrtek, 2. února 2012

- (b) právní formu, název a sídlo společnosti v hostitelském členském státě;
- (c) zakladatelskou listinu/smlouvu a stanovy, které společnost bude v hostitelském členském státě uplatňovat;
- (d) předpokládaný harmonogram přemístění;
- (e) datum, od něhož úkony společnosti, jež má v úmyslu přemístit své sídlo, budou pro účely účetnictví považovány za úkony společnosti mající sídlo v hostitelském členském státě;
- (f) podrobné informace o přemístění ústřední správy nebo hlavní provozovny;
- (g) záruky, pokud jde o práva akcionářů, zaměstnanců a věřitelů společnosti, nebo návrh příslušných opatření a adresu, na které lze bezplatně obdržet všechny příslušné informace;
- (h) v případě, že společnost uplatňuje účast zaměstnanců na svém řízení (tzv. zaměstnanecká participace) a ve vnitros-tátních právních předpisech hostitelského členského státu takový systém řízení není stanoven, informace o postupech, kterými se zaměstnanecká participace upraví.

Zpráva a návrh na přemístění by měly být předloženy akcionářům a zástupcům zaměstnanců společnosti k posouzení v dostatečném předstihu před datem konání valné hromady akcionářů této společnosti.

Návrh přemístění by měl být zveřejněn v souladu s ustanoveními směrnice 2009/101/ES ⁽¹⁾.

Doporučení 4 (rozhodnutí přijímané valnou hromadou akcionářů)

Valná hromada akcionářů by měla schválit návrh na přemístění v souladu se stanovenými pravidly většinou požadovanou k uskutečnění změn v zakladatelské listině a stanovách podle právních předpisů, které se na společnost vztahují v jejím domovském členském státě.

V případě, že společnost uplatňuje účast zaměstnanců na svém řízení, může valná hromada akcionářů podmínit přemís-tění svým výslovným schválením úprav zaměstnanecké participace.

Členské státy by měly mít možnost přijmout ustanovení, která zajistí náležitou ochranu minoritních akcionářů, kteří se vysloví proti přemístění sídla společnosti, což se týká například práva odejít od společnosti, v souladu s právními předpisy platnými v jejím domovském členském státě.

Doporučení 5 (ověření zákonnosti přemístění)

Domovský členský stát by měl ověřit, zda je postup přemístění v souladu s jeho právními předpisy.

Příslušný orgán určený domovským členským státem by měl vydat osvědčení o tom, že před přemístěním byly usku-tečněny všechny kroky a splněny všechny požadované formality.

Osvědčení, kopie zakladatelské listiny a stanovy, které hodlá obchodní společnost naplňovat v hostitelském členském státě, a kopie návrhu přemístění by měly být v přiměřené době předloženy orgánu příslušnému k provedení zápisu do rejstříku v hostitelském členském státě. Tyto dokumenty by měly být dostatečné k tomu, aby

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/101/ES ze dne 16. září 2009 o koordinaci ochranných opatření, která jsou na ochranu zájmů společníků a třetích osob vyžadována v členských státech od společností ve smyslu čl. 48 druhého pododstavce Smlouvy, za účelem dosažení rovnocennosti těchto opatření (Úř. věst. L 258, 1.10.2009, s. 11).

Čtvrtek, 2. února 2012

společnost mohla být v hostitelském členském státě do rejstříku zapsána. Orgán příslušný k provedení zápisu do rejstříku v hostitelském členském státě by měl ověřit, zda byly splněny věcné a formální podmínky pro přemístění, včetně požadavků stanovených hostitelským členským státem pro založení takové společnosti.

Příslušný orgán v hostitelském členském státě by měl neprodleně uvědomit o zápisu společnosti do rejstříku příslušný orgán v domovském členském státě. Tento orgán v domovském členském státě by měl následně vymazat společnost z rejstříku.

V zájmu ochrany třetích stran by zápis do rejstříku v hostitelském členském státě a výmaz z rejstříku v domovském členském státě měl být řádně zveřejněn.

Doporučení 6 (ochranná opatření)

Žádná společnost, vůči níž bylo zahájeno řízení pro ukončení činnosti, její likvidaci, platební neschopnost nebo pozastavení plateb či jiná řízení, by neměla získat povolení k přemístění svého sídla do jiného členského státu.

Pro účely probíhajících soudních či správních řízení, která byla zahájena ještě před přemístěním sídla společnosti, by se mělo mít za to, že toto sídlo obchodní společnosti je v domovském členském státě. Stávající věřitelé by měli mít právo na složení jistoty.

Doporučení 7 (práva zaměstnanců)

Účastnická práva zaměstnanců by při přemístění společnosti měla být zachována. Tato práva se v zásadě řídí právními předpisy hostitelského členského státu.

Právní předpisy hostitelského členského státu se ovšem nepoužijí:

- (a) pokud hostitelský členský stát nestanoví alespoň stejnou míru zaměstnanecké participace, kterou společnost poskytovala v domovském členském státě, nebo
- (b) pokud nepřiznávají zaměstnancům společnosti, která se nachází v jiném členském státě, stejný nárok na výkon práv na spoluúcast, jaký měli tito zaměstnanci před přemístěním sídla.

A konečně, právní předpisy upravující práva zaměstnanců by měly být v souladu s *acquis*.

Rozpočtová kontrola humanitární pomoci EU

P7_TA(2012)0020

Usnesení Evropského parlamentu ze dne 2. února 2012 o rozpočtové kontrole humanitární pomoci EU řízené generálním ředitelstvím pro humanitární pomoc a civilní ochranu (2011/2073(INI))

(2013/C 239 E/04)

Evropský parlament,

- s ohledem na článek 214 Smlouvy o fungování Evropské unie (SFEU), který je věnován humanitární pomoci,
- s ohledem na finanční nařízení ⁽¹⁾ a prováděcí pravidla k tomuto nařízení ⁽²⁾,

⁽¹⁾ Úř. věst. L 248, 16.9.2002, s. 1.

⁽²⁾ Úř. věst. L 357, 31.12.2002, s. 1.

Čtvrtek, 2. února 2012

- s ohledem na nařízení Rady (ES) č. 1257/96 ze dne 20. června 1996 o humanitární pomoci ⁽¹⁾,
- s ohledem na svá předchozí usnesení ze dne 27. září 2011 o sdělení „Na cestě k důraznější evropské reakci na katastrofy: úloha civilní ochrany a humanitární pomoci“ ⁽²⁾, ze dne 19. ledna 2011 o situaci na Haiti rok po zemětřesení: humanitární pomoc a obnova ⁽³⁾, ze dne 10. února 2010 o nedávném zemětřesení na Haiti ⁽⁴⁾, ze dne 29. listopadu 2007 o Evropském konsensu o humanitární pomoci a ze dne 18. ledna 2011 o provádění Evropského konsensu o humanitární pomoci: hodnocení akčního plánu v polovině období a další postup ⁽⁵⁾,
- s ohledem na své usnesení ze dne 5. května 2010 o udělení absolutoria za plnění souhrnného rozpočtu Evropské unie na rozpočtový rok 2008 ⁽⁶⁾ a na usnesení za dne 10. května 2011 o udělení absolutoria za plnění souhrnného rozpočtu Evropské unie na rozpočtový rok 2009 ⁽⁷⁾,
- s ohledem na výroční zprávy Evropského účetního dvora o plnění rozpočtu za rozpočtový rok 2008 ⁽⁸⁾ a za rozpočtový rok 2009 ⁽⁹⁾, spolu s odpověďmi orgánů,
- s ohledem na zvláštní zprávy Evropského účetního dvora č. 3/2006 o humanitární pomoci Evropské komise v reakci na tsunami“, č. 6/2008 o pomoci na obnovu poskytnuté Evropskou komisí po tsunami a po hurikánu Mítch, č. 15/2009 o pomoci EU prováděné organizacemi OSN: rozhodování a monitorování a č. 3/2011 o efektivnosti a účelnosti příspěvků EU poskytovaných prostřednictvím organizací OSN v zemích zasažených konfliktem,
- s ohledem na výroční zprávy a výroční zprávy o činnosti za rozpočtové roky 2009 a 2010 generálního ředitelství pro humanitární pomoc a civilní ochranu (GR ECHO) a jejich přílohy,
- s ohledem na výroční zprávu o politice humanitární pomoci a jejím provádění v roce 2009 (KOM(2010)0138) a k nim připojený pracovní dokument útvarů Komise (SEK(2011)0398),
- s ohledem na výroční zprávu o politice Evropské unie v oblasti humanitární pomoci a civilní ochrany a o jejím provádění v roce 2010 (KOM(2011)0343) a k nim připojený pracovní dokument útvarů Komise (SEK(2011)0709),
- s ohledem na finanční a správní rámcovou dohodu (FAFA) mezi Evropskou komisí a Organizací spojených národů,
- s ohledem na rámcovou dohodu o partnerství mezi Komisí a humanitárními organizacemi (FPA);
- s ohledem na článek 48 jednacího řádu,
- s ohledem na zprávu Výboru pro rozpočtovou kontrolu a stanovisko Výboru pro rozvoj (A7-0444/2011),

⁽¹⁾ Úř. věst. L 163, 2.7.1996, s. 1.

⁽²⁾ Přijaté texty, P7_TA(2011)0404.

⁽³⁾ Přijaté texty, P7_TA(2011)0018.

⁽⁴⁾ Úř. věst. C 341 E, 16.12.2010, s. 5.

⁽⁵⁾ Přijaté texty, P7_TA(2011)0005.

⁽⁶⁾ Úř. věst. L 252, 25.9.2010, s. 1.

⁽⁷⁾ Úř. věst. L 250, 27.9.2011, s. 1.

⁽⁸⁾ Úř. věst. C 269, 10.11.2009, s. 1.

⁽⁹⁾ Úř. věst. C 303, 09.11.10, s. 1.

Čtvrtek, 2. února 2012

- A. vzhledem k tomu, že dramaticky vzrostl počet, četnost, rozsah a závažnost humanitárních katastrof a že tyto katastrofy zasahují více oblastí světa;
- B. vzhledem k tomu, že z vedoucí úlohy EU v poskytování humanitární pomoci po celém světě a rostoucího množství a četnosti zásahů v rámci EU i mimo její území, které jsou v současné době ztíženy krácením rozpočtů, vyplývá význam řádného finančního řízení podle zásad hospodárnosti, efektivnosti a účelnosti;
- C. vzhledem k tomu, že obrovské katastrofy na Haiti a v Pákistánu znovu ukázaly, že nástroje, které má EU pro tyto účely k dispozici, je nezbytné zdokonalit po stránce jejich účelnosti, rychlosti a koordinace;

Efektivnost a účelnost systému kontroly, sledování a dohledu uplatňovaného GR ECHO

- 1. bere na vědomí odhodlání GR ECHO a jeho opatření, která přijalo za účelem zvýšení efektivnosti a účelnosti humanitární pomoci EU;
- 2. připomíná stanovisko, jež ve svých výročních zprávách zaujal Evropský účetní dvůr, a sice že předběžné kontroly, systémy sledování a dohledu, provádění auditů *ex-post* a funkce interního auditu GR ECHO hodnotí jako celkově účinné; zdůrazňuje ovšem, že ve všech těchto aspektech je ještě prostor pro další zlepšení;

Partneři rámcové dohody o partnerství (FPA): nevládní organizace

- 3. podotýká, že vztahy mezi ředitelstvím ECHO a jeho partnerskými nevládními organizacemi upravuje FPA, zatímco plnění rozpočtu je uskutečňováno metodou přímého centralizovaného řízení;
- 4. vítá větší flexibilitu a efektivnost, již oproti FPA z roku 2005 umožňuje FPA z roku 2008, například přístup, který se zaměřuje více na výsledky, zavedení mechanismů kontroly zásahů („A controls“) a předběžného hodnocení postupů („P controls“) či zjednodušení a omezení nejasností díky vytvořeným pokynům; vyzývá Komisi, aby i nadále zdokonalovala opatření pro zefektivnění spolupráce s partnery FPA prostřednictvím nadcházející FPA 2012; zdůrazňuje, že je důležité zlepšit účinnost spolupráce a snížit nadměrnou administrativní zátěž kladenou na partnery FPA a současně zajistit vysokou míru odpovědnosti a transparentnosti;
- 5. vyzývá Komisi, aby zlepšila metody a způsoby vyhodnocování toho, zda je potenciální partner pro FPA způsobilý či nikoli; připomíná, že zkušenosti z období před podepsáním FPA 2008 ukazují, že počáteční kladné vyhodnocení partnerů podléhajících mechanismu kontroly P, jež se zakládá na spolehlivosti jejich systémů vnitřní kontroly a na jejich finanční spolehlivosti, bylo příliš optimistické; konstatuje, že poté, co jsou partneři na základě počátečního hodnocení uznáni za způsobilé, je u partnerů podléhajících mechanismu kontroly P prováděn audit systémů vnitřní kontroly méně často, tito partneři mohou uplatňovat vlastní postupy zadávání veřejných zakázek a jejich činnosti nepodléhají smluvním omezením, pokud jde o poskytování finančních prostředků; připomíná, že na základě výsledků posouzení v rámci FPA 2008 musela být řada partnerů zařazena do nižší kategorie, tj. do skupiny A, tedy skupiny podléhající mechanismu kontroly A;
- 6. vyzývá Komisi, aby zajistila, aby partneři včas řešili nedostatky odhalené při pravidelných auditech jejich systémů, a aby zajistila přijetí nezbytných opatření, pokud tak neučiní; připomíná, že externí auditoři musí i nadále pracovat na zkvalitňování svých doporučení určených partnerům, přičemž zohlední specifické struktury partnerů s cílem zajistit, aby tato doporučení byla pro partnery přijatelná a proveditelná; zdůrazňuje, že je nezbytné dále zlepšit dokumentaci hodnocení návrhů na poskytnutí humanitární pomoci, a to jejich zjednodušením a standardizací, tak aby umožňovaly celkové srovnání;

Čtvrtek, 2. února 2012

7. věří, že mechanismy auditu a sledování na místě zajišťují větší odpovědnost, pokud jde o vyhodnocování efektivnosti a účelnosti partnerů FPA, než je tomu v případě partnerů z OSN; zdůrazňuje ovšem, že taková mezinárodní organizace, jakou je OSN, nemůže být s partnery FPA srovnávána;

Mezinárodní organizace, OSN

8. upozorňuje na skutečnost, že vztahy mezi ředitelstvím ECHO a jeho partnery v OSN upravuje finanční a správní rámcová dohoda (FAFA), zatímco vztahy s organizacemi sdruženými kolem Červeného kříže a s Mezinárodní organizací pro migraci upravuje FPA pro mezinárodní organizace; připomíná, že v obou případech byla pro plnění rozpočtu uplatněna metoda společného řízení;

9. zdůrazňuje, že podmínky kontroly finančních prostředků EU, její provádění a následné postupy trpí v rámci společného řízení vážnými nedostatky; naléhavě žádá Komisi, aby se dohodla, zejména s agenturami OSN, na potřebných opatřeních k zajištění spolehlivosti auditů prováděných orgány OSN a k posílení a zvýšení záruk získaných z provedených kontrol, včetně ověřování;

10. připomíná, že probíhající revize finančního nařízení ukazuje, že finanční prostředky EU poskytované prostřednictvím OSN a mezinárodních organizací musí být spravovány v souladu s ustanoveními nepřímého řízení;

11. zdůrazňuje, že požadavky na kontrolu nepřímého řízení finančních prostředků EU musí být stejně přísné jako požadavky na sdílené řízení; trvá na tom, aby pro nepřímé řízení finančních prostředků EU partnery ECHO platila stejná míra odpovědnosti jako míra stanovená v čl. 57 odst. 5 návrhu finančního nařízení vypracovaného Komisí; zdůrazňuje, že přístup ke zprávám o auditu partnerů ECHO je nezbytný, má-li být provedeno řádné finanční řízení činností financovaných z rozpočtu EU;

12. trvá na tom, aby měl orgán příslušný pro udělení absolutoria zavčas k dispozici výsledky auditu, aniž by tím byly dotčeny pravomoci a kompetence Evropského účetního dvora či úřadu OLAF;

13. vyjadřuje politování nad tím, že zprávy OSN jsou všeobecné a že neposkytují dostatečné informace o výsledcích; zdůrazňuje ovšem, že kvůli zásadě jednotného auditu, již přijala OSN, a kvůli skutečnosti, že kontroly prováděné Komisí se omezují na ověřování a sledování, jsou zprávy OSN zásadním zdrojem informací, který slouží k zajištění odpovědnosti a transparentnosti;

14. vyzývá Komisi, aby zajistila, aby zprávy OSN obsahovaly dostatek informací o výsledcích projektů, tj. o výstupech a důsledcích, a to ve lhůtě pro podávání zpráv; zdůrazňuje, že nedílnou součástí kritérií pro vyhotovování zpráv musejí být měřitelný výstup a ukazatele dopadu; lituje skutečnosti, že podle více než 70 % odpovědí poskytnutých GR ECHO pro dotazníky Evropského účetního dvora, jež byly podkladem pro jeho zvláštní zprávu 15/2009, vyplývá, že zprávy OSN byly vyhotoveny pozdě, a žádá Komisi, aby naznačila, jaký je v tomto ohledu nejnovější vývoj;

15. poukazuje na skutečnost, že Komise a signatáři FAFA se neshodují ve výkladu ověřovací doložky dohody FAFA, zejména pak v otázce provádění kontrol; vítá, že v červenci 2009 byly přijaty standardní podmínky pro ověřování, jež poskytují další pokyny a vysvětlení k provádění ověřovací doložky; připomíná, že útvary externího auditu GR ECHO a Evropský účetní dvůr na základě nejnovějších zjištění získaných v rámci každoročního sestavování prohlášení o věrohodnosti konstatovaly, že stále existuje prostor pro další vyjasnění dohodnutých standardních podmínek pro ověřování a ověřovací doložky;

Čtvrtek, 2. února 2012

16. konstatuje, že útvar externího auditu neměl ze zvýšení počtu zaměstnanců v ústředí GŘ ECHO v roce 2010 (z 247 na 289) téměř žádný prospěch;

17. lituje skutečnosti, že Evropský účetní dvůr měl obtížný přístup k informacím o činnostech partnerů v OSN; připomíná, že EU, tedy Evropský účetní dvůr může podle ověřovací doložky FAFA provádět finanční kontroly na místě a že OSN musí poskytnout veškeré příslušné finanční informace; zdůrazňuje, že OSN musí Evropskému účetnímu dvoru zajistit potřebný přístup k informacím, a jednat tak v souladu s ověřovací doložkou FAFA;

18. vítá pozitivní výsledky rozprav se zástupci Světového potravinového programu (WFP) a Dětského fondu OSN (UNICEF), díky nimž WFP a UNICEF změnily svá pravidla tak, aby GŘ ECHO umožnily přístup k jejich zprávám o interním auditu; vyzývá GŘ ECHO, aby neprodleně zahájilo podobná jednání i s ostatními agenturami OSN, a zajistilo tak snadný a nebyrokratický přístup k jejich zprávám o interním auditu; vyzývá Komisi, aby každých šest měsíců informovala příslušné výbory EP o vývoji jednání; zdůrazňuje, že všechny zprávy o interním auditu by měly být Komisi přístupné elektronicky, nejen v prostorách příslušných agentur OSN;

19. připomíná, že v roce 2010 byly zahájeny rozhovory s WFP, jejichž cílem bylo dosáhnout dohody o společné metodice, podle níž by WFP prováděl audity projektů financovaných EU; vyzývá Komisi, aby tento úkol přivedla ke zdárnému konci a aby podobná jednání vedla i s ostatními partnery v OSN;

20. vítá současné úsilí pracovní skupiny pro odpovědnost za pomoc v případě katastrofy a její audit ustavené v rámci Mezinárodní organizace nejvyšších kontrolních institucí (INTOSAI), v jejímž čele stojí člen Evropského účetního dvora; připomíná, že skupina sleduje tyto dva hlavní cíle: i) vytvoření pokynů a osvědčených postupů s cílem dosáhnout v konečném důsledku jediného integrovaného modelu podávání zpráv a ii) vytvoření pokynů a osvědčených postupů v oblasti auditu pomoci poskytované v souvislosti s katastrofami;

21. domnívá se, že se jedná o významný pokrok v řešení úkolů souvisejících s transparentností a odpovědností ve spolupráci s OSN a dalšími mezinárodními organizacemi; nabádá pracovní skupinu, aby svěřený úkol splnila ve stanovené lhůtě;

22. zdůrazňuje, že od doby, co bylo zjištěno, že vláda Severní Koreje zneužila koncem roku 2006 finanční prostředky OSN určené na humanitární pomoc a rozvojovou činnost, stala se nedostatečná transparentnost, odpovědnost, efektivnost a účelnost správy finančních prostředků OSN terčem široké kritiky; lituje skutečnosti, že OSN dosud zásadněji nepokročila s reformou v oblasti transparentnosti a odpovědnosti; zdůrazňuje, že má-li reforma pokročit a má-li být zajištěna vyšší odpovědnost, musí členské státy EU prokázat větší politickou vůli, odhodlání a soudržnost; vyzývá vysokou představitelku Unie pro zahraniční věci a bezpečnostní politiku, aby této problematice přisoudila prvořadý význam a aby plnila zprostředkovatelskou úlohu;

Efektivní a účelné poskytování humanitární pomoci EU pod správou GŘ ECHO

23. uznává výhody hledání nových způsobů financování ze strany GŘ ECHO a jeho partnerů; současně vyzývá, aby byla brána v potaz diverzifikace subjektů zapojených do financování a provádění evropských humanitárních programů (jako jsou Organizace spojených národů, Mezinárodní hnutí Červeného kříže a Červeného půlměsíce a nevládní organizace), neboť katastrofy jsou často přeshraniční povahy a vyžadují vícestranná a koordinovaná řešení; podporuje posilování kapacit místních subjektů a zvýšení schopnosti posuzování a rychlých zásahů na místě prostřednictvím kanceláří GŘ ECHO a odborníků přítomných na místě;

Čtvrtek, 2. února 2012

24. zdůrazňuje, že hlavním předpokladem účinného poskytování humanitární pomoci je přesné a ucelené posouzení potřeb; uznává, že humanitární pomoc řízená GŘ ECHO splňuje díky globálnímu posouzení potřeb a hodnocení opomíjených krizí zásadní kritérium poskytování pomoci výhradně podle potřeb; zdůrazňuje, že je nezbytné, aby se Komise i nadále snažila zapojovat do diskuse o vytvoření koordinovanějšího a ucelenějšího mechanismu posuzování potřeb; vítá v tomto ohledu dialog mezi Komisí a OSN;

Partneři rámcové dohody o partnerství (FPA)

25. upozorňuje na velmi kvalitní práci odváděnou partnery GŘ ECHO díky účinné metodě výběru – zejména prostřednictvím rámcové dohody o partnerství – a vypracovaným standardům a postupům v oblasti humanitární pomoci; zdůrazňuje rovněž, že účinná kontrola využívání prostředků v rámci auditů prováděných soukromými firmami u partnerských subjektů má zásadní význam a přispívá k legitimizaci humanitární oblasti; s ohledem na zachování rozmanitosti partnerů a zajištění přístupu malých a středních nevládních organizací k finančním prostředkům však konstatuje, že administrativní postupy pro získání přístupu k prostředkům jsou velmi složité a správní poplatky příliš vysoké, což je velmi nákladné pro nevládní organizace, a že kvůli nedostatečným lidským zdrojům je obtížné provádět audity, a proto vyzývá, aby byly používané nástroje uzpůsobeny zvláštním nárokům oblasti humanitární pomoci a místním potřebám tak, aby byla humanitární pomoc vhodně nasměrována a aby mohla být v rané fázi zahájena koordinace činností různých zapojených humanitárních organizací;

26. vítá snahu GŘ ECHO podpořit používání inovativních postupů, jako je např. přístup založený na hotovostních tocích, zejména nepodmíněné převody prostředků ve prospěch nejzranitelnějších skupin; shledává, že tyto přístupy mohou být díky využívání místních trhů účinnější než věcná pomoc a nemusí s sebou nést větší svěřenecké riziko; vyzývá tedy GŘ ECHO, aby tyto přístupy založené na hotovostních tocích dále rozvíjelo a aby své partnery podněcovalo k jejich využívání;

27. připomíná závěry, které byly přijaty v návaznosti na tři cykly auditů, jež v ústředích provedl útvar externího auditu GŘ ECHO a jež byly zaměřeny na povahu a pevnost finančních vazeb mezi GŘ ECHO a jeho partnery; podle těchto závěrů byly finanční prostředky poskytnuté Komisí celkově využity rozumným způsobem a v souladu s platnými pravidly a nařízeními;

28. upozorňuje na skutečnost, že většina doporučení vydaných na základě auditů, které útvar externího auditu provedl v ústředích partnerů FPA, se týká pravidel pro zadávání veřejných zakázek; upozorňuje na jedno z hlavních zjištění auditů v ústředích, a sice že ne všichni partneři FPA (bez ohledu na to, zda podléhají mechanismu kontroly A nebo P) používají postupy, jež by byly plně v souladu se zásadami uvedenými v příloze IV FPA z roku 2008; poukazuje na problémy s poskytováním kompletní dokumentace k zadávání zakázek a na otázky související s vytvořením řádných a dobře zdokumentovaných postupů zadávání veřejných zakázek;

29. konstatuje, že se partneři FPA musí zabývat následujícími záležitostmi: vytvořením vhodných mechanismů vnitřní kontroly, zlepšením svých systémů pro rozdělování finančních nákladů a zvýšením jejich transparentnosti, napravením nedostatků ve svých systémech účetnictví a dodržováním norem kvality ze strany vedení, vytvořením procesu řízení rizik v celé organizaci a lepší informovaností o nebezpečích podvodů a korupce;

30. konstatuje, že partneři ECHO mohou činnosti na podporu humanitární pomoci zadávat formou dílčích zakázek realizačním partnerům; odsuzuje skutečnost, že partneři FPA nedodržují řádné postupy pro výběr svých realizačních partnerů a nevykonávají nad nimi řádný dohled a správu; vyzývá proto Komisi, aby se touto záležitostí zabývala a zvažila rizika v případě podvodů, nedostatečný přístup k příslušným podkladovým dokumentům a skutečnost, že ECHO nedisponuje mechanismy k určení jednotlivých realizačních partnerů;

Čtvrtek, 2. února 2012

31. je přesvědčen o tom, že skutečné a trvalé zapojení příjemců do plánování a řízení podpory je jedním ze základních předpokladů k zajištění kvalitního a rychlého poskytování humanitární pomoci, zejména v případě dlouhodobých krizí; zdůrazňuje, že v mnoha případech chybí formální mechanismy, díky nimž by příjemci mohli dotčenému partnerovi předávat stížnosti či poskytovat zpětnou vazbu, nebo jasná pravidla pro ochranu informátorů; zdůrazňuje, že toto opatření je důležité pro zvýšení efektivity a odpovědnosti v souvislosti s poskytováním humanitární pomoci a pro prevenci jejího možného zneužití; vyzývá GR ECHO, aby takové mechanismy neprodleně vytvořilo;

32. připomíná doporučení útvaru externího auditu, podle něhož je zapotřebí lépe monitorovat distribuci humanitární pomoci a následnou situaci personálem, který není do vlastního procesu zapojen, aby bylo možné vyhodnotit, zda posouzení potřeb určilo všechny požadavky a zda tyto požadavky byly splněny; vyzývá Komisi, aby poznatky získané tímto sledováním uplatnila;

Partneři v OSN

33. připomíná stanovisko Evropského účetního dvora uvedené v jeho zvláštní zprávě 15/2009, že se strategické a právní požadavky na objektivní a transparentní výběr partnerů dostatečně nepromítly do praktických kritérií na podporu rozhodování v případě partnerů OSN; vyzývá Komisi, aby systematicky prováděla a dokumentovala formální hodnocení, v nichž by porovnávala mechanismy poskytování pomoci partnerů v OSN a dalších partnerů;

34. konstatuje, že Komise kromě příspěvků na nepřímé náklady (až do výše 7 % rozpočtu na určitou činnost), tj. náklady, které se přímo nevztahují na provádění konkrétního projektu, financuje řadu nákladů, jež se k danému projektu vztahují přímo (přímé náklady), včetně nákladů na podporu místních kanceláří, zaměstnanců a dopravy, jež souvisejí přímo s činnostmi; zdůrazňuje, že výše nákladů na podporu, např. na dopravu, skladování a manipulaci (např. v případě potravinové pomoci) se velmi liší; uznává, že důvodem může být charakter jednotlivých zemích v závislosti na místních podmínkách, ale zdůrazňuje, že je patrně třeba humanitární operace lépe zorganizovat, aby byly efektivnější z hlediska nákladů; navrhuje, aby Komise posoudila výši nákladů na podporu podle běžného rozsahu nákladů nebo podle srovnávacího měřítka pro daný typ projektů a zjistila tak, zda jsou tyto náklady přiměřené;

Různé další otázky

35. zdůrazňuje, že kromě základních kritérií, jako jsou zkušenosti a odborné znalosti, dřívější výsledky, koordinace, dialog a rychlost, musí být důležitým kritériem pro výběr partnerů také efektivita z hlediska nákladů; vítá skutečnost, že ECHO v současné době pracuje na vytvoření systému pro srovnávání informací o nákladech („sledování nákladů za výsledky“), který bude založený na srovnatelných jednotkových nákladech; zdůrazňuje, že informace poskytované tímto nástrojem je důležité využívat k analýze navržených projektů z hlediska účelnosti nákladů;

36. poukazuje na časté navyšování rozpočtu GR ECHO, ať už využíváním rezervy na pomoc při mimořádných událostech nebo převody prostředků z jiných rozpočtových položek v okruhu pro vnější pomoc v rámci Evropského rozvojového fondu; tato navyšování rozpočtu považuje za strukturální problém; zdůrazňuje, že je nezbytné sestavit realistický rozpočet a prostředky na přírodní katastrofy nebo humanitární akce přidělovat na základě ověřených zkušeností s výdaji v minulých letech;

37. zdůrazňuje, že Evropská unie musí vzhledem k častějšímu výskytu rozsáhlých přírodních katastrof posílit svou schopnost reakce na tyto mimořádné události; v této souvislosti připomíná, že Parlament již mnoho let usiluje o vytvoření realističtějšího rozpočtu pro humanitární pomoc, který by vyřešil dlouhodobě nedostatečné financování příslušných rozpočtových položek a vytvořil tak během celého rozpočtového roku určitý manévrovací prostor pro přijímání finančních rozhodnutí a zachoval logickou rovnováhu mezi financováním činností zaměřených na prevenci humanitárních katastrof a činností zajišťujících rychlé reakce na katastrofy, ať již přírodního původu nebo způsobených lidským faktorem;

Čtvrtek, 2. února 2012

38. vítá nedávné sdělení Komise o víceletém finančním rámci na období 2014–2020, který v těchto letech počítá s navýšením rozpočtu nástroje humanitární pomoci na 6,4 miliardy EUR (jednalo by se tedy v průměru o 915 milionů EUR ročně oproti 813 milionům EUR v období 2007–2013); s uspokojením rovněž konstatuje, že pro totéž období byla zvýšena rezerva pro naléhavou pomoc na 2,5 miliardy EUR a že byl předložen návrh na převedení nevyčerpaných prostředků z rezervy do následujícího roku, a vyzývá Komisi, aby tyto finanční prostředky byly prvořadě určeny na naléhavé humanitární potřeby;

39. žádá, aby byly z rozpočtu EU podporovány činnosti zaměřené na předvídaní katastrof a přípravu na ně, jakož i na prevenci a rychlejší reakci, a dále opatření zajišťující flexibilnější zavádění opatření pro rozvoj, jež jsou jedním ze způsobů umožňujících překonat krizové situace; vyjadřuje politování nad tím, že přes mnohé politické závazky přijaté v uplynulých letech zůstávají konkrétní výsledky, pokud jde o vzájemné provádění naléhavé pomoci, obnovy a rozvoje, skromné;

40. žádá tedy, aby bylo poskytnuto více prostředků na zajištění kontinuálního poskytování pomoci v přechodné fázi mezi naléhavou humanitární pomocí a rozvojovou pomocí a aby tyto prostředky byly lépe spravovány a aby se zvažilo, jak lze dosáhnout větší flexibility a komplementarity stávajících finančních mechanismů, zejména v rámci strategických dokumentů pro jednotlivé země a regiony Evropského rozvojového fondu a nástroje rozvojové pomoci; vyzývá k tomu, aby byla věnována zvláštní péče dětem, těhotným ženám a matkám malých dětí, co se týče poskytování jídla a šatstva, evakuace, přepravy a zdravotnických zařízení, s cílem zabránit nechtěným těhotenstvím a pohlavně přenosným chorobám, což jsou podle stávajících finančních mechanismů prioritní oblasti;

41. doporučuje, aby se tato přechodná fáze obnovy mezi naléhavou pomocí a rozvojem soustředila především na budování kapacit místních orgánů a na úzké zapojení místních nevládních organizací a sdružení do fází plánování a provádění s cílem vytvořit základ pro vysoce kvalitní a účinné programy lidského rozvoje a usnadnit jejich uplatňování;

42. domnívá se, že činnosti financované ředitelstvím ECHO jsou dobře viditelné; uznává význam opatření, jež mají zajistit viditelnost, pokud jde o odpovědnost a snahu snížit riziko dvojího financování; zdůrazňuje, že by se tato opatření neměla stát v humanitárních agenturách prostředkem pro propagaci značek a vyústit v boj o zviditelnění jednotlivců na úkor uspokojování skutečných potřeb příjemců pomoci;

43. domnívá se, že stále významnější úloha přisuzovaná konsorciím může mít pozitivní dopad ve smyslu zvyšování humanitární pomoci a zlepšení koordinace; vyzývá Komisi, aby poskytla srozumitelnější pokyny pro zaručení transparentnosti a zajistila, aby konsorcia negativně neovlivnila rozmanitost společenství nevládních organizací, zejména malých a středních organizací;

Potřeba udržitelnosti, soudržnosti a doplňkovosti

44. zdůrazňuje význam návaznosti základní pomoci, obnovy a rozvoje v zájmu jejich většího propojení a zajištění hladkého přechodu od humanitární pomoci k pomoci rozvojové; zdůrazňuje, že ke zlepšení koordinace, efektivnosti, účelnosti a soudržnosti základní pomoci, obnovy a rozvoje je třeba vykonat ještě mnoho práce;

45. vítá skutečnost, že GR ECHO podporuje snižování nebezpečí katastrof prostřednictvím programu DIPECHO a jako nedílnou součást humanitární činnosti;

Čtvrtek, 2. února 2012

46. vyzývá GŘ ECHO, aby se více zaměřilo na udržitelnost humanitárních akcí; naléhavě žádá GŘ ECHO a další příslušné útvary Komise, aby kladly větší důraz na snižování nebezpečí katastrof a na připravenost na katastrofy, aby posílily odolnost ohrožených obyvatel budováním kapacit, poskytováním odborné přípravy a informováním veřejnosti, a aby vytvořily efektivní systémy včasného varování v zemích ohrožovaných katastrofami a postižených krizí, a umožnily jim tak, aby mohly na tyto situace reagovat odpovídajícím způsobem;

47. je přesvědčen o tom, že citlivost vůči kulturám a vědomosti o jednotlivých kulturách jsou pro poskytování efektivní humanitární pomoci klíčovými faktory; zdůrazňuje například, že produkty dovážené během humanitárních akcí musí místním obyvatelům vyhovovat a být pro ně přijatelné;

48. vyzývá GŘ ECHO, aby pečlivě zvažovalo případné negativní dopady humanitární pomoci; zdůrazňuje například, že nadbytečná potravinová pomoc může brzdit místní produkci potravin, mít negativní dopad na místní trhy, a ohrozit tak zabezpečování dodávek potravin v dlouhodobé perspektivě;

49. naléhavě žádá Komisi, aby na politické úrovni i v praxi zajistila lepší soudržnost a doplňkovost humanitární pomoci a rozvojové pomoci;

50. je přesvědčen o tom, že současná vážná potravinová krize v oblasti Afrického rohu je rovněž tragickým důsledkem nedostatečné soudržnosti a doplňkovosti mezinárodní humanitární a rozvojové pomoci; zdůrazňuje, že na rozdíl od přírodních katastrof se v tomto případě krize rozvíjela pomalu a postupně se vyhroutil v humanitární katastrofu; připomíná, že sucho a nedostatek potravin se v oblasti Afrického rohu naneštěstí staly chronickým problémem; vyjadřuje politování nad tím, že navzdory této skutečnosti a velmi rozsáhlé rozvojové pomoci, která do této oblasti v minulých desetiletích proudila, nejsou patrné žádné viditelné výsledky, pokud jde o zvýšení soběstačnosti místních zemědělců, která by mohla zajistit udržitelnost;

Haiti a Pákistán

51. lituje skutečnosti, že rok 2010 se zapíše do paměti jako rok dvou obrovských katastrof – ničivého zemětřesení na Haiti, po němž následovala epidemie cholery, a neobvyklých záplav v Pákistánu;

52. podotýká, že ECHO v roce 2010 vyčlenilo 122 milionů EUR na Haiti a 150 milionů EUR na Pákistán a že humanitární pomoc, kterou ECHO přiznalo Pákistánu, byla dosud největším intervenčním opatřením provedeným v jednom roce;

53. uznává, že rozsah katastrof a s tím spojené obtíže, včetně fyzického přístupu a obavy o bezpečnost, vytvořily extrémně komplexní podmínky; zdůrazňuje, že obě katastrofy odhalily podobné problémy;

54. zdůrazňuje, že základním předpokladem účinné a účelné humanitární pomoci je efektivní mezinárodní koordinace humanitárních akcí, a uznává přínos operací – a nezbytnost jejich uskutečňování – pod záštitou Úřadu OSN pro koordinaci humanitárních záležitostí (OCHA) během operací humanitární pomoci;

55. upozorňuje na skutečnost, že Komise poskytuje OCHA významnou podporu; vyjadřuje politování nad tím, že zkušenosti z Haiti a Pákistánu upozornily na aktuálně nedostatečnou schopnost OCHA zajistit koordinaci; zdůrazňuje, že schopnost OCHA plnit svoji koordinační funkci byla podlomena nízkou kapacitou, nedostatečným posouzením potřeb a jen částečně fungujícími elektronickými nástroji pro zpracování informací;

Čtvrtek, 2. února 2012

56. konstatuje, že Komise poskytla OSN významnou podporu v jejím úsilí o vytvoření a používání systému seskupování; zdůrazňuje, že obě katastrofy odhalily, že je stále zapotřebí vykonat mnoho práce za účelem zvýšení účelnosti, efektivnosti a koordinace činností OSN a posílení vlastní zainteresovanosti a veřejné odpovědnosti;

57. upozorňuje na skutečnost, že Komise neposkytla zpravodaji Parlamentu závěrečnou zprávu, ani finanční zprávy partnerů ECHO o provádění humanitární pomoci po katastrofách na Haiti a v Pákistánu v roce 2010 s odůvodněním, že tyto zprávy obsahují citlivé informace o partnerech ECHO; zdůrazňuje, že Parlament musí mít k takovým zprávám nebo alespoň k hlavním údajům o efektivnosti a účinnosti akcí přístup, aby mohl posoudit jejich řádné finanční řízení;

58. zdůrazňuje, že Výbor pro rozpočtovou kontrolu vyšle na Haiti delegaci v souvislosti s problémy týkajícími se pomoci, jež byla pro tuto zemi vyčleněna;

59. vyzývá Komisi, aby otázky týkající se OSN nadnesla u příslušných orgánů OSN;

*

* *

60. pověřuje svého předsedu, aby předal toto usnesení Radě a Komisi.

Směrem k soudržnému evropskému přístupu ke kolektivnímu odškodnění

P7_TA(2012)0021

Usnesení Evropského parlamentu ze dne 2. února 2012 k dokumentu „Směrem k soudržnému evropskému přístupu ke kolektivnímu odškodnění“ (2011/2089(INI))

(2013/C 239 E/05)

Evropský parlament,

- s ohledem na pracovní dokument útvarů Komise ze dne 4. února 2011 nazvaný „Veřejné konzultace: Směrem k soudržnému evropskému přístupu ke kolektivnímu odškodnění“ (SEK(2011)0173),
- s ohledem na návrh metodické příručky nazvané „Určení výše škody v žalobách na náhradu škody při porušení článku 101 nebo 102 Smlouvy o fungování Evropské unie“, který zveřejnila Komise v červnu 2011,
- s ohledem na směrnici 2009/22/ES o žalobách na zdržení se jednání v oblasti ochrany zájmů spotřebitelů ⁽¹⁾,
- s ohledem na konzultační dokument k diskusi o následných opatřeních navazujících na zelenou knihu o kolektivním odškodnění spotřebitelů, který zveřejnila Komise v roce 2009,
- s ohledem na své usnesení ze dne 26. března 2009 o bílé knize o žalobách na náhradu škody způsobené porušením antimonopolních pravidel ES ⁽²⁾,

⁽¹⁾ Úř. věst. L 110, 1.5.2009, s. 30.

⁽²⁾ Úř. věst. C 117 E, 6.5.2010, s. 161.

Čtvrtek, 2. února 2012

- s ohledem na zelenou knihu Komise ze dne 27. listopadu 2008 o kolektivním odškodnění spotřebitelů (KOM(2008)0794),
 - s ohledem na své usnesení ze dne 20. ledna 2011 o zprávě o politice hospodářské soutěže za rok 2009 ⁽¹⁾,
 - s ohledem na bílou knihu Komise ze dne 2. dubna 2008 o žalobách o náhradu škody způsobené porušením antimonopolních pravidel ES (KOM(2008)0165),
 - s ohledem na Montiho zprávu ze dne 9. května 2010 o nové strategii pro jednotný trh,
 - s ohledem na sdělení Komise ze dne 13. března 2007 nazvané „Strategie spotřebitelské politiky EU 2007–2013: Posílit postavení spotřebitelů, zvýšit jejich blahobyt a účinně je chránit“ (KOM(2007)0099),
 - s ohledem na své usnesení ze dne 25. října 2011 o alternativním řešení sporů v občanských, obchodních a rodinných záležitostech ⁽²⁾,
 - s ohledem na své usnesení ze dne 13. září 2011 o provádění směrnice o mediaci ve členských státech, jejím dopadu na mediaci a využití ze strany soudů ⁽³⁾,
 - s ohledem na článek 48 jednacího řádu,
 - s ohledem na zprávu Výboru pro právní záležitosti a na stanoviska Hospodářského a měnového výboru, Výboru pro průmysl, výzkum a energetiku a Výboru pro vnitřní trh a ochranu spotřebitelů (A7-0012/2012),
- A. vzhledem k tomu, že v evropském prostoru práva musí mít občané a společnosti možnost práv nejen užívat, ale rovněž musí být schopni tato práva účinně a účelně prosazovat;
- B. vzhledem k tomu, že nedávno přijaté právní předpisy EU jsou navrženy tak, aby umožňovaly stranám v přeshraničních případech účinně prosazovat jejich práva ⁽⁴⁾, či usilovat o mimosoudní urovnání sporu prostřednictvím mediace ⁽⁵⁾;
- C. vzhledem k tomu, že i přes nezpochybnitelný přínos metody alternativního řešení sporů by měli mít všichni občané EU rovný přístup ke spravedlnosti;
- D. vzhledem k tomu, že podle bleskového průzkumu Eurobarometru o názorech spotřebitelů na přeshraniční obchody a ochraně spotřebitelů zveřejněného v březnu 2011 79 % evropských spotřebitelů souhlasí s tím, že by byli ochotnější hájit svá práva u soudu, pokud by se mohli připojit k jiným spotřebitelům stěžujícím si na stejnou věc;
- E. vzhledem k tomu, že spotřebitelé, kteří se stanou obětí protiprávního jednání a chtějí věc řešit u soudu, aby dosáhli nápravy na individuálním základě, často čelí značným překážkám z hlediska přístupnosti, efektivity a finanční dostupnosti v důsledku někdy vysokých soudních poplatků, případných nákladů na psychologickou pomoc, složitých a zdlouhavých řízení a nedostatku informací o dostupných prostředcích nápravy;

⁽¹⁾ Přijaté texty, P7_TA(2011)0023.

⁽²⁾ Přijaté texty, P7_TA(2011)0449.

⁽³⁾ Přijaté texty, P7_TA(2011)0361.

⁽⁴⁾ Nařízení (ES) č. 861/2007, kterým se zavádí evropské řízení o drobných nárocích (Úř. věst. L 199, 31.7.2007, s. 1); nařízení (ES) č. 1896/2006, kterým se zavádí řízení o evropském platebním rozkazu (Úř. věst. L 399, 30.12.2006, s. 1); nařízení (ES) č. 805/2004, kterým se zavádí evropský exekuční titul pro nesporné nároky (Úř. věst. L 143, 30.4.2004, s. 15).

⁽⁵⁾ Směrnice 2008/52/ES o některých aspektech mediace v občanských a obchodních věcech (Úř. věst. L 136, 24.5.2008, s. 3).

Čtvrtek, 2. února 2012

- F. vzhledem k tomu, že pokud se obětí stejného protiprávního jednání stane skupina občanů, není individuální soudní spor vždy účinným prostředkem k ukončení nezákonných praktik či dosažení náhrady za škody, a to zejména pokud je individuální ztráta v porovnání s náklady řízení malá;
- G. vzhledem k tomu, že v některých členských státech není celkové fungování stávajících nástrojů pro odškodnění spotřebitelů vypracovaných na úrovni EU považováno za uspokojivé, případně nejsou tyto mechanismy dostatečně známy, a tudíž jsou méně využívány;
- H. vzhledem k tomu, že v důsledku integrace evropských trhů a s ní spojeného rozvoje přeshraniční činnosti je nezbytné, aby vznikl celounijní postup řešení případů, kdy spotřebitelé nemají možnost domoci se svých práv, protože postupy pro podání kolektivní žaloby, které zavedly některé členské státy, neumožňují přeshraniční řešení;
- I. vzhledem k tomu, že vnitrostátní a evropské orgány mají zásadní úlohu při prosazování práva EU a soukromoprávní prosazování práva by mělo veřejnoprávní prosazování pouze doplňovat, ale nikoli nahrazovat;
- J. vzhledem k tomu, že pokud se protiprávní jednání ukončí zásahem státní moci a jsou uloženy finanční sankce, neznamená to ještě samo o sobě, že spotřebitelé mohou získat odškodnění za utrpěnou škodu;
- K. vzhledem k tomu, že pokud by bylo možné nároky slučovat do jednoho kolektivního řízení o odškodnění nebo pokud by takový nárok mohl uplatňovat reprezentativní subjekt nebo orgán jednající ve veřejném zájmu, celý proces by se zjednodušil a snížily by se náklady pro zúčastněné strany;
- L. vzhledem k tomu, že systém založený na kolektivních žalobách může úspěšně doplňovat, nikoli však nahradit individuální právní ochranu;
- M. vzhledem k tomu, že Komise musí při každém návrhu, který nespadá do výlučné pravomoci Unie, dodržovat zásady subsidiarity a proporcionality,
1. vítá výše uvedenou horizontální konzultaci a zdůrazňuje, že oběti protiprávních praktik – občané i podniky – musí být schopny požadovat náhradu škody za individuální ztrátu či škodu, již utrpěly, zejména v případě rozptýlených škod, kde riziko nákladů nemusí být přiměřené vzniklým škodám;
 2. upozorňuje na úsilí vyvinuté Nejvyšším soudem USA s cílem omezit neopodstatněné spory a zneužívání amerického systému hromadných žalob⁽¹⁾ a zdůrazňuje, že Evropa se musí vyvarovat zavedení systému hromadných žalob ve stylu USA nebo jakéhokoli systému, který nerespektuje tradice evropského práva;
 3. vítá úsilí členských států o posílení práv obětí protiprávního jednání tím, že zavádějí nebo plánují zavést právní předpisy, které usnadní odškodnění, ale zabrání zneužívání soudních sporů, ale uznává rovněž, že se vnitrostátní mechanismy kolektivního odškodnění výrazně liší, zejména pokud jde o rozsah a procedurální aspekty, což může ohrozit užívání práv občany;
 4. vítá úsilí Komise o jednotný evropský přístup ke kolektivnímu odškodnění a žádá Komisi, aby prokázala ve svém posouzení dopadu, že je třeba v souladu se zásadou subsidiarity přijmout opatření na úrovni EU s cílem zlepšit současný regulační rámec EU tak, aby oběti porušení práva EU byly odškodněny za utrpěnou škodu, a tak přispět k důvěře spotřebitelů a hladšímu fungování vnitřního trhu;

(1) Wal-Mart Stores Inc. v. Dukes et al. U.S. xxx (2011).

Čtvrtek, 2. února 2012

5. podtrhuje možné výhody hromadných soudních žalob, pokud jde o nižší náklady a větší právní jistotu žalujících i žalovaných stran, a rovněž i pro systém soudnictví, protože zamezuje současnému vedení několika soudních sporů u žalob podobného druhu;
6. je přesvědčen o tom, že v oblasti hospodářské soutěže je veřejnoprávní prosazování práva naprosto nezbytné k plnění ustanovení Smluv, úplnému splnění cílů EU a účinnému prosazování právních předpisů EU v oblasti hospodářské soutěže ze strany Komise a vnitrostátních orgánů pro ochranu hospodářské soutěže;
7. připomíná, že v současnosti přijímají vnitrostátní právní předpisy upravující pravidla pro vytyčení výše náhrady škody, kterou lze poskytnout, pouze členské státy; dále poznamenává, že prosazování vnitrostátního práva nesmí bránit jednotnému uplatňování evropských právních předpisů;
8. vyzývá Komisi, aby důkladně přezkoumala vhodnost právního základu pro jakákoli opatření v oblasti kolektivního odškodnění;
9. poukazuje na to, že informace, které jsou v současnosti k dispozici, zejména studie vypracovaná v roce 2008 pro GR SANCO nazvaná „Vyhodnocení účinnosti a účelnosti mechanismů kolektivního odškodnění v EU“, naznačují, že žádné z dostupných mechanismů kolektivního odškodnění v EU nemají neúměrné hospodářské dopady;

Stávající právní předpisy EU a zdržovací žaloba

10. poznamenává, že na úrovni EU již existují některé mechanismy na prosazování práva pro jednotlivé případy, jako např. směrnice 2008/52/ES o některých aspektech mediace v občanských a obchodních věcech a nařízení (ES) č. 805/2004, kterým se zavádí evropský exekuční titul pro nesporné nároky, a je přesvědčen, že zejména nařízení (ES) č. 861/2007, kterým se zavádí evropské řízení o drobných nárocích, zajišťuje přístup ke spravedlnosti, protože zjednodušuje přeshraniční spory a snižuje náklady ve věcech, které se týkají žalob na částku nižší než 2 000 EUR, ale konstatuje, že tyto právní spory nejsou určeny pro zajištění účinného přístupu ke spravedlnosti v případech, kdy utrpí obdobnou škodu velký počet poškozených;
11. je toho názoru, že zdržovací žaloba také hraje důležitou úlohu v zajištění práv, kterým se občané a společnosti těší v rámci práva EU, a je přesvědčen, že mechanismy zavedené podle nařízení (ES) č. 2006/2004 o spolupráci v oblasti ochrany spotřebitele⁽¹⁾ a stejně tak směrnice 2009/22/ES o žalobách na zdržení se jednání v oblasti ochrany zájmů spotřebitelů lze výrazně vylepšit tak, aby podporovaly spolupráci a zdržovací žalobu v přeshraničních případech;
12. zastává názor, že potřeba zlepšit odškodnění v případě zdržovacích žalob je obzvláště velká v oblasti ochrany životního prostředí; vyzývá Komisi, aby přezkoumala možnosti rozšířit žaloby na tuto oblast;
13. domnívá se, že zdržovací žaloba by měla být zaměřena na ochranu jak individuálního zájmu, tak veřejného zájmu, a vyzývá k opatrnosti při rozšiřování přístupu ke spravedlnosti v případě organizací, protože organizace by se neměly těšit snadnějšímu přístupu ke spravedlnosti než jednotlivci;
14. vyzývá proto Komisi k tomu, aby posílila a zefektivnila stávající nástroje, jako jsou směrnici 98/27/ES o žalobách na zdržení se jednání v oblasti ochrany zájmů spotřebitelů a nařízení (ES) č. 2006/2004 o spolupráci mezi vnitrostátními orgány příslušnými pro vymáhání dodržování zákonů na ochranu zájmů spotřebitele, s cílem zajistit přiměřené veřejné vymáhání spotřebitelských práv v EU; zdůrazňuje nicméně, že ani směrnice 98/27/ES ani nařízení (ES) č. 2006/2004 neumožňují, aby byly spotřebitelům nahrazeny škody, které utrpěli;

(1) Úř. věst. L 364, 9.12.2004, s. 1.

Čtvrtek, 2. února 2012

Právně závazný horizontální rámec a záruky

15. zastává názor, že přístup ke spravedlnosti prostřednictvím kolektivního odškodnění spadá do oblasti procesního práva, a je znepokojen tím, že nekoordinované iniciativy EU v oblasti kolektivního odškodnění budou mít za následek roztržitost vnitrostátních procesních předpisů a předpisů o náhradě škody, což oslabí, a nikoli posílí přístup ke spravedlnosti v EU; v případě, že po podrobném uvážení bude rozhodnuto, že unijní systém kolektivního odškodnění je potřebný a žádoucí, požaduje, aby měly všechny návrhy v oblasti kolektivního odškodnění podobu horizontálního rámce, který bude zahrnovat společný soubor zásad a který v EU zajistí jednotný přístup ke spravedlnosti prostřednictvím kolektivního odškodnění, přičemž se bude zaměřovat zejména, ale ne výlučně, na řešení porušení práv spotřebitelů;

16. zdůrazňuje, že je třeba vzít v úvahu právní tradice a právní řády jednotlivých členských států a posílit koordinaci osvědčených postupů mezi členskými státy, a je přesvědčen, že by práce na systému EU posilujícím účinnou pomoc pro spotřebitele i pro malé a střední podniky, neměla způsobit zpoždění při přijímání horizontálního rámce;

17. zdůrazňuje, že jakýkoli právně závazný horizontální rámec se musí vztahovat na hlavní aspekty hromadného odškodnění; dále zdůrazňuje, že obecně se na hromadné žaloby musí uplatňovat zejména otázky procesního práva a mezinárodního práva soukromého bez ohledu na dotčené odvětví, přičemž omezený počet předpisů týkajících se práva na ochranu spotřebitele nebo hospodářské soutěže, jež se zabývají záležitostmi, jako je případná závaznost rozhodnutí přijatých vnitrostátními orgány pro ochranu hospodářské soutěže, by mohl být stanoven např. v samostatných člancích nebo kapitolách horizontálního nástroje nebo v samostatných právních nástrojích přijímaných souběžně s přijetím nebo následně po přijetí horizontálního nástroje;

18. je přesvědčen, že vzniklá individuální škoda či ztráta má zásadní úlohu při rozhodování, zda podat žalobu, protože jsou při tom nevyhnutelně srovnávány případné soudní výlohy spojené s touto žalobou; připomíná proto Komisi, že horizontální nástroj kolektivního odškodnění musí být pro všechny strany efektivním a nákladově účinným nástrojem, a zastává názor, že vnitrostátní procesní pravidla členských států by se mohla pro účely kolektivního odškodnění odvolávat na nařízení (ES) č. 861/2007, kterým se zavádí evropské řízení o drobných nárocích, pokud hodnota nároku nepřesahuje oblast působnosti tohoto nařízení;

19. domnívá se, že hromadná žaloba spadající do horizontálního rámce by přinesla největší užitek v případech, kdy žalovaný a zastupované oběti nemají bydliště/sídlo ve stejném členském státě (přeshraniční rozměr) a kdy jsou práva, jež byla údajně porušena, zaručena právními předpisy EU (porušení práva EU); požaduje další posouzení způsobů, jak zlepšit odškodnění v případech porušení vnitrostátního práva, jež mohou mít rozsáhlé přeshraniční důsledky;

20. opakuje, že v rámci horizontálního nástroje je nutné zavést záruky, aby bylo možné vyvarovat se neodůvodněným žalobám a zneužívání kolektivního odškodnění, aby tak byly zajištěny spravedlivé podmínky při soudních řízeních, a zdůrazňuje, že takové záruky se musí mimo jiné vztahovat na následující body:

Právo podat žalobu

- aby byla zástupná žaloba přípustná, musí existovat jasně vymezená skupina a vymezení členů skupiny se musí uskutečnit před tím, než je žaloba podána;
- evropský přístup ke kolektivnímu odškodňování musí být založen na principu opt-in, podle něhož jsou poškození jednoznačně identifikováni a účastní se řízení, pouze pokud výslovně uvedli, že tak chtějí učinit, čímž se zabrání případnému zneužití; zdůrazňuje, že v souladu se zásadou subsidiarity je třeba respektovat stávající vnitrostátní systémy; vyzývá Komisi, aby začala uvažovat o mechanismu, který by poskytoval relevantní informace všem potenciálním poškozeným, zvýšil reprezentativnost kolektivních

Čtvrtek, 2. února 2012

žalob, umožnil většímu počtu poškozených usilovat o náhradu a zajistil jednoduchý, dostupný a účinný přístup ke spravedlnosti pro všechny občany EU, čímž by se snížil počet soudních sporů a následných zbytečných žalob týkajících se stejného případu, ať už podaných individuálně nebo kolektivně; vyzývá členské státy, aby zavedly účinné mechanismy, které zajistí, aby byl co nejvyšší počet poškozených patřičně informován a aby poškození znali svá práva a povinnosti, zvláště pokud mají bydliště nebo sídlo ve více členských státech, přičemž nesmí být nepřiměřeně poškozována pověst dotčené strany, což je nezbytné pro důsledné dodržování zásady presumpce nevinny;

- systém kolektivního odškodnění, v němž nejsou oběti určeny před vynesemím rozsudku, je třeba odmítnout, protože odporuje právnímu řádu mnoha členských států a porušuje práva jakékoli oběti, která by se mohla stát nevědomě účastníkem řízení, a přesto by byla vázána rozhodnutím soudu;
- členské státy by měly zajistit, aby měl soudce nebo podobný orgán i nadále pravomoc rozhodovat dle vlastního uvážení ve formě předběžné kontroly přípustnosti u případných kolektivních žalob, která potvrdí, zda byla splněna kvalifikační kritéria a zda lze přistoupit k řízení;
- členské státy by měly určit organizace oprávněné podávat zástupné žaloby a bylo by užitečné stanovit evropská kritéria, která budou jasně vymezovat tyto oprávněné subjekty; tato kritéria by mohla být založena na článku 3 směrnice 2009/22/ES o žalobách na zdržení se jednání v oblasti ochrany zájmů spotřebitelů, ale musí být dále specifikována, aby zajišťovala, že nebude docházet ke zneužívání soudních sporů a že bude zaručen přístup ke spravedlnosti; tato kritéria by měla mimo jiné platit i pro finanční a lidské zdroje oprávněných organizací;
- poškozené strany musí mít v každém případě možnost usilovat o alternativní řešení formou individuální náhrady škody před příslušným soudem;

Plná náhrada skutečné škody

- horizontální rámec by se měl vztahovat pouze na náhradu škody, která skutečně vznikla, a náhrada škody plní represivní funkci musí být zakázána; na základě koncepce náhrady škody musí být soudem přiznané odškodnění rozděleno mezi jednotlivé poškozené úměrně k vzniklé újmě; celkem vzato je odměna za právní zastoupení odvozená od úspěchu v dané věci v Evropě neznámá a neměla by být součástí povinného horizontálního rámce;

Přístup k důkazům

- účastníci hromadné žaloby nesmějí být, pokud jde o přístup k důkazům od žalované strany, v lepším postavení než individuální žalobci a každý žalující musí prokázat svůj nárok; povinnost zpřístupnit dokumenty žalujícím (tzv. discovery) je v Evropě většinou neznámá a nesmí být součástí horizontálního rámce;

Zásada „kdo prohrál, platí“

- žádná žaloba nemůže zůstat bez finančního rizika a členské státy musí stanovit vlastní pravidla pro rozdělení nákladů, podle kterých neúspěšná strana musí nést náklady druhé strany, aby nebyl celounijní mechanismus kolektivního odškodnění zahlcen neodůvodněnými žalobami,

Žádné financování třetí stranou

- Komise nesmí stanovovat žádné podmínky či pokyny, pokud jde o financování žalob na náhradu škody, protože ve většině právních systémů členských států je praxe, při níž se usiluje o financování poskytnuté třetí stranou např. na základě nabídky podílu z přiznaného odškodnění, neznámá; tato skutečnost nebrání členským státům stanovit podmínky nebo pokyny týkající se financování žalob na náhradu škody;

Čtvrtek, 2. února 2012

21. pokud Komise předloží návrh horizontálního rámce upravujícího kolektivní odškodnění, navrhuje, aby byla případně přijata zásada následné žaloby, v jejímž rámci může být právo prosazováno soukromoprávní cestou prostřednictvím kolektivního odškodnění, jestliže Komise nebo vnitrostátní orgán pro ochranu hospodářské soutěže přijaly rozhodnutí o porušení pravidel; konstatuje, že zavedení zásady následné žaloby nevylučuje obecně možnost zavést samostatné nebo následné žaloby;

22. vyzývá Komisi, aby prozkoumala způsoby, jak zvýšit povědomí spotřebitelů o dostupnosti mechanismů kolektivního odškodnění, a aby usnadnila spolupráci mezi subjekty oprávněnými podávat hromadné žaloby; zdůrazňuje důležitou úlohu, kterou mohou mít organizace spotřebitelů a evropská spotřebitelská centra při předávání informací co možná nejširšímu okruhu obětí porušování práva EU;

23. zdůrazňuje, že mnohá porušení práva Unie, která Komise odhalila v oblasti opatření EU na ochranu spotřebitelů, volají po posílení zdržovací žaloby⁽¹⁾, přičemž zároveň uznává, že zdržovací žaloba nepředstavuje dostatečný prostředek v případě, že poškození utrpěli škodu a mají nárok na odškodnění; žádá Komisi, aby určila právní předpisy EU, při jejichž porušení je obtížné pro poškozené získat náhradu škody;

24. domnívá se, že tyto právní předpisy by měly být určeny, aby byly přesně podchyceny oblasti, kde by horizontální rámec mohl umožňovat hromadnou náhradu škody za porušení těchto právních předpisů a stejně tak za porušení antimonopolního práva EU; požaduje, aby byly příslušné právní předpisy EU uvedeny v příloze horizontálního nástroje;

Alternativní řešení sporů

25. konstatuje, že fungování mechanismů alternativního řešení sporů často závisí na ochotě obchodního subjektu spolupracovat, a je přesvědčen, že existence účinného systému soudního odškodnění by byla výraznou pobídkou k tomu, aby se strany dohodly na mimosoudním urovnání sporu, díky čemuž by se pravděpodobně výrazně snížil počet soudních sporů; vybízí ke zřízení systémů alternativního řešení sporů na evropské úrovni, aby tak bylo umožněno rychlé a levné urovnání sporů jakožto atraktivnější možnost než soudní řízení, a navrhuje, aby soudci pověřeni předběžným prověřováním přípustnosti hromadných žalob měli rovněž pravomoc nařídít dotčeným stranám nejprve usilovat o hromadné řešení nároků dohodou před tím, než zahájí hromadné soudní řízení; je přesvědčen, že kritéria sestavená Soudním dvorem⁽²⁾ by měla představovat výchozí bod pro zavedení této pravomoci; zdůrazňuje však, že tyto mechanismy by měly nadále (jak to ostatně vyplývá z názvu) představovat alternativu k soudní nápravě, nikoli být jejím předpokladem;

Příslušnost soudu a rozhodné právo

26. zdůrazňuje, že horizontální rámec samotný by měl stanovit pravidla, která by zabránila nepřiměřenému spěchu k soudu (tzv. forum shopping – převod řízení do jiného členského státu kvůli výhodnějšímu právnímu postavení), aniž by tím byl ohrožen přístup ke spravedlnosti, a že výchozím bodem pro určení příslušnosti soudů by mělo být nařízení Brusel I;

27. vyzývá k dalšímu přezkumu toho, jak by mohly být pozměněny kolizní normy; domnívá se, že jedním řešením by mohlo být uplatnění práva platného v místě, kde má bydliště/sídlo většina obětí, přičemž je třeba zohlednit, že individuální oběti by měly mít nadále možnost neúčastnit se hromadné žaloby typu opt-in a usilovat o náhradu škody individuálně v souladu s obecnými pravidly mezinárodního práva soukromého, jak stanoví nařízení Brusel I, Řím I a Řím II;

⁽¹⁾ Studie týkající se problémů, jimž spotřebitelé čelí při získávání odškodnění za porušení právních předpisů v oblasti ochrany spotřebitele, a ekonomických důsledků takových problémů, 26. srpna 2008, část I: hlavní zpráva, s. 21 a násl.

⁽²⁾ Rozsudek ze dne 18. března 2010 ve spojených věcech C-317/08, C-318/08, C-319/08 a C-320/08, *Alassini*, dosud nezveřejněn ve Sb. rozh.

Čtvrtek, 2. února 2012

28. zdůrazňuje, že po rozsudku Soudního dvora ve věci C-360/09, *Pfeiderer*, musí Komise zajistit, aby kolektivní odškodnění neohrozilo účinnost zásady shovívavosti obsažené v právních předpisech pro oblast hospodářské soutěže a postup urovnávání sporů;

Řádný legislativní postup

29. trvá na tom, že Evropský parlament musí být v rámci řádného legislativního postupu zapojen do jakékoli legislativní iniciativy v oblasti hromadných žalob a že jakýkoli návrh se musí opírat o podrobné posouzení dopadů;

*

* *

30. pověřuje svého předsedu, aby předal toto usnesení Radě, Komisi, vládám a parlamentům členských států a sociálním partnerům na úrovni EU.

Seznam výživových tvrzení

P7_TA(2012)0022

Usnesení Evropského parlamentu ze dne 2. února 2012 k návrhu nařízení Komise, kterým se mění nařízení (ES) č. 1924/2006, pokud jde o seznam výživových tvrzení

(2013/C 239 E/06)

Evropský parlament,

- s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1924/2006 ze dne 20. prosince 2006 o výživových a zdravotních tvrzeních při označování potravin ⁽¹⁾,
- s ohledem na návrh nařízení Komise, kterým se mění nařízení (ES) č. 1924/2006, pokud jde o seznam výživových tvrzení,
- s ohledem na stanovisko, které dne 13. října 2011 přijal výbor uvedený v článku 25 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1924/2006,
- s ohledem na pokyny Komise týkající se uplatňování nařízení (ES) č. 1924/2006 o výživových a zdravotních tvrzeních při označování potravin, které schválil Stálý výbor pro potravinový řetězec a zdraví zvířat dne 14. prosince 2007 ⁽²⁾,
- s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1169/2011 ze dne 25. října 2011 o poskytování informací o potravinách spotřebitelům ⁽³⁾,
- s ohledem na čl. 5a odst. 3 písm. b) rozhodnutí Rady 1999/468/ES ze dne 28. června 1999 o postupech pro výkon prováděcích pravomocí svěřených Komisi ⁽⁴⁾,

⁽¹⁾ Úř. věst. L 404, 30.12.2006, s. 9.

⁽²⁾ http://ec.europa.eu/food/food/labellingnutrition/daims/guidance_claim_14-12-07.pdf

⁽³⁾ Úř. věst. L 304, 22.11.2011, s. 18.

⁽⁴⁾ Úř. věst. L 184, 17.7.1999, s. 23.

Čtvrtek, 2. února 2012

- s ohledem na čl. 88 odst. 2 a odst. 4 písm. b) jednacího řádu,
- A. vzhledem k tomu, že používání výživových a zdravotních tvrzení nesmí být nepravdivé, dvojznačné a zavádějící, jak je uvedeno v čl. 3 odst. 2 nařízení (ES) č. 1924/2006;
- B. vzhledem k tomu, že používání výživových a zdravotních tvrzení je přípustné pouze tehdy, lze-li očekávat, že průměrný spotřebitel porozumí příznivému účinku vyjádřenému v daném tvrzení, jak je dále uvedeno v čl. 5 odst. 2 nařízení (ES) č. 1924/2006;
- C. vzhledem k tomu, že srovnávací výživová tvrzení porovnávají složení dotyčné potraviny se sortimentem potravin stejné kategorie, včetně potravin jiných obchodních značek, jak je uvedeno v čl. 9 odst. 2 nařízení (ES) č. 1924/2006;
- D. vzhledem k tomu, že informace o potravinách, pokud jde o jejich povahu, vlastnosti a charakteristiky, nesmějí být zavádějící, jak je uvedeno v čl. 7 nařízení (EU) č. 1169/2011;
- E. vzhledem k tomu, že podle základních zásad, jimiž se řídí výběr povolených výživových tvrzení na potravinách, jak je uvedeno výše, je nové výživové tvrzení, které navrhuje Komise, totiž „nyní obsahuje o X % méně [živiny]“, a které má být začleněno do přílohy k nařízení (ES) č. 1924/2006, v rozporu s cílem a obsahem základního právního aktu tím, že je z hlediska průměrného spotřebitele nejednoznačné, zavádějící a matoucí;
- F. vzhledem k tomu, že nově zavádané tvrzení „nyní obsahuje o X % méně [živiny]“ porušuje zásadu týkající se srovnávacích tvrzení stanovenou v čl. 9 odst. 2 nařízení (ES) č. 1924/2006; vzhledem k tomu, že toto tvrzení umožňuje porovnání nutričních hodnot daného výrobku pouze se sebou samým, nehlédě na počáteční hodnotu dané živiny, která může být ve srovnání s jinými výrobky na trhu příliš vysoká; vzhledem k tomu, že výrobky, které nebyly upraveny, které však mají nižší hodnotu určité živiny, než upravený výrobek jiné obchodní značky, nebudou moci být takto označeny, což bude pro spotřebitele nevyhnutelně zavádějící;
- G. vzhledem k tomu, že tvrzení, že určitý výrobek „nyní obsahuje o X % méně [živiny]“ může představovat nevhodnou konkurenci z hlediska stávajících tvrzení, jako je např. tvrzení o „sníženém obsahu [živiny]“ nebo o „nízkém obsahu [živiny]“ („light/lite“); vzhledem k tomu, že v případě výrobků s „nízkým obsahem“ určité živiny se musí jednat alespoň o 10% (v případě mikroživin), o 25% (v případě sodíku) nebo 30% (v případě cukrů / tuků) snížení ve srovnání s jinými podobnými výrobky; vzhledem k tomu, že se spotřebitel může domnívat, že kvantifikované tvrzení o tom, že výrobek „nyní obsahuje o X % méně [živiny]“, znamená významnější snížení hodnoty dané živiny, než je tomu v případě tvrzení o „sníženém obsahu“ nebo „nízkém obsahu“ této živiny, a to i přesto, že požadavky na tato označení jsou mnohem přísnější než v případě tvrzení, že výrobek „nyní obsahuje o X % méně [živiny]“, pro které je nutné pouze 15% snížení;
- H. vzhledem k tomu, že tvrzení „nyní obsahuje o X % méně [živiny]“ může výrobce negativně motivovat a odrazovat ho od významnější úpravy svých výrobků, aby tak splňovaly požadavky na tvrzení o „sníženém obsahu“ nebo „nízkém obsahu“ živin, jelikož je snadnější snížit obsah určité živiny o 15 % než o 30 %;
- I. vzhledem k tomu, že Komise ve 4. bodě odůvodnění návrhu nařízení jasně uvádí, že „... pokud je snížen obsah cukrů, očekávají spotřebitelé i snížené množství energie“; vzhledem k tomu, že pokud jde o předloženou změnu tvrzení o „sníženém obsahu tuků / cukrů“, jak je uvedeno ve 2. bodě přílohy k návrhu nařízení, Komise umožňuje tato tvrzení uvádět i v případě, že energetický obsah v daném výrobku, který nese toto označení, je stále „roven“ energetickému obsahu v podobném výrobku;
1. staví se proti přijetí návrhu nařízení Komise, kterým se mění nařízení (ES) č. 1924/2006, pokud jde o seznam výživových tvrzení;

Čtvrtek, 2. února 2012

2. domnívá se, že se návrh nařízení Komise neslučuje s cílem a obsahem základního předpisu;
3. vyzývá Komisi, aby předložila výboru pozměněný návrh předpisu;
4. pověřuje svého předsedu, aby předal toto usnesení Radě, Komisi a parlamentům a vládám členských států.

Závěry neformálního zasedání Evropské rady dne 30. ledna 2012

P7_TA(2012)0023

Usnesení Evropského parlamentu ze dne 2. února 2012 o zasedání Evropské rady konaném dne 30. ledna 2012

(2013/C 239 E/07)

Evropský parlament,

- s ohledem na závěry Evropské rady ze dne 30. ledna 2012,
- s ohledem na závěry zasedání Evropské rady konaného ve dnech 9. a 10. prosince 2011,
- s ohledem na prohlášení představitelů států a vlád zemí eurozóny ze dne 9. prosince 2011,
- s ohledem na postoj vlády Spojeného království,
- s ohledem na balíček šesti právních aktů a na dva návrhy Komise týkající se posílení fiskální kázně⁽¹⁾,
- s ohledem na prohlášení, které učinil předseda Komise na zasedání konaném dne 18. ledna 2012,
- s ohledem na výsledek jednání, které proběhlo v rámci pracovní skupiny pro euro ustanovené *ad hoc* a Euroskupiny,
- s ohledem na nezbytnost zachovat jednotné podmínky pro smluvní strany jak v rámci eurozóny, tak mimo ni,
- s ohledem na návrh, který jménem Parlamentu předložili jeho zástupci v pracovní skupině ustanovené *ad hoc*,
- s ohledem na své usnesení ze dne 18. ledna 2012 o závěrech ze zasedání Evropské rady (8.–9. prosince 2011), které se týkalo návrhu mezinárodní dohody o Unii fiskální stability⁽²⁾,
- s ohledem na čl. 110 odst. 2 jednacího řádu,

⁽¹⁾ Nařízení o posílení hospodářského a rozpočtového dohledu nad členskými státy (COM(2011)0819) a nařízení o společných ustanoveních týkajících se sledování a posuzování návrhů rozpočtových plánů (COM(2011)0821).

⁽²⁾ Přijaté texty, P7_TA(2012)0002.

Čtvrtek, 2. února 2012

1. znovu potvrzuje své usnesení ze dne 18. ledna 2012 s poukazem na konečné znění dohody o stabilitě, koordinaci a správě v hospodářské a měnové unii a opakuje, že se domnívá, že by bylo lepší dosáhnout dohody v rámci práva EU; vyjadřuje politování nad tím, že v důsledku námitek ministerského předsedy Spojeného království nebylo možné dosáhnout dohody mezi všemi členskými státy;
2. poznamenává však, že prakticky všech prvků obsažených v nové dohodě lze dosáhnout (a ve značné míře již bylo dosaženo) v rámci stávajícího právního rámce EU a sekundárních právních předpisů, kromě zlatého pravidla, obráceného hlasování kvalifikovanou většinou a zapojení ESD;
3. je přesvědčen, že konečné znění textu bylo oproti původnímu návrhu v několika bodech vylepšeno a že do něj byla začleněna řada změn navržených Parlamentem, a to zejména:
 - závazek, že metoda Společenství bude uplatňována v plném rozsahu;
 - dohoda o stabilitě, koordinaci a správě bude prováděna prostřednictvím sekundárních právních předpisů, tedy při plném zapojení Evropského parlamentu;
 - větší, nikoli však úplný soulad mezi balíčkem šesti právních aktů a novou dohodou;
 - uznání práv smluvních stran, jejichž měnou není euro, účastnit se těch částí eurosummitů, na nichž se bude projednávat konkurenceschopnost, celková struktura eurozóny a základní pravidla, jež pro ni budou platit v budoucnosti;
 - spolupráce mezi Evropským parlamentem a vnitrostátními parlamenty by měla probíhat na základě vzájemné dohody a v souladu se dohodou;
 - doplnění odkazu na cíle udržitelného růstu, zaměstnanosti, konkurenceschopnosti a sociální soudržnosti;
 - závazek začlenit do pěti let obsah dohody do právního rámce EU;
4. uznává, že fiskální stabilita je důležitou součástí řešení stávající krize; trvá nicméně na tom, že hospodářská obnova si žádá opatření, jež posílí solidaritu a podpoří udržitelný růst a zaměstnanost; vítá skutečnost, že Evropská rada si je toho nyní vědoma, avšak trvá na tom, že je třeba přijmout konkrétní a dalekosáhlá opatření;
5. připomíná, že vyzýval k co nejrychlejšímu vytvoření fondu pro splácení dluhu na základě návrhu německé rady ekonomických expertů; vyzývá k začlenění právních předpisů, které budou k vytvoření takového fondu nezbytné, a to nejlépe do legislativního procesu spojeného se stávajícím balíčkem dvou právních aktů; vyjadřuje politování nad tím, že k takovému kroku dosud nebyl dán podnět; vyzývá Komisi, aby předložila návrh důrazných opatření, která by podpořila růst a zaměstnanost;
6. kromě série opatření k zajištění fiskální stability žádá nyní rovněž i o zavedení projektových dluhopisů, přijetí plánu pro dluhopisy stability a zavedení globální daně z finančních transakcí na evropské úrovni, což již bylo předmětem návrhu Komise;

Čtvrtek, 2. února 2012

7. upozorňuje dále na to, že v nové dohodě chybí několik dalších významných prvků:
- opatření, která zabrání uplatňování dvojích standardů, pokud jde o normy obsažené v dohodě a normy obsažené v Lisabonské smlouvě a v *acquis communautaire*;
 - všechny smluvní strany dohody, stávající i budoucí členové eurozóny, by měly mít stejné právo účastnit se všech schůzí v rámci eurosummitů, a to v plném rozsahu;
8. vyjadřuje politování nad skutečností, že konečné znění nezohledňuje požadavek Parlamentu zajistit možnost plné účasti jeho předsedy na neformálních schůzích v rámci eurosummitů; trvá na tom, že by stávající pozvání měl nově zvolený předseda eurosummitu změnit tak, aby zajistilo plnou účast předsedy Parlamentu;
9. trvá na tom, že by smluvní strany měly plně dodržet svůj závazek začlenit nejpozději do pěti let dohodu o stabilitě, koordinaci a správě do smluv EU, a žádá, aby do té doby byly odstraněny stávající nedostatky Lisabonské smlouvy;
10. pověřuje svého předsedu, aby předal toto usnesení hlavám států a předsedům vlád, předsedovi Evropské rady, předsedovi Euroskupiny, parlamentům členských států, Komisi a Evropské centrální bance.

Írán a jeho jaderný program

P7_TA(2012)0024

Usnesení Evropského parlamentu ze dne 2. února 2012 o Íránu a jeho jaderném programu

(2013/C 239 E/08)

Evropský parlament,

- s ohledem na svá předchozí usnesení o Íránu,
- s ohledem na prohlášení vysoké představitelky EU Catherine Ashtonové za skupinu zemí E3+3 ze dne 22. ledna 2011 po jednáních s Íránem, která proběhla v Istanbulu ve dnech 21. a 22. ledna 2011,
- s ohledem na dopis vysoké představitelky EU ze dne 21. října 2011, který zaslala tajemníkovi Nejvyšší národní bezpečnostní rady Íránské islámské republiky Saídu Džalílímu,
- s ohledem na zprávu generálního ředitele Mezinárodní agentury pro atomovou energii (MAAE) ze dne 8. listopadu 2011 o plnění dohody o bezpečnostních zárukách Smlouvy o nešíření jaderných zbraní a příslušných ustanovení rezolucí Rady bezpečnosti OSN v Íránské islámské republice,
- s ohledem na rezoluci Rady guvernérů MAAE ze dne 18. listopadu 2011,
- s ohledem na prohlášení vysoké představitelky EU ze dne 18. listopadu 2011 o rezoluci Rady guvernérů Mezinárodní agentury pro atomovou energii,
- s ohledem na prohlášení vysoké představitelky EU ze dne 29. listopadu 2011 o útoku na velvyslanectví Spojeného království v Teheránu a drancování, jež s ním bylo spojeno,
- s ohledem na závěry Evropské rady ze dne 9. prosince 2011,
- s ohledem na závěry Rady o Íránu ze dne 14. listopadu 2011, 1. prosince 2011 a 23. ledna 2012,

Čtvrtek, 2. února 2012

- s ohledem na závazek Íránu ohledně plnění Smlouvy o nešíření jaderných zbraní a nutnosti, aby všechny státy, které jsou její smluvní stranou, plnily veškeré své povinnosti, a s ohledem na právo všech smluvních stran této smlouvy bez rozdílu na provádění výzkumu, na výrobu a využívání jaderné energie k mírovým účelům podle článků I a II zmíněné smlouvy,
 - s ohledem na doporučení, které Výbor pro zahraniční věci Parlamentu adresoval Radě a jež se týkalo konzistentní politiky uplatňované vůči režimům, proti nimž EU zavedla restriktivní opatření, pokud jejich vedoucí činitelé mají v EU své osobní a obchodní zájmy,
 - s ohledem na čl. 110 odst. 4 jednacího řádu,
- A. vzhledem k tomu, že se Írán ratifikací Smlouvy o nešíření jaderných zbraní zřekl získávání jaderných zbraní a je právně vázán povinností informovat o veškeré své jaderné činnosti, včetně jaderného materiálu, a zajistit, aby se na tuto činnost vztahovaly bezpečnostní záruky MAAE;
- B. vzhledem k tomu, že Írán musí ještě splnit své závazky podle všech příslušných rezolucí Rady bezpečnosti OSN, z nichž poslední je rezoluce č. 1929 (2010), a všechny požadavky Rady guvernérů MAAE, jež stanovují úplný a bezpodmínečný přístup agentury ke všem místům, zařízením, osobám a dokumentům, které by dovolily řádnou inspekci íránských jaderných programů a umožnily by MAAE plnit její funkci dozoru v oblasti jaderné energie;
- C. vzhledem k tomu, že Mezinárodní agentura pro atomovou energii (MAAE) ve své zprávě za rok 2011 vyjadřuje vážné znepokojení v souvislosti s možným vojenským rozměrem íránského jaderného programu, neboť určité činnosti relevantní z hlediska vyvíjení jaderného výbušného zařízení mohou stále ještě probíhat;
- D. vzhledem k tomu, že dne 27. prosince 2011 íránský viceprezident Réza Rahímí pohrozil, že pro uzavření Hormuzské úžiny použije vojenskou sílu, pokud budou na vývoz íránské ropy uvaleny sankce; vzhledem k tomu, že v reakci na toho ohrožení je i nadále vysíláno námořnictvo Evropské unie a Spojených států amerických a vojenský status regionu stoupl na úroveň „vysoké pohotovosti“;
- E. vzhledem k tomu, že Írán tajně vybudoval v lokalitě Fordou u města Kóm zařízení na obohacování uranu, čímž porušil své povinnosti vyplývající ze Smlouvy o nešíření jaderných zbraní, a že o existenci tohoto zařízení uvědomil agenturu MAAE až dlouho po zahájení stavebních prací; vzhledem k tomu, že toto tajné počínání dále podkopává důvěru v ujišťování Íránu o tom, že jeho jaderný program má čistě civilní charakter;
- F. vzhledem k tomu, že dne 5. ledna 2012 turecký ministr zahraničních věcí Ahmet Davutoğlu tlumočil Íránu výzvu vysoké představitelky EU k obnovení jednání o jaderném programu se skupinou E3+3; vzhledem k tomu, že během návštěvy tureckého ministra zahraničních věcí íránský ministr zahraničních věcí Alí Akbar Salehí uvedl, že Írán je připraven jednání obnovit;
- G. vzhledem k tomu, že se ministři zahraničních věcí dohodli na dalších restriktivních opatřeních vůči Íránu, a to v odvětví energetiky, mimo jiné na postupném uvalení embarga na dovoz ropy z Íránu do EU, ve finančním odvětví, včetně opatření proti íránské centrální bance, a v odvětví dopravy, a zároveň se dohodli i na dalších omezeních vývozu, zejména pokud jde o zlato a citlivé zboží a technologie dvojího užití; v souvislosti s omezujícími opatřeními pak byly označeny další osoby a subjekty včetně několika subjektů ovládaných Islámskými revolučními gardami (IRGC);
- H. vzhledem k tomu, že Rada znovu potvrdila, že je ve věci íránské jaderné otázky odhodlána usilovat o diplomatické řešení v souladu s přístupem ve dvou rovinách;

Čtvrtek, 2. února 2012

- I. vzhledem k tomu, že Rada znovu potvrdila, že cílem EU i nadále zůstává dosažení komplexního a dlouhodobého řešení, jež by při respektování legitimních práv Íránu na mírové využití jaderné energie v souladu se Smlouvou o nešíření jaderných zbraní vybuďovalo na mezinárodní úrovni důvěru v rýze mírovou povahu íránského jaderného programu;
 1. opakuje, že riziko šíření jaderných zbraní v souvislosti s íránským jaderným programem je i nadále zdrojem vážného znepokojení EU a má velké obavy z tvrzení zprávy MAAE, že existují důvěryhodné informace o tom, že Írán provádí aktivity související s vývojem výbušných jaderných zařízení;
 2. vyjadřuje hluboké politování nad skutečností, že Írán urychlil obohacování uranu v rozporu s šesti rezolucemi Rady bezpečnosti OSN a jedenácti rezolucemi Rady guvernérů MAAE, jak ukazuje nedávné zahájení prací na obohacování uranu až na hodnotu 20 % v podzemním zařízení ve Fordou nedaleko města Kóm;
 3. znovu vyzývá Írán, aby přestal vyvíjet technologii obohacování uranu, která značně překračuje míru toho, co je nezbytné k zajištění stálých dodávek paliva pro civilní účely, a nerespektuje znepokojení mezinárodní veřejnosti nad utajovanými vojenskými záměry;
 4. podporuje dodatečná omezující opatření, jež Rada přijala vůči Íránu v odvětví energetiky a ve finančním odvětví i dodatečné sankce proti osobám a subjektům, včetně několika subjektů ovládaných Islámskými revolučními gardami (IRGC); uznává, že sankce a diplomatická opatření by mohla napomoci přimět íránskou vládu, aby přijala a dodržovala rezoluce OSN, aniž by bylo zapotřebí další eskalace napětí; konstatuje, že sankce nejsou samy o sobě cílem a že k dnešnímu dni sankce EU proti Íránu nedosáhly stanovených cílů;
 5. znovu zdůrazňuje postoj, který EU zastává již dlouhou dobu, tj. že nevyřešené otázky ohledně íránského jaderného programu musí být řešeny mírovou cestou a že vojenské řešení tohoto konfliktu neexistuje;
 6. bere na vědomí, že dojde k postupnému uvalení embarga na dovoz íránské ropy do EU a že již uzavřené dohody mohou být nadále až do 1. července 2012 prováděny; vyzývá Radu, aby rozhodla o opatřeních potřebných ke kompenzaci důsledků embarga u různých členských států EU;
 7. žádá, aby sankční či restriktivní opatření byla cílená a přiměřená sledovanému zájmu, byla zaměřena hlavně na ovlivnění odpovědných elit represivních nebo zločineckých režimů a odpovědných nestátních činitelů států, které nedodrží závazky, a aby byl v rámci možného zajištěn minimální negativní dopad na civilní obyvatelstvo, zvláště pokud se jedná o nejzranitelnější skupiny;
 8. podporuje úsilí Rady snažící se nalézt diplomatické řešení íránského jaderného problému v souladu s přístupem ve dvou rovinách a v souladu s cílem EU zaměřeným na dosažení komplexního a dlouhodobého řešení; vyzývá íránské orgány, aby vyhověly nabídce na důležitá jednání, jak bylo uvedeno v dopise vysoké představitelky EU dne 21. října 2011, a jasně ukázaly, že jsou připraveny přijmout opatření na budování důvěry bez předběžných podmínek a jednat o současných jaderných problémech v rámci smysluplného jednání;
 9. znovu vyzývá íránské orgány, aby plnily povinnosti, které pro Írán vyplývají ze Smlouvy o nešíření jaderných zbraní; vyzývá íránský parlament a vládu, aby ratifikovaly a provedly dodatkový protokol a plně provedly i ustanovení komplexní Dohody o uplatňování záruk;
 10. vítá skutečnost, že Írán souhlasil s přijetím delegace MAAE na vysoké úrovni, v čele s náměstkem generálního ředitele Hermanem Nackaertsem, pro provedení inspekci od 29. do 31. ledna 2012;

Čtvrtek, 2. února 2012

11. naléhavě žádá Írán, aby plně spolupracoval s MAAE na veškerých nevyřešených otázkách, především pak na těch, které vzbuzují obavy ohledně možných vojenských rozměrů íránského jaderného programu, včetně toho, že neprodleně umožní neomezený a bezpodmínečný přístup na všechna místa, k veškerým zařízením, osobám a dokumentům, o které MAAE požádá, a nebude vznášet námitky proti jmenování inspektorů; zdůrazňuje význam zajištění toho, aby MAAE měla k plnění svých úkolů v Íránu k dispozici všechny potřebné zdroje a veškerou pravomoc;
12. podporuje úsilí agentury MAAE o sledování vývoje íránského jaderného programu s cílem poskytovat mezinárodnímu společenství přesný přehled o situaci;
13. je si vědom toho, že dialog a spolupráce s Tureckem mohou hrát důležitou úlohu v úsilí o nalezení řešení;
14. důrazně odsuzuje íránskou hrozbu, že uzavře Hormuzskou úžinu; naléhavě vyzývá íránské orgány, aby Hormuzskou úžinu neblokovaly; domnívá se, že takový krok by mohl vést k regionálnímu konfliktu a vyvolat odvetná opatření ze strany mezinárodního společenství;
15. vyjadřuje politování nad tím, že Čína i Rusko v Radě bezpečnosti OSN i nadále odmítají podpořit sankce vůči Íránu; vyzývá Rusko, aby přestalo poskytovat íránskému jadernému programu pomoc do té doby, než Írán splní všechny své povinnosti vyplývající z příslušných rezolucí OSN;
16. ostře odsuzuje útok na velvyslanectví Velké Británie v Teheránu dne 29. listopadu 2011; vyzývá íránskou vládu, aby plnila své mezinárodní závazky, včetně Vídeňské úmluvy, a poskytla ochranu diplomatům i velvyslanectvím;
17. pověřuje svého předsedu, aby předal toto usnesení místopředsedkyni Komise, vysoké představitelce Unie pro zahraniční věci a bezpečnostní politiku, Radě, Komisi, vládám a parlamentům členských států EU, vládě a parlamentu Turecka, vládě a parlamentu Čínské lidové republiky, vládě a parlamentu Ruské federace, generálnímu řediteli MAAE, generálnímu tajemníkovi OSN, Úřadu nejvyššího vůdce a vládě a parlamentu Íránské islámské republiky.

Evropský rozměr v oblasti sportu

P7_TA(2012)0025

Usnesení Evropského parlamentu ze dne 2. února 2012 o evropském rozměru v oblasti sportu (2011/2087(INI))

(2013/C 239 E/09)

Evropský parlament,

- s ohledem na sdělení Komise ze dne 18. ledna 2011 „Rozvoj evropského rozměru v oblasti sportu“ (KOM(2011)0012),
- s ohledem na bílou knihu Komise o sportu (KOM(2007)0391),
- s ohledem na sdělení Komise nazvané „Boj proti korupci v EU“ (KOM(2011)0308),
- s ohledem na dvě úmluvy Rady Evropy o diváckém násilí a nežádoucím chování na sportovních akcích ze dne 19. srpna 1985 a o boji proti dopingů ze dne 19. srpna 1990,

Čtvrtek, 2. února 2012

- s ohledem na své usnesení ze dne 5. června 2003 o ženách a sportu ⁽¹⁾,
- s ohledem na své usnesení ze dne 22. dubna 2004 o dodržování klíčových pracovních norem při výrobě sportovního zboží na olympijské hry ⁽²⁾,
- s ohledem na své usnesení ze dne 14. dubna 2005 o dopingu ve sportu ⁽³⁾,
- s ohledem na své prohlášení ze dne 14. března 2006 o boji proti rasismu ve fotbalu ⁽⁴⁾,
- s ohledem na své usnesení ze dne 15. března 2006 o nucené prostituci v rámci mezinárodních sportovních událostí ⁽⁵⁾,
- s ohledem na své usnesení ze dne 29. března 2007 o budoucnosti profesionálního fotbalu v Evropě ⁽⁶⁾,
- s ohledem na své usnesení ze dne 13. listopadu 2007 o úloze sportu ve vzdělávacím procesu ⁽⁷⁾,
- s ohledem na své usnesení ze dne 8. května 2008 o bílé knize o sportu ⁽⁸⁾,
- s ohledem na své usnesení ze dne 19. února 2009 o sociální ekonomice ⁽⁹⁾,
- s ohledem na své usnesení ze dne 10. března 2009 o etické nezávadnosti hazardních her poskytovaných on-line ⁽¹⁰⁾,
- s ohledem na své usnesení ze dne 5. července 2011 o páté zprávě Komise o soudržnosti a o strategii politiky soudržnosti po roce 2013 ⁽¹¹⁾,
- s ohledem na své prohlášení ze dne 16. prosince 2010 o větší podpoře sportů na nejnižší úrovni ⁽¹²⁾,
- s ohledem na rozhodnutí Rady 2010/37/ES ze dne 27. listopadu 2009 o Evropském roku dobrovolných činností na podporu aktivního občanství (2011),
- s ohledem na závěry Rady ze dne 18. listopadu 2010 o úloze sportu jako faktoru přispívajícího k aktivnímu sociálnímu začleňování ⁽¹³⁾,
- s ohledem na závěry Rady ze dne 17. června 2010 o nové strategii pro zaměstnanost a růst,
- s ohledem na usnesení Rady ze dne 1. června 2011 o pracovním plánu Evropské unie v oblasti sportu na období let 2011–2014 ⁽¹⁴⁾,

⁽¹⁾ Úř. věst. C 68 E, 18.3.2004, s. 605.

⁽²⁾ Úř. věst. C 104 E, 30.4.2004, s. 1067.

⁽³⁾ Úř. věst. C 33 E, 9.2.2006, s. 590.

⁽⁴⁾ Úř. věst. C 291 E, 30.11.2006, s. 143.

⁽⁵⁾ Úř. věst. C 291 E, 30.11.2006, p. 292.

⁽⁶⁾ Úř. věst. C 27 E, 31.1.2008, s. 232.

⁽⁷⁾ Úř. věst. C 282 E, 6.11.2008, s. 131.

⁽⁸⁾ Úř. věst. C 271 E, 12.11.2009, s. 51.

⁽⁹⁾ Úř. věst. C 76 E, 25.3.2010, s. 16.

⁽¹⁰⁾ Úř. věst. C 87 E, 1.4.2010, s. 30.

⁽¹¹⁾ P7_TA(2011)0316.

⁽¹²⁾ Přijaté texty, P7_TA(2010)0498.

⁽¹³⁾ Úř. věst. C 326, 3.12.2010, s. 5.

⁽¹⁴⁾ Úř. věst. C 162, 1.6.2011, s. 1.

Čtvrtek, 2. února 2012

- s ohledem na prohlášení z Punta de l'Este z prosince 1999 a na setkání u kulatého stolu, které pořádalo UNESCO, o tradičních sportech a hrách ⁽¹⁾, kde se jednalo o uznání tradičních sportů a her jako součásti nehmotného dědictví a symbolu kulturní rozmanitosti,
 - s ohledem na judikaturu Soudního dvora Evropské unie a soudu a na rozhodnutí Komise o oblasti sportu,
 - s ohledem na evropskou chartu práv žen ve sportu „Jump in Olympia – Strong(er) Women through Sport“,
 - s ohledem na chartu za vymýcení diskriminace lesbiček, gayů, bisexuálů a transsexuálů ve sportu (Charter for Action to stamp out LGBT discrimination in sport),
 - s ohledem na článek 6, 19 a 165 Smlouvy o fungování Evropské unie,
 - s ohledem na článek 48 jednacího řádu,
 - s ohledem na stanovisko Výboru regionů ze dne 11.–12. října 2011 ⁽²⁾ a stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ze dne 26.–27. října 2011 o rozvoji evropského rozměru v oblasti sportu ⁽³⁾,
 - s ohledem na zprávu Výboru pro kulturu a vzdělávání a stanoviska Hospodářského a měnového výboru, Výboru pro životní prostředí, veřejné zdraví a bezpečnost potravin, Výboru pro vnitřní trh a ochranu spotřebitelů, Výboru pro právní záležitosti, Výboru pro občanské svobody, spravedlnost a vnitřní věci, Výboru pro práva žen a rovnost pohlaví (A7-0385/2011),
- A. vzhledem k tomu, že sport přispívá k uskutečňování strategických cílů EU, zdůrazňuje základní pedagogické a kulturní hodnoty a představuje prostředek integrace tím, že se obrací na všechny občany, nezávisle na jejich pohlaví, etnickém původu, náboženském vyznání, věku, státní příslušnosti, společenském postavení a sexuální orientaci;
 - B. vzhledem k tomu, že by specifická povaha sportu měla být upřednostněna v rozsudcích Evropského soudního dvora a v rozhodnutí Komise o oblasti sportu;
 - C. vzhledem k tomu, že všechny zainteresované strany, včetně tvůrců politik, musí přihlídnout ke specifické povaze sportu, jeho strukturám založeným na dobrovolné činnosti a k jeho společenské a výchovné funkci;
 - D. vzhledem k tomu, že specifická povaha sportu se chápe jako všechny výjimečné a podstatné aspekty sportu, kterými se sport odlišuje od všech ostatních odvětvích činnosti, včetně hospodářské činnosti; vzhledem k tomu, že by však sport měl podléhat právu Evropské unie, pokud je to vhodné a potřebné;
 - E. vzhledem k tomu, že opatření EU v oblasti sportu by měla vždy zohledňovat specifika sportu, přičemž by měly být uznávány jeho společenské, výchovné a kulturní aspekty;
 - F. vzhledem k tomu, že sport je na základě Lisabonské smlouvy pravomocí EU zaměřenou na podporu spravedlivého a otevřeného sportovního soutěžení a spolupráce mezi subjekty odpovědnými za sport, ochranu fyzické a mravní integrity sportovců, posilování zdravotních, sociálních, kulturních a hospodářských přínosů sportu a vyžaduje odpovídající finanční a politickou podporu;

⁽¹⁾ Almaty, Kazachstán, 5. – 6. listopadu 2006.

⁽²⁾ CdR 66/2011 v konečném znění.

⁽³⁾ CESE 1594/2011 (TEN/413).

Čtvrtek, 2. února 2012

- G. vzhledem k tomu, že sport nesmírně přispívá k pozitivním hodnotám, jako je fair play, úcta k druhému a sociální začleňování;
- H. vzhledem k tomu, že miliardy lidí po celém světě hrají sporty, které byly vytvořené, kodifikované a uvedené ve známost v Evropě a že také moderní olympijské hnutí bylo založeno baronem Pierrem De Coubertinem ve Francii;
- I. vzhledem k tomu, že musí být rozvinuta politika EU v oblasti sportů, aby se řešily a podporovaly záměry a cíle jak v profesionálním, tak i amatérském sportu;
- J. vzhledem k tomu, že podpora a prosazování sportu pro osoby s duševním nebo fyzickým postižením by měla být pro EU prioritou, uvážíme-li, jak důležitou úlohu sehrává v oblasti sociálního začleňování, veřejného zdraví a dobrovolnictví bez ohledu na hranice;
- K. vzhledem k tomu, že dobrovolnictví je v Evropě základem sportu na nejnižší sportovní úrovni;
- L. vzhledem k tomu, že rozvoji masového sportu a šíření sportovních ideálů napomáhá na 35 milionů amatérských sportovců, a rovněž nevýdělečné sportovní kluby a sdružení;
- M. vzhledem k tomu, že sport je jedním z nejdůležitějších činitelů pro upevňování zdraví v moderní společnosti a skrze svou úlohu ve formálním a neformálním vzdělávání je zásadní součástí kvalitního vzdělávání a přispívá k osobnímu naplnění starších občanů;
- N. vzhledem k tomu, že fyzická aktivita a sport vedou k výrazným úsporám z hlediska veřejných výdajů na zdraví;
- O. vzhledem k tomu, že hlavním motivačním faktorem, jenž ovlivňuje zapojení občanů do sportu a do fyzické aktivity, je zlepšit osobní zdraví a přispět k osobní pohodě;
- P. vzhledem k tomu, že praktiky spojené s dopingem porušují hodnoty sportu a vystavují sportovce vážnému nebezpečí, jelikož zapříčinují závažné a trvalé poškození zdraví;
- Q. vzhledem k tomu, že sport zviditelňuje některé klíčové sportovní hodnoty a tyto hodnoty předává celé společnosti, čímž ji povzbuzuje k účasti na sportovních aktivitách;
- R. vzhledem k obtížné situaci, do níž se dostává mnoho špičkových atletů po ukončení sportovní kariéry;
- S. vzhledem k tomu, že je důležité připravit tyto atlety na změnu jejich kariéry tím, že jim bude umožněno získat všeobecné vzdělání nebo odbornou přípravu spolu s jejich sportovními tréninky;
- T. vzhledem k tomu, že je třeba zajistit a chránit základní práva sportovců;
- U. vzhledem k tomu, že při sportovních soutěžích může docházet ke slovnímu a fyzickému násilí a k diskriminačním projevům;
- V. vzhledem k tomu, že provozování sportu u žen není dostatečně oceněné a v rozhodovacích orgánech sportovních organizací jsou ženy nedostatečně zastoupeny;

Čtvrtek, 2. února 2012

- W. vzhledem k tomu, že sportovní aktivity vyžadují zvláštní a vhodná střediska, zařízení a přístrojové vybavení a vzhledem k tomu, že i ve školách by měla být vhodná výbava, která jim umožní podporovat tělesnou výchovu;
- X. vzhledem k tomu, že sport zaujímá důležité místo v evropském hospodářství, neboť vytváří přímo či nepřímo na 15 milionů pracovních míst, což představuje 5,4 % aktivní populace, a roční přidanou hodnotu ve výši přibližně 407 miliard EUR, tj. 3,65 % evropského HDP, a že ekonomicky prosperující sportovní odvětví tudíž přispívají k dosažení cílů strategie Evropa 2020;
- Y. vzhledem k tomu, že porušování práv ochrany duševního vlastnictví sportovních organizací a rozmach digitálního pirátství, zvláště nepovolené přímé přenosy sportovních událostí, ohrožují hospodaření celého odvětví sportu;
- Z. vzhledem k tomu, že sport nefunguje jako typické hospodářské odvětví z důvodu vzájemné závislosti sportovních soupeřů a vyrovnané soutěže nezbytné pro zachování nejjistoty výsledků;
- AA. vzhledem k tomu, že se sport nechová jako typická hospodářská aktivita, neboť vykazuje jisté specifické znaky a jeho organizační struktura je založena na sportovních svazech, které fungují jinak než obchodní společnosti, a vzhledem k tomu, že sportovní činnost musí být odlišena od obchodních zájmů;
- AB. vzhledem k tomu, že evropský sociální dialog může sehrát důležitou úlohu a měl by proto být podporován;
- AC. vzhledem k tomu, že sport hraje důležitou úlohu a přináší radost mnoha občanům, ať už jsou jeho účastníky, fanoušky či diváky;
- AD. vzhledem k tomu, že velké sportovní akce a sportovní aktivity nabízejí vynikající příležitost pro rozvoj potenciálu rozvoje cestovního ruchu v Evropě, který může šířit hodnoty a zásady spojené se sportem;
- AE. vzhledem k tomu, že se evropský sportovní model opírá o rozdělení podle sportovních disciplín a že je pro něj v důsledku dlouholeté demokratické tradice charakteristické nezávislé, demokratické, územní a pyramidové uspořádání mechanismů sportovní a finanční solidarity, jako je zásada možnosti postupu a sestupu a otevřené sportovní soutěže zahrnující jak kluby, tak národní týmy;
- AF. vzhledem k tomu, že transparentnost a demokratická odpovědnost ve sportovních klubech může být zlepšena zapojením fanoušků do vlastnické a řídicí struktury jejich klubů;
- AG. vzhledem k tomu, že sportovní organizace v oblasti tradičních a místních sportů hrají klíčovou úlohu v posilování kultury, podporování sociálního začleňování a posílení komunit;
- AH. vzhledem k tomu, že národní týmy hrají zásadní roli, že mezinárodní soutěže i nadále tvoří referenční model a že je třeba jednat proti „účelovým naturalizacím“;
- AI. vzhledem k tomu, že ze samotné povahy soutěží mezi národními týmy vyplývá, že sportovní federace a kluby mohou podporovat trénink národních sportovců;
- AJ. vzhledem k tomu, že profesionální i amatérský sport je lehce zranitelný a je vážně ohrožován finanční nestabilitou a že je odpovědností příslušných federací podněcovat kluby k přijímání kultury plánování a citlivých investic;
- AK. vzhledem k tomu, že mezinárodní přestupy mohou být pro mladé sportovce nebezpečné, neboť sportovní nezdar, narušení rodiny a sociální marginalizace jsou některé z důsledků, k nimž může dojít, pokud mladí sportovci opustí příliš brzy domov;

Čtvrtek, 2. února 2012

- AL. vzhledem k tomu, že sportovní federace nemají k dispozici strukturální a právní prostředky pro účinný zásah proti manipulacím s výsledky zápasů;
- AM. vzhledem k tomu, že sport má v EU velmi významný sociální a finanční dopad a že hazardní hry jsou vzhledem ke své specifčnosti vyloučeny z působnosti směrnice o službách (2006/123/ES) a nové směrnice o právech spotřebitelů (2011/83/EU);
- AN. vzhledem k tomu, že financování místního sportu je zajištěno, pouze pokud jsou držitelé státní sázkařské licence, kteří platí daně a financují další cíle veřejného zájmu v členských státech, zákonně povinni platit příslušný poplatek ve veřejném zájmu a jsou účinně chráněni proti nelegální konkurenci;
- AO. vzhledem k tomu, že regulace hráčských agentů vyžaduje koordinované jednání mezi řídicími sportovními subjekty a veřejnými orgány, aby mohly být uloženy účinné sankce agentům nebo prostředníkům, poruší-li pravidla;
- AP. vzhledem k tomu, že sport může hrát roli v různých oblastech vnějších vztahů EU, mj. prostřednictvím diplomacie;

Společenská úloha sportu

1. naléhavě žádá Komisi, aby v souvislosti s budoucím víceletým finančním rámcem navrhla zvláštní ambiciózní rozpočet na politiku v oblasti sportu s ohledem na to, jak rozsáhlé jsou zdravotní, sociální, kulturní a hospodářské přínosy sportu;
2. vyzývá členské státy, aby zajistily, že sport bude začleněn jako předmět do učebních plánů škol všech druhů, a zdůrazňuje význam podpory účasti na sportovních aktivitách na všech vzdělávacích úrovních od útlého věku včetně škol, vysokých škola a místních komunit, jež by měly být povzbuzovány k tomu, aby disponovaly vhodně vybavenými sportovními zařízeními;
3. naléhavě žádá členské státy, aby stanovily jasné pokyny, které se budou týkat integrace sportu a fyzické aktivity do všech úrovní vzdělávání napříč členskými státy;
4. zdůrazňuje význam výchovy prostřednictvím sportu a schopnost sportu napomáhat sociálně ohrožené mládeži při hledání správné cesty a žádá členské státy, národní svazy, ligy a kluby, aby rozvinuly a podporovaly v tomto ohledu iniciativy;
5. vyzývá členské státy, aby podporovaly spolupráci škol a sportovních klubů; Komise by v této souvislosti měla využít své koordinační funkce ve sportu ke shromáždění příkladů dobré praxe od členských států a zpřístupnit tyto osvědčené postupy všem zainteresovaným stranám po celé Evropě prostřednictvím ústřední databáze;
6. doporučuje, aby Komise povzbudila provozování sportu mezi staršími občany, neboť sport pomáhá podporovat sociální interakci a vysokou kvalitu zdraví;
7. zdůrazňuje, že sport v každém věku má velkou schopnost zvyšovat celkovou úroveň zdraví Evropanů a vyzývá proto EU a členské státy, aby usnadnily zapojení do sportu a podporovaly zdravý životní styl plně využívající možností sportu, a tak snížily výlohy za zdravotní péči;
8. vyzývá Komisi a členské státy k důraznější podpoře úlohy zdravotnických pracovníků při propagaci sportování a přezkoumání toho, jakým způsobem by zdravotní pojišťovny mohly podporovat lidi v zapojení do sportovních aktivit;

Čtvrtek, 2. února 2012

9. zdůrazňuje význam zpřístupnění sportu všem občanům v řadě různých oblastí, ať už ve škole, v práci, jako rekreační činnost či prostřednictvím klubů a svazů;
10. oceňuje práci vykonávanou organizacemi, které napříč celou EU nabízejí provozování sportovní činnosti osobám s duševním či tělesným zdravotním postižením; žádá Komisi, členské státy a sportovní organizace, aby podporovaly a rozvíjely za pomoci dostatečných finančních prostředků sportovní aktivity a sportovní soutěže pro osoby se zdravotním postižením, zejména tím, že jim zpřístupní zdarma a za rovnocenných podmínek sportovní zařízení, která budou uzpůsobena jejich potřebám jako sportovců se zdravotním postižením;
11. zdůrazňuje velký potenciál, jenž má v mnoha oblastech sport pro začleňování, včetně občanské angažovanosti a uplatňování demokracie, podpory dobrého zdraví, rozvoje měst, sociální integrace, trhu pracovních míst, zaměstnanosti, odborné přípravy a vzdělávání;
12. povzbuzuje členské státy a orgány Společenství, aby navýšily své granty organizacím, které usilují o integraci prostřednictvím sportujících lidí na pokraji sociálního vyloučení nebo které podporují sport pro tělesně nebo duševně postižené osoby;
13. vybízí členské státy, aby trvale zahrnovaly sport do programů a služeb pro skutečnou integraci všech skupin ohrožených diskriminací a vyzývá sportovní organizace, aby přijaly vhodné školicí programy pro profesionály a dobrovolníky zaměřené na prevenci jakékoli formy diskriminace nebo rasismu a na boj proti těmto jevům;
14. poukazuje na funkci sportu jako příkladu pro společnost a vyzývá řídicí sportovní subjekty, aby se postavily do čela boje proti institucionální diskriminaci;
15. připomíná, že diskriminace na základě pohlaví by se neměla ve sportu objevovat, a vybízí k rozšíření uplatňování Olympijské charty na všechny sportovní akce, zejména ty v Evropě;
16. vyzývá Radu, Komisi, členské státy a vnitrostátní orgány příslušné pro oblast sportu, aby se zavázaly k boji proti homofobii a transfobii a aby náležitě uplatňovaly právní předpisy a antidiskriminační politiky zejména v případě lesbických, bisexuálních, homosexuálních a transsexuálních sportovců;
17. vyzývá členské státy, aby kladly velký důraz na význam kvality tělesné výchovy pro obě pohlaví, a nabádá je, aby rozvinuly nezbytné strategie pro řešení této otázky;
18. zdůrazňuje, že složení rozhodovacích orgánů sportovních organizací musí odrážet skladbu jejich výročních valných hromad, ale i rovnováhu mezi ženami a muži, co se týče jejich hráčů s licencí, což přinese rovný přístup k administrativním úlohám i na nadnárodní úrovni;
19. vybízí Komisi a členské státy, aby uznaly význam sportu v podpoře míru, hospodářského růstu, mezikulturního dialogu, veřejného zdraví, integrace a emancipace žen;
20. vybízí Komisi a členské státy, aby vyzvaly Mezinárodní olympijský výbor, aby uložil pravidlo v Olympijské chartě zakazující veškeré demonstrace či politickou, náboženskou a rasistickou propagandu při sportovních akcích a současně aby zajistil, že nebude vyvíjen politický tlak na ženy, aby porušovaly toto pravidlo, a že nebude toto pravidlo obcházeno tím, že ženy nebudou vyslány svou zemí na soutěž;
21. vyzývá sportovní organizace, aby nadále podporovaly účast žen ve sportu a v řídicích orgánech sportovních organizací tím, že budou mít rovný přístup ke sportovním aktivitám, zejména v případě dívek a žen ze znevýhodněného prostředí, podporou účasti žen na sportu a tím, že bude ženským i mužským

Čtvrtek, 2. února 2012

sportům a sportovním výsledkům věnována stejná pozornost a že budou stejným způsobem zviditelňovány; vybízí Komisi a členské státy, aby přijaly opatření umožňující ženám v atletice skloubit rodinný a profesní život a podporovaly rovnost pohlaví ve svých vládních politikách týkajících se sportu; vyzývá Komisi, aby povzbudila výměnu principů a osvědčených postupů, co se týče rovných příležitostí pro muže i ženy ve sportu;

22. vyzývá Komisi a členské státy, aby podpořily evropské organizace pro podporu a provádění doporučení Evropské charty práv žen ve sportu;

23. vyzývá Komisi a členské státy, aby ve všech svých činnostech souvisejících se sportem zohledňovaly rovnost žen a mužů, a přitom se obzvláště zaměřily na otázky přístupu ke sportu pro přistěhovalkyně a ženy náležící k etnickým menšinám, příležitosti žen zastávat v oblasti sportu pozice s rozhodovacími pravomocemi a zastoupení žen ze sportovní oblasti v médiích, a aby zajistily, aby politika a právní předpisy v oblasti sportu byly založeny na rovnosti pohlaví;

24. vyzývá Komisi a členské státy, aby podpořily a povzbudily evropský výzkum specifických znaků ženských sportovních aktivit, důvody, proč ženy a dívky opouštějí sport, a přetrvávání nerovnosti v přístupu žen ke sportu;

25. vybízí k tomu, aby byly ve sportu vytvořeny sítě pro ženy podporující výměnu osvědčených postupů a informací;

26. zdůrazňuje, že nelze tolerovat ani omlouvat kulturními nebo náboženskými důvody skutečnost, že dívkám z přistěhovaleckých rodin rodiče zakazují účastnit se ve škole tělesné výchovy a plavání;

27. upozorňuje na to, že mnoho dívek se věnuje sportu v mladším věku, avšak že mnohé s ním skončí v období dospívání; v této souvislosti odkazuje na výzkum, který dokládá, že dívky jsou vystaveny otevřenému nebo jemnému nátlaku ze strany vrstevníků a rodiny, aby byly „ženštější“ nebo aby se ujaly povinností, jež jim znemožňují ve sportu pokračovat; vybízí členské státy a vnitrostátní orgány příslušné pro oblast sportu, aby vypracovaly strategie pro programy a trenéry, jež by podporovaly zejména dívky zájímající se o sport v tom, aby si mohly vytvořit identitu jako sportovkyně;

28. klade důraz na nutnost podpory boje proti dopingu při respektování základních práv atletů, přičemž zvláštní pozornost by měla být věnována nejmladším atletům prostřednictvím preventivních a informačních kampaní; naléhavě vyzývá členské státy, aby na obchod s dopingovými látkami ve světě sportu nahlížely stejně jako na obchod s nezákonnými omamnými látkami a aby v tomto směru přijaly příslušné vnitrostátní právní předpisy a snažily se zlepšit evropskou koordinaci v této oblasti; žádá Světovou antidopingovou agenturu, aby vytvořila uživatelsky vstřícný systém správy informací o místech pobytu sportovce, který bude odpovídat právním předpisům EU, a zdůrazňuje potřebu statistických údajů o používání dopingu a sportovců, kteří neprošli při antidopingových testech, aby mohl být zaveden cílený přístup v boji proti dopingu;

29. domnívá se, že přistoupení EU k Antidopingové úmluvě Rady Evropy je nezbytným krokem pro koordinaci jednotnějšího provádění kodexu Světové antidopingové agentury v členských státech;

30. je zastáncem větší harmonizace právních předpisů v zájmu dosažení účinné spolupráce na straně politiky a soudnictví v boji proti dopingu a dalším druhům ovlivňování výsledků sportovních akcí;

31. vyzývá členské státy, aby přistoupily k otázce závislosti na hazardních hrách a ochrany nezletilých před riziky hazardních her;

32. je pro formulování jasných pravidel týkajících se ochrany nezletilých v soutěžním sportu a pro rozvíjení dalších rozhodujících ochranných opatření v konzultaci s federacemi;

Čtvrtek, 2. února 2012

33. zdůrazňuje klíčový význam současné sportovní přípravy i přípravy na budoucí povolání u mladých sportovců a sportovkyň; vybízí proto Komisi a členské státy spolu se všemi odpovídajícími aktéry, aby vypracovaly pokyny pro zajištění toho, aby mladí sportovci a sportovkyně mohli pokračovat v normální školní docházce a odborných studiích současně se svojí sportovní přípravou a aby se při tom vycházelo z osvědčených postupů jednotlivých členských států; vybízí členské státy, aby v této souvislosti přihlížely k odpovídajícím zkušenostem bývalých sportovců, pokud se chtějí věnovat trenérské činnosti, a aby zřídily obory určené pro sportovce na vysoké úrovni, kteří chtějí pokračovat ve vysokoškolském vzdělání a využívat svých zkušeností ve prospěch sportu jako takového;

34. naléhavě vyzývá členské státy, aby vytvořily vzdělávací programy pro usnadnění kombinace učení a tréninku pro profesionální atlety;

35. navrhuje, aby byly stanoveny rámce pro účely odborného vzdělávání a kvalifikací pro trenéry a vzdělávání trenérů, které by byly zahrnuty do Evropského kvalifikačního rámce celoživotního vzdělávání, s cílem podpořit rozvoj znalostní společnosti a vysoce kvalitního trénování na amatérské i profesionální úrovni;

36. zdůrazňuje úlohu trenérů v rozvoji a vzdělávání mládeže, nejen ve sportovních dovednostech, ale rovněž v životní oblasti; konstatuje, že trenéři mohou poskytnout vedení mladým lidem, aby rozvíjeli svůj zdravý životní styl;

37. žádá členské státy, aby po úzké poradě s příslušnými federacemi zakázaly přístup na stadiony fanouškům s násilným a diskriminačním chováním a vytvořily koordinovaný přístup při stanovení a vymáhání sankcí proti těmto osobám a aby úzce spolupracovaly při zajištění toho, aby zákazy vstupu na stadiony zůstaly v platnosti také pro mezinárodní zápasy v jiných členských státech, než je stát, ve kterém byl zákaz vydán, za současného dodržování práv a svobod jednotlivce a aby zřídily evropskou databázi pro sdílení informací a posílení spolupráce prostřednictvím zdokonaleného systému včasné výstrahy pro vysokoriziková sportovní utkání;

38. kladně hodnotí členské státy, které po konzultaci s evropskými sportovními federacemi vypracovaly minimální bezpečnostní normy pro stadiony a přijaly veškerá vhodná opatření k zajištění co nejvyšší bezpečnosti pro hráče a fanoušky;

39. zdůrazňuje, že když sport probíhá v přírodním prostředí, je nutné zajistit rovnováhu mezi společenským přínosem a zdravým prostředím, v němž je sport provozován;

40. zdůrazňuje potenciál sportovních událostí pro cestovní ruch na místní a celostátní úrovni a vyzývá členské státy, aby podpořily rozvoj tohoto odvětví ekonomické a obchodní činnosti;

Hospodářský rozměr sportu

41. podporuje zvláštní povahu sportu, jež je uznávána v oblasti vnitřního trhu a práva hospodářské soutěže, a proto znovu opakuje svou výzvu Komisi, aby přijala pokyny týkající se uplatňování práva EU na sport s cílem napravit řadu právních nejistot;

42. konstatuje, že sponzorství poskytuje rozhodující finanční zdroj a řadu možností ve sportu, pokud jsou respektovány zásady finančního fair play;

43. vyzývá Komisi a členské státy, aby dobrovolným činnostem ve sportu poskytly vysokou prestiž; znovu vyzdvihuje význam dobrovolníků v oblasti sportu a zdůrazňuje, že je třeba stanovit rámec pro jejich společenské uznání a poskytnout dobrovolníkům řádné školení; vyslovuje se pro výměnu informací a osvědčených postupů mezi členskými státy s cílem podpořit dobrovolnou činnost ve sportu a aby byly prozkoumány možnosti právního a daňového rámce, který by podporoval činnosti sportovních asociací;

Čtvrtek, 2. února 2012

44. žádá Komisi a členské státy, aby vytvořily systém uznávání osvědčení získaných dobrovolníky a osvědčení požadovaných pro výkon regulovaných profesí spojených se sportem;
45. zdůrazňuje, že vzájemné uznávání vzdělání a odborné přípravy pracovníků ve sportu (rozhodčí, trenéři) v jednotném evropském rámci je mimořádně důležité vzhledem k tomu, že z dlouhodobého hlediska přispívá ke zvyšování konkurenceschopnosti, díky níž je možné zajistit, aby nedocházelo k významným ztrátám příjmů;
46. povzbuzuje členské státy, aby zajistily pro sportovce vzdělání ve vysokoškolských institucích a harmonizované uznávání sportovních a vysokoškolských kvalifikací k posílení profesní mobility těchto sportovců;
47. vybízí také členské státy, aby zlepšily struktury pro bývalé sportovce vracující se na trh práce a jejich začlenění a profesní dráhu poté, co skončili v profesionálním sportu;
48. vyzývá členské státy, aby zvážily způsoby, jak snížit finanční zatížení nejméně placených profesionálních sportovců a sportovkyň, neboť jejich kariéra je krátká a kolísající; znovu vyjadřuje názor, že profesionálové v oblasti sportu, kteří spadají do kategorie aktivních sportovců a jejichž hlavní výdělek pochází ze sportu, by měli mít stejná práva sociálního zabezpečení jako ostatní pracující;
49. je toho názoru, že sociální dialog v oblasti sportu je vhodným způsobem, jak najít rovnováhu mezi základními a pracovními právy sportovců a specifickou povahou evropského sportu;
50. domnívá se, že ve stále se vyvíjející ekonomické dimenzi odvětví sportu je zapotřebí okamžitých zlepšení v otázkách souvisejících se sportem v klíčových oblastech, jako je volný pohyb pracovníků a služeb, svoboda usazování, uznávání profesních kvalifikací, práva duševního vlastnictví a pravidla pro státní pomoc, aby bylo zaručeno, že odvětví sportu bude čerpat veškeré výhody z jednotného trhu;
51. zdůrazňuje, že zcela zásadní význam má obchodní využívání audiovizuálních práv ke sportovním soutěžím na centralizované, exkluzivní a územní bázi, tak aby bylo v dlouhodobém horizontu zajištěno spravedlivé rozdělování výnosů mezi elitou a sportováním širší veřejnosti;
52. domnívá se, že přenosy sportovních událostí, jež jsou považovány za stále důležitější z hlediska společenského významu, by měly být dostupné co nejširšímu okruhu lidí; vyzývá členské státy, které tak dosud neučinily, aby přijaly opatření k zajištění toho, aby provozovatelé vysílání v jejich jurisdikci nevysílaly tyto přenosy na exkluzivní bázi;
53. uznává právo novinářů na přístup na organizované sportovní události veřejného zájmu a informování o nich ve snaze zajistit právo veřejnosti na získání nezávislých zpráv a informací o sportovních událostech;
54. vyzývá Komisi a členské státy, aby chránily práva duševního vlastnictví ve vztahu ke sportovnímu obsahu a věnovaly přitom náležitou péči právu veřejnosti na informace;
55. domnívá se, že sportovní sázky představují formu obchodního využívání sportovních utkání a žádá Komisi a členské státy, aby je chránily před nepovoleným využíváním, před provozovateli bez licence a podezřením na ovlivňování výsledků zápasů především tím, že uznají právo na duševní vlastnictví organizátorů k soutěžím, zajistí, aby provozovatelé sportovních sázek výrazně přispívali na financování masového a místního sportu, a tím, že budou chránit čestnost soutěží s důrazem na výchovu sportovců; domnívá se nicméně, že taková práva duševního vlastnictví by neměla omezovat právo na krátké zprávy zakotvené ve směrnici 2007/65/ES (směrnice o audiovizuálních mediálních službách);

Čtvrtek, 2. února 2012

56. opakuje svůj požadavek, aby Komise vypracovala pokyny pro poskytování státní podpory a uvedla v nich, který druh státní podpory je legitimní pro dosažení sociálních, kulturních a vzdělávacích cílů sportu;
57. vyzývá členské státy, aby přijaly účinná opatření v boji proti korupci a na podporu etiky v oblasti sportu; považuje v této souvislosti za nezbytné, aby každá země zavedla přísná pravidla pro finanční dohled nad sportovními kluby;
58. vyzývá sportovní organizace, aby spolupracovaly s orgány vymáhajícími právo, mimo jiné poskytováním informací, aby byl zajištěn přiměřený a účinný přístup k boji proti ovlivňování výsledků zápasů a dalším podvodům ve sportu;
59. vyzývá Komisi, aby navrhla konkrétní opatření na zajištění financování sportu, které přinášíjí loterie;
60. poznamenává, že zavedení „satelitního účtu“ pro sportovní sektor je opravdu příhodným krokem Komise, protože s jeho pomocí bude možné hodnotit sportovní činnosti dle jednotných standardů i na vnitrostátní úrovni, což je nezbytné ke zjištění veškerých nesrovnalostí a představuje přínos pro evropské hospodářství a jednotný trh;
61. vyzývá Komisi a členské státy, aby přijaly praktická opatření na výměnu osvědčených postupů a podporu užší spolupráce s ohledem na technické aspekty a výzkum v oblasti sportu;
62. domnívá se, že místní a regionální orgány hrají v rozvoji evropského rozměru sportu zásadní úlohu, neboť jejich institucionální úkoly zahrnují poskytování služeb veřejnosti v oblasti sportu a přidělování prostředků na sportovní činnosti a na zařízení, která vyžadují;
63. zdůrazňuje, že místní sporty by měly být příjemci prostředků z Evropského fondu pro regionální rozvoj a Evropského sociálního fondu, jež by měly umožnit investice do sportovní infrastruktury a naléhavě vyzývá Komisi a členské státy, aby poskytli Unii zvláštní rozpočtový program v oblasti sportu, jak to nyní umožňuje článek 165 SFEU;

Organizace sportu

64. upozorňuje, že sportovní struktury v Evropě spočívají na principech státní příslušnosti a teritoriality;
65. znovu potvrzuje svůj vstřícný přístup k evropskému sportovnímu modelu, v němž hrají zásadní úlohu federace a který má různé aktéry, včetně fanoušků, hráčů, klubů, lig, sdružení a dobrovolníků, kteří tvoří základ a kteří mají rozhodující úlohu v podporování celkové struktury sportu;
66. požaduje odstranění překážek dobrovolnictví ve sportu na celém území EU;
67. zdůrazňuje významnou úlohu, kterou ve společnosti hrají místní orgány v podpoře sportu pro všechny, a vyzývá tyto orgány, aby byly aktivně zapojeny do evropského fóra pro debatu a dialog zaměřený na sport ve světě;
68. připomíná, že dobrá správa v oblasti sportu je podmínkou pro autonomii a samoregulaci sportovních organizací v souladu s principy transparentnosti, odpovědnosti a demokracie, a poukazuje na potřebu uplatňovat politiku nulové tolerance vůči korupci ve sportu; zdůrazňuje potřebu vhodného zastoupení všech zainteresovaných stran v rozhodovacím procesu;

Čtvrtek, 2. února 2012

69. vyzývá členské státy a sportovní řídicí orgány, aby aktivně podporovaly společenskou a demokratickou úlohu sportovních příznivců, kteří vyznávají zásady fair play, a to podporou jejich zapojení do vlastnických a řídicích struktur jejich sportovních klubů I jako významné zainteresované strany ve sportovních řídicích orgánech;
70. potvrzuje, že by sportovní kluby měly uvolňovat své hráče povoláné do národních týmů a zároveň uznává přínos těchto hráčů k úspěchu v důležitých soutěžích národních týmů, což s sebou může nést příslušné mechanismy pojištění, a zdůrazňuje, že není možné použít na všechny druhy sportů jedno univerzální řešení;
71. zdůrazňuje, že pro udržitelný rozvoj sportovního hnutí v Evropě a šíření jeho pozitivního vlivu na jednotlivce a společnost je nezbytný trénink hráčů na místní úrovni a investice do sportovní výchovy; považuje proto za nezbytné zajistit, aby sport na vysoké úrovni neměl negativní dopad na rozvoj mladých lidí zapojených do sportovních aktivit, amatérský sport a základní roli místních sportovních organizací; zdůrazňuje potřebu rovnocennosti a uznávání diplomů a kvalifikací ve sportu;
72. potvrzuje svoji podporu pravidlu pro domácí hráče a domnívá se, že by to mohl být model pro další profesionální ligy v Evropě; dále podporuje úsilí řídicích orgánů ve sportu o povzbuzení místního trénování mladých hráčů v rámci právních předpisů EU a tedy i o posílení vyvážené konkurence v soutěžích zdravého rozvoje evropského sportovního modelu;
73. domnívá se, že rozvoj nových talentů je jednou z klíčových činností sportovních klubů a že přílišná závislost na přestupech hráčů může podryvat sportovní hodnoty;
74. zdůrazňuje význam příspěvků na přípravu, neboť představují účinný mechanismus ochrany středisek sportovní přípravy a zajišťují spravedlivou návratnost investic;
75. domnívá se, že činnost sportovních agentů by měla být regulovanou profesní činností a agenti by měli mít odpovídající oficiální kvalifikaci a měli by mít daňové sídlo na území EU, čímž by se zvýšila transparentnost; vyzývá Komisi, aby vypracovala a zavedla, ve spolupráci se sportovními federacemi, hráčskými svazy a sdruženími agentů, evropský licenční a registrační systém spolu s kodexem chování a mechanismem sankcí;
76. navrhuje, aby sportovní federace zavedly neveřejný evropský registr hráčských agentů, v němž by agenti uváděli jména hráčů, které zastupují, aby tak byli sportovci, zejména mladší 18 let, chráněni a bylo omezeno riziko střetu zájmů; zastává názor, že by platby poplatků za přestup agentům měly probíhat rozdělením do řady částek během trvání smlouvy, která pro sportovce vstoupila v platnost v důsledku přestupu, přičemž zaplacení plné výše poplatků by záviselo na plnění této smlouvy;
77. vyzývá členské státy, aby doplnily stávající ustanovení právních předpisů týkajících se hráčských agentů / prostředníků odstrašujícími sankcemi a aby přísně tyto sankce uplatňovaly;
78. vyzývá řídicí sportovní orgány ke zvýšení transparentnosti, co se týče činnosti hráčských agentů, a ke spolupráci s orgány členských států s cílem odstranit korupční praktiky;
79. vítá studii provedenou na žádost Komise na téma hospodářských a právních důsledků hráčských přestupů; je rovněž toho názoru, že by se měla podpořit opatření přijímaná sportovními federacemi za účelem zprůhlednění mezinárodních přestupů;
80. vyjadřuje názor, že systémy zaváděné řídicími sportovními orgány s cílem zajistit větší průhlednost mezinárodních přestupů hráčů představují krok správným směrem, neboť vyhovují zásadě dobré správy a zaměřují se na zajištění integrity ve sportovních soutěžích;

Čtvrtek, 2. února 2012

81. jasně podporuje systém licencí a finanční čestnost, jež podporují kluby k účasti podle jejich skutečných finančních možností;
82. domnívá se, že tato opatření pomáhají zlepšit řízení, obnovit dlouhodobou finanční stabilitu a udržitelnost klubů a přispět k finanční spravedlnosti v evropských soutěžích, a proto žádá Evropskou komisi, aby uznala slučitelnost takových pravidel s právními předpisy EU;
83. vítá úsilí sportovních federací zakázat vlastnictví více než jednoho sportovního klubu zapojeného do stejné sportovní soutěže; je toho názoru, že provozovatelům sázek by mělo být zakázáno vlastnit nebo kontrolovat podíl v subjektu, jež organizuje soutěže nebo se jich účastní, a že orgánům, které organizují soutěže nebo se jich účastní, by mělo být zakázáno vlastnit nebo kontrolovat podíl v organizaci provozující sázky na sportovní akce, které organizují nebo jichž se účastní;
84. pobízí členské státy, aby přijaly veškerá nutná opatření k zabránění nezákonným činnostem postihujícím integritu sportu a aby tyto aktivity trestaly a stíhaly je jako trestný čin, zejména pokud takové aktivity souvisí se sázkami, což značí, že zahrnují úmyslné a podvodné manipulování s výsledky soutěže nebo jedné z jejích herních fází, tak aby byla získána výhoda, která není založena jen na běžném sportovním postupu nebo příslušné nejistotě;
85. vybízí sportovní federace, aby úzce spolupracovaly s členskými státy za účelem ochrany integrity sportu;
86. vyzývá Evropskou komisi, aby se zabývala neprůhledností přestupů a ovlivňováním výsledků, jak o tom hovoří ve své protikorupční strategii EU, a to tak, že vytvoří minimální pravidla týkající se definice trestných činů v této oblasti;
87. je hluboce znepokojen závažnými nezákonnými činnostmi odehrávajícími se ve sportu, jako je praní špinavých peněz, a vyzývá členské státy, aby zintenzivnily vzájemnou spolupráci k řešení těchto otázek a k zajištění větší průhlednosti ve finančních transakcích prováděných jako součást hráčských přestupů a činnosti agentů;
88. nadále zdůrazňuje, že by měly být navrženy nástroje, které umožní posílit spolupráci mezi orgány veřejné správy a sportovními orgány a sázkovými kancelářemi ve vztahu k případům sportovních podvodů, přičemž lze uvažovat i o spolupráci s Europelem a Eurojustem;
89. uznává legitimnost orgánů sportovního soudnictví při řešení sporů v oblasti sportu, které uznávají základní právo občanů na spravedlivý proces; vyzývá k tomu, aby Arbitrážní soud pro sport (CAS) zohledňoval právní předpisy EU v případech urovnávání sportovních rozepří v rámci sporů vzniklých v EU;
90. vyzývá Komisi, aby předložila do roku 2012 návrh s cílem dospět k lepšímu porozumění specifickým potřebám sportovního odvětví a tomu, jaké praktické kroky je možné k řešení těchto potřeb přijmout, přičemž se plně zohlední ustanovení článku 165 SFEU;

Spolupráce s třetími zeměmi a mezinárodními organizacemi

91. vyzývá Komisi a členské státy, aby spolupracovaly se třetími zeměmi v otázkách, jako jsou přestupy mezinárodních hráčů, využívání nezletilých hráčů, pirátství ovlivňující výsledky zápasů a nezákonné sázky; zdůrazňuje také potřebu posílit mezinárodní spolupráci, co se týče podpory sportu v rozvojových zemích;
92. očekává výsledky systému zavedeného pro sledování transparentnosti a finančního fair play a pro boj s korupcí a obchodování s lidmi; zdůrazňuje, že je nutné, aby systém byl v souladu s právními předpisy EU a pravidly pro ochranu osobních údajů; vyzývá sportovní orgány, aby propojily údaje z TMS s jinými protikorupčními systémy za účelem zefektivnění monitorování situace s cílem bojovat proti manipulaci s výsledky zápasů;

Čtvrtek, 2. února 2012

93. zdůrazňuje, že je zapotřebí vypořádat se s neautorizovanými subjekty provozujícími hazardní hry, které sídlí v EU či mimo území jejích členských států, neboť jsou schopny obejít systémy monitorující podvody ve sportu;

94. vybízí Komisi a členské státy, aby podporovaly ve veškeré spolupráci se třetími zeměmi celosvětovou úctu k olympijským zásadám a pravidlům;

95. žádá kluby, aby při angažování mladých hráčů ze třetích zemí dohlížely na dodržování právních předpisů v oblasti přistěhovalectví a aby všechny podmínky ve smlouvách s těmito mladými hráči byly v souladu s platnými právními předpisy; žádá, aby se mladí sportovci mohli vrátit domů za uspokojivých podmínek, pokud o to projeví zájem, zejména pokud se jim nepodaří zahájit kariéru; zdůrazňuje v této souvislosti, že je nezbytné posílit související právní předpisy;

96. zdůrazňuje potřebu posílení ochrany nezletilých v souvislosti s mezinárodními přestupy; zastává názor, že mezinárodní přestupy jsou potenciálně nebezpečné pro mladé atlety, kteří jsou velice ohroženi, neboť opustili své rodiny a svou zemi v mladém věku, a mělo by se jim tudíž dostat trvalé pozornosti ze strany sportovních organizací;

97. vyzývá Komisi a Evropskou službu pro vnější činnost, aby navzdory pravidlům nebo povinnostem, které jsou ženám společností ukládány na základě kulturních, tradičních, historických nebo náboženských důvodů, propagovaly naprostou svobodu žen a mužů provozovat jakýkoli druh sportu;

Evropská identita prostřednictvím sportu

98. vybízí Komisi, aby rozšířila existující programy, které podporují sport jako nástroj její rozvojové politiky a aby zavedla nové iniciativy v této oblasti;

99. vyzývá Komisi, aby:

- každoročně pořádala „Evropský den sportu“, který podporuje sociální a kulturní úlohu amatérského a profesionálního sportu a přínosy sportu ve smyslu veřejného zdraví,
- podpořila každoroční určení „evropského hlavního města sportu“ na podnět ACES (Sdružení evropských hlavních měst sportu), s finanční podporou a nezbytnou kontrolou,
- podpořila původní místní sporty, které tvoří součást bohaté kulturní a historické rozmanitosti EU, symbolizující heslo „Jednotná v rozmanitosti“, zvyšováním povědomí o těchto hrách, mj. prostřednictvím podpory Evropské mapy a evropských festivalů,
- zavedla program mobility a příslušná opatření pro mladé amatérské sportovce a trenéry, aby měli možnost naučit se nové metody tréninku, zavést osvědčené postupy a pěstovat evropské hodnoty prostřednictvím sportu, jako je fair play, úcta k druhému a sociální začleňování, a podporovat mezikulturní dialog,
- usnadnila programy mobility pro výměnu sportovních trenérů,
- spolupracovala s členskými státy a sportovními organizacemi s cílem ochrany základní integrity místního sportu,
- podporovala činnost členských států v oblasti sběru údajů a výzkumu za účelem výměny osvědčených postupů;

Čtvrtek, 2. února 2012

100. navrhuje, aby se při velkých mezinárodních sportovních akcích organizovaných na území EU vyvěšovala evropská vlajka, a doporučuje sportovním federacím, aby zvážily myšlenku, aby se vlajka objevovala na dresech sportovců členských zemí spolu s jejich národní vlajkou; zdůrazňuje, že by bylo zcela na vůli členských států a sportovních organizací rozhodnout, zda se chtějí výše uvedeným doporučením řídit;

*

* *

101. pověřuje svého předsedu, aby předal toto usnesení Radě a Komisi a vládám a parlamentům členských zemí a evropským, mezinárodním a národním sportovním federacím.

Uplatňování směrnice o nakládání s odpady

P7_TA(2012)0026

Usnesení Evropského parlamentu ze dne 2. února 2012 o otázkách vznesených předkladateli petic v souvislosti s uplatňováním směrnice o nakládání s odpady a souvisejících směrnic v členských státech Evropské unie (2011/2038(INI))

(2013/C 239 E/10)

Evropský parlament,

- s ohledem na petiční právo zakotvené v článku 227 SFEU,
- s ohledem na obdržené petice, které tvoří přílohu zprávy Petičního výboru (A7-0335/2011),
- s ohledem na směrnici Evropského parlamentu a Rady 2008/98/ES ⁽¹⁾ ze dne 19. listopadu 2008 o odpadech a o zrušení některých směrnic,
- s ohledem na směrnici Evropského parlamentu a Rady 2008/99/ES ⁽²⁾ ze dne 19. listopadu 2008 o trestněprávní ochraně životního prostředí,
- s ohledem na směrnici Rady 1999/31/ES ⁽³⁾ ze dne 26. dubna 1999 o skládkách odpadů,
- s ohledem na směrnici 2000/76/ES ⁽⁴⁾ Evropského parlamentu a Rady ze dne 4. prosince 2000 o spalování odpadů,
- s ohledem na směrnici Evropského parlamentu a Rady 2001/42/ES ⁽⁵⁾ ze dne 27. června 2001 o posuzování vlivů některých plánů a programů na životní prostředí,
- s ohledem na směrnici Evropského parlamentu a Rady 2003/4/ES ⁽⁶⁾ ze dne 28. ledna 2003 o přístupu veřejnosti k informacím o životním prostředí a o zrušení směrnice Rady 90/313/EHS,

⁽¹⁾ Úř. věst. L 312, 22.11.2008, s. 3.

⁽²⁾ Úř. věst. L 328, 6.12.2008, s. 28.

⁽³⁾ Úř. věst. L 182, 16.7.1999, s. 1.

⁽⁴⁾ Úř. věst. L 332, 28.12.2000, s. 91.

⁽⁵⁾ Úř. věst. L 197, 21.7.2001, s. 30.

⁽⁶⁾ Úř. věst. L 41, 14.2.2003, s. 26.

Čtvrtek, 2. února 2012

- s ohledem na směrnici Evropského parlamentu a Rady 2003/35/ES ⁽¹⁾ ze dne 26. května 2003 o účasti veřejnosti na vypracovávání některých plánů a programů týkajících se životního prostředí a o změně směrnic Rady 85/337/EHS a 96/61/ES, pokud jde o účast veřejnosti a přístup k právní ochraně,
 - s ohledem na Úmluvu o přístupu k informacím, účasti veřejnosti na rozhodování a přístupu k právní ochraně ve věcech životního prostředí (Aarhus, Dánsko, dne 25. června 1998),
 - s ohledem na odbornou studii o hlavních problémech a osvědčených postupech v oblasti nakládání s odpady v Evropě z července 2011,
 - s ohledem na čl. 202 odst. 2 jednacího řádu,
 - s ohledem na zprávu Petičního výboru (A7-0335/2011),
- A. vzhledem k tomu, že v období 2004–2010 Petiční výbor obdržel a prohlásil za přípustné 114 petic, které se týkají porušování tohoto právního rámce, a to z těchto členských států: Itálie, Řecko, Francie, Španělsko, Irsko (každý stát více než 10 petic), Bulharsko, Spojené království, Polsko, Rumunsko, Německo (každý stát 3–10 petic), Rakousko, Maďarsko, Litva, Malta, Portugalsko a Slovensko (každý stát 1 petice);
- B. vzhledem k tomu, že Petiční výbor vypracoval pět zpráv o vyšetřovacích misích, které byly uspořádány na základě petic o odpadech a směřovaly do Irska ⁽²⁾, do města Fos-sur-Mer (Francie) ⁽³⁾, na skládku v Path Head (Spojené království) ⁽⁴⁾, do italského regionu Kampánie ⁽⁵⁾ a do města Huelva (Španělsko) ⁽⁶⁾,
- C. vzhledem k tomu, že petice týkající se životního prostředí soustavně tvoří hlavní skupinu předložených petic, přičemž petice o odpadech jsou její významnou podskupinou, a že obavy z odpadu se přímo dotýkají občanů v celé EU, především pokud jde o postup povolování nových zařízení pro nakládání s odpady nebo provoz již existujících zařízení a následně o celkové nakládání s odpady;
- D. vzhledem k tomu, že velká většina petic o odpadu se týká zařízení pro nakládání s odpady, přičemž 40 % se zabývá postupem povolování nových zařízení, dalších 40 % se zmiňuje o činnosti již existujících zařízení, z čehož se 75 % týká skládek a 25 % spaloven, a zbývající petice hovoří o celkových problémech nakládání s odpady;
- E. vzhledem k tomu, že z nejnovějších údajů Eurostatu (2009) vyplývá, že každý občan EU vyprodukuje v průměru 513 kg odpadu za rok, přičemž řada nových členských států je hluboko pod průměrem a většina průmyslově nejvyspělejších zemí je naopak v čele;
- F. vzhledem k tomu, že státy, které produkují největší množství odpadu, zároveň v největší míře recyklují, kompostují a spalují odpad za účelem výroby energie, a tudíž na skládky neukládají žádný nebo téměř žádný odpad, zatímco členské státy, které v průměru vyprodukují nejméně odpadu, zauímají přední místa v počtu skládek a vykazují mnohem nižší míru recyklace, a dokonce i spalování;
- G. vzhledem k tomu, že některé spalovny trpí nedostatkem přiměřené infrastruktury pro třídění a zpracování odpadu; vzhledem k tomu, že pravděpodobně neexistuje jasné vymezení toho, které druhy odpadu jsou spalovány, a že přetrvávají obavy ohledně toxického popílku, jenž spalováním vzniká;

⁽¹⁾ Úř. věst. L 156, 25.6.2003, s. 17.

⁽²⁾ DT 682330.

⁽³⁾ DT 745784.

⁽⁴⁾ DT 778722.

⁽⁵⁾ DT 833560 + B7-0073/2011.

⁽⁶⁾ DT 820406.

Čtvrtek, 2. února 2012

- H. vzhledem k tomu, že směrnice 2008/98/ES o odpadech (rámcová směrnice o odpadech) stanovuje opatření určená k ochraně životního prostředí a lidského zdraví, která spočívají v předcházení nepříznivým vlivům vzniku odpadů a nakládání s nimi, v omezování celkového dopadu využívání zdrojů a ve zvyšování efektivity jejich využívání, a že občanům EU je prospěšná z hlediska zlepšování zdraví a zvyšování kvality života a zároveň přináší ekologicky udržitelný způsob nakládání s odpady;
- I. vzhledem k tomu, že směrnice 2008/99/ES o trestněprávní ochraně životního prostředí stanovuje minimální počet vážných trestných činů proti životnímu prostředí a ukládá členským státům, aby zavedly více odrazující trestní postihy za tento druh trestné činnosti, je-li spáchána úmyslně nebo v důsledku hrubé nedbalosti;
- J. vzhledem k tomu, že strategie nakládání s odpady musí být v souladu s rámcovou směrnicí o odpadech a musí zaručovat, že veškerý odpad bude sesbírán a přepraven do sítě přiměřených zařízení pro zpracování odpadů, kde se využije a nakonec odstraní, k čemuž musí patřit opatření zaměřená na omezení vzniku odpadů u zdroje;
- K. vzhledem k tomu, že v některých oblastech, např. ve Fos-sur-Mer (Francie – 2008), v Path Head (Spojené království – 2009), v Huelvě (Španělsko – 2009) a v Kampánii (Itálie – 2011), bylo v souvislosti se snižováním objemu odpadu a recyklací domácího odpadu dosaženo jen nepatrného pokroku a že na skládky je nadále přivážen netříděný domácí i jiný odpad, přičemž v některých případech byl patrně smíchán s různými druhy průmyslového odpadu;
- L. vzhledem k tomu, že lhůta pro transpozici rámcové směrnice o odpadech uplynula v prosinci 2010, avšak pouze šest členských států ji dodrželo, a že Komise přijímá aktivní opatření, jimiž hodlá zajistit, aby zbývající státy dokončily uplatňování a bezodkladně zahájily provádění;
- M. vzhledem k tomu, že odpad z domácností by se měl zpracovávat v souladu s hierarchií způsobů nakládání s odpady, kterou podle článku 4 rámcové směrnice o odpadech tvoří předcházení a omezení vzniku odpadu, opětovné použití, recyklace, jiné využití (např. energetické) a odstranění;
- N. vzhledem k tomu, že účinné využívání zdrojů v Evropě je jedním ze stěžejních cílů strategie Evropa 2020 a že rámcová směrnice o odpadech stanovila cíl recyklace 50 % komunálního odpadu, který má být ve všech členských státech splněn do roku 2020, přičemž uznává, že vývoj EU směrem k cirkulárnímu ekologickému hospodářství, v němž je odpad využíván jako zdroj, je důležitou součástí cíle v oblasti účinného využívání zdrojů;
- O. vzhledem k tomu, že to, že plány nakládání s odpady nejsou v souladu s rámcovou směrnicí o odpadech, je způsobeno několika faktory: k nim patří nedostatečné provádění směrnice a špatný dohled nad jejím dodržováním, nedostatek řádně proškoleného personálu na místní a regionální úrovni a špatná koordinace na úrovni celostátní; nedostatečné kontroly na úrovni EU, přidělení nedostatečných zdrojů a absence podrobně propracovaného systému, což vede k tomu, že nejsou využívány možnosti, které kvalitní odpadové hospodářství nabízí z hlediska snižování emisí skleníkových plynů či jiných cílů v oblasti životního prostředí a z hlediska snižování závislosti Evropy na dovozu surovin;
- P. vzhledem k tomu, že důležitým a často opomíjeným faktorem je skutečnost, že odvětví recyklace skýtá potenciál až půl milionu pracovních míst, jelikož některé druhy odpadů představují výrobní zdroje a mohou přispět ke zlepšení ekologické udržitelnosti a napomoci přechodu k ekologickému hospodářství;
- Q. vzhledem k tomu, že nakládání s biologickým odpadem je v EU stále ještě v plenkách a že je třeba rozvinout stávající legislativní nástroje a zefektivnit techniky,
- R. vzhledem k tomu, že prioritou musí nadále zůstat plnění cílů, které si EU stanovila pro sběr a recyklaci odpadu a snižování množství odpadu uloženého na skládky;

Čtvrtek, 2. února 2012

- S. vzhledem k tomu, že za provádění právních předpisů EU – na celostátní, regionální a místní úrovni – nesou hlavní odpovědnost členské státy, a vzhledem k tomu, že občané připisují odpovědnost za provádění odpadové politiky Evropské unii, která však nemá dostatečné prostředky, aby zajistila dodržování předpisů;
- T. vzhledem k tomu, že Aarhuská úmluva přiznává občanům právo na informace o situaci na území jejich státu a veřejným orgánům ukládá povinnost tyto informace poskytovat a podněcovat občany k zodpovědnému přístupu a chování; vzhledem k tomu, že v souladu se směrnicí 2003/35/ES musí členské státy zajistit, aby bylo veřejnosti závazně umožněno účinně se podílet na přípravě, úpravě či revizi plánů nebo programů, které musí být vypracovány;
- U. vzhledem k tomu, že v různých peticích občané říkají, že mají pocit, že orgány veřejné správy nemají situaci pod kontrolou a že nejsou v některých případech ochotni vyvinout úsilí o to, aby přispěly k nalezení řešení, že vztah důvěry je narušen a že současný stav směřuje k otevřené konfrontaci a ochromení, takže nebude možné činit žádné kroky;
- V. vzhledem k tomu, že z nedávno vydané studie ⁽¹⁾, kterou zadala Komise s cílem zjistit, zda by bylo možné možné zřídit agenturu pro nakládání s odpady, vyplynulo, že řada členských států nemá dostatečné kapacity na přípravu plánů nakládání s odpady ani na inspekce, kontroly a na další činnosti související s řádným uplatňováním právních předpisů o odpadech;
- W. vzhledem k tomu, že studie rovněž odhaluje vysokou míru nesouladu s předpisy, nelegální ukládání a přepravu odpadů, velký počet stížností občanů a soudních řízení u Evropského soudního dvora pro nesplnění povinnosti, v důsledku čehož není plněn všeobecný cíl právních předpisů EU o odpadech, jímž je ochrana veřejného zdraví a životního prostředí;
- X. vzhledem k tomu, že nelegální nakládání s odpady se rovněž stalo jednou z oblastí organizovaného zločinu, což vyvolává otázky o úloze příslušných orgánů a v případě průmyslových odpadů o existenci tajné dohody;
- Y. vzhledem k tomu, že stávající monitorovací a kontrolní postupy, které mají zajistit, aby odpad z domácností neobsahoval toxický odpad, nejsou vždy účinné nebo neexistují vůbec, což vede ke kontaminaci skládek a spaloven; vzhledem k tomu, že je třeba zdůraznit, že likvidace toxického odpadu spalováním v zařízeních určených ke spalování odpadu z domácností je bezpodmínečně zakázáno;
- Z. vzhledem k tomu, že na základě podrobné analýzy petic lze potvrdit, že právní předpisy pro funkční a ekologicky šetrné nakládání s odpady již z velké části existují a že hlavní problémy se týkají provádění a prosazování, neboť 95 % petic se vztahuje k selhání státní správy na místní nebo regionální úrovni;
- AA. vzhledem k tomu, že jednou z rozhodujících příčin tohoto stavu je nedostatek informací, povědomí, administrativních kapacit a finančních a dalších zdrojů na místní úrovni;
- AB. vzhledem k tomu, že Komise zvýšila podporu – včetně 4,1 miliard EUR na období let 2005 a 2006 – poskytovanou na zlepšení provádění a prosazování právních předpisů EU o nakládání s odpady na vnitrostátní úrovni; vzhledem k tomu, že na konci roku 2009 představovala řízení pro nesplnění povinnosti, které se týkají s nakládáním s odpady, dvacet procent všech případů týkajících se životního prostředí;
- AC. vzhledem k tomu, že cena za špatné nakládání s odpady je vysoká a že regionální systém schopný uzavřít kompletní cyklus povede k významným hospodářským úsporám;

⁽¹⁾ Studie proveditelnosti vytvoření Agentury pro provádění právních předpisů o odpadech, revidovaná zpráva v konečném znění, 7. prosince 2009.

Čtvrtek, 2. února 2012

- AD. vzhledem k tomu, že provádění právních předpisů v oblasti odpadů je v EU sice úkolem veřejných orgánů, nicméně 60 % odpadů z domácností a 75 % odpadů z podniků zpracovávají soukromé a nadnárodní společnosti, jejichž roční obrat dosahuje 75 miliard EUR ⁽¹⁾;
- AE. vzhledem k tomu, že zakládání nových skládek a spaloven spadá pod přílohu I odst. 9 směrnice o posuzování vlivů na životní prostředí ⁽²⁾ a že tyto záměry je nutné posuzovat podle čl. 4 odst. 1 nebo alespoň podle čl. 4 odst. 2, spadá-li skládka pod přílohu II odst. 11 písm.b);
- AF. vzhledem k tomu, že povolení pro provoz skládek spadají pod přílohu II směrnice o posuzování vlivů na životní prostředí, pokud by „mohly mít závažný vliv na životní prostředí“, a podléhají přítom kritériím pro maximální hodnoty stanoveným členskými státy;
- AG. vzhledem k tomu, že čl. 6 odst. 4 směrnice o posuzování vlivů na životní prostředí stanoví, že „dotčená veřejnost musí dostat včasné a účinné možnosti účastnit se rozhodovacích řízení ve věcech životního prostředí podle čl. 2 odst. 2 a musí mít za tím účelem právo vyjádřit své připomínky a stanoviska příslušnému orgánu nebo orgánům v době, kdy jsou všechny možnosti ještě otevřené, tedy před učiněním rozhodnutí o žádosti o povolení“;
- AH. vzhledem k tomu, že směrnice EU a Aarhuská úmluva konkrétně hovoří o přístupu k informacím a o účasti veřejnosti na rozhodování ve věcech životního prostředí;
- AI. vzhledem k tomu, že řada petic poukazuje na to, že postup povolování zařízení pro nakládání s odpady nebyl plně v souladu s právními předpisy EU, především co se týče směrnice o posuzování vlivů na životní prostředí a veřejných konzultací;
- AJ. vzhledem k tomu, že jsou-li povolení v souladu s parametry stanovenými ve směrnici a bylo-li provedeno posouzení vlivů na životní prostředí, Komise nemá pravomoc zasahovat do rozhodování vnitrostátních orgánů; vzhledem však k tomu, že některé členské státy neprovádějí před udělením povolení ke zřízení nových nebo rozšíření stávajících skládek resp. k výstavbě spaloven odpadu řádné posouzení vlivů na životní prostředí;
- AK. vzhledem k tomu, že soudní řízení může být zahájeno až poté, co byl projekt schválen členskými státy; vzhledem k tomu, že občané jen těžko chápou, že EU nemůže zasáhnout, dokud není celý proces ukončen a projekt neschválí členské státy;
- AL. vzhledem k tomu, že připomínky občanů se často v průběhu veřejných konzultací a v rámci posouzení vlivů na životní prostředí v místech, kde se zamýšlí vybudování nových skládek, týkají údajného poškozování chráněných území, jako tomu bylo v případě skládky v italském národním parku Vesuvius, či obav z negativního dopadu na zdraví a na kvalitu života;
- AM. vzhledem k tomu, že předkladatelé petic protestují proti plánovanému umístění nových skládek, jelikož se domnívají, že tyto projekty zasahují do chráněných krajinných nebo kulturních oblastí, což dokládají petice proti plánu vytvořit novou skládku v italském národním parku Vesuvius, a vzhledem k tomu, že podle jeho názoru by zřízení skládek v oblastech, které jsou zahrnuty do sítě Natura 2000, mělo být hodnoceno jako neslučitelné s právními předpisy EU v oblasti životního prostředí;
- AN. vzhledem k tomu, že směrnice o skládkách odpadů stanovuje parametry pro udělování povolení k provozu a pro společné kontrolní postupy v průběhu provozní fáze a následných opatření a vzhledem k tomu, se ustanovení této směrnice se nevztahují na skládky uzavřené před provedením této směrnice; vzhledem k tomu, že kritéria uvedená ve směrnici se týkají umístění skládek, kontroly vody a nakládání s průsakovou vodou, ochrany půdy a vody, kontroly plynů, škodlivých vlivů a nebezpečí, stability a bariér;

⁽¹⁾ „Bruselská deklarace“ Evropské federace pro nakládání s odpady a službami pro ochranu životního prostředí, 15. února 2011.

⁽²⁾ 85/337/EHS.

Čtvrtek, 2. února 2012

- AO. vzhledem k tomu, že výbor PETI obdržel několik petic – především petici, jež vedla k uskutečnění vyšetřovací mise do Path Head (Spojené království) – týkající se skládek, které se nacházejí v těsné blízkosti nejbližších domů a kde je obyvatelstvo postiženo velmi nepříjemným zápachem, zvýšeným znečištěním ovzduší a šířením škůdců v blízkosti jejich domů; vzhledem k tomu, že v právních předpisech EU však nejsou stanovena podrobnější kritéria pro vzdálenost skládek od obytných domů, škol a nemocnic, a tudíž přesná pravidla pro ochranu lidského zdraví a životního prostředí podléhají zásadě subsidiarity, jak je zakotvena ve Smlouvách;
- AP. vzhledem k tomu, že v peticích týkajících se skládek se často objevují obavy z možného znečištění podzemních vod, což je zapříčiněno tím, že starší skládky nemusí vždy mít ochranu proti průsakům do akviferů, tato ochrana se zdá být poškozená a budí podezření z možných průsaků a nebo že se tyto skládky nacházejí na geologicky nestabilní půdě či příliš blízko zásobám podzemní/pitné vody;
- AQ. vzhledem k tomu, že podle údajů Komise bylo od roku 2001 zahájeno 177 řízení pro neplnění povinností uložených směrnicí o skládkách odpadů a že nejnovější soupis odhalil v EU minimálně 619 černých skládek;
- AR. vzhledem k tomu, že petice a stížnosti podané Komisi dokládají existenci velkého počtu černých skládek, které fungují bez povolení, nicméně jejich přesný počet není kvůli nedostatečnému monitorování znám;
- AS. připomíná, že skládkování by mělo být vždy až posledním řešením; vzhledem k tomu, že v některých členských státech, které zaostávají v oblasti předcházení vzniku odpadu a jeho recyklace a opětovného používání, může docházet k tomu, že veřejné orgány jsou nuceny zbavovat se odpadu tím, že rozšiřují stávající skládky, byť tyto skládky nespĺňují zákonné požadavky, nebo v krátkém časovém horizontu zakládají skládky nové;
- AT. vzhledem k tomu, že v některých státech, o nichž panuje názor, že ve vysoké míře dodržují požadavky rámcové směrnice o odpadech, je využívání spaloven velmi dobře zavedeno, přijímáno občany a současně z něj lze vyrábět energii, ačkoli má v hierarchii způsobů nakládání s odpady nízkou pozici, a vzhledem k tomu, že státy, které se dosud pro spalování nerozhodly, jej mohou začít využívat a vypořádat se tak s nahromaděným nezpracovaným odpadem;
- AU. vzhledem k tomu, že k tomu se lze uchýlit pouze pod podmínkou, že budou zavedeny přísné kontroly a budou dodržovány příslušné právní předpisy EU, jelikož podobná opatření mohou vyvolat pochopitelný odpor obyvatelstva v nejbližším okolí, které tím bude bezprostředně zasaženo a obává se o své zdraví;
- AV. vzhledem k tomu, že je třeba uznat, že díky novým technologiím se emise ze spaloven výrazně snížily; vzhledem k tomu, že v některých členských státech – zejména ve státech, v nichž je odpad spalován ve velké míře – místní obyvatelé ve vyšší míře spalovny akceptují, zřejmě díky jejich využití pro výrobu tepla nebo elektřiny a díky transparentnosti a dostupnosti informací o jejich fungování;
- AW. vzhledem k tomu, že povolení k výstavbě spaloven vzbuzují podobný odpor jako zakládání skládek, z podobných důvodů a s důrazem na obavy ze znečištění ovzduší a na negativní dopad na veřejné zdraví a chráněná území;
- AX. vzhledem k tomu, že orgány veřejné správy často volí pro výstavbu spaloven oblasti, které se již potýkají s velkým znečištěním ovzduší, a vzhledem k tomu, že nelze přehlížet kumulativní účinky na zdraví obyvatel této oblasti a že často je opomíjena možnost prozkoumat alternativní způsoby likvidace odpadů a výroby energie prostřednictvím anaerobní digesce;
- AY. vzhledem k tomu, že zaměření na výrobu energie ze spalování odpadů je méně hospodárný způsob nakládání s odpady než prevence, recyklace a opětovné použití, a z toho důvodu by tyto postupy měly mít přednost, což je v souladu s hierarchií způsobů nakládání s odpady podle rámcové směrnice o odpadech;

Čtvrtek, 2. února 2012

- AZ. vzhledem k tomu, že chceme-li splnit zákonné cíle v oblasti recyklace a prevence, je nezbytné zajistit aktivní účast občanské společnosti, rozšířit účast zainteresovaných stran a zvýšit veřejné povědomí pomocí mediálních informačních kampaní;
- BA. vzhledem k tomu, že všechny zprávy z vyšetřovacích misí Petičního výboru v souvislosti s problematikou odpadů odhalují, že obyvatelé a úřady mezi sebou špatně komunikují, popřípadě nekomunikují vůbec, což v některých případech může vést k napjatým situacím a rovněž demonstracím občanů, jak o tom často informuje tisk;
- BB. vzhledem k tomu, že světová populace roste, a tudíž se očekává značný nárůst celkové spotřeby, která bude vyvíjet větší tlak na nakládání s odpady; vzhledem k tomu, že k řešení tohoto problému bude mimo jiné nutné zvýšit informovanost veřejnosti a uplatňovat zásadu hierarchie způsobů nakládání s odpady;
- BC. vzhledem k tomu, že Petiční výbor nemá žádné preventivní ani soudní pravomoci, může však hájit zájmy občanů, zejména setkají-li se s problémy při uplatňování právních předpisů EU, a to tím, že spolupracuje s příslušnými orgány na hledání řešení či na objasnění problémů, jichž se petice týkají;
1. vyzývá členské státy, aby bez dalšího prodlení provedly rámcovou směrnici o odpadech a zajistily bezpodmínečné dodržování všech jejích požadavků, zvláště pokud jde o vytváření a realizaci komplexních plánů nakládání s odpady včetně včasného přizpůsobení všech stanovených cílů tak, aby byly v souladu s evropskými předpisy;
 2. vyzývá Komisi, aby bedlivě monitorovala proces transpozice směrnice EU o trestněprávní ochraně životního prostředí v členských státech, a zajistila, aby transpozice *proběhla* rychle a efektivně; vyzývá Komisi, aby se zaměřila na úlohu všech druhů organizované trestné činnosti v souvislosti s porušováním právních předpisů v oblasti životního prostředí;
 3. s ohledem na to, že odpady a znečištění významně ohrožují lidské zdraví a životní prostředí, naléhavě vyzývá členské státy, aby urychlily zavádění moderní strategie nakládání s odpady v souladu s rámcovou směrnicí o odpadech;
 4. vyzývá veřejné orgány, aby připustily, že k zavedení vhodných strategií nakládání s odpady, ke zřízení infrastruktur a k výstavbě zařízení je ve většině členských států nutné učinit rozsáhlé investice, a je přesvědčen, že by měly zvážit možnost vyčlenění určité části prostředků z Fondu soudržnosti na tento účel nebo usilovat o přímou finanční podporu z Evropské investiční banky;
 5. domnívá se, že je nutné na úrovni členských států a na úrovni EU posílit kontroly na místě a kapacity pro dohled nad dodržováním zákonných požadavků, díky čemuž bude možné zlepšit soulad s předpisy o odpadech, a vyzývá proto členské státy, aby rozšířily své kapacity v oblasti kontroly, sledování a dalších činností na všech úrovních nakládání s odpady, a mohly tak lépe prosazovat právní předpisy o odpadech, a vyzývá Komisi, aby stanovila konkrétní postupy pro plné a účinné použití zásady subsidiarity v případě vážného porušení ze strany členských států;
 6. žádá Komisi, aby příslušným orgánům poskytla podrobnější pokyny a pomohla jim tak správně provádět předpisy EU v oblasti nakládání s odpady, poznamenává však, že na evropské úrovni nyní není k dispozici dostatek prostředků; domnívá se tedy, že by bylo vhodné zavést doplňující finanční a administrativní opatření, díky nimž by státní úředníci zabývající se problematikou odpadů měli lepší vedení a více možností kvalitnějšího vzdělávání;
 7. vyzývá Komisi, aby se více zaměřila na hledání a řešení systémových nedostatků provádění směrnice o odpadech v členských státech, jako jsou nepostačující sítě zařízení pro nakládání s odpady, přílišné využívání skládek, narůstající množství odpadů na jednoho obyvatele nebo nízká míra recyklace;

Čtvrtek, 2. února 2012

8. domnívá se, že není vhodné zřizovat novou agenturu EU pro nakládání s odpady, a zastává názor, že stávající institucionální struktura na úrovni EU – opírající se o GR Komise pro životní prostředí a Evropskou agenturu pro životní prostředí jako centra odborných znalostí a kvality – je z hlediska nákladů efektivnější, ačkoli je třeba jejich postavení posílit, aby mohly zajišťovat aktivnější dohled a prosazování;
9. domnívá se, že stávající Evropská agentura pro životní prostředí by mohla v tomto procesu pomoci a konstruktivně se na něm podílet tím, že bude podávat zprávy o tom, jaké strategie nakládání s odpadem členské státy zavádějí, a odhalovat nedostatky, co se týče souladu plánů nakládání s odpady v jednotlivých členských státech s právními předpisy EU;
10. zastává názor, že užší spolupráce orgánů na místní, regionální a celostátní úrovni může přinést pozitivní výsledky díky tomu, že umožní identifikovat modely osvědčených postupů; poznamenává, že k výměnám osvědčených postupů může významněji přispět Výbor regionů, Europol, Síť EU pro provádění a prosazování právních předpisů v oblasti životního prostředí, organizace Municipal Waste Europe a Evropská federace pro nakládání s odpady a službami pro ochranu životního prostředí (FEAD), čímž by se napomohlo vybudovat důvěru mezi obyvateli, který jsou postiženi uplatňováním základních opatření odpadového hospodářství;
11. vyzývá členské státy, které zjevně čelí krizi v této oblasti, aby vzaly v úvahu, že účinnější strategie nakládání s odpady nabízejí příležitosti jak k vytváření pracovních míst, tak i ke zvyšování příjmů a zároveň zajišťují ekologickou udržitelnost díky tomu, že odpad je opětovně využíván a recyklován a vyrábí se z něj energie;
12. připomíná, že hierarchie odpadového cyklu je klíčovým prvkem směrnice 2008/98/ES, podle níž by měla tvořit základ pro veškeré nakládání s odpady; poznamenává, že existují i ekonomické argumenty, které hovoří ve prospěch dodržování zásad hierarchie způsobů nakládání s odpady a důrazu nejprve na prevenci, pak na opětovné použití a recyklaci a až na posledním místě na získání energie ze spalování, a že je třeba se v co největší míře vyvarovat nevhodných a neudržitelných skládek;
13. naléhavě vyzývá Komisi a členské státy, aby se v této souvislosti zasazovaly o zvýšení povědomí obyvatel o životním prostředí a o výhodách účinného nakládání s odpady, a informovaly proto občany o výhodách třídění odpadu, o skutečných nákladech na svoz odpadu z domácností a o finanční návratnosti využívání tohoto odpadu;
14. domnívá se, že jedná-li se o přímé zájmy místních občanů, přinesla by užší spolupráce orgánů členských států a petičního výboru vynikající příležitost k rozvoji dialogu mezi příslušnými orgány a místními komunitami o tom, jaké mají být stanoveny priority pro uplatňování strategií nakládání s odpady, a v některých případech by se mohla stát účinným nápravným prostředkem k řešení místních sporů;
15. navrhuje, aby byly schváleny jednotné evropské normy pro barevné označování tříděného odpadu určeného k recyklaci, což by usnadnilo a zvýšilo zapojení občanů a zlepšilo srozumitelnost postupů nakládání s odpady, a zastává názor, že by to rovněž členským státům pomohlo v úsilí o významné a rychlé zvýšení míry recyklace;
16. doporučuje, aby mezi místními a regionálními orgány a místními občany probíhal dialog, a to od raných fází postupu, tedy již ve fázi plánování před přijetím rozhodnutí o výstavbě zařízení pro nakládání s odpady, a zároveň chápe, že syndrom NIMBY („not in my back yard“ – „ne na mém dvorku“) je v tomto ohledu velkou výzvou;
17. zdůrazňuje, že zásadní význam má správné a úplné provedení směrnice o posuzování vlivů na životní prostředí a řádná koordinace postupů povolování v souladu s právními předpisy v oblasti životního prostředí;

Čtvrtek, 2. února 2012

18. vyzývá členské státy, aby vždy před vydáním rozhodnutí o zřízení nebo výstavbě nového zařízení pro nakládání s odpady zajistily, že bude provedeno celkové posouzení vlivů na životní prostředí, a to zejména jedná-li se o spalovnu nebo zařízení využívající procesu anaerobní digesce nebo – jako poslední z možností – o novou skládku; domnívá se, že provedení tohoto posouzení by mělo být prováděno povinně;

19. je si vědom toho, že v některých případech je nutné přijímat naléhavá rozhodnutí s cílem řešit akutní krize v oblasti odpadů nebo předcházet jejich dalšímu rozvoji, zdůrazňuje však, že i v těchto případech je nezbytné v plné míře dodržovat stávající právní předpisy EU, především jedná-li se o dlouhodobé zdraví a kvalitu života místních komunit;

20. je přesvědčen o tom, že je třeba zlepšit dialog mezi orgány veřejné správy, subjekty ze soukromého sektoru a obyvateli daných oblastí a že občané musí mít lepší přístup k objektivním informacím a musí existovat efektivnější nápravné mechanismy správní či soudní cestou, bude-li to nutné;

21. vyzývá Komisi, aby podpořila a posílila síť partnerství soukromého a veřejného sektoru při provádění projektů v rámci osvětových kampaní; žádá o podporu kampaně „Uklidíme svět“, již písemně vyslovo podporu přes 400 poslanců a která počítá se zapojením milionů dobrovolníků v průběhu příštího roku;

22. zastává názor, že předkladatelé petic by měli být vybízeni, aby těchto mechanismů v plné míře využívali, neboť mohou být efektivnější a účelnější než opatření na úrovni EU, zejména pokud se jedná o jednotlivá zařízení pro likvidaci odpadů;

23. naléhavě vyzývá Komisi, aby navrhla jasnější a konkrétnější kritéria pro umístování skládek s ohledem na lidská obydlí, školy nebo zdravotnická zařízení, jejichž cílem bude poskytnout jistější záruky proti potenciálnímu ohrožení lidského zdraví a životního prostředí; s ohledem na skutečnost, že je nutné mít na paměti velké množství proměnných a specifických místních podmínek, při plném dodržení zásady subsidiarity;

24. doporučuje orgánům členských států, aby spolupracovaly, především vytvářeli plány na budování zařízení pro zpracování odpadů v příhraničních oblastech, a zajistily provedení přeshraničního posouzení dopadů, v němž budou zohledněny informace, které mají význam pro všechny občany a zúčastněné strany;

25. vybízí Komisi, aby v plné míře uznala, že platné právní předpisy, které se vztahují k místům s historickým dědictvím a k zachování a podpoře biologické rozmanitosti – jako např. ty, které jsou obsaženy v rámcové směrnici o vodě a ve směrnících o ochraně přírodních stanovišť a o ochraně volně žijících ptáků, souvisejí se směrnicemi o posuzování vlivů na životní prostředí a o strategickém posuzování vlivů na životní prostředí a s právními předpisy pro nakládání s odpady;

26. vybízí Komisi, aby v případech, kdy je příslušným orgánem, zajistila soulad s procesními požadavky stanovenými právními předpisy EU (posuzování vlivů na životní prostředí, veřejné konzultace), včetně požadavků vyplývajících ze směrnic o ochraně přírody a míst s historickým dědictvím;

27. domnívá se, že by měly být využívány výlučně oficiálně schválené skládky, které odpovídají požadavkům směrnice EU o skládkách odpadů, bylo jim řádně uděleno povolení a jejich umístění je zřetelně vyznačeno a zaznamenáno, a že všechny ostatní skládky a vykládky musí být prohlášeny za nezákonné, musí být uzavřeny, zabezpečeny a vráceny do původního stavu a rovněž je nutné sledovat jejich bezprostřední okolí, zda se neobjevují případně negativní dopady;

28. zastává názor, že je třeba jednoznačně vymezit oficiální kritéria pro přijímání odpadů na skládky a zavést efektivní systém sledování odpadu, zvláště nebezpečného odpadu, aby na skládky či do spaloven byl přepravován a v nich zpracováván pouze vhodný druh odpadu; je přesvědčen, že ve všech členských státech by měly důsledně probíhat pravidelné neohlášené odběry vzorků a testování;

Čtvrtek, 2. února 2012

29. domnívá se, že je nutné klást větší důraz na využití organických odpadů, především v převážně zemědělských oblastech, což je možnost, již bylo doposud věnováno málo pozornosti;
30. naléhavě žádá, aby byla stanovena společná kritéria pro měření klíčových hodnot emisí ze spaloven, naměřené hodnoty byly ihned k dispozici veřejnosti na internetu, což povede k vybudování důvěry v rámci místních komunit a rovněž vznikne efektivní systém varování v případě, že dojde k anomáliím;
31. připomíná členským státům, že i v případech, kdy se objeví problémy na místní nebo regionální úrovni správy, jsou to stále ony, kdo nese odpovědnost za sledování a kontrolu dodržování všech norem EU a vydaných povolení, a vybízí je, aby s ohledem na plnění tohoto úkolu, včetně častých kontrol na místě, zajistily odpovídající a kvalifikované zaměstnance;
32. konstatuje, že je naléhavě nutné věnovat pozornost nedovolenému ukládání smíšeného a neoznačeného odpadu na otevřených skládkách a žádá o uplatňování přísných kontrol nakládání s odpady; připomíná příslušným orgánům, že v naprostém souladu se směrnicí o integrované prevenci a omezení znečištění (2008/1/ES, ve znění směrnice 2010/75/EU) musí zavést přísnou kontrolu nakládání se zvláště nebezpečnými druhy průmyslového odpadu bez ohledu na jeho původ, a vyzývá Komisi, aby v rámci svých pravomocí vynaložila veškeré úsilí o sledování příslušných orgánů při zajišťování řádného sběru, třídění a zpracování odpadu, např. prostřednictvím systematických kontrol, a aby se snažila přimět orgány na regionální úrovni k předložení důvěryhodných plánů;
33. vybízí všechny členské státy, aby přijaly opatření, jimiž u obyvatel bydlících v blízkosti stávajících nebo plánovaných zařízení pro nakládání s odpady podpoří pozitivnější přístup, a to tím, že doloží, že orgány odpovědné za vydávání povolení a za provoz řádně a zcela transparentně dodržují pravidla;
34. doporučuje, aby byly ukládány přiměřené a odrazující pokuty a sankce za nezákonné nakládání s odpady, zejména u toxického a nebezpečného odpadu, částečně jako náhrada za poškození životního prostředí v souladu se zásadou znečišťovatel platí; je přesvědčen, že nepovolené vypouštění chemických, radioaktivních nebo vysoce kontaminovaných odpadních látek do přírody by mělo být postihováno těžkými tresty, které by odpovídaly míře ohrožení člověka a životního prostředí;
35. vyzývá k přijetí účinných opatření proti infiltraci odpadového hospodářství organizovaným zločinem a proti jakémukoli propojení organizované trestné činnosti s průmyslem nebo veřejnými orgány;
36. připomíná, že pokud soukromé podniky dostávají z veřejných zdrojů finanční prostředky na zpracování odpadu, je třeba, aby místní či celostátní orgány zajistily dodržování unijních předpisů prostřednictvím účinného sledování, jak jsou tyto prostředky využívány;
37. pověřuje svého předsedu, aby předal toto usnesení Radě a Komisi.

Program Daphne

P7_TA(2012)0027

Usnesení Evropského parlamentu ze dne 2. února 2012 o programu Daphne: dosažené výsledky a výhledy do budoucnosti (2011/2273(INI))

(2013/C 239 E/11)

Evropský parlament,

— s ohledem na Listinu základních práv Evropské unie,

— s ohledem na závěry zasedání Rady ve složení pro zaměstnanost, sociální politiku, zdraví a ochranu spotřebitele ze dne 8. března 2010 o násilí,

Čtvrtek, 2. února 2012

- s ohledem na strategii Komise pro rovnost žen a mužů na léta 2010–2015, která byla předložena dne 21. září 2010 (COM(2010)0491),
 - s ohledem na akční plán provádění politických priorit stanovených ve Stockholmském programu pro oblast svobody, bezpečnosti a práva na období 2010–2014, který byl předložen dne 20. dubna 2010 (COM(2010)0171),
 - s ohledem na své usnesení ze dne 5. dubna 2011 o prioritách a základních rysech nového rámce politiky EU pro boj proti násilí páchanému na ženách ⁽¹⁾,
 - s ohledem na rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady č. 779/2007/ES ze dne 20. června 2007, kterým se na období let 2007–2013 zavádí zvláštní program pro předcházení násilí páchanému na dětech, mladých lidech a ženách a jeho potírání a pro ochranu obětí a ohrožených skupin (program Daphne III) jako součást obecného programu „Základní práva a spravedlnost“ ⁽²⁾,
 - s ohledem na rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady č. 803/2004/ES ze dne 21. dubna 2004, kterým se přijímá akční program Společenství (2004 až 2008) pro předcházení násilí páchanému na dětech, mladých lidech a ženách a jeho potírání a pro ochranu obětí a ohrožených skupin (program Daphne II) ⁽³⁾,
 - s ohledem na rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady č. 293/2000/ES ze dne 24. ledna 2000, kterým se přijímá akční program Společenství (program Daphne) (2000–2003) o preventivních opatřeních pro boj proti násilí páchanému na dětech, mladistvých a ženách ⁽⁴⁾,
 - s ohledem na zprávu Komise Evropskému parlamentu a Radě ze dne 11. května 2011 o průběžném hodnocení programu Daphne III (2007–2013) (COM(2011)0254),
 - s ohledem na rozhodnutí Komise o přijetí ročních pracovních programů pro program Daphne III,
 - s ohledem na sdělení Komise k návrhu nařízení Evropského parlamentu a Rady, kterým se zavádí program „Práva a občanství“ na období 2014–2020 (COM(2011)0758),
 - s ohledem na článek 48 jednacího řádu,
 - s ohledem na zprávu Výboru pro práva žen a rovnost pohlaví (A7-0006/2012),
- A. vzhledem k tomu, že program Daphne byl od svého zahájení v roce 1997 skutečným úspěchem, jak z hlediska popularity u osob, které se na něm podílely (příjemci podpory, veřejné a univerzitní orgány, nevládní organizace), tak z hlediska účinnosti projektů, které byly v tomto rámci financovány;
- B. vzhledem k tomu, že Daphne představuje jediný program tohoto druhu, jehož cílem je bojovat proti násilí páchanému na ženách, dětech a mladých lidech na úrovni Evropské unie; vzhledem k tomu, že kontinuita financování programu Daphne je zásadní pro pokračování stávajících opatření a pro zavedení nových opatření, která budou účinná v boji proti veškerým druhům násilí páchaného na dětech, mladých lidech a ženách;

⁽¹⁾ Přijaté texty, P7_TA(2011)0127.

⁽²⁾ Úř. věst. L 173, 3.7.2007, s. 19.

⁽³⁾ Úř. věst. L 143, 30.4.2004, s. 1.

⁽⁴⁾ Úř. věst. L 34, 9.2.2000, s. 1.

Čtvrtek, 2. února 2012

- C. vzhledem k tomu, že otázka prevence a boje proti násilí páchanému na ženách, dětech a mladistvých je v současné době stejně aktuální jako v roce 1997, kdy byla iniciativa Daphne přijata; vzhledem k tomu, že tento program od okamžiku svého vzniku upozornil na nové formy násilí, např. násilí v mateřských školách, špatné zacházení se staršími osobami a sexuální útoky mezi nezletilými;
- D. vzhledem k tomu, že Evropský parlament v mnoha usneseních uvedl, že financování programu Daphne bylo dosud nedostatečné, a potvrdil svůj záměr zajistit program odpovídající financování, aby mohl zabezpečit skutečné potřeby v boji proti veškerým druhům násilí na ženách, dětech a mladých lidech;
- E. vzhledem k tomu, že Daphne je mimořádně významným nástrojem pro zvýšení povědomí o problému násilí na ženách a umožňuje ženským organizacím a dalším zainteresovaným stranám rozvíjet jejich práci a konkrétní činnost na tomto poli;
- F. vzhledem k tomu, že spolu s rostoucím užíváním sociálních sítí on-line se v poslední době objevují nové formy násilí,
- G. vzhledem k tomu, že za současných podmínek ekonomické krize a rozpočtové kázně mají ženy méně prostředků, s jejichž pomocí mohou chránit sebe a své děti před násilím, a vzhledem k tomu, že je ještě významnější bránit přímým finančním důsledkům násilí páchaného na ženách a dětech v soudnictví a v sociálních a zdravotnických službách; vzhledem k tomu, že navíc hrozí snížení financování vnitrostátních programů a nevládních organizací zabývajících se potřebami obětí násilí;
- H. vzhledem k tomu, že ve strategii pro rovnost žen a mužů 2010–2015 Komise zdůrazňuje, že násilí motivované rozdíly mezi pohlavími je jedním z klíčových problémů, které je nutno vyřešit, aby bylo možné dosáhnout skutečné rovnosti mužů a žen;
- I. vzhledem k tomu, že je důležité začlenit práva žen v kandidátských zemích do programu Daphne III v zájmu zajištění takové úrovně těchto práv, která se bude blížit standardům EU;
- J. vzhledem k tomu, že násilí páchané na ženách je výsledkem přetrvávajících nerovností pohlaví a že se jedná o strukturální jev spojený s nerovným rozdělením moci mezi ženy a muže v naší společnosti; vzhledem k tomu, že však je možné tento jev podstatně snížit prostřednictvím cílených akcí proti genderovým stereotypům v oblasti školství a rovnosti žen a mužů a v médiích, a bojovat proti tomuto násilí zvyšováním povědomí o tomto jevu v oblasti zdravotní, policejních služeb a v soudním systému;
- K. vzhledem k tomu, že násilí páchané na ženách, dětech a mladých lidech zahrnuje veškeré druhy porušování lidských práv, jako je sexuální zneužívání, znásilnění, domácí násilí, sexuální napadání a zneužívání, prostituce, obchodování s lidmi, porušování sexuálních a reprodukčních práv, násilí páchané na ženách a mladých lidech na pracovišti, násilí páchané na ženách, dětech a mladých lidech v rámci konfliktů, násilí páchané na ženách, dětech a mladých lidech ve vězeních nebo v ústavech zajišťujících péči a různé nepřijatelné tradiční zvyklosti, jako je mrzačení genitálií; vzhledem k tomu, že jakékoli z těchto porušení práv může zanechat hluboké psychické rány, poškodit fyzickou a duševní integritu žen, dětí a mladých lidí a v některých případech vést dokonce k jejich smrti,
- L. vzhledem k tomu, že boj proti násilí páchanému na ženách není uveden mezi cíli návrhu Komise na nový program „Práva a občanství“ ve finančním období 2014–2020, který sloučí program Daphne III, oddíly týkající se rovnosti mužů a žen a nediskriminace programu Progress a program Základní práva a občanství; vzhledem k tomu, že by tento postup mohl oslabit povědomí o programu Daphne, jeho ucelenost a ohrozit jeho úspěch; vzhledem k tomu, že navrhovaný rozpočet nového programu je nižší než rozpočty stávajících programů; vzhledem k tomu, že návrhy nezaručují předvídatelnost financování těchto cílů;

Čtvrtek, 2. února 2012

- M. vzhledem k tomu, že v Evropské unii nejsou pravidelně shromažďovány srovnatelné údaje o různých typech násilí páchaného na ženách, a proto je obtížné určit skutečný rozsah tohoto jevu a nalézt vhodná řešení; vzhledem k tomu, že je velice obtížné shromažďovat spolehlivé údaje, protože ženy a muži ze strachu či studu neradi sdělují své zkušenosti;
- N. vzhledem k tomu, že náklady, které společnost platí za domácí násilí, jsou mimořádně vysoké, jak vyplývá z jednoho projektu Daphne, který jen náklady za domácí násilí v Evropské unii odhadl na 16 miliard EUR ročně – včetně všech přímých léčebných výloh (rychlá pomoc, hospitalizace, ambulantní péče, léky), nákladů na činnost justice a policie, sociálních nákladů (ubytování a různé druhy podpory) a hospodářských nákladů (ztráty ve výrobě) ⁽¹⁾;
- O. vzhledem k tomu, že různé studie o násilí na základě pohlaví odhadují, že pětina až čtvrtina žen v Evropě zažila alespoň jednou během dospělého života fyzické násilí a že více než deset procent zažilo sexuální násilí s použitím síly; vzhledem k tomu, že výzkumy ukazují také to, že 26 % dětí a mladých lidí potvrzuje, že se v dětství stalo obětí fyzického násilí;
- P. vzhledem k tomu, že romské ženy a děti jsou v důsledku sociálního vyloučení a marginalizace mimořádně ohrožené násilím; vzhledem k tomu, že během uplynulých let program Daphne úspěšně podporoval mnohé iniciativy zaměřené na objasnění souvislosti mezi sociálním vyloučením, chudobou a násilím;
- Q. vzhledem k tomu, že násilí motivované rozdíly mezi pohlavími je strukturálním problémem, který se rozšířil po celé Evropě a po celém světě, a že se jedná o jev, kde oběti i agresorem mohou být osoby všech věkových skupin, všech úrovní vzdělání, příjmových skupin a sociálního postavení, a že souvisí s existujícím nerovnoměrným rozdělením moci mezi ženy a muže v naší společnosti;
- R. vzhledem k tomu, že ženy nepožívají v celé Evropské unii stejné ochrany před násilím mužů, protože existují rozdíly mezi politikami a právními předpisy jednotlivých členských států;
- S. vzhledem k tomu, že právním základem programu Daphne je článek 168 Smlouvy o fungování Evropské unie týkající se veřejného zdraví, avšak díky Lisabonské smlouvě má nyní Evropská unie širší pravomoci;
1. bere s velkým zájmem na vědomí úspěchy, popularitu a některé problémy programu, jak jsou uvedeny v průběžné hodnotící zprávě o programu „Daphne III“ 2007–2013 a v předběžných studiích, které sloužily k jejímu vypracování ⁽²⁾, a jak uvádějí příjemci grantů Daphne;
 2. bere na vědomí, že program Daphne bude od roku 2014 začleněn do programu Práva a občanství, avšak považuje za důležité zachovat cíle programu, zejména cíl boje proti násilí páchanému na ženách, který je na období 2014–2020 zahrnut do cílů nového programu Práva a občanství, a zdůrazňuje, že jeho financování musí být nadále alespoň na úrovni srovnatelné s předchozím programem a že jeho viditelnost v rámci programu nové generace musí být nadále vysoká, s přihlédnutím k jeho úspěchům, účinnosti a popularitě;
 3. lituje, že otázka boje proti násilí páchanému na dětech, mladistvých a ženách nebyla výslovně uvedena v článku 4 („Specifické cíle“) sdělení Komise (COM(2011)0758) k návrhu nařízení Evropského parlamentu a Rady, kterým se zavádí program Práva a občanství na období 2014–2020;
 4. vítá skutečnost, že celkový finanční rozpočet přidělený na celý program Práva a občanství byl v zásadě zachován ve stejné výši; domnívá se, že návaznost vytčených cílů a aktivit by měla být zajištěna díky spravedlivému ročnímu rozdělení prostředků;

⁽¹⁾ Projekt Daphne 2006 „IPV EU Cost“ JLS/DAP/06-1/073/WY „Odhad hospodářských nákladů za domácí násilí v Evropě“ Maïté Albagly, Sandrine Baffert, Claude Mugnier, Marc Nectoux, Bertrand Thellot.

⁽²⁾ COM(2011)0254 Průběžná hodnotící zpráva o programu „Daphne III“ 2007–2013.

Čtvrtek, 2. února 2012

5. žádá zároveň členské státy a zainteresované partnery, kteří spolupracují s Komisí, aby přispěli k šíření informací o programech Evropské unie a o možnostech financování, které tyto programy nabízejí, a to zejména mezi nevládními organizacemi, na místní úrovni a v členských státech, kde je účast v programu nízká;
6. vyzývá Komisi, aby navrhla řešení některých problémů, na které poukázala výše uvedená průběžná zpráva, zejména pokud jde o:
- nepřekrývání se s dalšími programy Společenství v zájmu omezení rizika, že otázky programu Daphne přestanou být prioritou,
 - zlepšení transparentnosti programů a šíření jejich výsledků,
 - rovnoměrné rozdělení programů napříč členskými státy,
 - snížení administrativní zátěže, zjednodušení podávání žádostí o finanční podporu a zkrácení doby mezi zveřejněním výzvy k předložení projektů a uzavřením smluv, což mnohé menší nevládní organizace odradilo od předložení projektů do programu Daphne;
 - posílení účinnosti dotací na provozní náklady organizací na evropské úrovni, které mohou zajistit sjednocení multidisciplinárních partnerství na evropské úrovni, která jsou vytvořena v oblasti grantů na akce; posílení schopnosti nevládních organizací definovat a ovlivňovat politiku na vnitrostátní a evropské úrovni, zejména těch nejmenších nevládních organizací v zemích střední a východní Evropy;
7. vyzývá Komisi, aby v zájmu posílení dopadu programu věnovala i nadále mimořádnou pozornost ženám, dětem a mladým lidem, kteří jsou v důsledku sociálního vyloučení a marginalizace mimořádně ohroženi násilím;
8. vyzývá Komisi, aby zařadila kandidátské země do okruhu potenciálních příjemců finančních prostředků v rámci programu Daphne III;
9. žádá zároveň členské státy a zainteresované partnery, aby přispěli k dosažení cíle, jímž je lepší rozdělení programů mezi členské státy;
10. vyzývá Komisi, aby poskytla více prostředků na projekty zaměřené zejména na zvýšení informovanosti mladých lidí o nových formách násilí, které jsou spojeny s rostoucím užíváním sociálních sítí on-line (výhrůžky, psychologický nátlak, mobbing, dětská pornografie na internetu), které jsou zákeřnější než jiné formy násilí, avšak mohou způsobit stejnou fyzickou a psychickou újmu;
11. vyzývá členské státy, aby pravidelně shromažďovaly údaje o násilí páchaném na ženách, čímž se vyjasní rozsah tohoto problému;
12. zdůrazňuje přidanou hodnotu programu Daphne pro EU, díky níž mohou různé organizace v členských státech spolupracovat na předcházení a omezování násilí a využívat vzájemné výměny informací a osvědčených postupů; zdůrazňuje zároveň, že projekty financované programem Daphne III vytvořily sdružení a stálé struktury, které budou i nadále poskytovat dlouhodobou podporu cílovým skupinám, a byly impulzem pro změny v politikách na vnitrostátní a unijní úrovni;
13. zdůrazňuje, že je nutné věnovat mimořádnou pozornost projektům zaměřeným na vymýcení zločinů „ze cti“ a mrzačení ženských pohlavních orgánů;
14. vyzývá Komisi, aby umožnila financování vnitrostátních projektů, do nichž jsou zapojeny malé neziskové organizace, a žádá, aby v budoucnu mohl být vysoký počet malých nevládních organizací nadále plně zapojen a podporován v partnerství sdružení, neboť hrají klíčovou úlohu při odhalování málo známých, tabuizovaných nebo nových problémů, řeší je inovativním způsobem a zároveň působí při ochraně a podpoře obětí;

Čtvrtek, 2. února 2012

15. uznává význam akcí programu Daphne III při snaze zajistit prevenci a bojovat proti násilí na ženách, opakuje ovšem, že je třeba přijmout na evropské úrovni legislativní opatření s cílem vymýtit násilí motivované rozdíly mezi pohlavími;
16. vyzývá Komisi, aby zajistila překlad internetové stránky on-line zdroje Toolkit do všech jazyků EU a aby ji aktualizovala s tím, že zdůrazní výsledky a doporučení vyplývající z projektů uskutečněných v rámci programu Daphne, aby tuto stránku mohly všechny zúčastněné strany využívat jako databázi; vyzývá Komisi, aby na své internetové stránce vytvořila uživatelsky vstřícné zvláštní stránky věnované výhradně programu Daphne a od roku 2014 pak projektům programu Práva a občanství, jejichž cílem je boj proti násilí páchanému na ženách, dětech a mladistvých;
17. připomíná závazek Komise vyjádřený v jejím akčním plánu na provedení Stockholmského programu předložit v letech 2011–2012 sdělení o strategii boje proti násilí páchanému na ženách, domácímu násilí a mrzačení ženských pohlavních orgánů, na něž by měl navazovat akční plán EU ⁽¹⁾;
18. vyzývá Komisi, aby při propagaci programu Práva a občanství umožnila nadále určovat projekty týkající se cílů programu Daphne, který již vstoupil v obecné povědomí, a aby tak nadále zajistila co nejvyšší viditelnost tohoto programu;
19. navrhuje Komisi, aby rozšířila úlohu skupiny Daphne v rámci GŘ pro spravedlnost tak, aby se kromě administrativních úkolů a povinností v oblasti finanční kontroly konkrétněji zaměřila na komunikaci;
20. navrhuje Komisi, aby umožnila využití výsledků projektů a podnítila tak evropské a vnitrostátní politiky k prevenci a boji proti násilí páchanému na ženách, dětech a mladistvých;
21. vyzývá Komisi, aby věnovala zvláštní pozornost návrhům projektů, které jsou zaměřeny na podporu rovnosti pohlaví již od nejútlejšího věku a které se zabývají prevencí a vzděláváním vedoucím ke změně postojů a k překonání stereotypů;
22. pověřuje svého předsedu, aby předal toto usnesení Radě a Komisi.

⁽¹⁾ COM(2010)0171 Poskytování prostoru svobody, bezpečnosti a práva evropským občanům – akční plán provádění Stockholmského programu, s. 13.

Situace žen ve válce

P7_TA(2012)0028

Usnesení Evropského parlamentu ze dne 2. února 2012 o situaci žen ve válce 2011/2198(INI)

(2013/C 239 E/12)

Evropský parlament,

- s ohledem na Všeobecnou deklaraci lidských práv OSN ze dne 10. prosince 1948 a Vídeňskou deklaraci a akční plán ze dne 25. června 1993 přijatou na Světové konferenci o lidských právech, zejména část I odst. 28–29 a část II odst. 38 o systematickém znásilňování, sexuálním otroctví a nuceném těhotenství v ozbrojených konfliktech,
- s ohledem na Úmluvu OSN o odstranění všech forem diskriminace žen (CEDAW) ze dne 18. prosince 1979 a Deklaraci OSN o odstranění násilí páchaného na ženách ze dne 20. prosince 1993 ⁽¹⁾,

⁽¹⁾ A/RES/48/104.

Čtvrtek, 2. února 2012

- s ohledem na rezoluce Rady bezpečnosti OSN č. 1325 z roku 2000 a č. 1820 z roku 2008 o ženách, míru a bezpečnosti, na rezoluci Rady bezpečnosti OSN č. 1888 z roku 2009 o sexuálním násilí páchaném na ženách a dětech v ozbrojených konfliktech, na rezoluci Rady bezpečnosti OSN č. 1889 z roku 2009 s cílem posílit provádění a monitorování rezoluce Rady bezpečnosti OSN č. 1325 a s ohledem na rezoluci Rady bezpečnosti OSN č. 1960 z roku 2010, která vytvořila mechanismus pro získávání dat o sexuálním násilí při ozbrojených konfliktech a označení pachatelů tohoto násilí,
- s ohledem na jmenování zvláštního zástupce generálního tajemníka OSN pro otázky sexuálně motivovaného násilí páchaného při ozbrojených konfliktech v březnu 2010,
- s ohledem na Pekingskou deklaraci a akční platformu, které byly přijaty na Čtvrté světové konferenci o ženách dne 15. září 1995, a na následné závěrečné dokumenty přijaté při příležitosti zvláštních zasedání OSN Peking +5 (2000), Peking +10 (2005) a Peking +15 (2010),
- s ohledem na rezoluci Valného shromáždění OSN 54/134 ze dne 7. února 2000, která vyhlásila 25. listopad Mezinárodním dnem za odstranění násilí páchaného na ženách,
- s ohledem na Evropský pakt pro rovnost žen a mužů (2011–2020) přijatý Evropskou radou v březnu 2011 ⁽¹⁾,
- s ohledem na sdělení Komise nazvané „Strategie pro rovnost žen a mužů 2010–2015“ (KOM(2010)0491),
- s ohledem na akční plán Rady EU pro rovnost žen a mužů a pro posílení postavení žen v rámci rozvojové spolupráce (SEK(2010)0265), který má zaručit prosazování rovnosti žen a mužů v rámci práce EU s partnerskými zeměmi na všech úrovních,
- s ohledem na zprávu z roku 2011 o ukazatelích EU pro komplexní přístup k provádění rezolucí Rady bezpečnosti OSN č. 1325 a č. 1820 o ženách, míru a bezpečnosti ze strany EU ⁽²⁾,
- s ohledem na ukazatele EU z roku 2010 pro komplexní přístup k provádění rezolucí Rady bezpečnosti OSN č. 1325 a č. 1820 o ženách, míru a bezpečnosti ze strany EU,
- s ohledem na dokument nazvaný „Komplexní přístup k provádění rezolucí Rady bezpečnosti OSN č. 1325 a č. 1820 o ženách, míru a bezpečnosti ze strany EU“ ⁽³⁾ a na dokument nazvaný „Provádění rezoluce Rady bezpečnosti OSN č. 1325 posílené rezolucí Rady bezpečnosti OSN č. 1820 v rámci SBOP“, oba z prosince 2008,
- s ohledem na pokyny EU o násilí na ženách a dívkách a boji proti všem formám jejich diskriminace,
- s ohledem na závěry Rady ze dne 13. listopadu 2006 o prosazování rovnosti žen a mužů a uplatňování zásad rovnosti žen a mužů při řešení krizí,
- s ohledem na obecné standardy chování Evropské rady pro operace SBOP ⁽⁴⁾ z roku 2005,
- s ohledem na Římský statut Mezinárodního trestního soudu přijatý 17. července 1998, zejména články 7 a 8, které definují znásilnění, sexuální otroctví, nucenou prostituci, nucené těhotenství a nedobrovolnou sterilizaci nebo jakékoliv další formy sexuálního násilí páchaného na ženách jako zločiny proti lidskosti a válečné zločiny,

⁽¹⁾ Příloha k závěrům Rady ze dne 7. března 2011.

⁽²⁾ Dokument Rady 09990/2011 ze dne 11. května 2011.

⁽³⁾ Dokument Rady 15671/1/2008 ze dne 1. prosince 2008.

⁽⁴⁾ Dokument Rady 08373/3/2005 ze dne 18. května 2005.

Čtvrtek, 2. února 2012

- s ohledem na své usnesení ze dne 25. listopadu 2010 o 10. výročí rezoluce Rady bezpečnosti č. 1325 z roku 2000 o ženách, míru a bezpečnosti ⁽¹⁾,
- s ohledem na své usnesení ze dne 7. května 2009 o rovnosti žen a mužů ve vnějších vztazích EU a při upevňování míru / budování státu ⁽²⁾,
- s ohledem na své usnesení ze dne 1. června 2006 o postavení žen v ozbrojených konfliktech a jejich úloze při obnově zemí po ukončení konfliktu a v demokratickém procesu v těchto zemích ⁽³⁾,
- s ohledem na článek 48 jednacího řádu,
- s ohledem na zprávu Výboru pro práva žen a rovnost pohlaví a stanovisko Výboru pro rozvoj (A7-0429/2011),
 - A. vzhledem k tomu, že v posledních deseti letech po přijetí rezoluce Rady bezpečnosti OSN č. 1325 došlo k omezenému pokroku; vzhledem k tomu, že se v některých případech zvýšily stanovené kvóty pro účast žen ve vládách a že se zvýšil počet žen v parlamentních institucích; vzhledem k tomu, že bylo zvýšeno povědomí o rozdílech mezi ženami a muži v konfliktech; vzhledem k tomu, že přes veškeré snahy činí formální účast žen v mírových vyjednáváních, až na několik výjimek, méně než 10 % ⁽⁴⁾,
 - B. vzhledem k tomu, že byl vytvořen post zvláštního zástupce OSN pro otázky sexuálně motivovaného násilí páchaného při ozbrojených konfliktech, který nyní zastává Margot Wallströmová;
 - C. vzhledem k tomu, že sexuální násilí ve formě masového znásilňování, obchod s lidmi a jiné formy sexuálního zneužívání se stále používají jako válečné taktiky v konfliktních regionech po celém světě; vzhledem k tomu, že mocenské vakuum, které nastává v zemích po ukončení konfliktů, může vést ke zhoršení práv žen a dívek, jak jsme tomu byli svědky v Libyi a v Egyptě;
 - D. vzhledem k tomu, že sexuální násilí v době války, ať už fyzické (riziko sterility, inkontinence, pohlavně přenosných chorob) nebo psychologické, má zničující dopady na své oběti, neboť tyto oběti jsou často stigmatizovány, odmítány, týrány a považovány za zneuctěné a mnoha případech bývají vyloučeny ze svého okolí a někdy se stávají oběťmi vražd;
 - E. vzhledem k tomu, že i rodiny obětí jsou obzvláště dotčeny a vnímají sexuální násilí jako ponížení; vzhledem k tomu, že děti vzešlé ze znásilnění mohou být odmítány; vzhledem k tomu, že toto odmítnutí může mít brutální podobu odložení po porodu nebo vraždy novorozenceho dítěte;
 - F. vzhledem k tomu, že Vídeňská deklarace, přijatá 25. června 1993 Světovou konferencí OSN o lidských právech, stanoví, že „Lidská práva žen a dětí ženského pohlaví jsou nezcizitelnou, nedílnou a nedělitelnou součástí všeobecných lidských práv“.
 - G. znepokojen skutečností, že ve většině případů pachatelé sexuálního násilí zůstanou nepotrestáni, jak ukazuje příklad z Kolumbie, kde je sexuální násilí páchané na ženách během ozbrojených konfliktů systematickou a skrytou praxí, která zůstává prakticky zcela nepotrestána, a vzhledem k tomu, že tento druh násilí by měl být považován za válečný zločin;
 - H. uznává, že ženy v armádě a/nebo pracující v civilních organizacích usilujících o udržení míru hrají důležitou roli jako osoby, které jdou příkladem, mezikulturní prostředníci a osobnosti motivující místní ženy a potírající stereotypy u místních mužů, kromě toho také lépe komunikují s místními ženami,

⁽¹⁾ Přijaté texty, P7_TA(2010)0439.

⁽²⁾ Úř. věst. C 212 E, 5.8.2010, s. 32.

⁽³⁾ Úř. věst. C 298 E, 8.12.2006, s. 287.

⁽⁴⁾ Desetiletá kvantitativní studie dopadů provádění rezoluce Rady bezpečnosti OSN č. 1325 z roku 2000 o ženách, míru a bezpečnosti při zajišťování trvalého míru, závěrečná zpráva Odboru OSN pro mírové operace z roku 2010.

Čtvrtek, 2. února 2012

- I. vzhledem k tomu, že ve většině zemí se opatřením zaměřeným na otázku rovnosti pohlaví nevěnuje dostatečná pozornost, otázka rovnosti pohlaví je považována za podřadný problém a překážky, které brání pokroku v oblasti rovnosti pohlaví a práv žen, bývají často ospravedlňovány kulturními, náboženskými, sociálními a hospodářskými zvyklostmi;
- J. vzhledem k tomu, že je potřeba klást důraz na rovnost žen a mužů od samého počátku plánování civilních a bezpečnostních misí, vzhledem k tomu, že mírové mise se osvědčily jako stěžejní při zohledňování rovnosti žen a mužů při provádění prevence, demobilizace a obnovy po konfliktu,
- K. vzhledem k tomu, že historie prokázala, že válčení je převážně mužskou činností, a že se proto lze domnívat, že by mimořádné schopnosti žen při vyjednávání a nenásilí mohly velmi pozitivním způsobem přispět k mírovému předcházení a mírovému řešení konfliktů;
- L. vzhledem k tomu, že význam zapojení žen a přihlížení k rovnosti žen a mužů je zdůrazněn skutečností, že tam, kde je zapojeno více žen do řešení konfliktů, procesů budování míru a mírových jednání, se řeší více oblastí obnovy a upevnění mírového stavu: tržní infrastruktura, silnice ve venkovských oblastech, zdravotnická zařízení, dostupné školství a mateřské školy apod.;
- M. vzhledem k tomu, že v roce 2010 bylo přijato 17 ukazatelů pro komplexní přístup⁽¹⁾ a byly podniknuty úspěšné snahy předložit první monitorovací zprávu založenou na těchto ukazatelích v roce 2011⁽²⁾; vzhledem k tomu, že jsou zapotřebí komplexní monitorovací zprávy EU založené na jasné metodologii a adekvátních ukazatelích;
- N. vzhledem k tomu, že národní akční plány o ženách, míru a bezpečnosti jsou nezbytné a měly by vycházet z jednotných minimálních evropských standardů, pokud jde o jejich cíle, provádění a monitorování napříč EU;
- O. vzhledem k tomu, že Komise dne 31. srpna 2011 rozhodla o uvolnění dalších 300 milionů EUR na mír a bezpečnost v Africe; vzhledem k tomu, že v roce 2011 patří k aktuálním konfliktním regionům dvanáct afrických států, které mají dohromady odhadem 386,6 milionu obyvatel;
- P. vzhledem k tomu, že v situacích po ukončení konfliktu, kdy dochází k rekonstrukci a opětovné integraci, jsou institucionální mechanismy pro rovnost žen a mužů a úsilí o její dosažení účinnými prvními kroky k ochraně a podpoře práv žen; vzhledem k tomu, že zapojení všech příslušných aktérů, jako jsou vlády a političtí představitelé, nevládní, skupiny občanské společnosti a zástupci akademické obce, i přímá účast ženských organizací a sítí – kterým by měla být poskytnuta politická, finanční a právní podpora, včetně podpory pro nejzranitelnější členy společnosti, jako jsou migrující osoby, vnitřně vysídlené osoby a migrující a navrátilí ženy;
- Q. vzhledem k tomu, že základní příčina zranitelnosti žen v konfliktních situacích často spočívá v omezeném přístupu žen, mimo jiné, ke vzdělávání a k pracovnímu trhu, a vzhledem k tomu, že rovnocenné ekonomické zapojení žen je proto nezbytnou podmínkou boje proti násilí v ozbrojených konfliktech, které je orientováno na jedno pohlaví; vzhledem k tomu, že účast žen ve správě věcí veřejných, ať při mírových jednáních nebo jejich úloha v rámci mírového přechodu je nadále omezená, a zůstává proto hlavní prioritou a je velice důležitým prvkem při dosahování rovného postavení žen,

Ženy na vedoucích pozicích při zajišťování míru a bezpečnosti

1. žádá, aby EU stanovila účast žen v mezinárodních týmech, které vedou mírová vyjednávání, jako základní podmínku pro poskytnutí podpory v rámci mírového procesu; žádá, aby se docílilo pokroku s ohledem na stálé zapojení žen na vedoucích pozicích, místních organizací pro ženská práva nebo skupin občanské společnosti do vyjednávání během celého mírového procesu;

⁽¹⁾ Dokument Rady 11948/2010 ze dne 14. července 2010.

⁽²⁾ Dokument Rady 09990/2011 ze dne 11. května 2011.

Čtvrtek, 2. února 2012

2. zdůrazňuje význam politického dialogu pro posílení postavení žen a žádá, aby delegace EU zařadily záležitosti týkající se žen, míru a bezpečnosti do svého dialogu o politice a lidských právech, který vedou s hostitelskou vládou; vyzývá Komisi, Evropskou službu pro vnější činnost (EEAS) a členské státy, aby prosazovaly a podporovaly posílení účasti žen v rámci vztahů se státy a organizacemi mimo Unii;

3. vítá akční plán EU pro rovnost žen a mužů a pro posílení postavení žen v oblasti rozvoje a vyzývá vysokou představitelku EU, aby přijala všechna nezbytná opatření s cílem nabídnout vhodné a účinné školení zaměstnancům delegací EU v otázce genderově vyváženého přístupu při provádění činností zaměřených na zachovávání míru, prevenci konfliktů a budování míru; žádá Komisi a členské státy, aby zajistily poskytnutí odpovídající technické a finanční pomoci na podporu programů umožňujících ženám plně se zapojovat do vedení mírových jednání a poskytujících ženám pravomoci v občanské společnosti jako celku;

4. vyzývá EU a členské státy, aby aktivně propagovaly navýšení počtu žen působících v armádě a civilních mírových operacích, zejména ve vedoucích pozicích, a za tím účelem vyzývá k:

- vnitrostátním kampaním, které propagují armádu a policejní složky jako reálnou možnost pro ženy i muže, s cílem odstranit případné stereotypy; tyto kampaně by měly zahrnovat osvětové akce a dny otevřených dveří informující o možnostech vzdělávání a práce v ozbrojených silách;
- přezkumu politiky povyšování u armády s cílem zjistit, zda ženy, ačkoli jsou postaveny na úroveň mužským kolegům a k příslušnosti k pohlaví se nepřihlíží, nejsou při postupném povyšování znevýhodňovány;
- zavedení příznivějších politik vůči ženám v armádě, jako je například možnost odejít na mateřskou dovolenou;
- zviditelňování příkladného chování – žen, které prokázaly odvahu a které rozvíjí činnost, jejímž cílem je zajištění změn;
- větší účasti žen, zejména v civilních operacích, na vysokých postech a ve vztazích s místním společenstvím;
- důkladnému vzdělávání mužů i žen zapojených do kontaktů s civilním obyvatelstvem, pokud jde o rovné postavení žen a mužů, o ochranu speciálních potřeb a lidských práv žen a dětí v konfliktních situacích, ale také o kulturu a tradice hostitelské země, s cílem zlepšit ochranu zúčastněných osob a zajistit, aby mezi vzděláváním poskytovaným ženám a mužům neexistovaly žádné rozdíly;

5. vyzývá k odpovídajícímu financování ze strany EU, včetně financování z nástroje stability, na podporu účinného zapojení a přispění žen do zastupitelských organizací na vnitrostátní i místní úrovni a na všech úrovních přijímání rozhodnutí při řešení konfliktů, mírových jednáních, budování míru a plánování po ukončení konfliktu;

6. poukazuje na potřebu zavést kodex chování pro osoby sloužící ve vojenských a civilních misích EU, který jasně stanoví, že sexuální zneužívání představuje neospravedlnitelné a kriminální chování, a žádá, aby tento kodex byl přísně uplatňován v případech, kdy se sexuálního násilí dopustí humanitárních pracovníků, zástupců mezinárodních organizací, členů mírových jednotek a diplomatů, a byly v těchto případech prováděny přísné správní a trestněprávní postihy; vyzývá k nulové toleranci sexuálního zneužívání dětí, dívek a žen v ozbrojených konfliktech a v uprchlických táborech a v tomto smyslu vítá nedávné vyšetřování OSN, co se týče údajného sexuálního zneužívání, kterého se měly dopouštět mírové jednotky na misi OSN v Pobřeží slonoviny;

Čtvrtek, 2. února 2012

Dopad ozbrojených konfliktů na ženy

7. důrazně odsuzuje používání sexuálního násilí proti ženám jako válečné zbraně a považuje je za rovnocenné válečnému zločinu; uznává hluboké psychické a fyzické rány, které zneužívání na obětech zanechává, a závažné následky, které způsobuje i jejich rodinám, zdůrazňuje, že tento jev musí být řešen prostřednictvím podpůrných programů pro oběti, a naléhavě vyzývá k mobilizaci politického vedení s cílem předložit koordinovaný soubor opatření pro prevenci a omezení využívání sexuálního násilí jako válečné zbraně; v tomto ohledu poukazuje na trvale dramatickou situaci v Kongu; připomíná, že v období od 30. července do 4. srpna 2010 docházelo v hornické oblasti východního Konga k masovému znásilňování gangy, že v roce 2009 bylo nahlášeno minimálně 8 300 případů znásilnění a v prvním čtvrtletí roku 2010 bylo nahlášeno minimálně 1 244 případů znásilnění, což je v průměru 14 znásilnění denně; poukazuje na to, že tato situace se nezměnila ani v roce 2011; žádá mise EU v Demokratické republice Kongo – EUPOL RD Congo a EUSEC RD Congo – aby z boje proti sexuálnímu násilí a účasti žen učinily hlavní prioritu v kontextu úsilí o reformu bezpečnostních složek v Kongu;
8. zdůrazňuje, že vzhledem k tomu, že sexuální násilí, jehož oběťmi jsou zejména ženy a děti, zhoršují mimo jiné rozdíly mezi muži a ženami, šíření násilí – obecně a zejména militarizací společnosti – a rozpad struktury společnosti, měla by být zvláštní pozornost věnována prevenci takových válečných zločinů a měly by na jejich prevenci být vyčleněny zdroje;
9. vyzývá členské státy, aby prosazovaly přijetí opatření v oblasti rodinného poradenství s cílem omezit negativní dopady ozbrojených konfliktů na rodinný život;
10. vyzývá k užší spolupráci s místními organizacemi žen, aby došlo k zavedení systému včasného varování, což by mohlo umožnit předcházet zneužívání nebo snížit počet jeho případů;
11. žádá Komisi, aby pomocí dostupného financování a budování kapacit podporovala místní skupiny občanské společnosti, zejména organizace žen a organizace, které rozvíjí programy zohledňující otázku pohlaví, s cílem umožnit jim plnit úlohu strážců, zejména v případech, kdy tak nečiní stát;
12. je rozhořčen tím, že pachatelé sexuálního násilí nadále unikají nepotrestání; vyzývá k ukončení beztrestnosti pachatelů sexuálního násilí; žádá, aby si vnitrostátní orgány vynutily dodržování platných zákonů týkajících se beztrestnosti; vyzývá k posílení soudního systému pomocí vzdělávání soudců a státních žalobců, pokud jde o vyšetřování případů sexuálního násilí a ukládání trestů za tyto činy; žádá proto, aby soudní případy byly zviditelňovány a zveřejňovány a aby toto zviditelnění bylo použito jako nástroj k šíření stanoviska, že takové chování je nepřipustné;
13. požaduje, aby otázka beztrestnosti byla zásadním faktorem v mírových vyjednáváních, protože bez spravedlnosti nemůže existovat mír a pachatelé musí být postaveni před soud a čelit trestu za své činy; zdůrazňuje, že beztrestnost nesmí být předmětem jakýchkoli vyjednávání; připomíná, že soudní procesy s pachateli násilí na ženách ve válce jsou často příliš pomalé a znamenají pro oběti další utrpení, žádá proto, aby byla zajištěna spravedlnost jistá a stejná pro všechny, která bude respektovat rozumné lhůty a důstojnost žen, které se staly obětí války;
14. připomíná klíčovou úlohu vzdělání při emancipaci žen a dívek, avšak rovněž v boji proti stereotypům a pro vývoj smýšlení; žádá zavedení a/nebo posílení osvětových programů v rámci programů vzdělávacích, jež budou klást důraz na respektování důstojnosti žen;
15. vyzývá ozbrojené síly, aby provozovaly ženské nemocnice, které by se zabývaly sexuálním a psychickým násilím ve válečných oblastech.

Čtvrtek, 2. února 2012

16. žádá, aby ženy, které se staly obětí týrání a násilí během konfliktů, mohly podávat stížnosti u mezinárodních soudů, a to v důstojných podmínkách a pod ochranou těchto soudů před fyzickými útoky a před traumatem, které je způsobováno výslechy v situacích, jež jsou k traumatu necitlivé; žádá, aby v těchto případech dotyčné ženy získaly jak občanskoprávní, tak i trestní odškodnění a aby byly zavedeny podpůrné programy, které jim pomohou při hospodářském, sociálním a psychologickém začlenění;
17. vyzývá EU a členské státy, aby účinně podporovaly provádění pokynů EU o násilí na ženách a dívkách, a to specifickými opatřeními jako:
- zavedení efektivního systému monitorování všech soudních řízení a dalších postupů u případů takového násilí;
 - přijetí opatření, strategií a programů, které se budou soustředit nejenom na prvky ochrany a stíhání, ale zejména na prevenci;
 - programy, které zdarma poskytují přístup k poradenství ohledně zdravotního stavu a k psychologickému poradenství pro oběti násilí, které je poskytováno v jejich mateřské řeči a v souladu s jejich kulturou a zvyky a ženskými odbornicemi tam, kde to je možné;
 - programy, které nabízejí zdravotní kurzy a snadný přístup k literatuře, zejména v oblasti reprodukčního a sexuálního zdraví, zaměřující se na ženy i na muže a osvětové kampaně uzpůsobené tak, aby zohledňovaly kultury národů, pro něž jsou určeny;
 - konkrétní opatření s cílem zajistit ženám ve válečném konfliktu rovný přístup k systémům veřejného zdraví⁽¹⁾, zejména k základní zdravotní péči zahrnující ochranu v matky a dítěte, jak je vymezena Světovou zdravotnickou organizací⁽²⁾, a ke zdravotnické gynekologicko-porodnické péči.
 - vytvoření programů na ochranu svědků, aby oběti byly chráněny a povzbuzovány, aby vystoupily a svědčily proti svým útočníkům s vědomím, že při tom mají zaručenu ochranu;
18. zdůrazňuje, že je mimořádně důležité zajistit, aby ženy měly v procesu reformy soudnictví nebo v přechodných procesech rovnocennou úlohu, aby tak mohly účinně obhajovat prosazování stejných práv ve vnitrostátním systému soudnictví;
19. vyzývá Komisi, Evropský útvar pro vnější činnost a Parlament, aby našly způsoby, jak podpořit podepsání, ratifikaci a provádění Římského statutu z roku 1998 (pro Mezinárodní trestní soud) rozvojovými zeměmi, které tak dosud neučinily, jako krok nezbytný k ochraně sexuálních práv žen během války a k zamezení beztrestnosti pachatelů;
20. odsuzuje brání rukojmí a vyzývá k přísnějšímu trestání používání lidských štítů během konfliktů;
21. žádá, aby vězněné ženy byly umístovány do cel oddělených od mužů, především proto, aby se předcházelo sexuálnímu zneužívání;
22. zdůrazňuje význam práva na informace o osudech nezvěstných příbuzných a vyzývá strany ozbrojených konfliktů, aby přijaly všechna proveditelná opatření týkající se osob, které jsou prohlášeny za nezvěstné;
23. žádá zvláštní ustanovení umožňující dodatečnou ochranu žen proti znásilnění, nucené prostituci a jakékoli jiné formě sexuálně motivovaných trestných činů a zvláštní ochranu nastávajících matek a matek malých dětí, pokud jde o poskytování potravin a oděvů, evakuaci a dopravu a lékařská zařízení, s cílem předcházet nechtěným těhotenstvím a pohlavně přenosným chorobám, jako prioritní oblasti finančního nástroje na podporu rozvoje na období 2014–2020;

(1) Jak je stanoveno v článku 25 Všeobecné deklarace lidských práv a Evropské sociální chartě Rady Evropy (revidovaná verze), oddíl I, zásada 11.

(2) 56. světové zdravotnické shromáždění A56/27, provizorní bod pořadu jednání 14.18, 24. dubna 2003, Mezinárodní konference o základní zdravotní péči, Alma-Ata. 25. výročí, zpráva sekretariátu.

Čtvrtek, 2. února 2012

24. vyzývá Komisi, aby přezkoumala možnost vytvoření jednotek rychlého nasazení složených z vyškoleného personálu (např. lékařů, psychologů, sociologů a právních poradců) s cílem poskytovat okamžitou podporu obětem sexuálních trestných činů přímo na místě;
25. vítá přijetí rezoluce Rady bezpečnosti Organizace spojených národů č. 1960, která požaduje podrobné informace o osobách podezřelých ze spáchání sexuálního násilí během ozbrojených konfliktů; vyzývá členské státy, aby zvýšily své úsilí při provádění rezoluce č. 1960;
26. vyzývá k analýze možnosti přiměřené náhrady pro oběti v souladu s platnými mezinárodními a vnitrostátními právními předpisy, s přihlédnutím také k psychickým následkům rodin obětí a jejich dětí;
27. vyzývá Komisi a členské státy, aby posilovaly práva žen na přístup k půdě, dědictví, úvěrům a spořením v pokonfliktních situacích, zejména v zemích, kde nejsou vlastnická práva žen vymahatelná ze zákona nebo společensky uznávána;
28. zdůrazňuje, že ženy by se neměly vnímat jen jako zranitelné oběti, ale také jako silně diferencovaná skupina společenských aktérů, která disponuje cennými zdroji a schopnostmi a má své vlastní priority a problémy; trvá na tom, že ženy musí ovlivňovat běh událostí a svou činností spoluvytvářet proces vývoje; je toho názoru, že ženy které se staly obětí válečného konfliktu, by již neměly být považovány pouze za oběti války, ale spíše za aktivní činitele stabilizace a řešení konfliktů; zdůrazňuje, že ženy obecně tuto roli mohou plnit pouze tehdy, pokud se budou rovnoprávně podílet na rozhodování v politické a hospodářské oblasti;
29. zdůrazňuje, že chápání úlohy žen v poválečných společnostech a jejich podílu na poválečné rekonstrukci musí jít dále než jen k univerzalistickému příběhu o „válečných zkušenostech žen“ a že je třeba uznat specifika a rozdílnost ženských zkušeností;

Doporučení

30. vyzývá k vytvoření funkce zvláštního zástupce EU pro ženy, mír a bezpečnost v rámci ESVČ s cílem účinněji začlenit genderový úhel pohledu a udržovat vztahy s protějšky v OSN; vyzývá, aby všechny relevantní politiky EU, pracovní skupiny a jednotky/koordinační místa, které se zabývají otázkami rovnosti žen a mužů a bezpečností, byly koordinovány a napojeny na tohoto zvláštního zástupce EU, což by zajistilo soudržnost a účinnost a systematické, konzistentní a komplexní provádění strategií a opatření, které mají být přijaty;
31. vyzývá k podpoře a uznání neformální pracovní skupiny pro ženy, mír a bezpečnost;
32. žádá, aby byla věnována zvláštní pozornost rovnosti žen a mužů v oblasti mírového výzkumu, předcházení konfliktům a jejich řešení, v rámci operací na zachování míru a obnovy po ukončení konfliktu a aby do strategických dokumentů jednotlivých zemí bylo začleněno hledisko rovnosti žen a mužů;
33. naléhavě doporučuje Evropskému útvaru pro vnější činnost, Komisi a členským státům, aby do svých opatření zaměřených na ženy v oblastech zasazených konflikty začlenily rozvojová hlediska, zejména uznání práva matek na ochranu a podporu a na péči o děti a jejich výchovu a rovněž zdravotní péči a ekonomické zabezpečení žen, a věnovaly při tom zvláštní pozornost otázce vlastnických práv, zejména pokud jde o vlastnictví půdy a její obdělávání;
34. vítá rozhodnutí EU schválit seznam 17 ukazatelů, jejichž účelem je hodnotit, jak si EU vede při uplatňování rovnosti žen a mužů v nestabilních zemích, zemích zasazených konflikty či zemích, v nichž konflikt právě skončil; zdůrazňuje, že ukazatele, jejichž součástí by měla být také měření kvality, je nezbytné zlepšit; vyzývá Komisi a Evropský útvar pro vnější činnost, aby v průběhu plánování a provádění zohlednily závěry vycházející z tohoto hodnotícího procesu.

Čtvrtek, 2. února 2012

35. vyzývá Evropský útvar pro vnější činnost, aby v souladu s článkem 9 rozhodnutí Rady 2010/427/EU ze dne 26. července 2010 zajistil, aby plánování, provádění a sledování iniciativ jednotlivých zemí na prosazování rovnosti žen a mužů v situacích před vypuknutím konfliktu, během něj i po něm byly řízeny na úrovni delegací s cílem zaměřit se lépe na specifická hlediska v různých kontextech a pravděpodobnost stávajícího regionálního rozměru;
36. vyzývá členské státy, aby přijímaly, prováděly a monitorovaly své národní akční plány pro ženy, mír a bezpečnost; opakuje výzvu EU a členským státům, aby ve svých plánech a strategiích stanovily soubor minimálních standardů založených na realistických cílech se specifickými ukazateli, měřítky, harmonogramy, přiděleným rozpočtem a účinnými mechanismy pro monitorování; zdůrazňuje význam zapojení nevládních organizací do rozvoje, provádění a monitorování akčních plánů;
37. vyzývá EU, aby zajistila vyvážený nábor do misí a operací a propagovala silnější přítomnost žen ve vedoucích pozicích, například jako vedoucí delegací EU do třetích zemí a vedoucí misí EU;
38. zdůrazňuje výzvu Komise, aby EU podporovala třetí země při dodržování a uplatňování mezinárodních závazků, jako je Úmluva o odstranění všech forem diskriminace žen, káhirský akční program, pekingská akční platforma a Deklarace OSN o rozvojových cílech tisíciletí;
39. silně podporuje začlenění poradců nebo kontaktních míst pro otázky rovnosti žen a mužů v rámci misí společné bezpečnostní a obranné politiky (SBOP) a delegací EU a vyzývá místopředsedkyni Komise/vysokou představitelku, aby zabránila vykonávání dvojích funkcí a poskytla adekvátní zdroje a pravomoci;
40. zdůrazňuje význam, který mají kampaně zaměřené na zvýšení povědomí o dané problematice, pro boj proti stereotypům, diskriminaci (založené na pohlaví, kultuře či vyznání) a domácímu násilí a který mají pro rovnost mužů a žen všeobecně; poukazuje na to, že součástí těchto kampaní by měla být propagace pozitivního obrazu žen prostřednictvím zviditelnění jejich úlohy v médiích a reklamě, ve vzdělávacích materiálech a na internetu;
41. vyzývá k tomu, aby byl nastaven vhodný veřejný postup pro podání stížností v souvislosti s civilními misemi Evropské unie, který by pomáhal zejména při nahlásování sexuálního a genderového násilí; žádá MK/VP, aby do půlročního hodnocení misí SBOP zařadila podrobnou zprávu zabývající se otázkami žen, míru a bezpečnosti; vyzývá místopředsedkyni Komise / vysokou představitelku, aby do šestiměsíčního hodnocení misí SBOP zahrнула podrobné hlášení o ženách, míru a bezpečnosti; připomíná, že mise SBOP jsou jedním z nejdůležitějších nástrojů, kterým EU vyjadřuje, že se hlásí k cílům rezolucí RB OSN 1820 a 1325 v zemích a regionech postižených krizí;
42. vyzývá k přidělení určitého rozpočtu na hodnocení a monitorování dat získaných na základě ukazatelů vyvinutých na úrovni EU; vyzývá k vytvoření konkrétních rozpočtových položek pro odborné znalosti a zkušenosti v oblasti rovnosti žen a mužů a pro projekty a aktivity týkající se žen, míru a bezpečnosti během misí SBOP;
43. vyzývá rozpočtový orgán EU, aby v budoucích nástrojích na podporu rozvoje pro období 2014–2020 zvýšil finanční prostředky přidělené na podporu rovnosti žen a mužů a prosazování práv žen;
44. vyzývá vysokou představitelku EU a Komisi, aby přijaly nezbytná opatření na zlepšení doplňkovosti všech finančních nástrojů vnější činnosti EU a zrychlení uvolňování prostředků z těchto nástrojů, jmenovitě Evropského rozvojového fondu, nástroje pro rozvojovou spolupráci, Evropského nástroje sousedství a partnerství, nástroje předvstupní pomoci, evropského nástroje pro demokracii a práva a nástroje stability s cílem zabránit fragmentaci reakcí EU na situaci žen ve válce;

Čtvrtek, 2. února 2012

45. vyzývá ke konkrétní podpoře Evropského institutu pro rovnost žen a mužů (EIGE), pokud jde o shromažďování, zpracování a šíření efektivních postupů prosazování rovnosti žen a mužů při provádění pekingských ukazatelů v oblasti žen a ozbrojených konfliktů;
46. zdůrazňuje důležitou roli, kterou hraje „Spolupráce Evropské komise a OSN na rovnosti pohlaví pro rozvoj a mír“, která si klade za cíl identifikovat přístupy, díky nimž by začlenila rovnost mužů a žen a lidská práva žen do nových podmínek poskytování pomoci, a poskytnout podporu vnitrostátním snahám partnerů v zájmu plnění mezinárodních povinností týkajících se rovnosti pohlaví a v zájmu sladění jejich závazku dosažení rovnosti pohlaví s odpovídajícími finančními přídělky ve vnitrostátních programech a rozpočtech pro rozvoj; zdůrazňuje, že tento projekt klade zvláštní důraz na roli žen v konfliktních a pokonfliktních situacích a zejména na správné provádění rezoluce Rady bezpečnosti OSN č. 1325;
47. žádá Unii, aby v rámci nabízení pomoci pro poválečnou rekonstrukci podporovala zakládání škol s cílem zajistit lepší vzdělávání pro chlapce a dívky;
48. vítá jednotlivé iniciativy na vytvoření ukazatelů zohledňujících hledisko pohlaví a zaměřených na rychlé varování a dohled nad konflikty, jako například iniciativy OSN pro ženy, Rady Evropy, Švýcarské mírové nadace, organizace International Alert (Mezinárodní bdělost) a organizace Forum on Early Warning and Early Response (Fóra o včasné varování a včasné reakci);
49. zdůrazňuje, že je důležité, aby byly v oblasti zásobování vodou, sanitárních a hygienických opatření ženy postaveny do středu zájmu a zdůrazňuje proto význam zlepšení přístupu k bezpečné pitné vodě, přiměřeným sanitárním opatřením a vodě pro výrobní účely;

*

* *

50. pověřuje svého předsedu, aby předal toto usnesení Radě, Komisi a vládám členských států.

Rozvojová spolupráce EU na podporu cíle všeobecného přístupu k energii do roku 2030

P7_TA(2012)0029

Usnesení Evropského parlamentu ze dne 2. února 2012 o rozvojové spolupráci EU na podporu cíle všeobecného přístupu k energii do roku 2030 (2011/2112(INI))

(2013/C 239 E/13)

Evropský parlament,

- s ohledem na to, že Valné shromáždění Organizace spojených národů vyhlásilo rok 2012 Mezinárodním rokem udržitelné energie pro všechny, aby poukázalo na to, že přístup k energii je důležitý pro udržitelný hospodářský rozvoj a dosažení rozvojových cílů tisíciletí⁽¹⁾,
- s ohledem na zahájení iniciativy v oblasti udržitelné energie pro všechny⁽²⁾ generálním tajemníkem OSN Panem Ki-munem,

⁽¹⁾ Organizace spojených národů, Valné shromáždění, 66. zasedání, rezoluce přijatá Valným shromážděním, 65/151, Mezinárodní rok udržitelné energie pro všechny, New York, 21. ledna 2011.

⁽²⁾ OSN, generální tajemník Pan Ki-mun, Mé priority ve funkci generálního tajemníka.

Čtvrtek, 2. února 2012

- s ohledem na ustavení poradní skupiny pro energii a změnu klimatu (AGECC) generálním tajemníkem OSN Pan Ki-munem a na její doporučení ze dne 28. dubna 2010, v nichž za priority označila mezinárodní cíl všeobecného přístupu k moderním energetickým službám pro všechny do roku 2030 a snížení celosvětové energetické náročnosti o 40 % do roku 2030 ⁽³⁾,
 - s ohledem na Výhled světové energetiky na rok 2011 Mezinárodní energetické agentury (IEA), v němž se zdůrazňuje, že celosvětově asi 1,3 miliardy lidí nemá přístup k elektřině a že dalších asi 2,7 miliardy lidí nemá k dispozici zařízení využívající k přípravě pokrmů čistá paliva,
 - s ohledem na mezinárodní konferenci na vysoké úrovni nazvanou „Energie pro všechny – financování přístupu chudých“, která se konala v norském Oslu ve dnech 10.–11. října 2011, a na zahájení Mezinárodního partnerství v oblasti energetiky a klimatu – Iniciativa Energie+,
 - s ohledem na závěry Rady Evropské unie ze dne 19. května 2009 o přístupu k udržitelným zdrojům energie na místní úrovni v rozvojových zemích, v nichž se připomíná, že „přístup k udržitelným zdrojům energie a moderním energetickým službám je základním předpokladem hospodářského růstu a sociálního rozvoje, jakož i dosažení rozvojových cílů tisíciletí“ a že „důraz na energii z udržitelných zdrojů povede ke sjednocení úsilí za účelem splnění rozvojových cílů tisíciletí a přispěje k řešení globální krize a ke zmírnění změny klimatu“,
 - s ohledem na sdělení Komise Radě a Evropskému parlamentu ze dne 17. července 2002 o energetické spolupráci s rozvojovými zeměmi (COM(2002)0408),
 - s ohledem na sdělení Komise Radě a Evropskému parlamentu ze dne 26. října 2004 o budoucím rozvoji Energetické iniciativy EU a o možnostech vytvoření Energetického nástroje pro země AKT (COM(2004)0711),
 - s ohledem na sdělení Komise Evropskému parlamentu, Radě, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů ze dne 13. října 2011 nazvané „Zvýšení dopadu rozvojové politiky EU: Agenda pro změnu“ (COM(2011)0637),
 - s ohledem na článek 48 jednacího řádu,
 - s ohledem na zprávu Výboru pro rozvoj (A7-0442/2011),
- A. vzhledem k tomu, že celosvětově asi 1,3 miliardy lidí, z nichž 84 % žije na venkově, nemá přístup k elektřině; vzhledem k tomu, že kromě toho 2,7 miliardy lidí nemá k dispozici zařízení využívající k přípravě pokrmů čistá paliva ⁽⁴⁾, což vede k zakouření vnitřních prostor mající za následek více než 1,4 milionu předčasných úmrtí ročně, které je tak po HIV/AIDS celosvětově druhou nejčastější příčinou předčasných úmrtí ⁽⁵⁾; vzhledem k tomu, že současný nedostatečný přístup k moderním energetickým službám v mnoha chudých zemích vedl k nerovnému postavení žen a mužů a obzvláště znevýhodňuje ženy a děti;
- B. vzhledem k tomu, že přístup k energii je základním předpokladem uplatňování některých práv zakotvených v Mezinárodním paktu o hospodářských, sociálních a kulturních právech z roku 1966 a v dalších mezinárodních právních nástrojích v oblasti lidských práv a životního prostředí;

⁽³⁾ OSN, generální tajemník Pan Ki-mun, Mé priority ve funkci generálního tajemníka.

⁽⁴⁾ Energie pro všechny – financování přístupu chudých, zvláštní předběžný výňatek z Výhledu světové energetiky na rok 2011, poprvé prezentovaný v říjnu 2011 na konferenci v norském Oslu nazvané Energie pro všechny; OECD/IEA, říjen 2011 (http://www.iea.org/papers/2011/weo2011_energy_for_all.pdf), str. 3.

⁽⁵⁾ Tamtéž, s. 28.

Čtvrtek, 2. února 2012

- C. vzhledem k tomu, že rozvojové cíle tisíciletí lze splnit jedině tehdy, jestliže se podstatně zlepší přístup k energii; to bude podle odhadů vyžadovat do roku 2030 roční investice ve výši 48 miliard USD, což odpovídá asi 3 % celosvětových investic do energetické infrastruktury rozvržených až do roku 2030 a znamenalo by to mírné zvýšení emisí CO₂ o 0,7 % do roku 2030 ⁽⁶⁾;
- D. vzhledem k tomu, že obnovitelné zdroje energie a zejména velikostně nenáročná decentralizovaná řešení mají obrovský potenciál k tomu, aby chudým, obzvláště ve venkovských oblastech rozvojových zemí, poskytovaly spolehlivé, udržitelné a cenově dostupné energetické služby; vzhledem k tomu, že se rozvojové země nacházejí v oblastech, v nichž jsou obnovitelné zdroje energie hojně dostupné, zejména větrná a solární energie; vzhledem k tomu, že jejich rozšíření v rozvojových zemích nadále brání řada překážek spojených např. s financováním, budováním kapacit, transferem technologií a správní reformou;
- E. vzhledem k tomu, že využívání technologií na bázi obnovitelné energie je nezbytné k tomu, aby rozvojové země snížily svou závislost na dovozu fosilních paliv a s ním spojené cenové nestabilitě; vzhledem k tomu, že i rozsáhlé projekty v oblasti obnovitelné energie (jako je využívání vodní energie a energetických plodin) mohou mít z environmentálního a sociálního hlediska závažný dopad na místní obyvatelstvo, tj. na zajišťování vody a potravin; vzhledem k tomu, že důležitým předpokladem pro poskytování finančních prostředků je tudíž pečlivé posouzení dopadů technologií využívajících obnovitelnou energii na životní prostředí;
- F. vzhledem k tomu, že přístup k moderním, udržitelným energetickým službám pro všechny znamená mít přístup k celé škále potřebných a žádaných energetických služeb (nejen k elektřině), např. ke svícení, vaření a ohřevu vody, vytápění prostor, chlazení, přístup k informacím a komunikačním službám a energii k výrobním a výdělečným účelům;
- G. vzhledem k tomu, že 8 % z 409 miliard USD věnovaných v podobě dotací na fosilní paliva rozvojovým zemím v roce 2010 směřovalo k 20 % obyvatelstva s nejnižšími příjmy ⁽⁷⁾;
- H. vzhledem k tomu, že pokud jde o naději dožití, vzdělání, HDP na hlavu a jiné ukazatele životní úrovně, výsledky indexu energetického rozvoje silně korelují s výsledky indexu lidského rozvoje;
- I. vzhledem k tomu, že v subsaharské Africe nemá téměř 70 % všech obyvatel přístup k elektřině; vzhledem k tomu, že růst počtu obyvatel je rychlejší než elektrifikace a že vzrostl počet obyvatel bez přístupu k elektřině;
- J. vzhledem k tomu, že zejména v nejméně rozvinutých zemích má přístup k přenosovým sítím pouze malá menšina obyvatelstva; vzhledem k tomu, že ani v dohledné budoucnosti jej celá populace nezíská, takže decentralizovaná řešení, jako jsou velikostně nenáročná energetická řešení, řešení nevyžadující připojení do sítě či malé elektrické sítě představují jedinou reálnou možnost, jak v následujících letech dosáhnout všeobecného přístupu k energii;
- K. vzhledem k tomu, že klíčovými faktory, které je třeba podporovat v zájmu přilákání soukromých investic, které umožní v úplnosti dosáhnout všeobecného přístupu k energii, je dodržování zásad právního státu a řádná správa věcí veřejných;
- L. vzhledem k tomu, že sdělení Komise na téma energie v rámci rozvojové spolupráce byla vydána v letech 2002 a 2004;
1. zdůrazňuje, že ačkoli žádný z rozvojových cílů tisíciletí není konkrétně věnován energii, přístup k moderním, udržitelným energetickým službám pro všechny (dále jen „všeobecný přístup k energii“) je předpokladem dosažení rozvojových cílů tisíciletí, a proto se domnívá, že by se energetika měla dostat do popředí diskuse o vymýcení chudoby a současně by se mělo zajistit, aby větší přístup k moderním energetickým službám byl v souladu s udržitelným rozvojem; naléhavě vyzývá Komisi, aby předložila sdělení o rozvojové spolupráci na podporu všeobecného přístupu k energii pro rok 2012, který OSN věnovala tomuto tématu;

⁽⁶⁾ Tamtéž, s. 27.

⁽⁷⁾ Tamtéž, s. 40.

Čtvrtek, 2. února 2012

2. naléhavě vyzývá Komisi a členské státy, aby schválily mezinárodní cíl dosažení všeobecného přístupu k energii do roku 2030 (který vytyčila OSN) a aby se k němu zavázaly a přizpůsobily mu své politiky a rozvojovou spolupráci;
3. zdůrazňuje, že maximalizace využívání obnovitelných zdrojů energie představuje ideální způsob, jak může mezinárodní společenství dosáhnout všeobecného přístupu k moderním energetickým službám a současně bojovat proti změně klimatu; vyzývá Komisi, aby vypracovala akční plán s cílem začlenit záměr všeobecného přístupu k energii do příslušných politik EU i do všech oblastí rozvojové politiky, jako je zemědělství, průmysl, obchod, zdravotnictví a vodohospodářství, a aby zajistila soudržnost mezi jednotlivými politikami a odvětvími v zájmu splnění cíle všeobecného přístupu k energii;
4. vítá skutečnost, že zmínka o energii je jedním z klíčových bodů „Agendy pro změnu“, a očekává, že Komise bude podle toho jednat; vyzývá Komisi, aby nepodřizovala přístup k energii dalším klíčovými bodům, tj. energetické bezpečnosti a změně klimatu, které jsou v agendě rovněž zmiňovány, a ani ho s nimi nezaměňovala;
5. vybízí k tomu, aby byl v rámci rozvojové spolupráce EU vytvořen zvláštní program pro „energii a rozvoj“, který by se soustředil speciálně na všeobecný přístup k energii;
6. konstatuje, že zkušenosti dokládají, že centralizované cíle v oblasti energetické kapacity a rozšiřování přenosové sítě často nedokázaly zlepšit energetické služby pro chudé; zdůrazňuje proto nutnost podporovat decentralizovaná řešení s využitím obnovitelné energie, jako jsou velikostně nenáročná energetická řešení, řešení nevyžadující připojení do sítě či malé elektrické sítě, neboť mohou sloužit všem vrstvám obyvatelstva rozvojových zemí, zejména chudému a venkovskému obyvatelstvu; vyzývá EU, aby na tato velikostně nenáročná řešení energetické chudoby ve vzdálených oblastech zaměřila své úsilí, a to finančně i technicky;
7. bere na vědomí, že energie z obnovitelných zdrojů mají v mnoha rozvojových zemích obrovský potenciál zajistit udržitelné dodávky elektřiny a omezit jejich závislost na fosilních palivech, a tím i snížit jejich zranitelnost vůči výkyvům cen energie;
8. zdůrazňuje, že Energetický nástroj je v mezinárodním měřítku jedním z mála finančních mechanismů, který poskytuje finanční prostředky na velikostně nenáročná řešení využívající obnovitelné energie, a vyzývá Komisi, aby tento typ projektu v příštím finančním období počínajícím rokem 2014 nadále financovala a aby financování ještě rozšířila;
9. vyzývá Komisi, aby vyhodnotila dopad investic čerpaných z Energetického nástroje na zlepšení přístupu osob žijících v chudobě k základním energetickým službám a aby náležitě zlepšila účinnost a efektivitu nástroje, který Energetický nástroj v novém finančním období po roce 2013 nahradí;
10. zdůrazňuje, že při správném provedení může využívání obnovitelných zdrojů energie k zajištění energetických služeb nabídnout v rozvojových zemích úsporné řešení, které bude přínosné z hlediska zdraví, životního prostředí i místního rozvoje; zdůrazňuje však nezbytnost zohlednit dopad využívání energie z obnovitelných zdrojů – v zájmu zlepšení všeobecného přístupu k energii – na životní prostředí, zejména dopad v případě vodní energie, energie získávané z biomasy či agropaliv;
11. vyzývá EU, aby vypracovala jasné pokyny pro kritéria environmentální udržitelnosti v rámci financování projektů v oblasti energie z obnovitelných zdrojů; vyzývá Komisi, aby využívání energie z decentralizovaných obnovitelných zdrojů či nízké udržitelné emise uhlíku / vysokou udržitelnou energetickou účinnost učinila prioritní podmínkou pro podporu nových energetických projektů;
12. zdůrazňuje, že svou úlohu by měly sehrát soukromé společnosti, které by měly rozvojovým zemím pomoci splnit rozvojové cíle tisíciletí, zejména pokud jde o všeobecný přístup k energii; zdůrazňuje dále význam podpory vytvoření finančních zdrojů a technologických postupů vhodných pro nízkopříjmové trhy, zejména větším zapojením soukromých společností do vnitrostátních a mezinárodních institucionálních partnerství;

Čtvrtek, 2. února 2012

13. vybízí Komisi a členské státy, aby pomocí rozvojové spolupráce a energetického nástroje podporovaly přenos technologií včetně technických znalostí a informací o osvědčených postupech, které jsou vhodné pro dodávky moderních energetických služeb chudému obyvatelstvu, a to mezi partnerskými zeměmi Jihu a mezi Evropou a Jihem, a aby přitom dbaly na rozvíjení kapacit, včetně partnerství, výměn pracovníků a praktické odborné přípravy, které jim umožní posoudit a osvojit si technologická řešení; v této souvislosti rovněž podporuje přenos technologií v oblasti energetické účinnosti, aby mohla být energie využívána co nejproduktivněji a maximalizovaly se tak energetické služby, které dané množství energie může zajistit;

14. žádá, aby při vytváření projektů/programů i při financování byla zvláštní pozornost věnována produktivnímu využívání energie, neboť se jedná o klíčový mechanismus sociálně-ekonomické podpory a generování příjmů;

15. zdůrazňuje, že pro rozšíření přístupu k udržitelným energetickým službám bude nezbytné navázat efektivní partnerství veřejného sektoru, soukromého sektoru, komunit a orgánů místní samosprávy; vyzývá Komisi, aby v zájmu zajištění místní odpovědnosti za projekty a udržitelnosti využívala k novým/innovativním energetickým řešením všude, kde je to možné, tržní přístup, např. podporou místní produkce, usnadněním jejího uvádění na trh či poskytováním informací o trzích; zejména vyzývá Komisi, aby v rámci podpory malých a středních podniků prosazovala budování kapacit v oblasti řízení s cílem umožnit opětovné využití velikostně nenáročných projektů v oblasti energetických služeb;

16. domnívá se, že soukromé investice a jejich účast na projektech jsou základními předpoklady pro dosažení cíle všeobecného přístupu k energii v plném rozsahu; vyzývá proto Komisi, aby ve všech svých činnostech prosazovala princip právního státu, zejména v nejméně rozvinutých zemích;

17. vyzývá delegace EU, aby poskytly informace o daních, pobídkách a regulačních požadavcích v rozvojových zemích těm společnostem EU, které chtějí investovat do oblastí energetiky;

18. vyzývá Evropskou komisi, aby usnadnila sdílení osvědčených postupů, pokud jde o nejúčinnější pobídky napomáhající rozmachu energetické infrastruktury v rozvojových zemích;

19. vybízí k podpoře rozvoje a prosazování spolehlivých politických a právních rámců a technických norem, které posilují místní kapacity a budují u investorů ze soukromého sektoru důvěru, včetně mobilizace zdrojů místních investic;

20. zdůrazňuje stěžejní úlohu veřejných finančních prostředků od partnerských vlád, mezinárodních finančních institucí a z oficiální rozvojové pomoci pro maximální využití nezbytných soukromých investic; zdůrazňuje také, že pomoc EU určená na zlepšení přístupu k energii by měla podporovat místní ekonomiku, zelená pracovní místa a snižování chudoby a nesmí být vázána na zapojení podniků z EU nebo používána na jejich subvencování;

21. uznává, že samotný veřejný sektor nebude schopen splnit všechny finanční potřeby nezbytné pro rozšíření přístupu k energii; poukazuje v této souvislosti na význam soukromých investorů a tržně orientovaných reforem v energetickém sektoru; zdůrazňuje však, že klást větší důraz na využívání partnerství veřejného a soukromého sektoru a motivovat soukromé finančníky k tomu, aby investovali své finanční prostředky, může nevhodně snížit finanční atraktivitu místních projektů v oblasti energie z obnovitelných zdrojů, neboť takové projekty jsou méně výnosné než velké projekty napojené na přenosovou síť, které často slouží významným průmyslovým odvětvím; zdůrazňuje proto, že konečnou odpovědnost za zajištění přístupu k univerzálním službám, zejména k cenově dostupné energii pro chudé obyvatelstvo a obyvatelstvo žijící v odlehlých oblastech, nese stát;

22. vyzdvihuje skutečnost, že existuje mnoho způsobů, jak mohou partnerské vlády napomáhat dosažení všeobecného přístupu k energii prostřednictvím právních předpisů, regulace, smluv či udělování licencí tím, že stanoví povinnosti univerzální služby přizpůsobené potřebám a možnostem dané země, jako např.:

— cíle pokrytí v koncesních nebo licenčních dohodách,

— rozdílné zacházení se spotřebiteli na základě jejich finančních možností,

Čtvrtek, 2. února 2012

- dotace nebo finanční prostředky zaměřené na určité kategorie spotřebitelů a odlehlé venkovské oblasti,
- revize kontraproduktivních dotací, daní a poplatků, např. změna orientace z fosilních paliv na decentralizovaná řešení s využitím obnovitelných zdrojů energie s cílem zlepšit přístup k energii a energetickou účinnost,
- liberalizace vstupu provozovatelů do nepokrytých oblastí,
- fiskální pobídky s cílem usnadnit rozšíření infrastruktury;
- opatření k zajištění co nejúčinnějšího využívání dostupné energie;

23. vyzývá rozvojové země, aby začaly vážně usilovat o dosažení cíle všeobecného přístupu k energii, a doporučuje, aby byla ministerstvům pro energetiku v rozvojových zemích poskytována zvýšená pomoc, aby mohla – v novém finančním období – obhájit svou podporu všeobecnému přístupu k energii, včetně vypracování dlouhodobých strategií v oblasti udržitelné energie a lepší regionální spolupráce v energetických otázkách;

24. zdůrazňuje význam transparentního, demokratického zapojení občanské společnosti, místních orgánů a regulačních orgánů do energetického sektoru, které by jim mělo umožnit dohlížet na zajišťování všeobecného přístupu k energii, a rovněž s cílem zajistit řádnou správu a spravedlivou hospodářskou soutěž a zamezit korupci;

25. naléhavě žádá vnitrostátní parlamenty rozvojových zemí a nevládní organizace, aby sehrály úlohu, která se od nich očekává, při zajišťování a kontrole transparentnosti, demokratických procesů a stabilního právního prostředí;

26. se znepokojením konstatuje, že energetické partnerství Afrika-EU (AEEP) a jeho podprogram pro energii z obnovitelných zdrojů jsou primárně zaměřeny na velké projekty a propojovací zařízení a na místní energetická řešení kladou menší důraz; naléhavě vyzývá EU, aby při budování energetické infrastruktury neusilovala o vytvoření přístupu směřujícího od nejvyšší úrovně směrem k nejnižší a měla při tom na paměti, že rozsáhlé infrastruktury nemusí vyhovovat hospodářské a sociální struktuře dané země a nedokáží zajistit přístup k energii pro chudé, pro něž jsou obvykle vhodnější menší místní energetické zdroje;

27. vybízí EU k dialogu s partnerskými vládami a občanskou společností v rozvojových zemích s cílem zajistit, aby energetické politiky jednotlivých států i strategie na snížení chudoby zohledňovaly všeobecný přístup k energii;

28. žádá, aby byla v rámci dialogu s partnerskými zeměmi a regionálními orgány věnována zvláštní pozornost přínosu začlenění rozvoje služeb v oblasti energie používané k vaření do národních a regionálních rozvojových plánů a aby partnerské země a regionální orgány byly vybízeny k zapojení do dialogu s místními orgány a nestátními subjekty činnými v oblasti domácích energií (využívaných k vaření) s cílem určit, jak nejlépe by bylo možné v tomto ohledu dosáhnout významného pokroku a snížit počet případů úmrtí na respirační choroby; vybízí k tomu, aby byly využívány účinnější způsoby vaření pokrmů, protože tradiční spalování velkého množství biomasy na otevřeném ohni má škodlivý účinek na zdraví, zejména žen a dětí, i negativní dopad v podobě odlesňování;

29. žádá Komisi, aby s pomocí spolehlivých ukazatelů, které vypracuje, každoročně předložila zprávu o pokroku při plnění cíle všeobecného přístupu k energii a o tom, jakou měrou k němu přispěla rozvojová spolupráce EU;

30. zastává názor, že podpora Komise a členských států určená na rozvoj energetických služeb by se měla opírat o posouzení poměrných finančních nákladů a výkonnosti všech variant s přihlédnutím k plnění rozvojových cílů tisíciletí a rozvojových cílů jednotlivých států i poměrných nákladů a přínosů decentralizovaných a centralizovaných energetických systémů;

31. zdůrazňuje význam začlenění rozvojových cílů tisíciletí – zejména těch, jež souvisejí s chudobou, neboť přístup k cenově dostupným energetickým službám je možné zajistit pouze snížením počtu lidí, kteří jsou nuceni vystačit s pouhým jedním dolarem na den, do roku 2015 – do vnitrostátních energetických strategií rozvojových zemí;

32. žádá Komisi, aby přezkoumala potenciální zdroje financování pocházející ze zdrojů vážících se na oblast změny klimatu a trh s uhlíkem a náležitě je využívala na investice, jejichž cílem je dosažení všeobecného udržitelného přístupu chudých k nízkouhlíkové energii;

Čtvrtek, 2. února 2012

33. vyzývá Komisi, aby v energetickém odvětví podporovala nové přístupy založené na výsledcích, jako např. financování založené na výsledcích, platbu při dodání či pomoc založenou na výsledcích, které momentálně testují také jiní dárci, čímž se zdůrazní význam pomoci stimulované poptávkou („požaduje ji partner“) oproti pomoci založené na nabídce („dárce má k dispozici odborníka“);
34. naléhá na Komisi a členské státy, aby uznaly, že spotřeba energie, která jde na vrub chudého obyvatelstva v rozvojových zemích, nijak významně nepřispívá, a v dohledné budoucnosti ani nebude přispívat, k celosvětovým emisím skleníkových plynů (podle IEA bude do roku 2030 odpovídat 1,3 % celosvětových emisí) a že v zájmu dosažení minimální přijatelné životní úrovně by se čerpání moderních energetických služeb chudými v přepočtu na hlavu mělo zvýšit, aniž by bylo omezováno příliš přísnými opatřeními na zmírňování dopadů změny klimatu;
35. poznamenává s obavami, že Světová banka i EIB kladou i nadále důraz na rozsáhlou hydroenergetickou infrastrukturu; připomíná, že zkušenosti dokládají, že takové projekty nutně nezajišťují větší přístup k energii pro chudé, ale že tomuto cíli lépe slouží vodní minielektrárny a mikroelektrárny uspokojující místní poptávku, čímž odpadají sociální a environmentální nevýhody větších projektů;
36. vyjadřuje politování nad absencí pochopení a možností financování pro velikostně nenáročné energetické projekty ze strany EIB, evropských rozvojových finančních institucí a mezinárodních finančních institucí a požaduje, aby se všeobecný přístup k energii stal ústředním bodem jejich působení v energetickém odvětví a rovněž aby podporovaly velikostně nenáročné projekty a projekty nevyžadující připojení do sítě, zejména ve venkovských oblastech, a aby povinnost poskytovat univerzální služby v zájmu zajištění všeobecného přístupu k energii začlenily do svých energetických projektů a grantů;
37. vyzývá Komisi a členské státy, aby vzhledem k vážným obavám ohledně bezpečnosti a udržitelnosti nefinancovaly ani jinak nepodporovaly využívání jaderné energie v rozvojových zemích;
38. doporučuje práci Energetické iniciativy Evropské unie (EUEI), nástroje této iniciativy pro partnerský dialog (EUEI-PDF) a energetického partnerství Afrika-EU, vítá iniciativu Energie+ a vyzývá Komisi a členské státy, aby se intenzivněji zapojovaly do těchto iniciativ, a podporovaly tak koordinaci mezinárodní pomoci v oblasti energie;
39. je toho názoru, že summit Rio+20, který se bude konat v červnu 2012, je příležitostí k navržení konkrétních cílů, pokud jde o odstranění energetické chudoby, i předložení plánu, jak je naplnit, v rámci celosvětové strategie pro zelenou ekonomiku; vyzývá Komisi a členské státy, aby všeobecný přístup k energii začlenily do procesu Rio+20;
40. žádá, aby byl všeobecný přístup k energii začleněn do rozvojových cílů tisíciletí pro období po roce 2015, které mají být teprve formulovány;
41. pověřuje svého předsedu, aby předal toto usnesení Komisi, Radě, ESVC a Radě ministrů AKT-EU.

Výroční zpráva o daních

P7_TA(2012)0030

Usnesení Evropského parlamentu ze dne 2. února 2012 o výroční zprávě o daních (2011/2271(INI))

(2013/C 239 E/14)

Evropský parlament,

- s ohledem na sdělení Evropské komise nazvané „Dvojí zdanění na jednotném trhu“ (COM(2011)0712) a na návrh (přepřacované znění) směrnice Rady o společném systému zdanění úroků a licenčních poplatků mezi přidruženými společnostmi z různých členských států (COM(2011)0714),
- s ohledem na sdělení Komise o odstranění přeshraničních daňových překážek ve prospěch občanů EU (COM(2010)0769),

Čtvrtek, 2. února 2012

- s ohledem na průvodní pracovní dokument útvarů Komise ke sdělení Komise o odstranění přeshraničních daňových překážek ve prospěch občanů EU (SEC(2010)1576),
- s ohledem na dokument Komise o odpovědích obdržných během konzultací Komise týkajících se úmluv o zamezení dvojímu zdanění a vnitřního trhu: faktický příklad případů dvojího zdanění ⁽¹⁾,
- s ohledem na sdělení Komise o ukončení prvního evropského semestru pro koordinaci hospodářských politik: pokyny pro vnitrostátní politiky v období 2011–2012 (COM(2011)0400),
- s ohledem na společný dopis, který dne 17. srpna 2011 zaslali prezident Francouzské republiky Nicolas Sarkozy a německá kancléřka Angela Merkelová předsedovi Evropské rady Hermanu Van Rompuyovi,
- s ohledem na publikaci OECD z roku 2011 s názvem „Využití korporátních ztrát prostřednictvím agresivního daňového plánování“ ⁽²⁾,
- s ohledem na podkladový dokument s názvem „Jak efektivní a legitimní je evropský semestr? Zvýšení role Evropského parlamentu“ ⁽³⁾,
- s ohledem na publikaci Komise „Tendence v oblasti daní v EU“ (vydání z roku 2011) ⁽⁴⁾,
- s ohledem na publikaci OECD „Trendy ve spotřebních daních“ 2010 ⁽⁵⁾,
- s ohledem na zprávu Maria Montiho z roku 2010 o nové strategii pro jednotný trh,
- s ohledem na pracovní dokument útvarů Komise s názvem Hospodářský dopad doporučení Komise o postupech při poskytování úlevy ze srážkové daně a návrhů FISCO“ (SEC(2009)1371),
- s ohledem na doporučení Komise 2009/784/ES o postupech při poskytování úlevy ze srážkové daně,
- s ohledem na zprávu Alaina Lamassoura s názvem „Zpráva o občanu a uplatňování práva Společenství“ ze dne 8. června 2008 ⁽⁶⁾,
- s ohledem na své usnesení ze dne 2. září 2008 o koordinované strategii s cílem zlepšit boj proti daňovým únikům ⁽⁷⁾,
- s ohledem na sdělení Komise ze dne 10. prosince 2007 o použití opatření proti zneužívání daňového systému v oblasti přímého zdanění – uvnitř EU a ve vztahu ke třetím zemím (COM(2007)0785),
- s ohledem na sdělení Komise ze dne 31. května 2006 o nezbytnosti rozvíjet koordinovanou strategii s cílem zlepšit boj proti daňovým únikům (COM(2006)0254),

⁽¹⁾ http://ec.europa.eu/taxation_customs/resources/documents/common/consultations/tax/summary_report_consultation_double_tax_conventions_en.pdf

⁽²⁾ http://www.oecd.org/document/61/0,3746,en_2649_33767_48570813_1_1_1_1,00.html

⁽³⁾ <http://www.bruegel.org/publications/publication-detail/publication/599-how-effective-and-legitimate-is-the-european-semester-increasing-the-role-of-the-european-parliament/>

⁽⁴⁾ http://ec.europa.eu/taxation_customs/taxation/gen_info/economic_analysis/tax_structures/index_en.htm

⁽⁵⁾ http://www.oecd-ilibrary.org/taxation/consumption-tax-trends-2010_ctt-2010-en

⁽⁶⁾ <http://www.alainlamassoure.eu/liens/817.pdf>

⁽⁷⁾ Úř. věst. C 295 E, 4.12.2009, s. 13.

Čtvrtek, 2. února 2012

- s ohledem na sdělení Komise ze dne 19. prosince 2006 o zdanění při odchodu a potřebě koordinace daňových politik členských států (COM(2006)0825),
 - s ohledem na zprávu poradců sítě EURES o několika překážkách pro mobilitu občanů EU v přeshraničních regionech z roku 2002 ⁽¹⁾,
 - s ohledem na sdělení Komise ze dne 23. května 2001 s názvem „Daňová politika v Evropské unii – priority pro nadcházející roky“ (COM(2001)0260),
 - s ohledem na návrh usnesení B7-0531/2011, který na základě článku 120 předložila Cristina Muscardiniová a další poslanci,
 - s ohledem na článek 48 jednacího řádu,
 - s ohledem na zprávu Hospodářského a měnového výboru (A7-0014/2012),
- A. vzhledem k tomu, že vnitřní trh EU s volným pohybem osob, služeb, zboží a kapitálu nefunguje v plném rozsahu a že stále existují oblasti, v nichž je třeba dosáhnout zlepšení;
- B. vzhledem k tomu, že občané a podniky EU, které vyvíjejí přeshraniční pracovní a podnikatelskou činnost se potýkají s daňovými překážkami, které ve svém důsledku vytvářejí značné překážky pro růst a zaměstnanost na vnitřním trhu EU, a že tyto překážky musí být odstraněny, má-li být zajištěna konkurenceschopnější Evropa, která vytváří růst a zaměstnanost;
- C. vzhledem k tomu, že administrativní náklady vznikající středně velkým společnostem v důsledku daňových systémů jsou v některých členských státech zbytečně zatěžující a vysoké;
- D. vzhledem k tomu, že současná hospodářská a finanční krize vedla k tomu, že v Evropě výrazně vzrostl dluh veřejných financí; vzhledem k tomu, že nadměrné zadlužení ve veřejném i soukromém sektoru v členských státech vedlo ke vzniku současné finanční krize; vzhledem k tomu, že v této souvislosti sehrávají automatické stabilizátory sociálního státu důležitější úlohu než kdy dříve, má-li být zajištěn růst a sociální soudržnost;
- E. vzhledem k tomu, že účinné zdanění má zásadní význam pro orgány veřejné správy, zejména v Evropě, které tak mohou plnit své úkoly a povinnosti a také dostát očekáváním občanů; vzhledem k tomu, že státy s vysokými schodky se v současnosti potýkají s nutností přistoupit k opatřením na zvýšení svých daní, která by však neměla bránit růstu;
- F. vzhledem k tomu, že řádná konsolidace veřejných financí – spolu se spravedlivějším a lépe zacíleným rozložením daňové zátěže – je nutná k tomu, aby byla zajištěna fiskální důvěryhodnost, a ke snížení dluhu je zapotřebí jak omezení výdajů, tak zvýšení daní, přičemž prioritou musí být daňové změny zaměřené na podporu růstu; vzhledem k tomu, že tak budou vytvořeny základy pro dlouhodobý růst;

Obecné úvahy

Zamezení dvojímu zdanění, daňovým podvodům a daňovým rájům a zvýšení transparentnosti daní

1. konstatuje, že hlavními funkcemi daňových systémů je financovat veřejné služby, jako je vzdělávání, zdravotní péče, hromadná doprava a infrastruktura, chránit veřejné statky, např. stimulací výroby a spotřeby výrobků šetrných k životnímu prostředí, a odstraňovat sociální nerovnosti zajištěním spravedlivějšího rozdělení příjmů a bohatství;
2. konstatuje, že problematika daní je stále záležitostí, o níž rozhodují členské státy – a některých případech jejich místní orgány – v rámci své suverenity, a tudíž by měly být respektovány různé struktury daňových systémů členských států; poznamenává, že k tomu, aby bylo rozhodování o daňových politikách přeneseno z členských států na úroveň EU, by bylo nutno provést změny ve Smlouvě; poznamenává proto, že přísnější kontrola rozpočtových procesů ze strany Komise by měla být vyvážena větší demokratickou kontrolou ze strany Evropského parlamentu;

⁽¹⁾ http://www.eureschannel.org/en/dossiers/WEBrapport_obst_E.pdf

Čtvrtek, 2. února 2012

3. konstatuje, že zlepšení jednotného trhu a případně určitá daňová harmonizace by mohly být klíčovými faktory pro podnícení růstu a vytváření pracovních míst; konstatuje, že daňové politiky musí usilovat o zvýšení evropské konkurenceschopnosti a o snížení nákladů evropských podniků, zejména malých a středních podniků;
4. poukazuje na nekoordinovanost daňových politik v EU, která může vést ke značným nákladům a administrativní zátěži pro občany a podniky, které vyvíjejí přeshraniční činnosti v rámci EU;
5. vyzývá členské státy, aby své daňové systémy upravily tak, aby více podporovaly růst, a to tím, že zlepší tvorbu daní a přejdou na méně narušující daně a zároveň zaručí dosažení cíle sociálního trhu;
6. zdůrazňuje, že se všichni mohou poučit z příkladů těch členských států, v nichž zdanění a výběr daní probíhají úspěšně;
7. zdůrazňuje nutnost zjednodušení systémů DPH s cílem zabránit dvojímu zdanění a byrokracii zatěžující zaměstnavatele;
8. zdůrazňuje, že nízké daně jsou zásadní nejen pro dobrou sociální situaci rodin a domácností, ale i pro konkurenceschopnost a nová pracovní místa; zdůrazňuje, že jsou zapotřebí kontrolované a účinné veřejné výdaje a stabilní veřejné finance;
9. zdůrazňuje, že návrhy Komise týkající se problematiky daní musí podpořit evropskou konkurenceschopnost tím, že zabrání narušování hospodářské soutěže v důsledku existence rozmanitých daňových systémů; zdůrazňuje rovněž, že návrhy Komise nesmějí zvyšovat daňovou zátěž;
10. poznamenává, že členské státy, které mají vysoké schodky nebo jejichž růst HDP poklesl nejvíce, budou muset důkladně prozkoumat příčiny těchto schodků a zvýšit své příjmy z daní prostřednictvím účinných a spravedlivých daní, snažit se o účinné snižování výdajů, bojovat proti daňovým podvodům a zvyšovat úspory ve veřejných financích; zdůrazňuje, že daňové reformy by se měly přednostně zaměřit na to, aby byly zaceleny mezery a aby byl rozšířen daňový základ, aniž by přitom byla ohrožena schopnost členských států získat z daní příjmy;
11. domnívá se, že fiskální federalismus by mohl být užitečným nástrojem k dosažení vlastní odpovědnosti v oblasti daňové správy na regionální úrovni a nese tak s sebou vyšší hospodářskou účinnost;
12. bere na vědomí nedávné iniciativy Komise v daňové oblasti, např. společný konsolidovaný základ daně z příjmů právnických osob, daň z finančních transakcí, budoucí systém EU pro DPH a iniciativy v oblasti energetiky;
13. vítá zavedení evropského semestru, který by mohl fungovat jako možný zdroj příjmů pro členské státy prostřednictvím výměny osvědčených postupů ohledně koordinovanějšího a udržitelnějšího fiskálního systému;
14. žádá Komisi a členské státy, aby dále spolupracovaly v otázkách daňových politik namířených proti dvojímu zdanění, daňovým podvodům a únikům s cílem zvýšit transparentnost, zacelit mezery a odstranit nejistotu pro podniky a občany v souvislosti s výběrem daní, zejména pokud jde o administrativní postupy pro podávání daňových přiznání; je proto toho názoru, že by Komise společně s Radou měly přijmout rozhodnou společnou iniciativu ve věci netransparentních jurisdikcí, která by byla lepší než dvoustranné dohody mezi jednotlivými členskými státy a netransparentními jurisdikcemi;

Čtvrtek, 2. února 2012

15. trvá na tom, že by se členské státy měly pokud možno snažit o snížení nákladů spojených s plněním daňových povinností, které vznikají malým a středním podnikům, a to zefektivněním postupů a snížením administrativních nákladů; konstatuje, že daně z příjmů právnických osob v jednotlivých členských státech se liší, což může v praxi působit jako překážka pro přeshraniční obchod, která brání růstu a zaměstnanosti; podporuje návrh Komise zavést společný konsolidovaný základ daně z příjmů právnických osob (CCCTB) v celé EU;
16. zdůrazňuje, že CCCTB by prospěl růstu a vedl by ke zvýšení počtu pracovních míst v Evropě, neboť by se snížily administrativní náklady a omezila by se byrokratická zátěž podniků provozujících činnost v několika zemích EU, a to zejména malých podniků;
17. vyzývá členské státy, aby urychleně přijaly stávající návrhy, a Komisi, aby předložila ve věci daně z příjmů právnických osob, ekologických a spotřebních daní, předcházení daňovým podvodům, řádné správy věcí veřejných a dvojího zdanění návrhy, které budou v souladu s tím, co navrhl Evropský parlament;
18. konstatuje, že současná hospodářská a finanční krize vedla k tomu, že v Evropě výrazně vzrostl dluh veřejných financí, a že v zájmu snížení tohoto enormního veřejného dluhu je třeba současně omezovat výdaje a zvyšovat daně;
19. poukazuje na to, že růst HDP poklesl nejvíce právě v těch členských státech, které musely své daně zvýšit v největší míře, zatímco obecně platí, že členskými státy, které dokázaly snížit daně, se podařilo omezit pokles reálného HDP na méně 4 % ⁽¹⁾;
20. vyzývá členské státy, aby své daňové systémy upravily tak, aby více podporovaly růst, a to tím, že lepší navrhování daní a přejdou na méně narušující daně a zároveň zaručí dosažení cíle sociální spravedlnosti;
21. dospívá k závěru, že koordinace daňových politik by mohla být důležitým prvkem strategie pro fiskální konsolidaci na úrovni EU a mohla být zlepšit účinnost nových daňových politik členských států;
- Odstranění přeshraničních daňových překážek ve prospěch občanů EU*
22. poznamenává, že odstraňování daňových překážek může hrát důležitou roli při zvyšování možnosti občanů pracovat, odcházet do důchodu, nakupovat a – společně s podniky – investovat v EU a jejich důvěry v tento prostor;
23. vítá skutečnost, že sdělení o odstranění přeshraničních daňových překážek ve prospěch občanů EU postihuje ty nezávadnější stížnosti občanů EU na přeshraniční daňové překážky, a očekává návrhy Komise v této oblasti;
24. vítá skutečnost, že Komise chce zvýšit své úsilí o zajištění toho, aby všichni občané EU měli přístup k informacím a poradenství, které potřebují v souvislosti s daňovými předpisy v EU;
25. konstatuje, že členské státy se shodly na tom, že občané by měli mít lepší přístup k informacím o daních;
26. zdůrazňuje, že je důležité zajistit, aby se občané nepotýkali s daňovými překážkami, které by jim bránily ve využívání svobod v rámci vnitřního trhu;
27. vyzývá Komisi, aby sdílela informace o osvědčených postupech v členských státech EU a v jiných zemích OECD, pokud jde o informování občanů a podniků, a žádá Komisi, aby vyvinula účinné nástroje pro výměnu těchto informací a osvědčených postupů v daňové oblasti, včetně přípravy pilotních projektů, s cílem podpořit evropskou konkurenceschopnost v dlouhodobém horizontu; dále zdůrazňuje, že Komise by měla zajistit, aby Eurostat shromažďoval a ověřoval statistické údaje o vyhýbání se daňové povinnosti a daňových únicích z celé EU;

⁽¹⁾ Publikace Komise „Tendence v oblasti daní v EU“ (vydání z roku 2011).

Čtvrtek, 2. února 2012

28. je si vědom toho, že některé členské státy zavedly v rámci svých dohod o zamezení dvojímu zdanění zjednodušené postupy pro žádosti o vrácení daně a některé členské státy vytvořily pro nerezidenty nebo plátce daní z jiných zemí internetové stránky, na nichž jsou informace a formuláře v různých jazycích;

29. žádá členské státy, aby podpořily plány Komise na zlepšení koordinace a spolupráce s daňovými orgány členských států a mezi nimi při hledání vhodných řešení, která zamezí dvojímu zdanění a jiným přeshraničním daňovým překážkám;

30. konstatuje, že dvojí zdanění brání přeshraničním činnostem a investicím a že je třeba nalézt koordinovaná řešení tohoto problému;

31. vyzývá Komisi, aby navrhla způsoby, jak zjednodušit plnění daňových povinností při přeshraničním styku;

32. vítá veřejné konzultace Komise, které se týkaly zdanění přeshraničních výplat dividend portfoliovým i jednotlivým investorům a zabývaly se problémem přeshraničních daňových překážek v případě dědictví v rámci EU, a očekává budoucí návrhy Komise v této oblasti;

33. vyzývá Komisi a členské státy, aby našly způsoby, jak co nejdříve odstranit překážky pro přeshraniční práci a mobilitu mezi státy, aby bylo možné co nejdříve dosáhnout cílů strategie EU 2020, zejména intenzivnějšího hospodářského růstu a zvýšení zaměstnanosti;

34. vyzývá Komisi, aby aktivněji vyřizovala stížnosti a zajistila větší transparentnost a informovanost občanů, pokud jde o výsledky stížností na daňovou legislativu členských států a případy porušení právních předpisů v oblasti daní i o následná opatření;

35. vyzývá Komisi, aby i nadále poskytovala poradenské služby pro občany v rámci sítí Europe Direct a Your Europe a aby dále zdokonalovala internetový portál Europe Direct, aby na něm mohli občané EU nalézt informace od daňových orgánů všech 27 členských států EU; zdůrazňuje, že je nutné, aby tyto informace byly poskytovány v uživatelsky přívětivější formě;

36. vyzývá Komisi, aby prohloubila administrativní spolupráci mezi členskými státy v oblasti dvojího zdanění mj. tím, že zaměří více projektů a prostředků programu Fiscalis na řešení konkrétních problémů daňových poplatníků;

Odstranění diskriminace a dvojího zdanění občanů a podniků EU

37. zdůrazňuje, že je důležité vyřešit problémy, jako je dvojí zdanění podniků a jednotlivců, případy nesouladu mezi různými daňovými systémy a nedostupnost informací o daňových předpisech jednotlivých členských států;

38. zdůrazňuje, že je v zájmu podniků a občanů, aby bylo na jednotném trhu vytvořeno přehledné, transparentní a stabilní daňové prostředí, protože nedostatek transparentnosti daňových předpisů brání přeshraničním činnostem a investicím v EU;

39. zdůrazňuje, že dvojí zdanění snižuje konkurenceschopnost postižených podniků a zároveň brání fungování jednotného trhu jako celku;

40. vítá sdělení Komise nazvané „Dvojí zdanění na jednotném trhu“ obsahující strategii EU a řešení problémů s dvojím zdaněním při přeshraničním styku;

41. je přesvědčen, že Smlouva o Evropské unii ukládá členským státům povinnost vyřešit otázku dvojího zdanění a měly by tak učinit v souladu s čl. 4 odst. 3 a článkem 26 SFEU týkajících se vnitřního trhu;

Čtvrtek, 2. února 2012

42. dospívá k závěru, že dvoustranné daňové dohody mezi členskými státy neřeší všechny problémy diskriminace a dvojího zdanění občanů a podniků;

43. vítá záměr Komise zřídit pracovní skupinu pro problémy dvojího zdanění, jejímiž členy budou daňové orgány členských států a případně sdružení spotřebitelů; vyzývá Komisi, aby posílila pracovní skupinu EU pro zdanění podniků, tzv. Společné fórum EU pro vnitropodnikové oceňování, a aby spolupracovala s podnikatelskou sférou a s obhájci práv spotřebitelů;

44. žádá Komisi, aby po vzoru Společného fóra EU pro vnitropodnikové oceňování iniciovala vznik nového fóra věnovaného DPH, s nímž by společnosti mohly probírat otázky DPH u právnických osob a spory mezi členskými státy;

45. žádá členské státy, aby zlepšily postupy, které malým a středním podnikům umožňují rychleji žádat o vrácení zaplacené DPH, a tak zkrátily dobu, ve které podniky obdrží úhradu;

46. vyzývá Komisi, aby navrhla závazný mechanismus urovnávání sporů, jak o něm hovoří Montiho zpráva, který by se zabýval případy dvojího zdanění, kterému podléhají jednotlivci a podniky;

47. poznamenává, že administrativní překážky a právní nejistota ztěžují občanům EU volný pohyb s osobními automobily v rámci jednotného trhu; vyzývá proto členské státy, aby zrušily dvojí zdanění při registraci osobních automobilů;

48. vyzývá členské státy, aby modernizovaly a aktualizovaly předpisy pro přeshraniční daňové úlevy pro podniky a zjednodušily a modernizovaly předpisy pro elektronickou fakturaci s cílem vytvořit v konečném důsledku jednotnou „evropskou šablonu pro elektronickou fakturu“;

Zamezení dvojímu zdanění a daňovým podvodům a zvýšení transparentnosti daní

49. konstatuje, že daňové úniky a nedostatek transparentnosti daní jsou hrozbou pro příjmy státu a stojí miliardy eur;

50. konstatuje, že je třeba nalézt patřičnou rovnováhu mezi veřejným zájmem na potírání zneužívání daňového systému, přitom však neukládat neúměrná omezení přeshraniční činnosti v rámci EU a lépe koordinovat uplatňování opatření proti zneužívání daňového systému ve vztahu ke třetím zemím; vyjadřuje politování nad tím, že některé členské státy uzavřely dohody se třetími zeměmi, které i nadále umožňují vyhýbání se daňovým povinnostem a netransparentnost daní;

51. vyzývá členské státy, aby:

- vytvořily a uplatňovaly efektivní daňové systémy, které brání tomu, aby byly jejich daňové základny nepatřičně ochuzovány tím, že vinou nedůslednosti dochází k nezdanění nebo je daňový systém zneužíván;
- uplatňovaly opatření proti zneužívání daňového systému se zaměřením na umělé vytváření stavu, který umožňuje obejít vnitrostátní právní předpisy nebo pravidla Společenství provedená ve vnitrostátním právu;
- i nadále sdílely informace o systémech agresivního daňového plánování u ztrát podniků, jejich odhalování a strategiích reakce a aby zjišťovaly míru efektivnosti používaných strategií a následně tyto informace zveřejňovaly;
- zvážily zavedení tzv. programů CCP (*cooperative compliance programmes*) a zavedení nebo revizi iniciativ ke zveřejňování zaměřených na systémy agresivního daňového plánování;

Čtvrtek, 2. února 2012

- konečně dokončily reformu směrnice o zdanění příjmů z úspor, která je již nějakou dobou zablokována v Radě, s cílem prosadit automatickou výměnu informací a zajistit spravedlivé a odpovídající zdanění úspor v EU; zdůrazňuje, že všechny jurisdikce, jichž se tyto záležitosti týkají, by měly administrativně spolupracovat způsobem, který neporušuje procedurální práva daňových poplatníků a jejich právo na soukromí, a to tak, že do této automatické výměny informací budou zahrnuty kromě fyzických osob i společnosti a trusty;
- oznamovaly a zveřejňovaly daňové předpisy pro společnosti provozující přeshraniční činnost vydané vnitrostátními orgány;
- pro malé a střední podniky vytvořily daňové pobídky, jako je osvobození od daně a snížení daní, a povzbudily tak podnikání, inovace a tvorbu pracovních míst;
- podporovaly reformy, jež mají omezit prostor pro daňové úniky tím, že zavedou účinné mechanismy pro výběr příjmů z daní, jež omezí na minimum vztah mezi daňovým poplatníkem a daňovými orgány a maximálně zvýší využívání moderních technologií a při vykazování a sledování hospodářské činnosti se zaměří na elektronickou správu (e-governance);

52. vyzývá Komisi, aby

- označila oblasti, v nichž je možno zlepšením jak právních předpisů, tak administrativní spolupráce mezi členskými státy dosáhnout omezení daňových podvodů;
- poskytla GŘ TAXUD více rozpočtových zdrojů a zaměstnanců, aby mohlo vytvářet politiky EU a návrhy ve věci zamezení dvojímu zdanění, daňovým únikům a podvodům;
- potírala škodlivou daňovou konkurenci a dvojí nezdanění velkých společností, které uměle přesouvají zisky, aby co možná nejvíce snížily skutečnou daňovou sazbu; oznamovala a zveřejňovala daňové předpisy pro společnosti provozující přeshraniční činnost vydané vnitrostátními orgány;
- potírala přísněji daňové podvody, a to tím, že jejich pachatelé budou stíháni v trestněprávním řízení;

53. vyzývá členské státy, aby učinily nejvyšší prioritou boj proti využívání daňových rájů k nelegálním účelům, a vyzývá Komisi, aby ve spolupráci s Evropským parlamentem – a s využitím materiálů OECD a její definice a seznamu daňových rájů a netransparentních jurisdikcí jako východiska – formulovala unijní definici a sestavila unijní seznam; požaduje jednotnou evropskou definici, na níž bude shoda, dokud nebude dohodnuta definice na globální úrovni;

54. uznává, že Globální fórum pro transparentnost a výměnu informací pro daňové účely, které vzniklo na půdě OECD, je hlavním mezinárodním fórem pro potírání daňových úniků, a rozhodně proto podporuje jeho práci; všímá si jeho nedostatků jako fóra s nízkým počtem společných jmenovatelů; oceňuje i rozumné iniciativy na vnitrostátní, evropské a celosvětové úrovni s cílem nalézt prakticky proveditelné řešení tohoto přetrvávajícího problému;

55. žádá Komisi, aby rychleji konala při potírání daňových úniků a podvodů;

56. vyzývá členské státy, aby uzavřely dohody o boji proti podvodům a o výměně informací v oblasti daní s Andorrou, Monakem a San Marinem a novou dohodu se Švýcarskem a aby je následně v pravidelných intervalech aktualizovaly;

57. dospívá k závěru, že nedostatek spolupráce a koordinace mezi daňovými systémy členských států může vést k nechtěnému nezdanění a k vyhýbání se daňovým povinnostem, zneužívání a podvodům;

58. vyzývá Komisi, aby analyzovala fiskální dopady uskutečňování evropského semestru a zprávu s výsledky této analýzy zveřejnila v průběhu roku 2012;

Čtvrtek, 2. února 2012

59. žádá, aby Evropský účetní dvůr a OLAF měly k dispozici dostatečné rozpočtové a personální zdroje, aby mohly vyvinout účinné kontrolní mechanismy a dohled nad rozpočtovými procesy na úrovni EU;

60. vyzývá Komisi, aby vymezila a učinila svou prioritou koncepční opatření, která mají fiskální dopady na programy stability a konvergenční programy členských států a na národní programy reforem;

*

* *

61. pověřuje svého předsedu, aby předal toto usnesení Radě, Komisi a vnitrostátním parlamentům.

Politika hospodářské soutěže EU

P7_TA(2012)0031

Usnesení Evropského parlamentu ze dne 2. února 2012 o výroční zprávě o politice hospodářské soutěže EU (2011/2094(INI))

(2013/C 239 E/15)

Evropský parlament,

- s ohledem na zprávu Komise o politice hospodářské soutěže za rok 2010 (KOM(2011)0328) a připojený pracovní dokument útvarů Komise (SEK(2011)0690),
- s ohledem na nařízení Rady (ES) č. 1/2003 ze dne 16. prosince 2002 o provádění pravidel hospodářské soutěže stanovených v člancích 81 a 82 Smlouvy ⁽¹⁾,
- s ohledem na nařízení Rady (ES) č. 139/2004 ze dne 20. ledna 2004 o kontrole spojování podniků (nařízení ES o spojování) ⁽²⁾,
- s ohledem na pokyny Komise pro výpočet pokut uložených podle čl. 23 odst. 2 písm. a) nařízení (ES) č. 1/2003 ⁽³⁾ (pokyny týkající se ukládání pokut),
- s ohledem na sdělení Komise ze dne 13. října 2008 nazvané „Použití pravidel pro poskytování státní podpory na opatření přijatá ve vztahu k finančním institucím v souvislosti se současnou globální finanční krizí“ ⁽⁴⁾ (sdělení o bankovníctví),
- s ohledem na sdělení Komise ze dne 5. prosince 2008 nazvané „Rekapitalizace finančních institucí během současné finanční krize: omezení podpory na nezbytné minimum a záruky proti neoprávněnému narušení hospodářské soutěže“ ⁽⁵⁾ (sdělení o rekapitalizaci),

⁽¹⁾ Úř. věst. L 1, 4.1.2003, s. 1.

⁽²⁾ Úř. věst. L 24, 29.1.2004, s. 1.

⁽³⁾ Úř. věst. C 210, 1.9.2006, s. 2.

⁽⁴⁾ Úř. věst. C 270, 25.10.2008, s. 8.

⁽⁵⁾ Úř. věst. C 10, 15.1.2009, s. 2.

Čtvrtek, 2. února 2012

- s ohledem na sdělení Komise ze dne 25. února 2009 nazvané „Nakládání se znehodnocenými aktivy v bankovním sektoru Společenství“⁽¹⁾ (sdělení o znehodnocených aktivech),
- s ohledem na sdělení Komise ze dne 23. července 2009 nazvané „Návrat k životaschopnosti a hodnocení restrukturalizačních opatření ve finančním sektoru v současné krizi podle pravidel pro státní podporu“⁽²⁾ (sdělení o restrukturalizaci),
- s ohledem na sdělení Komise ze dne 17. prosince 2008 nazvané „Dočasný rámec Společenství pro opatření státní podpory zlepšující přístup k financování za současné finanční a hospodářské krize“⁽³⁾ (původní sdělení o dočasném rámci),
- s ohledem na sdělení Komise ze dne 1. prosince 2010 nazvané „Dočasný rámec Unie pro opatření státní podpory zlepšující přístup k financování za současné finanční a hospodářské krize“⁽⁴⁾ (nové sdělení o dočasném rámci, které nahrazuje sdělení, jehož platnost skončila dne 31. prosince 2010),
- s ohledem na studii z června 2011, kterou si nechal vypracovat Parlament, nazvanou „Státní podpora – pravidla pro finanční služby a reálnou ekonomiku v době krize“⁽⁵⁾,
- s ohledem na pracovní dokument útvarů Komise ze dne 5. října 2011 nazvaný „Dopady dočasných pravidel státní podpory přijatých v souvislosti s finanční a hospodářskou krizí“ (SEK(2011)1126),
- s ohledem na návrh nařízení Komise, kterým se mění nařízení (ES) č. 794/2004, kterým se stanoví provádění nařízení Rady (ES) č. 659/1999, jež stanoví podrobná pravidla pro uplatnění článku 93 Smlouvy o ES s ohledem na zjednodušení povinnosti členských států podávat zprávy,
- s ohledem na pracovní zprávu útvarů Komise nazvanou „Veřejná konzultace: směrem k soudržnému evropskému přístupu ke kolektivnímu odškodnění“ (SEK(2011)0173),
- s ohledem na dokument GR pro hospodářskou soutěž nazvaný „Osvědčené postupy s ohledem na průběh jednání v souvislosti s články 101 a 102 SFEU“⁽⁶⁾,
- s ohledem na dokument GR pro hospodářskou soutěž nazvaný „Pokyny pro postupy úředníků pro slyšení v jednáních v souvislosti s články 101 a 102 SFEU“⁽⁷⁾,
- s ohledem na dokument GR pro hospodářskou soutěž nazvaný „Osvědčené postupy předkládání ekonomických údajů a shromažďování údajů v případech týkajících se provádění článků 101 a 102 SFEU a případech spojování“⁽⁸⁾,
- s ohledem na rámcovou dohodu ze dne 20. října 2010 o vztazích mezi Evropským parlamentem a Evropskou komisí⁽⁹⁾ (dále jen rámcová dohoda), zejména na článek 12⁽¹⁰⁾ a 16⁽¹¹⁾ této dohody,

(1) Úř. věst. C 72, 26.3.2009, s. 1.

(2) Úř. věst. C 195, 19.8.2009, s. 9.

(3) Úř. věst. C 16, 22.1.2009, s. 1.

(4) Úř. věst. C 6, 11.1.2011, s. 5.

(5) <http://www.europarl.europa.eu/activities/committees/studies/download.do?language=en&file=42288>.

(6) http://ec.europa.eu/competition/consultations/2010_best_practices/best_practice_articles.pdf.

(7) http://ec.europa.eu/competition/consultations/2010_best_practices/hearing_officers.pdf.

(8) http://ec.europa.eu/competition/consultations/2010_best_practices/best_practice_submissions.pdf

(9) Úř. věst. L 304, 20. 11. 2010, s. 47.

(10) „Každý člen Komise zajistí, aby docházelo k pravidelnému a přímému předávání informací mezi členy Komise a předsedou příslušného parlamentního výboru.“

(11) Do tří měsíců od přijetí parlamentního usnesení Komise poskytuje Parlamentu písemné informace o činnosti, jež byla reakcí na konkrétní požadavky vyjádřené v usneseních Parlamentu, včetně toho, že bude informovat Parlament o situacích, kdy se nemohla řídit názory Parlamentu. [...]

Čtvrtek, 2. února 2012

- s ohledem na svá usnesení ze dne 25. dubna 2007 o zelené knize o žalobách o náhradu škody způsobené porušením antimonopolních pravidel EU ⁽¹⁾ a ze dne 26. března 2009 o bílé knize o žalobách o náhradu škody způsobené porušením antimonopolních pravidel ES ⁽²⁾ a na stanovisko Hospodářského a měnového výboru ze dne 20. října 2011 k dokumentu nazvanému „Směrem k soudržnému evropskému přístupu ke kolektivnímu odškodnění“;
 - s ohledem na své usnesení ze dne 15. listopadu 2011 o reformě pravidel státní podpory EU pro služby obecného hospodářského zájmu ⁽³⁾;
 - s ohledem na svá usnesení ze dne 22. února 2005 o XXXIII. zprávě Komise o hospodářské soutěži 2003 ⁽⁴⁾, ze dne 4. dubna 2006 o zprávě Komise o politice v oblasti hospodářské soutěže 2004 ⁽⁵⁾, ze dne 19. června 2007 o zprávě o politice hospodářské soutěže za rok 2005 ⁽⁶⁾, ze dne 10. března 2009 o zprávách o politice hospodářské soutěže za roky 2006 a 2007 ⁽⁷⁾, ze dne 9. března 2010 o zprávě o politice hospodářské soutěže za rok 2008 ⁽⁸⁾ a ze dne 20. ledna 2011 o zprávě o politice hospodářské soutěže za rok 2009 ⁽⁹⁾;
 - s ohledem na stanovisko evropského hospodářského a sociálního výboru ke zprávě Komise o politice hospodářské soutěže za rok 2010 (INT/594 - CESE 1461/2011),
 - s ohledem na článek 48 jednacího řádu,
 - s ohledem na zprávu Hospodářského a měnového výboru a stanoviska Výboru pro vnitřní trh a ochranu spotřebitelů a Výboru pro dopravu a cestovní ruch (A7-0424/2011),
- A. vzhledem k tomu, že finanční a hospodářská krize, která vypukla na podzim roku 2008, nebyla doposud překonána; vzhledem k tomu, že neklid na finančních trzích a obavy z recese nabyly v posledních měsících opět na intenzitě;
- B. vzhledem k tomu, že Komise reagovala na vypuknutí krize okamžitě a přiměřeným způsobem tím, že přijala zvláštní pravidla pro poskytování státní podpory a jako nástroj k řízení krize použila politiky hospodářské soutěže; vzhledem k tomu, že se jednalo a stále se jedná pouze o přechodný režim, jakkoli jeho časový rámec přesáhl původní očekávání;
- C. vzhledem k tomu, že v období mezi 1. říjnem 2008 a 1. říjnem 2010 přijala Komise více než 200 rozhodnutí o státní podpoře pro finanční odvětví; vzhledem k tomu, že v roce 2009 činila nominální částka podpory pro finanční odvětví, kterou využily členské státy, 1 107 miliard EUR (9,3 % HDP EU); vzhledem k tomu, že maximální objem Komisí schválených opatření od začátku krize do 1. října 2010 (včetně režimů i jednorázových zásahů) představuje částku ve výši 4 588,90 miliard EUR;
- D. vzhledem k tomu, že Komise od 1. ledna 2011 zavedla požadavek, aby každý příjemce opatření týkajícího se rekapitalizace či znehodnocených aktiv předložil plán restrukturalizace, a to bez ohledu na to, zda je dotyčná banka hodnocena jako v zásadě zdravá nebo zatížená problémy;
- E. vzhledem k tomu, že značné částky státní podpory poskytované v průběhu krize například formou systémů záruk, systémů rekapitalizace a doplňkových forem podpory likvidity bankovního financování, vedly k prudké nerovnováze veřejných financí; vzhledem k tomu, že doposud není známo, jak dalekosáhlé budou budoucí důsledky této státní podpory a zejména záruk poskytovaných bankám, zda bude splnění některých těchto záruk skutečně požadováno;

⁽¹⁾ Úř. věst. C 74 E, 20.3.2008, s. 653.

⁽²⁾ Úř. věst. C 117 E, 6.5.2010, s. 161.

⁽³⁾ Přijaté texty, P7_TA(2011)0494.

⁽⁴⁾ Úř. věst. C 304 E, 1.12.2005, s. 114.

⁽⁵⁾ Úř. věst. C 293 E, 2.12.2006, s. 143.

⁽⁶⁾ Úř. věst. C 146 E, 12.6.2008, s. 105.

⁽⁷⁾ Úř. věst. C 87 E, 1.4.2010, s. 43.

⁽⁸⁾ Úř. věst. C 349 E, 22.12.2010, s. 16.

⁽⁹⁾ Přijaté texty, P7_TA(2011)0023.

Čtvrtek, 2. února 2012

- F. vzhledem k tomu, že protekcionismus a nevymáhání pravidel hospodářské soutěže by krizi pouze prohlubovaly a prodlužovaly; vzhledem k tomu, že politika hospodářské soutěže je velmi důležitým nástrojem, který EU umožňuje mít dynamický, efektivní a inovativní vnitřní trh a být konkurenceschopnou na globální úrovni;
- G. vzhledem k tomu, že i přes veškeré snahy vyrovnat se s hospodářskou krizí zůstávají kartely i nadále největší hrozbou pro hospodářskou soutěž, spokojenost spotřebitelů a řádné fungování trhů, a proto není možné s nimi souhlasit ani během hospodářské krize;

Zpráva o politice hospodářské soutěže za rok 2010

1. vítá zprávu Komise o politice hospodářské soutěže za rok 2010; zdůrazňuje u příležitosti 40. výročí vydávání této zprávy, že politika EU v oblasti hospodářské soutěže doposud přinesla četné výhody s ohledem na spokojenost spotřebitelů a zůstává i nadále základním nástrojem k odstraňování překážek volnému pohybu zboží, osob a kapitálu; zdůrazňuje, že politika hospodářské soutěže je i nadále významným nástrojem k zachování jednotného trhu a ochraně zájmů spotřebitelů; zdůrazňuje, že je nezbytné aktualizovat některé předpisy s cílem čelit novým výzvám;
2. připomíná, že propojení pevných zásad a flexibilních postupů umožňuje, aby politika hospodářské soutěže představovala konstruktivní a stabilizační faktor finančního systému EU a reálné ekonomiky obecně;

Doporučení v oblasti politiky hospodářské soutěže

3. je přesvědčen, že pro stimulaci hospodářské soutěže na jednotném trhu a poskytnutí skutečné volby spotřebitelům je nezbytná větší transparentnost cen;
4. vítá stávající výměnu názorů mezi Komisí a sdruženími spotřebitelů v oblasti evropských právních předpisů o hospodářské soutěži a vybízí Komisi, aby takové výměny nadále podporovala a případně do nich zapojila další zúčastněné strany;

Dohled nad státní podporou

5. vítá pracovní dokument útvarů Komise připravený s cílem vyhodnotit dopady dočasných pravidel státní podpory přijatých v souvislosti s finanční a hospodářskou krizí; bere na vědomí hodnocení Komise, že státní podpora byla z globálního pohledu „účinná při snižování finanční nestability, zlepšování fungování finančních trhů a zmírňování dopadů krize na reálnou ekonomiku“; není si však jist, zda tato optimistická analýza bude platit i v budoucnu;
6. zdůrazňuje, že dočasný režim uplatňovaný na státní podporu byl přínosný jako počáteční reakce na krizi, nelze jej však nepřiměřeně prodlužovat; zdůrazňuje, že je třeba co nejdříve ukončit dočasná opatření a výjimky, jakmile to hospodářská situace dovolí;
7. připomíná, že nový stálý regulační systém pro uplatňování pravidel pro poskytování státní podpory je nezbytný k řešení nedostatků zjištěných v právním systému existujícím před krizí, zejména pokud jde o finanční odvětví, i k nápravě narušení, k nimž došlo během finanční a hospodářské krize;
8. bere na vědomí sdělení konkrétních pokynů vztahujících se na záchranu a restrukturalizaci bankovního odvětví; navrhuje Komisi, aby se zřetelem k narušení hospodářské soutěže zohlednila dopad opatření na podporu likvidity, která přijaly centrální banky ve fázi záchrany bankovních institucí, a před poskytnutím finanční pomoci z veřejných prostředků zajistila řádnou restrukturalizaci bank, do které zapojí akcionáře a držitele dluhopisů;

Čtvrtek, 2. února 2012

9. naléhavě vyzývá Komisi, aby prodloužení dočasné státní podpory bankovnímu odvětví na období po roce 2011 spojila s náročnějšími a přísnějšími podmínkami, pokud jde o omezení obsahu a rozsahu rozvahy, a aby tyto podmínky také patřičně zohledňovaly poskytování úvěrů drobnějším klientům, jakož i přísnější omezení bonusů a rozdělování dividend a další klíčové faktory; domnívá se, že by tyto podmínky měly být explicitní a Komise by je následně měla vyhodnotit a shrnout;
10. bere na vědomí opatření, která Komise až doposud přijala za účelem omezení rozsahu rozvahy některých institucí, „které jsou příliš velké nebo propojené na to, aby je bylo možné nechat zkrachovat“ a jež dostávaly během krize státní podporu; má za to, že je třeba za tímto účelem přijmout další opatření;
11. zdůrazňuje nicméně, že postupující konsolidace bankovního odvětví vedla ve skutečnosti ke zvýšení tržního podílu některých velkých finančních institucí, a naléhavě proto Komisi vyzývá, aby toto odvětví nepřestávala pozorně sledovat s cílem zlepšit fungování hospodářské soutěže na evropských bankovních trzích a aby za tím účelem mj. ukládala povinnost provádět plány restrukturalizace, které předpokládají oddělení bankovních činností v případech, kdy vklady drobných klientů těmto institucím umožňují financovat riskantnější investiční bankovní činnosti;
12. konstatuje, že Evropská centrální banka během krize poskytla v několika případech finanční prostředky na podporu likvidity za nestandardních podmínek; bere na vědomí hodnocení Komise, že tento typ opatření nepředstavuje, přísně vzato, státní podporu, jak Komise uvádí ve své studii; zdůrazňuje však, že politická opatření na úrovni EU musí být koordinovaná a že Komise by měla zohlednit dopady podpory ECB a jiných centrálních bank nebo dalších veřejných zásahů při hodnocení státní podpory poskytované bankám, které jsou také příjemci podpory od ECB nebo jiných centrálních bank;
13. konstatuje, že dopady podpory ECB a dalších veřejných zásahů, jež banky obdržely během krize, nebyly začleněny do vyhodnocení slučitelnosti vypracovaného Komisí; žádá Komisi, aby tyto operace vyhodnotila ex post;
14. vyzývá Komisi, aby urychleně předložila plánovaný legislativní návrh toho, jakým způsobem bude v rámci, který bude skutečně evropský, řešen úpadek bank, s tím, že tento návrh by měl zaručovat společný soubor pravidel a společnou sadu intervenčních nástrojů a stimulů a měl by omezovat na minimum účast daňových poplatníků, zejména vytvořením harmonizovaných fondů pro řešení problémů průmyslu, které budou (na základě přístupu vycházejícího z posouzení rizik) financovány z vlastních zdrojů;
15. zdůrazňuje, že státní podpora musí být přidělována způsobem, který nebude narušovat hospodářskou soutěž či zvýhodňovat zavedené společnosti před společnostmi, které se teprve prosazují;
16. domnívá se, že státní podpora by měla podporovat inovační a výzkumná uskupení, a podpořit tak podnikání;
17. vyzývá Komisi, aby zajistila, že zamýšlené zjednodušení pravidel státní podpory SOHZ nepovede ke zhoršení kontroly nadměrné kompenzace;
18. bere na vědomí záměr Komise, která chce zavést pravidla de minimis pro státní podporu SOHZ; zdůrazňuje, že je nutno stanovit jasná a jednoznačná kritéria, podle nichž bude možno rozhodnout, na jaké služby se tato pravidla budou vztahovat;
19. zdůrazňuje, že veškeré návrhy, které chtějí z principu vyjmout další kategorie SOHZ z oznamovací povinnosti, se musejí zakládat na prokázání toho, že taková výjimka z pravidel je odůvodněná a nutná a že nepovede k nežádoucímu narušování hospodářské soutěže;
20. zdůrazňuje význam podpory hospodářské soutěže ve všech odvětvích, v neposlední řadě i v odvětví služeb, které tvoří 70 % evropského hospodářství; upozorňuje dále na právo zřizovat nové společnosti a služby;

Čtvrtek, 2. února 2012

Antimonopolní předpisy

21. pokud Komise předloží návrh horizontálního rámce upravujícího kolektivní odškodnění, navrhuje, aby mohla být ve vhodných případech přijata zásada následné žaloby, v jejímž rámci může být právo prosazováno soukromoprávní cestou prostřednictvím kolektivního odškodnění, jestliže Komise nebo vnitrostátní orgán pro ochranu hospodářské soutěže přijaly rozhodnutí o porušení pravidel; poznamenává, že zavedení zásady následné žaloby obecně nevyklučuje možnost stanovit samostatné nebo následné žaloby;

22. konstatuje, že fungování mechanismů alternativního řešení sporů často závisí na ochotě obchodního subjektu spolupracovat, a je pevně přesvědčen o tom, že dostupnost účinného systému soudního odškodnění by byla výraznou pobídkou k tomu, aby se strany dohodly na mimosoudním urovnání sporu, díky čemuž by se pravděpodobně předešlo značnému počtu případů, a ubylo by tedy i soudních sporů; vybízí k tomu, aby byly na evropské úrovni vytvořeny mechanismy alternativního řešení sporů, které by umožnily rychlé a výhodné řešení sporů, a nabídly tak ve srovnání se soudním řízením atraktivnější možnost; zdůrazňuje však, že tyto mechanismy by měly nadále zůstat (jak to ostatně vyplývá z názvu) pouze alternativou k soudním opravným prostředkům, nikoli být jejich předpokladem;

23. zdůrazňuje, že vzhledem k rozsudkům Soudu ve věci 360/09 *Pfleiderer a* ve věci 437/08 *CDC Hydrogen Peroxide* musí Komise zajistit, aby kolektivní odškodnění neohrožovalo účinnost zásady shovívavosti obsažené v právních předpisech pro oblast hospodářské soutěže a postup urovnávání sporů;

24. je pevně přesvědčen, že by měly být náležitě zohledněny specifické otázky v oblasti hospodářské soutěže a že všechny nástroje použitelné pro kolektivní odškodnění musí zcela a řádně zohledňovat specifický charakter antimonopolní politiky;

25. znovu opakuje, že pokud jde o kolektivní odškodnění v oblasti politiky hospodářské soutěže, je nutné zavést ochranná opatření, která umožní předejít vytvoření systému skupinových žalob se zbytečnými stížnostmi a nadměrným počtem soudních sporů, a zaručit při soudních řízeních rovné podmínky; zdůrazňuje, že tato ochranná opatření musí mimo jiné zahrnovat následující body:

- skupina žalobců musí být jednoznačně určena před tím, než je podána žaloba (postup „opt-in“);
- řízení mohou jménem jednoznačně vymezené skupiny žalobců zahájit veřejné orgány, jako je veřejný ochránce práv, státní zástupce nebo zastupitelské orgány;
- kritéria, podle nichž budou určovány zastupitelské orgány oprávněné k podávání zástupných žalob, je třeba stanovit na úrovni EU;
- je nutné zamítnout systém kolektivních žalob, jelikož by vedl ke zvyšování počtu zbytečných sporů, mohl by být v rozporu s ústavami některých členských států a narušovat práva poškozené strany, která by se mohla stát účastníkem řízení nevědomě, a přitom by byla vázána rozhodnutím soudu;

a) individuální žaloby, které lze podávat:

- žalující strany musí mít za všech okolností možnost před příslušným soudem uplatnit alternativu individuální náhrady škody;
- strany podávající kolektivní žalobu nesmí mít lepší postavení než individuální žalobci;

b) odškodnění za drobné nebo blíže neurčené škody:

- strany, které požadují náhradu drobných nebo blíže neurčených škod, by měly mít k dispozici vhodné prostředky, jimiž budou moci dosáhnout spravedlnosti skrze kolektivní odškodnění, a měly by získat odpovídající náhradu;

Čtvrtek, 2. února 2012

c) náhrada pouze skutečně vzniklé škody:

- nahrazena může být pouze škoda, která skutečně vznikla; je nutné zakázat represivní náhradu škody a nepoctivé obohacování;
- každý žadatel musí svůj nárok prokázat;
- soudem přiznané odškodnění musí být rozděleno mezi jednotlivé žalující strany úměrně ke vzniklé újmě;
- odměna za právní zastoupení, která se odvíjí od dosaženého úspěchu, je v Evropě v podstatě neznámá a musí být zamítnuta;

d) zásada „kdo prohrál, platí“:

- pokud je žalující strana bezbranná v důsledku nedostatku finančních prostředků, k žalobě nemůže dojít; náklady na řízení, a tudíž i riziko spojené s právními kroky, nese mimoto strana, která spor prohraje; v tomto ohledu je na členských státech, aby stanovily pravidla pro rozdělení nákladů;

e) zákaz financování třetí stranou:

- řízení by neměla být předem finančně zajištěna třetími stranami kupříkladu výměnou za to, že se žalobci vzdají případných budoucích nároků na náhradu škody ve prospěch třetí strany;

26. zdůrazňuje, že jakýkoli horizontální rámec musí splňovat dva základní předpoklady:

- členské státy nebudou na případy kolektivního odškodnění, jejichž příčinou je porušení práva EU, uplatňovat přísnější podmínky než na případy porušení vnitrostátního práva;
- žádná zásada stanovená horizontálním rámcem nebude bránit přijetí dalších opatření, jež mají zajistit, aby bylo právo EU plně účinné;

27. vítá legislativní instrument, který oznámila Komise ve svém pracovním programu pro rok 2012 a který se týká náhrad škody způsobené porušením antimonopolních pravidel; zdůrazňuje, že by tento instrument měl zohlednit dříve přijatá usnesení Parlamentu na toto téma a že by měl být přijat řádným legislativním postupem;

28. domnívá se, že politika v oblasti ukládání pokut je významným nástrojem pro veřejné vymáhání a odrazování;

29. připomíná, že chování není motivováno pouze tresty, ale také vybízením k dodržování pravidel; upřednostňuje přístup, který slouží jako účinný odrazovací prostředek a zároveň vybízí k dodržování pravidel;

30. zdůrazňuje, že politika ukládání vysokých pokut neslouží a neměla by ani nadále sloužit jako alternativní způsob financování rozpočtu EU;

31. připomíná, že metoda pro stanovování pokut je obsažena v nelegislativním nástroji – postupy pro udělování pokut z roku 2006 – a znovu naléhá na Komisi, aby do nařízení (ES) č. 1/2003 začlenila podrobný základ pro výpočet pokut i nové zásady pro stanovování jejich výše;

Čtvrtek, 2. února 2012

32. vyzývá Komisi, aby přezkoumala své pokyny pro udělování pokut, a navrhuje, aby zhodnotila také tyto zásady:

- zohlednit, že provádění přísných programů pro dodržování předpisů by nemělo mít negativní dopad na porušovatele nad rámec přiměřené nápravy přestupku;
- zavést rozlišení výše pokut pro podniky, které jednaly úmyslně, a pro ty, jež jednaly z nedbalosti;
- zohlednit vzájemné působení veřejných a soukromých závazků v rámci antimonopolních předpisů EU; Komise by měla zajistit, aby pokuty zohledňovaly odškodnění, které již bylo případně vyplaceno třetí straně; to by mělo platit i pro podniky, na něž se vztahuje program shovívavosti; porušovatel by mohl být také vyzván, aby náhradu škody zaplatil v rámci mimosoudního vyrovnání předtím, než bude přijato konečné rozhodnutí o uložení pokuty;
- specifikovat podmínky, za nichž by mateřské společnosti, které mají ve svých dceřiných společnostech rozhodující vliv, ale nebyly přímo zapojeny do porušení předpisů, měly být společně a nerozdílně odpovědné za porušení antimonopolních předpisů v jejich dceřiných společnostech;
- požadovat v případě recidivy stanovení jednoznačné spojitosti mezi aktuálně vyšetřovaným porušením předpisů na jedné straně a předchozími porušeními předpisů příslušným podnikem na straně druhé; měla by se zohlednit určitá maximální lhůta;

33. konstatuje, že se zvýšil počet žádostí o snížení pokuty na základě platební neschopnosti, zejména ze strany podniků zaměřujících se na výrobu jediného produktu a MSP; domnívá se, že systém odložených či rozdělených plateb lze považovat za alternativní způsob snižování pokut, aby se zabránilo ukončení činnosti těchto podniků;

34. očekává změnu pokynů pro ukládání pokut v případě podniků zaměřujících se na výrobu jediného produktu a MSP, jak oznámil místopředseda Komise Joaquín Almunia;

35. vítá využívání postupu narovnání v případech týkajících se kartelů a očekává, že se zvýší účinnost tohoto postupu;

36. naléhavě vyzývá Komisi, aby při hodnocení možného zneužívání dominantního postavení lépe prozkoumala teorii tzv. „trickle-down“ ekonomiky (kdy se prosperita šíří od horních vrstev ke spodním), pokud zjistí, že ke zneužití dominantního postavení nedošlo;

Kontrola slučování podniků

37. věří, že hospodářská a finanční krize nemůže odůvodnit volnější uplatňování politik EU na kontrolu slučování podniků; vyzývá Komisi, aby zajistila, že slučování podniků, a to zejména taková, jejichž účelem je záchrana nebo restrukturalizace bank, které se potýkají s potížemi, nepovede ke vzniku dalších institucí, které jsou „příliš velké na to, aby je bylo možné nechat zkrachovat“, a v obecnějším smyslu ke vzniku systémově nezbytných institucí;

38. zdůrazňuje, že uplatňování předpisů na ochranu hospodářské soutěže na slučování podniků je třeba hodnotit z hlediska vnitřního trhu jako celku;

Mezinárodní spolupráce

39. zdůrazňuje, že je důležité usilovat o celosvětové sblížení předpisů týkajících se hospodářské soutěže; vyzývá Komisi, aby se aktivně zapojila do mezinárodní sítě pro hospodářskou soutěž;

Čtvrtek, 2. února 2012

40. vyzývá Komisi, aby uzavírala dvoustranné dohody o spolupráci v oblasti prosazování pravidel hospodářské soutěže; vítá skutečnost, že byla ohlášena jednání o této dohodě se Švýcarskem a prosazuje větší koordinaci politiky a opatření na prosazování pravidel;

Konkrétní odvětví

41. bere na vědomí iniciativu Komise Energie 2020; naléhavě žádá Komisi, aby usilovala o úplné provedení balíčku pro vnitřní trh s energií; žádá Komisi, aby vzhledem k tomu, že doposud nebylo zcela dosaženo otevřeného a konkurenčního trhu v oblasti energetiky, aktivně monitorovala hospodářskou soutěž na trzích s energiemi, zvláště v případech, kdy v důsledku privatizace státního majetku vznikají trhy ovládané monopoly či oligopoly;

42. připomíná svou výzvu adresovanou Komisi v souvislosti s prvními kroky provádění třetího energetického balíčku, aby pozorně sledovala úroveň hospodářské soutěže, protože i přes postupné otevírání trhů od poloviny 90. let minulého století ovládají přibližně 75 % (elektřina) a více než 60 % (plyn) trhu stále tři největší subjekty; vybízí Komisi, aby vydala pokyny, které energii z obnovitelných zdrojů umožní snadnější přístup k energetické síti;

43. připomíná svou výzvu adresovanou Komisi, aby se ve své příští výroční zprávě zabývala otázkou, do jaké míry může koncentrace dodavatelů strategicky významných surovin poškozovat fungování odběratelských odvětví a rozvoj ekologicky účinnějšího hospodářství, protože některé z těchto surovin mají zásadní význam pro zavádění ekologicky účinných technologií, jako jsou fotovoltaické panely a lithium-ionové baterie;

44. žádá Komisi, aby zvýšila své úsilí při zavádění hospodářské soutěže do odvětví ratingových agentur, zvláště co se týče překážek zamezujících vstupu na tento trh, údajných tajných dohod a zneužívání dominantního postavení; vyzývá Komisi, aby zajistila, že všechny ratingové agentury dodržují nejvyšší standardy v oblasti integrity, zveřejňování, transparentnosti a řešení střetu zájmů stanovené v požadavcích nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1060/2009 ze dne 16. září 2009 o ratingových agenturách ⁽¹⁾, aby se tak zajistila kvalita ratingů;

45. vyzývá Komisi, aby v návaznosti na závěry Evropské rady z června 2008 (bod 40) aktivně sledovala vývoj na komoditních trzích a v souvislosti s revizí rámce stanoveného směrnicí o trzích finančních nástrojů (MiFiD) a směrnicí o zneužívání trhu (MAD) prosadila ambiciózní legislativní návrhy, které budou řešit problém spekulativních praktik nepříznivě ovlivňujících evropský průmysl a způsobujících narušování jednotného trhu;

46. zdůrazňuje, že z nedávných šetření, která prováděly regulační orgány Spojených států, Spojeného království a Japonska, vyšlo najevo, že z doby krize existují důkazy o tom, že americké a evropské banky manipulovaly se sazbami LIBOR; vyjadřuje proto své znepokojení nad tím, že v důsledku těchto praktik mohlo dojít k narušení řádného fungování trhu;

47. vybízí Komisi, aby prošetřila podmínky hospodářské soutěže v maloobchodním odvětví, zvláště pak důsledky údajného zneužívání tržního postavení dominantních maloobchodních řetězců, které má negativní dopady na drobné maloobchodníky a výrobce, zejména na trhu se zemědělskými produkty a potravinami;

48. připomíná, že Komisi požádal, aby provedla šetření podmínek hospodářské soutěže v zemědělsko-potravinářském průmyslu a zjistila, jaké dopady má tržní postavení velkých dodavatelů a maloobchodů na fungování tohoto trhu;

49. bere na vědomí složitost potravinového řetězce a nedostatek transparentnosti při stanovování cen potravin; domnívá se, že lepší analýza nákladů, procesů, přidané hodnoty, objemů, cen a marží ve všech úsecích potravinového řetězce, včetně lepší transparentnosti v oblasti kvality, v souladu s právními předpisy v oblasti hospodářské soutěže a s obchodním tajemstvím, zlepší informace, je mají spotřebitelé k dispozici, a transparentnost mechanismů pro stanovování cen potravinového řetězce, čím zvýší možnost výběru pro spotřebitele a zamezí jejich nespravedlivé diskriminaci; vítá zřízení fóra na vysoké úrovni pro lepší fungování potravinového řetězce a jeho pozitivní dopady na zlepšení obchodních praktik;

⁽¹⁾ Úř. věst. L 302, 17.11.2009, s. 1.

Čtvrtek, 2. února 2012

50. znovu vyzývá Komisi, aby provedla šetření v odvětví internetové reklamy a vyhledávacích aplikací;
51. opakuje svou výzvu, aby bylo prošetřeno uplatňování pravidel zadávání veřejných zakázek a toho, zda rozdíly mezi jednotlivými členskými státy nevedou k porušování pravidel hospodářské soutěže;
52. zdůrazňuje, že hlavním cílem evropské dopravní politiky v současnosti i v budoucnosti musí být dokončení vnitřního trhu pro všechny druhy dopravy;
53. sdílí názor Komise, že EU stále chybí dostatečně propojená, interoperabilní a efektivní přeshraniční dopravní infrastruktura, která je nepostradatelná pro spravedlivou hospodářskou soutěž v rámci dokončování vnitřního trhu;
54. domnívá se, že politika v oblasti hospodářské soutěže by měla přispívat k prosazování a vymáhání otevřených norem a interoperability, a předcházet tak technologickému omezování spotřebitelů a klientů ze strany malé skupiny tržních subjektů;
55. připomíná nedostatečnou konkurenci na roamingovém trhu a zdůrazňuje, že je třeba zlepšit transparentnost cen; v této souvislosti vítá nová pravidla EU pro telekomunikační rámec a návrh Komise na nařízení o roamingu III (KOM(2011)0402), které navrhuje strukturální opatření na zlepšení hospodářské soutěže na velkoobchodní úrovni, s očekávanými výhodami pro hospodářskou soutěž na maloobchodní úrovni, ceny a výběr pro spotřebitele; zejména naléhavě vyzývá Komisi, aby plnila cíl stanovený digitálním programem pro Evropu (KOM(2010) 0245/2), tedy že by se do roku 2015 měly odstranit rozdíly mezi roamingem a vnitrostátními tarify;
56. zdůrazňuje, že větší konkurence v odvětví širokopásmového připojení je zásadní pro dosažení cíle strategie Evropa 2020 plného pokrytí pro evropské občany, což přinese výhody pro spotřebitele i pro podniky; žádá Komisi, aby prošetřila možné případy, kde je přístup k širokopásmovým službám na vnitrostátní úrovni omezen;
57. naléhavě vyzývá Komisi, aby prošetřila, do jaké míry může příliš štedré přidělování bezplatných emisních povolenek (EUA) v určitých odvětvích narušovat hospodářskou soutěž, protože tyto povolenky, jejichž účinnost se od zpomalení činnosti začala snižovat, přinesly některým společnostem nečekaně vysoké zisky, zároveň však přestaly působit jako výrazné pobídky, které měly sehrát svou úlohu v přechodu na ekologicky účinné hospodářství;
58. připomíná, že Komise zahájila několik řízení o nesplnění povinnosti proti členským státům, které řádně neprovedly první železniční balíček;
59. vyzývá Komisi, aby zajistila, že dvoustranné dohody mezi zeměmi v oblasti letecké dopravy nebudou obsahovat formální ustanovení, na jehož základě by pro lety mezi těmito zeměmi bylo přednostně využíváno určité letiště;
60. naléhá na Komisi, aby analyzovala odvětví letecké dopravy, zejména smlouvy mezi leteckými společnostmi (code-share agreements), které v mnohých případech nejsou pro spotřebitele výhodné a pouze přispívají k většímu uzavření trhu, což vede ke zneužívání dominantního postavení a ke kartelovým dohodám mezi podniky, které by jinak musely jednat konkurenčně;
61. očekává výsledky veřejné konzultace o uplatňování pokynů pro odvětví letecké dopravy z roku 2005; vybízí Komisi k pečlivému přezkoumání ustanovení o hodnocení sociální a restrukuralizační pomoci leteckým společnostem, aby bylo vyjasněno, zda jsou tato ustanovení vzhledem k současné situaci na trhu i nadále schopna zajistit rovné podmínky pro letecké dopravce, anebo zda je nutná jejich revize;

Čtvrtek, 2. února 2012

62. vyzývá Komisi a členské státy, aby zasáhly proti jakýmkoli diskriminačním politikám, které by mohly být uplatňovány v dohodách mezi EU a třetími zeměmi, s cílem zabránit narušení konkurence mezi mezinárodními leteckými společnostmi a zaručit tak spravedlivou hospodářskou soutěž;

63. zdůrazňuje, že je třeba dokončit iniciativu „jednotné evropské nebe“, která vytvoří systém sledování výkonnosti, čímž bude zajištěno transparentní oceňování služeb;

64. opakuje, že pravidla upravující povinné zveřejňování skutečných, transparentních a úplných cen letenek by měla být přísně prosazována v zájmu spravedlivější intermodální a intramodální hospodářské soutěže;

65. těší se na výsledky studií Komise a Parlamentu o financování infrastruktury námořních přístavů, které by měly oběma orgánům umožnit vyhodnocení toho, zda se současná pravidla uplatňují jednotně, nebo zda třeba je přepracovat;

Dialog o hospodářské soutěži mezi Parlamentem a Komisí

Dialog o hospodářské soutěži

66. vítá účast místopředsedy Komise Joaquína Almunii na výměně názorů s Parlamentem i pozitivní spolupráci v průběhu letošního roku v podobě informativních schůzek organizovaných GŘ pro hospodářskou soutěž; je toho názoru, že výroční schůzka poslanců EP s generálním ředitelem GŘ pro hospodářskou soutěž je dobrou praxí a mělo by se v ní pokračovat;

67. vyzývá u příležitosti 40. výročí vydávání zprávy Komise o hospodářské soutěži k uzavření dohody mezi Parlamentem a Komisí, jež by zahájila komplexní dialog o politice v oblasti hospodářské soutěže, která by posílila úlohu Parlamentu jako přímo voleného orgánu zastupujícího evropské občany; připomíná, že toto praktické ujednání by mělo prohloubit stávající dialog a případně institucionalizovat – aniž by byly dotčeny výlučné pravomoci Komise vyplývající ze Smlouvy o EU – pravidelný dialog mezi Parlamentem a Komisí stanovením postupů a závazků týkajících se opatření přijatých v návaznosti na doporučení Parlamentu;

Výroční zpráva o hospodářské soutěži

68. žádá Komisi, aby do výroční zprávy začlenila:

- popis legislativních a nelegislativních, jakož i závazných a nezávazných nástrojů přijatých v příslušném roce a zdůvodnění provedených změn;
- shrnutí příspěvků získaných od Parlamentu a dalších zúčastněných stran v rámci veřejných konzultací a zdůvodnění, proč Komise některá stanoviska přijala a jiná nikoli;
- popis opatření, která přijala Komise v průběhu roku s cílem zvýšit transparentnost svého rozhodovacího procesu a zajistit důslednější dodržování procesu; tento oddíl by měl zahrnovat zprávu o dialogu o hospodářské soutěži s Parlamentem;

Roční pracovní plán pro oblast hospodářské soutěže

69. naléhavě žádá Komisi, aby na začátku každého roku předložila roční pracovní plán pro oblast hospodářské soutěže, který bude obsahovat podrobný seznam závazných a nezávazných nástrojů, jejichž přijetí je plánováno v následujícím roce, a plánovaných veřejných konzultací;

Čtvrtek, 2. února 2012

70. zdůrazňuje, že zprávu a pracovní program by měl výboru ECON představit komisař pro hospodářskou soutěž;

*

* *

71. pověřuje svého předsedu, aby předal toto usnesení Radě a Komisi.

Vysvětlivky k použitým symbolům

- * Konzultace
- **I Spolupráce: první čtení
- **II Spolupráce: druhé čtení
- *** Postup souhlasu
- ***I Spolurozhodování: první čtení
- ***II Spolurozhodování: druhé čtení
- ***III Spolurozhodování: třetí čtení

(Druh postupu se určuje právním základem navrženým Komisí)

Politické pozměňující návrhy: nový text či text nahrazující původní znění je označen tučně a kurzivou; vypuštění textu je označeno symbolem ¶.

Technické opravy a úpravy ze strany příslušných oddělení: nový text či text nahrazující původní znění je označen kurzivou; vypuštění textu je označeno symbolem ¶¶.

EUR-Lex (<http://new.eur-lex.europa.eu>) nabízí přímý a bezplatný přístup k právu Evropské unie. Tyto internetové stránky umožňují nahlížet do *Úředního věstníku Evropské unie* a obsahují rovněž smlouvy, právní předpisy, judikaturu a návrhy právních předpisů.

Více informací o Evropské unii naleznete na adrese: <http://europa.eu>

Úřad pro publikace Evropské unie
2985 Lucemburk
LUCSEMBURSKO

CS